

۱۱ ستمبر

۲۱ پیری د جنگونو پیل

مهم اسناد

ژور اسرار

حکمتیار

د حزب اسلامي افغانستان امير

د کتاب پېژندنه:

نوم: ۱۱ سېتمبر

ليکوال: حکمتيار

دوهمه طبع: ثور ۱۴۰۳

د چاپ شمېره: ۱۰۰۰ توکه

قيمت: ۱۲۰ افغانۍ

د چاپ ټول حقوق محفوظ دي

۱۱ سېتمبر

د ۲۱ پېړۍ د جنګونو پیل

مهم اسناد

ژور اسرار

حکمتیار

د حزب اسلامي افغانستان امير

فهرست

صفحه	عنوان
۱	د ناشر مقدمه.....
۵	د سپتمبر ۱۱ او پر افغانستان د حملې گواښ.....
۸	امريکايي چارواکو ته توصيه.....
۱۰	نامه عنوانی کوفی انان سرمنشي سازمان ملل.....
۱۴	تهاجم کور در شب تاريخ.....
۱۴	اعلاميه دفتر حزب اسلامي افغانستان در تهران.....
۱۵	چه کسی بر حضور نیروهای بیگانه اصرار دارد؟.....
۱۸	د امت له ورځپاڼي سره مرکه.....
۲۲	د پاکستان له درني ورځپاڼي " خبرين " سره مرکه.....
۲۲	زه امريکايي حمله په کلکه غندم.....
۳۱	مقايسه ای میان عملکردهای کمونستها و سیکولر ها.....
۳۴	نمونه ای دیگر حقوق بشر امريکايي.....
۳۶	مصاحبه با روزنامه عربي زبان " الشرق الاوسط ".....
۴۱	مصاحبه با روزنامه جمهوری اسلامی.....
۵۹	مصاحبه با خبرنگار آژانسهای خبري روسيه در تهران.....
۶۹	مذاكرات زشت بن و دست آورد ها.....
۷۳	محاسبه غلط.....
۷۷	ما و اداره موقت.....
۸۰	د نیویارک عملیات او فضائي ډال !!.....

- ۸۳ کی بهتر است؟
- ۸۵ د جایان NHK تلویزیون سره مرکه
- ۹۱ کمونست ها می گویند: ببرك كارمل ما بهتر بود!!
- ۹۳ کدام یکی را باور کنیم؟
- ۹۶ قصر سفید و قهر سرخ!
- ۱۰۰ طالب ملامت دی؟
- ۱۰۴ ظاهر خان او پبنتانه!!
- ۱۰۶ عملیات انتحاری غرض ترور احمد شاه مسعود
- ۱۰۹ شهکاری دیگر!!
- ۱۱۰ شعله های آتش در خانه من فرصت طلایی برای همسایه
- ۱۱۵ نقش روسیه و ایران در این مرحله!
- ۱۱۸ کنفرانس خبری منعقدہ دفتر ایسنا
- ۱۳۴ د بن یرامه
- ۱۳۷ داستان دستگیری معاون استخبارات طالبان
- ۱۳۸ اظهارات برادر حکمتیار در باره احتمال حمله امریکا
- ۱۴۱ اهداف حمله امریکا
- ۱۴۲ امریکا و اشغال افغانستان
- ۱۴۶ حزب اسلامی چه خواهد کرد؟
- ۱۴۷ تغییرات به زور بازوی کی؟ و به نفع کی؟
- ۱۴۹ ایران و حمایت از موضعگیری ننگین جبهه شمال
- ۱۵۰ اداره موقت و مشکلات مالی
- ۱۵۲ مصاحبه با خبرنگار تلویزیون (CNN)
- ۱۵۹ نامه به سرمنشی آقای کوفی عنان
- ۱۶۳ خو مهمی لاربنوونی
- ۱۷۰ در پاسخ به سؤال های خبرنگار مجله مستقبل

- پاسخ ها به سوالات مجله جهاد کشمیر ۱۸۶
- د اناکونډه ناکام عملیات ۱۹۳
- شرعي فتوی ۱۹۵
- کوم جهاد افضل دی؟ ۱۹۸
- د سي آی ای راکتي برید ۲۰۶
- موقته اداره ۲۱۰
- په شپږو میاشتو کې د دوو وزیرانو ترور!! ۲۱۰
- تروریست څوک دی؟ ۲۱۵
- د ارزگان خونړی پېښه څه وایي؟ ۲۱۵
- لویه جرگه ۲۲۳
- د افغانانو لپاره د دیموکراسی امریکایی نسخه ۲۲۳
- لویه جرگه او زموږ دریځ ۲۳۱
- ارضاء امریکا به بهاء خشم خدا! ۲۳۳
- د امریکایی ائتلافونو شړېدل ۲۳۷
- د پکتیا جگړي ۲۳۹
- اولین حمله راکتی امریکا بر افغانستان قبل از ۱۱ سپتمبر ۲۴۱
- د اکتوبر ۷ بله توره ورځ ۲۴۵
- پر افغانستان د امریکایی ځواکونو وحشیانه برید ۲۴۵
- له اسلام آن لاین سره مرکه ۲۵۳
- له مجاهدو پکتیاوالو دفاع ۲۶۴
- د کابل د خونړی چاودني په اړه ۲۶۹
- د امریکا د دیموکرات گوند مشر او ... پرانستی لیک ۲۷۶
- د الجزېري له تلویزیون سره مرکه ۲۹۰

بسم الله الرحمن الرحيم

د ناشر مقدمه

په دې خوبش يو چي دا دئ ستاسو مخي ته د محترم ورور حكمتيار د هغو مهمو مقالو او مركو مجموعه ږدو چي د افغانستان د تاريخ په ډبرو حساسو شېبو كي په بېلابېلو مهمو ورځپاڼو، راډيوگانو او تلويزيونونو كي خپرې شوې. دا هغه شېبې وې چي امريكايي ځواكونو زموږ پر گران هېواد د بريد لپاره بدي بروهلې وې، د بريد گواښ ئې كولو، تياري ئې نيولو، سيمي ته ئې فوځونه رالېږل، له افغاني ډلو ئې غوښتل چي د دوى په خوا كي ودرېږي او د دوى تر قومندې لاندې د طالبانو او القاعدې په ضد جنگ ته تياري شي، زموږ گاونډيو او د نړۍ ټولو هېوادونو ته ئې په ډانگ پېيلې ويل چي يا به له امريكا سره د تروريزم په ضد اعلان شوې جگړي كي ملگرتيا كوي يا تاسو هم د تروريستانو ملگري ياست، د بې طرفۍ او درېيم انتخاب مجال نشته!! ډېرې ډلي او ډېر هېوادونه له امريكا سره ملگري شوو، پر افغانستان د امريكا د يرغل ملاتړ ئې وكړ، يا ئې خپل هوايي ميدانونه د امريكايانو په واك كي وركړل، يا ئې خپل عسكري قطعات د امريكايانو په ملگرتيا زموږ هېواد ته راولېږل، يا ئې تر خپلي حمايې لاندې افغاني ډلو ته وويل چي له امريكايانو سره ملگري شئ او د دوى تر قومندې لاندې د طالبانو په ضد وجنگېږئ، يا ئې د طالبانو او القاعدې د غړو په نيولو او امريكايانو ته ئې په تسليمولو كي د دوى مرسته وكړه!! امريكا د زخمي مار په څېر هر چا ته سترگي برغي كړې وې، هر لوري ته ئې خوله اچوله، پر ډبرو د دوى رعب پروت وو، مخصوصاً چي ليدل ئې روسيه، اروپا، چين، هند

او زموږ گاونډي هېوادونه د ايران او پاکستان په شمول په دې جگړې کې د امريکا ملگرتيا کوي او په ټولې نړۍ کې هيڅ داسې هېواد نشته چې د امريکا په ضد د څه ويلو او کولو جرأت وکړي، په خاصه توگه هغه وخت چې د طالبانو حکومت ډېر ژر او د ټولو د انتظار خلاف نسکور شو او امريکايي ځواکونه وتوانېدل چې د افغانستان پلازمېنه او ټول لوی ښارونه تصرف کړي او خپل لاس پوځي ورباندې مسلط کړي، په همدې حساس پړاو کې، ورور حکمتيار داسې دريځ غوره کړ او د داسې څه ويلو او کولو ته چمتو شو چې فقط د ايمان خاوند او په لوی الله د توکل او اعتماد په صورت کې انسان هغه ته چمتو کېږي. د دې کتاب د مقالو او مرکو په ترڅ کې به وگورئ چې دوی له اسلام او هېواد د دفاع په اړه او د هغو طالبانو په اړه چې د ده په خلاف بې موجهه جنګېدلي وو، خو اوس د امريکايانو له گواښ سره مخامخ وو، څه ويلي او څنگه ئې ټولو ته بلنه ورکړې چې مخکيني اختلافات هېر کړي، يو بل ته د ورورۍ لاس ورکړي او په گډه له خپل هېواد دفاع وکړي!!

په دې کتاب کې به تاسو ته د ۱۱ سپتمبر د ستري او نادري پېښې، ورپسې پر افغانستان د امريکا او ناټو بريد، دا چې کومو کورنيو او بهرنيو لوريو په دې بريد کې د امريکا مرسته او ملگرتيا وکړه، ولي ئې وکړه او څه ئې تر لاسه کړل؟ د طالبانو حکومت ولي په ۳۵ ورځو کې نسکور شو، ولي ئې هيڅ مقاومت ونه کړ؟ ولي ئې يوازي په شمال کې نژدې پنځلس زره جنګيالي امريکا او شمالي ټلوالې ته تسليم شول، له هغوی سره څه وشول؟ ولي له مقاومت پرته او دومره ژر له کابل او کندهار هم ووتل؟ څوک چې پاکستان او ايران ته ولاړل څه ورسره وشول او څوک چې په داخل کې پاته شول، څه ئې وکړل؟ ولي تر ۲۰۰۴ پوري ساکت وو او د امريکا په خلاف ئې هيڅ فکري او عملي تحرکات نه درلودل؟ د امريکا په خلاف جهاد څنگه پيل شو او چا پيل کړ؟ طالبان ولي ونه توانېدل مقاومت وکړي او په ۳۵ ورځو کې ئې شمال، کابل،

کندهار او ټول نور ښارونه پرېښودل، ځيني ئې له افغانستان ووتل او پاکستان او ايران ته ولاړل، ځيني تسليم شول او ځيني پټ؛ ولي تر ډېرو کلونو راکد او خاموش ول او هيڅ تحرک ئې نه درلود، نه په مطبوعاتو کې چا د دوی غږ اورېدو او نه کومه تبصره، د مشرانو مرکه، مقاله، فکري او عملي کار؟ کله او څنگه بيا راڅرگند شول؟ حزب اسلامي څنگه وتوانېدو د امريکا خلاف جهاد پيل کړي؟ په دې کتاب کې به تاسو ته څرگنده شي چې اکثره مهمو نړۍ والو رسنيو د جهاد او مقاومت په اړه د معلوماتو تر لاسه کولو او د امريکايي ځواکونو او مجاهدينو له وضعيت د څېړېدو لپاره د حزب اسلامي مشر ته رجوع کوله او له هغه سره ئې د مرکو هڅه کوله؛ په داسې حال کې چې هغه تر سخت تعقيب لاندي وو؛ خو د دومره معروفو او مهمو رسنيو پوښتنو ته ئې ځوابونه ويلې او په همدې يوه لومړني کال کې ئې دومره ليکنې کړې چې دغه کتاب ترې جوړ شوی؛ د امريکا، بریتانيا، روسيې، جاپان، عربي هېوادو، ايران، پاکستان، رسنيو لکه بي بي سي، سي ان ان، ان اچ کي، الجزيره، الشرق الاوسط، د جمهوري اسلامي ورځپاڼه، مستقبل، امت، خبرين، اسلام آن لاین، رسنيو د ده مرکې خپرې کړې؟ په دې موده کې به تاسو بل داسې څوک ونه مومئ چې د جهاد او مجاهدينو په استازيتوب ئې کومه مرکه کړې وي او يا کومه ليکنه چې په دغو مهمو رسنيو کې خپره شوې وي. په دې کتاب کې به تاسو د دغه حساس پړاو ډېر مهم اسرار او حقائق ومومئ.

د "ميثاق ايثار" نشریه په خپلو گڼ شمېر گڼو کې د دغو مقالو او مرکو د نشر افتخار لري او دا دئ اوس ئې د ۱۱ سپتمبر تر نامه لاندي د کتاب په بڼه کې خپروي.

لکه څنگه چې د دې پړاو حالات ورو ورو کړکېچن شوي او حوادث لا زيات سخت شوي، د دې کتاب مرکې، مقالې او ليکنې به هم دې ته ورته ومومئ، هر څومره چې د کتاب په مطالعې کې مخکې درومئ ليکنې

او مطالب به ئې ژور، دقیق او د مزید پاملرنې وړ ومومئ. دا مرکې او مقالې د ١١ سپتمبر له پېښې وروسته تر ١١ سپتمبر ٢٠٠٢ پورې د یوه کال پېښو پورې تعلق لري.

هیله ده الله تعالی پر افغان مجاهدینو د امریکایي یرغلگرو د ماتي او زموږ له هېواد د دوی د وتلو ورځ هم وگوري او له شوروي اتحاد وروسته دا مغرور طاغوتي ځواک هم د دوی په لاس په زوال محکوم کړي او اسلامي امت د هغه له شر وژغوري.

و ما ذلك على الله بعزيز

د میثاق اینار اداره

بسم الله الرحمن الرحيم

د سپتمبر ۱۱

او پر افغانستان د حملې گواښ

پر نیویارک او واشنگټن برید وشو، داسې ستر، منظم او حیرانوونکی برید چې په تاریخ کې ټې بېلگه نه شو موندلی، د نولسو سرتېرو ځوانانو له لوري، په داسې حال کې چې امریکا ځان د نړۍ یوازینی زبرځواک گڼي او گمان ټې دا دی چې د نړۍ هیڅ ځواک ټې د مقابلې جسارت نشي کولی او هیڅوک ټې مخي ته نشي ودرېدی!! دې ناڅاپي برید امریکایان او د امریکا په متو متکي ځواکونه ولړزول، د امریکا هیبت ټې ختم او حیثیت ټې په خاورو ولړلو.

امریکایي چارواکي عجله لري چې د خپل حیثیت د اعادې لپاره په فوري او عجولانه اقدام لاس پوري کړي او نړیوالو ته وښيي چې امریکا پر خپل حیثیت د تېري په خلاف هر څه کولی شي. دوی د څیړنو او تحقیقاتو له تکمیل د مخه خپل مدعي په گوته کړ او د مدعي او پناه ورکوونکي په خلاف ټې د قاطع، فوري او دوامداره نظامي اقدام گواښ وکړ، له پاکستان او روسانو ټې وغوښتل چې په دې عملیاتو کې د دوی مرسته وکړي. د دې خبرې معنی دا ده چې امریکایان افغانستان ته د گاونډیو هېوادونو له فضاء او زمکي په استفادې سره د فوځونو د لېرلو اراده لري او هلته نه یوازې په پېښي کې د تورنو کسانو ځپل غواړي بلکې په کابل او کندهار کې د موجوده نظام پر ځای د یوه داسې نظام راوستل غواړي چې په افغانستان او په دې منطقې کې د امریکا گټې تضمین کړي

او د افغانستان له خاوري د امریکا د مخالفینو د هر راز استفادې امکانات د تل لپاره پای ته ورسوي.

د امریکایي چارواکو له څرگندونو هر افغان ته دا اندېښنه راپیدا شوې چې ښايي امریکا به د غچ تر نامه لاندې زموږ پر هېواد برید وکړي او د پېښې د اصلي عاملینو پر ځای به افغانانو ته سزا ورکړي.

عجیبه دا ده چې ځیني خلک له یوې خوا په نیویارک او واشنگټن کې د تېرې اوڼې عملیات محکوموي خو له بلې خوا امریکایانو ته دا حق ورکوي چې د انتقام تر نامه لاندې پر افغانستان برید وکړي، نور او زموږ کینه کښ گاونډیان خو پرېږده په خپله د افغانانو په لیکو کې داسې ناافغانان گورو چې نه یوازي امریکایانو ته د دې برید حق ورکوي بلکې د فوري برید غوښتنه ترې کوي!!! او اطمینان ورکوي چې تیار دي د امریکایانو د زمکنيو فوځونو په څېر د دوی تر قومندې لاندې وجنگېږي!!! آیا دا عجیبه نه ده چې څوک پر نیویارک او واشنگټن برید غندي خو پر کندهار او کابل دې ته د ورته عملیاتو ملاتړ کوي؟! که د مسعود ملگري یا په نیویارک او واشنگټن کې د وژل شوو اقارب د امریکا د فوري عکس العمل او پر افغانستان د لویې حملې غوښتنه کوي؛ هغوی معذور دي، خو نه پوهېږو نور کسان څنگه یو تروریستي عمل ناجائز گڼي او هغه محکوموي او بل جائز گڼي او د هغه ملاتړ کوي.

دې ته هم حیران یو چې اسلام آباد څنگه د افغانستان په خلاف د امریکا د برید ملاتړ کوي او واشنگټن ته د هر راز مرستې وعده ورکوي؟! د پاکستان چارواکو ته خو په کار دا وه چې د امریکا فشارونو ته د تسلیمېدو او له افغانانو سره په جگړې کې د ښکېل کېدو پر ځای ئې امریکا ته ویلي وی: موږ تروریزم محکوموو، له امریکایانو سره خواخوږي لرو، د تروریزم او تروریستانو په خلاف په هر هغه اقدام کې برخه اخلو چې عادلانه وي او د بین المللي موازینو سره اړخ لگوي، هغه هم د خپل هېواد په حدودو کې، نه په بل هېواد کې او نه پر بل هېواد د

تېري په صورت کي. مور نه غواړو چي له افغانانو سره په جگړي کي ښکېل شو، مور ته له هند سره د جگړو سر خوږی کفایت کوي، په نورو جگړو کي نه د برخي اخیستو توان لرو او نه هغه د خپلو ملي مصالحو په گټه گڼو او نه زموږ ولس له داسي جگړي سره توافق کوي.

سؤال دا دی چي آیا هغه څوک چي صهیونیست رژیم ته وسلې ورکوي او د دې رژیم د وحشیانه او تروریستي اقداماتو ملاتړ کوي، د تروریستانو حامی گڼل کېږي که نه؟ او د تروریزم د حامیانو په خلاف هغه عملیات چي همدا اوس ئې امریکایان په افغانستان کي ترسره کول غواړي جائز گڼي که نه؟! آیا امریکایان هغو خلکو ته د اسرائیلو د حامیانو په خلاف د نظامي عملیاتو حق ورکوي چي وایي: اسرائیل د مظلومو فلسطینیانو په خلاف تروریستي عملیات ترسره کوي او هره ورځ په لسگونو مظلوم فلسطینیان په وینو کي لیت پیت کوي؟!

د داسي پېښو په اړه زموږ اصولي دریځ دا دی: په هري هغي غمجنې پېښې خواشینی کېږو چي بې گناه انسانان په کي ومري. په دې باور یو چي جنگ یوازي په هغه صورت کي جائز دی چي د سولې او عدالت لپاره وي او د هغه چا په ضد وي چي د سولې او عدالت دښمن او لاسونه ئې د مظلومانو په وینو سره وي. همدا راز وایو: باید د جگړو عوامل ختم شي او د ترور جرړي وایستل شي. داسي غمجنې پېښې باید هر څوک دې ته متوجه کړي چي له کومو لارو د ترور، انسان وژنو، جگړو، پر یوه بل برید، د یوه بل کور وړانولو او شتمنیو غارت کولو مخه نیولی شو؟ څنگه د داسي دردوونکو پېښو د تکرار مخنیوی کولی شو؟ او څنگه په ټولې نړۍ کي داسي حالت راوستی شو چي نه زورور په کمزورو د تېري شوق وکړي او نه مظلوم له ظالم د غچ اخیستو لپاره استشهادي یا انتحاري عملیاتو ته اړ شي.

ویل کېږي چي فرانسیس ویندرل د ملگرو ملتونو د سرمنشي خاص استازي په خپلي هغي غونډي کي چي په سویس کي ئې د قبرس د غونډي

له استازو سره درلوده، هغوی ته وویل: یو هېواد د افغانستان په خلاف د نظامي عملیاتو او له همدې لارې د مخکیني پاچا د راوستلو اراده لري. په کار ده تاسو د روم له بهیر سره ملگرتیا وکړئ او په دې قطار کې ځان ته مناسب ځای تر لاسه کړئ. د همدې خبرې له کولو څو دقیقې وروسته چا اطلاع ورکړه چې په نیویارک کې انفجارات شوي.

د ویندرل له دغو اظهاراتو معلومېږي چې امریکایانو لا دمخه د داسې عملیاتو اراده کړې وه، د نیویارک او واشنگټن بریدونو دا عملیات څو اوږه رامنځته کړل او دوی ته ئې ښه پلمه په لاس ورکړه.

امریکايي چارواکو ته توصیه

امریکايي چارواکو ته توصیه کوم چې د شوروي ځواکونو ناکامه تجربه مه تکراروي. افغانستان ته ننوتل آسان دي خو وتل گران. دلته ډېرو خپل سر خوړلی، ډېر په هسک سر راغلي خو په ټیټو سترگو وتلي، که له خپل دښمن غچ اخلئ له افغانستان بهر ئې واخلي.

دا خبره هېره نه کړئ چې تاسو د "ستار وار" اعلان وکړ، نه روسان وتوانېدل ستاسو مخه ونيسي، نه ستاسو اروپايي انډیوالان، نه چین او نه هم اسلامي هېوادونه، خو دا دئ د ۱۹ زلمیانو د استشهادي عملیاتو په نتیجه کې هغه د ستورو جگړه او د فضايي ډال جوړولو کیسه پای ته ورسېده، آیا دا به غوره نه وه چې لا دمخه مو په ستار وار "Star War" سره د گڼ شمېر هېوادونو د ناراضه کولو پر ځای د دوی غوښتنې منلې وی او له دې کار مو لاس اخیستی وی. همدا راز په کار ده چې په افغانستان د تېري نه کولو په اړه همدا نن د نړیوالو غوښتنه جدي وگڼئ او له دې لاس واخلي.

که څه هم د کابل د نیولو او هلته د خپل بېرک کارمل د تپلو ښه

پلمه په لاس درغلې خو نه افغانان هومره ناپوه دي چې نه پوهېږي تاسو لا ډېر د مخه د همداسي کار اراده درلوده او نه هم نړيوال هومره ناپوه دي چې نه پوهېږي دا د تروريزم په خلاف عمليات نه بلکي د افغانستان د اشغال عمليات دي.

مگر نړيوال نه گوري چې تاسو همدا اوس اوس د نړۍ د ډېر قبيح او شنيع تروريزم ملاتړ کوئ، تر اسرائیلو به ستر تروريست څوک وي؟! څوک نه پوهېږي چې د نيويارک او واشنگټن استشهادي عمليات يا له اسرائيلي تروريستانو ستاسو د قبيح ملاتړ عکس العمل وو، يا د نورو ولسونو په خلاف ستاسو د تېري او تجاوز عکس العمل او يا ستاسو د داخلي اختلافاتو نتيجه. که د تروريزم مخنيوی کوئ، نو اسرائيل پر خپل ځای کښيښوئ او د مظلومو فلسطينيانو په خلاف د دوی وحشيانه عمليات متوقف کړئ.

روسانو ته مي توصيه دا ده چې پر افغانستان د ناجائز بريد په کار کي د امريکايانو ملاتړ مه کوئ، له دې تاسو ته هيڅ گټه نه رسېږي، پرېږدئ له امريکا سره هماغه څه وشي چې له شوروي اتحاد سره وشول. افغاني شاه پرستانو ته وایم: د امريکايي ټانکونو پر سر کابل ته د رسېدو شوق مه کوئ او د کمونستانو په څېر د خپل ولس او هېواد په خلاف د پرديو په جگړي کي برخي اخيستو ته زړه مه ښه کوئ.

هغو ته چې پيسې او وسلې له روسانو تر لاسه کوي خو امريکايانو ته په افغانستان د فوري بريد بلنه ورکوي او وايي چې موږ هر خدمت ته چمتو يو، ډېر کارونه کولی شو، خو زړه مسلح کسان درکولی شو، دوی ته وايو: روسانو ته مو چې تر ننه کوم خدمت کړی او د خپل ولس او هېواد په خلاف چې د دوی د مټو په زور د دوی د گټو لپاره جنگېدلي ياست؛ همدا درته کفايت کوي، نور له مظلومو افغانانو لاس واخلي، په دې پوه شئ چې که روسانو کابل ته بيا ونه رسولئ امريکايان مو نه رسوي، امريکا خپل مخلص خدمتگاران لري، تاسو ته په هغوی ترجيح

نه درکوي.

افغانانو ته مي پيغام دا دئ چي هيله ده الله تعالى رنا راوي او دا توره شپه پای ته ورسوي.

نامه عنوانی کوفی انان

سرمنشي سازمان ملل

جناب کوفی انان سرمنشی محترم سازمان ملل! احترامات صمیمانه ام را بپذیرید.

در ارتباط به جریانات حساس افغانستان و منطقه مطالبی دارم که طرح آن را با جناب شما مفید و ضروری شمردم:

امریکا مصمم است که بر کشور ما حمله کند. به خواست جامعه جهانی که بر عدم اشتعال جنگ دیگری تأکید دارد، اعتنائی نمی‌کند. به خواست امریکایی‌ها مخصوصاً اهالی نیویارک که با حمله بر افغانستان و انتقام از مردم مظلوم آن موافق نیستند، التفاتی ندارد و حاضر نیست از تصمیم حمله بر کشور ما دست بردارد.

اظهارات زمامداران امریکا نشان می‌دهد که این حمله تنها يك اقدام تلافی جویانه و انتقام از عاملین سانحه نیویارک و واشنگتن نیست، بلکه هدف از آن تسلط بر افغانستان، اسقاط يك حکومت و تحمیل حکومت دیگری بر این کشور است. و این همان چیز است که امریکایی‌ها از مدت‌ها قبل برای آن برنامه ریزی نموده و سرمایه‌گذاری‌هایی بر آن داشته‌اند و مکرراً گفته‌اند که از پروسه اسقاط حکومت طالبان و تعویض آن به حکومتی که پادشاه مخلوع در رأس آن باشد حمایت

می‌کنند. و این تکرار تجربه اتحاد شوروی است که نیروهایش را به افغانستان فرستاد، پایتخت را اشغال کرد، رئیس جمهور آن را کشت و حکومت دست نشانده دیگری را بر کابل تحمیل نمود و ببرک کارمل را در رأس آن نصب کرد و جنگ طولانی ای با پیامدهای وخیم و مهیبی را باعث شد. پیامدهای حمله امریکا بر افغانستان نیز همان خواهد بود، يك فاجعه خونین دیگر، جنگ طولانی، ویرانگریها، مهاجرت ها، خونریزی ها و کشتار ها.

امریکا حق ندارد بر کشور ما حمله کند و افغان ها را قربانی اقدامات تلافی جویانه خود کند. اگر امریکا قصد انتقام جویی از عاملین سانحه نیویارک و واشنگتن را دارد، در خارج از کشور ما انتقام بکشد، امریکا تا هنوز نتوانسته است شواهد و مدارک قانع کننده مبنی بر دست داشتن اسامه و دولت طالبان در عملیات انتحاری نیویارک و واشنگتن را ارائه کند، اگر امریکا واقعاً خواهان شناسائی عاملین اصلی این حوادث و مبارزه بین المللی علیه تروریسم باشد باید بگذارد يك هیئت بی طرف بین المللی قضیه را بررسی کند، کار تفتیش و شناسائی عاملین را انجام دهد و اقدام مناسب و عادلانه ضد تروریستی نیز تحت سرپرستی سازمان ملل صورت گیرد. نه اینکه با استفاده از جوی که پس از عملیات انتحاری ایجاد کرده اند، جنگ قرن ۲۱، جنگ صلیبی و سرزنش تمامی مخالفین را عنوان نموده و اعلان کنند که یا تمامی کشورها در این جنگ به زعامت امریکا بپیوندند و یا اینکه تروریست اند و منتظر سرزنش و مجازات از سوی امریکا باشند. صدها هواپیما را به پایگاههای خود به خارج از مرزهای امریکا فرستاده است، و در پی تحکیم سلطه خود بر کشورهایی است که از طریق این پایگاههای نظامی مقدرات سیاسی و اقتصادی آنها را زیر سلطه خود گرفته است. مگر درست است که بخاطر مجازات يك شخص مظنون، آنهم قبل از ارائه مدارک و شواهدی مبنی بر مجرم بودن او، این همه ناوهای جنگی و هواپیماها به نقاط مختلف

دنیا فرستاد و این همه سرباز را به خدمت خواست و اعلان کرد که هر کی توان پوشیدن یونیفورم عسکری را دارد و داو طلب دفاع از عظمت طلبی ها و غرور امریکاست باید ثبت نام کند؟!!

ما از موضعگیری کشورهای که بدون آگاهی دقیق از چگونگی عملیات تلافی جویانه امریکا و اهداف و انگیزه های آن، حمایت بلا قید و شرط شانرا اعلان کرده اند، متحیریم!! آیا این به معنای امضای چک سفید برای امریکا نیست؟! مگر این حمایت متزادف با تشویق امریکا به هر اقدامی خودپسندانه علیه هر کی امریکا در لست سیاه خود گرفته است، نمی باشد؟! مگر واکنش معقول و عادلانه این نبود که این کشورها می گفتند: نخست عامل سانحه شناسائی شود، سپس چگونگی مجازات مجرم اصلی مشخص شود، بعد در صورتی از ما بخواهید از این عملیات حمایت کنیم که عادلانه بوده، مطابق موازین بین المللی باشد و علیه مجرم اصلی بوده باعث آزار و اذیت مردم بی گناه نشود؟!!

از این نیز در حیرتیم که چگونه نماینده خاص سرمنشی سازمان ملل و شخصیت معززی چون شما؛ چون مدافع سیاستهای ماجراجویانه امریکا عمل می کند، از پروسه تحمیل حکومت دست نشانده امریکا بر کابل حمایت نموده، شخصیت ها و گروههای افغانی را تشویق می کند تا به این پروسه بپیوندند و از اعاده رژیم منحط شاهی حمایت نمایند. نماینده شما فرانسیس ویندرل از روزیکه به این پست توظیف شده است، مأموریت زمینه سازی برای عودت پادشاه مخلوع به افغانستان را با جدیت و بدون احساس شرم انجام داده است، گمان نمی کنیم وظیفه زمینه سازی برای حکومت دست نشانده امریکا بر افغانستان جنگ زده و ویران را شما به او داده باشید. گمان نمی کنیم شما با حمله بر افغانستان و اسقاط يك نظام و جایگزینی نظام دست نشانده با توپ و تانک موافق باشید. پس این مأموریت را چه کسی به او داده است؟! آیا شما رضایت می دهید که نام روشن تان در زمره کسانی درج شود که

با اشغال کشور ویران شده چون افغانستان توسط امریکا موافق بوده اند و برای آن زمینه سازی کرده اند!!

تعدادی از سیاستمداران افغانی این مطلب را افشا کرده اند که مدت ها قبل از حوادث نیویارک و واشنگتن، از فرانسیس ویندرل شنیده اند که امریکا برنامه عملیات نظامی در افغانستان، اسقاط حکومت طالبان و جایگزینی ظاهر شاه را روی دست دارد و آنها را تشویق کرده است تا با این پروسه بپیوندند و جایگاه مناسبی برای خود ریزرو کنند! آقای نیاز ای نایک دیپلمات پاکستانی در مصاحبه ای که يك هفته قبل با رادیو بی بی سی داشت با صراحت گفت که فرانسیس ویندرل دو ماه قبل در جلسه ای به حاضرین گفت: قبل از فرارسیدن موسم سرما، عملیات وسیعی از سوی امریکا، در افغانستان آغاز خواهد شد که اسقاط حکومت طالبان و جایگزینی حکومتی دیگر به ریاست ظاهر خان از اهداف آن است!! او گفت: گمان می‌کردیم این عملیات در حول و حوش ماه اکتوبر آغاز خواهد شد!! لازم است از نماینده خاص تان بپرسید که این معلومات را از کجا بدست آورده است؟ چرا افغان ها را تشویق به انضمام با این پروسه می‌کند؟ چرا بجای حمایت از تشکیل حکومت موقت، قابل قبول برای تمامی افغان ها، و برگزاری انتخابات آزاد و عادلانه، از برنامه امریکایی لویه جرگه انتصابی، فرسوده و قرون وسطایی و اعاده نظام منحط شاهی حمایت می‌کند!؟

اگر سازمان ملل با حفظ حیثیت خود به عنوان يك مجمع معتبر بین المللی خواهان ایفای نقش مثبت در حل بحران افغانستان باشد باید بجای حمایت از سیاستهای ماجراجویانه امریکا، از تشکیل يك محور مستقل ملی، شامل تمامی نیروهای طرفدار خاتمه جنگ، اعاده صلح و تشکیل حکومت منتخب حمایت نموده و از تصمیمی که این محور برای خاتمه بحران و آینده افغانستان اتخاذ می‌کند با تمام قوت و اعتبار خود دفاع کند و از کشورهای همسایه افغانستان و امریکا و روسیه بخواهد

که از مداخله در امور داخلی افغانستان، ارسال سلاح و مهمات و حمایت از گروه‌های درگیر خودداری نموده، به افغان‌ها موقع بدهند سرنوشت خود را خود، بدون فشار از بیرون تعیین کنند.

امیدواریم سازمان ملل تحت رهبری شما با اقدام عاجل و سنجیده خود از وقوع فاجعه ای دیگر در افغانستان و اشتعال جنگ خونین و طولانی در این کشور جلوگیری کند. با احترام
حکمتیار

تهاجم کور در شب تاریک

اعلامیه دفتر حزب اسلامی افغانستان در تهران

ما افغان‌ها حمله وحشیانه نیروهای امریکا و بریتانیا را بر افغانستان به شدت محکوم می‌کنیم و آن را تجاوز بی‌رحمانه امریکا و متحدینش بر کشور زده و فقیر خود می‌خوانیم. این حمله که قربانیان دیگری را از میان افغان‌های بی‌دفاع و بی‌گناه گرفت، نه تنها افتخاری برای زمامداران مغرور و اشنگتن و لندن محسوب نمی‌شود، بلکه مایه شرم و ننگ تاریخی برای آن عده کشورهایی است که با وسائل مدرن و پیشرفته خود به کشتار وحشیانه مردم مظلوم و بی‌دفاع و ویرانی مزید کشور زده چون افغانستان رفته اند.

امریکا در حمله دزدانه یک‌شنبه شب خود در خلال چند نوبت بمبارد و پرتاب راکت‌ها در شهرهای ما، بیش از پنجمصد میلیون دالر را در ویرانی کشور ما و تخریب میدانهای هوایی و تأسیسات ملکی و نظامی مصرف نمود و بیش از پنجاه افغان بی‌دفاع و غیر نظامی را به خاک و خون کشاند. امریکا با این حمله خود احدی از کسانی را به قتل نرسانده

که نامهای شانرا به عنوان تروریست در لست سیاه خود داشت، برعکس از شهروندان مظلوم و بی‌دفاع کابل و کندهار و بقیه شهرها در حالی که بخواب رفته بودند، انتقام کشید و خانه های گلی شانرا با راکت های رهبری شده بر سر آنان فروریخت.

مرگ بر امریکا

مرگ بر بریتانیا

چه کسی بر حضور نیروهای بیگانه اصرار دارد؟

گروه های شامل جبهه شمال، تا قبل از سقوط حکومت طالبان، با حمله امریکا بر افغانستان موافق و خواهان تشدید حملات و حضور فعالتر و گسترده تر نیروهای امریکایی در افغانستان بودند. اما پس از سقوط حکومت طالبان و پس از ایجاد اختلافات میان امریکا، روسیه و ایران در مورد ادامه حملات نیروهای امریکایی و استقرار دوامدار آن در افغانستان، برخی از این گروهها در ملاقات ها و دیدارهای سری و علنی شان با هیئت های روسی و ایرانی از موضع آنها جانبداری می کنند و بر عکس در دیدار ها با امریکایی ها حضور این نیروها را بلامانع می خوانند، و برخی دیگری خط شانرا از دوستان سابقه جدا کرده اند و بر حضور فعال تر و گسترده تر نیروهای بیگانه در افغانستان اصرار می ورزند که دوستان ایرانی ما در مورد آنان می گویند: بالآخره امریکایی از آب در آمدند!!

غربگراها، ملی گراها، و بقایای گروه های کمونستی چون پرچم، شعله جاوید و ستم ملی، که به روند بن پیوستند و در اداره موقت و کابینه آن حضور دارند، از ادامه حضور نیروهای بیگانه و افزایش تعداد آن و استقرار شان در شهرهای مهم دیگری علاوه بر کابل، حمایت می کنند، انگیزه های اصلی این گروه ها در حمایت از حضور فعالتر و

گسترده تر نیروهای بیگانه در افغانستان را در چند مورد می توان خلاصه کرد:

- اینها در رسیدن به قدرت مرهون حمله امریکا و استقرار نیروهای اجنبی در افغانستان اند، احساس می کنند که با پررنگ شدن حضور نیروهای امریکایی، دامنه سلطه آنان گسترده تر و بقای شان در قدرت مطمئن تر می شود.

- اینها از لحاظ قومی، سیاسی و اجتماعی، ضعیف و ناتوان اند، به اقلیت ها مربوط اند، گروه های محلی اند، از تأیید اکثریت محروم اند، برنامه ای افغانستان شمول و متکی بر وحدت ملی و قابل قبول برای اکثریت جامعه ندارند، به جایگاه عادلانه و واقعینانه خود در جامعه و نظام اجتماعی کشور ما قانع نبوده، جایگاه فراتر از حیثیت خود و فزونتر از حق خود می خواهند. گمان می کنند که به این هدف فقط از طریق وابستگی ها به نیروهای اجنبی و استقبال از حضور فعال آنها در افغانستان نائل خواهند شد. راه های دیگر وصول به این اهداف را مسدود می شمارند. تلاش این گروه ها در حمایت از نیروهای اجنبی، از فزون طلبی ها و جاه طلبی ها مایه می گیرد، با دعوت از نیروهای بیگانه می خواهند تعادل در جامعه را به نفع خود تغییر دهند.

- اینها می خواهند حریف و رقیب نیرومند خود را که از حمایت بیشتر داخلی برخوردار است، به کمک حامیان بیرونی تضعیف و سرکوب کنند. وضعیت جامعه افغانی و ساختار اجتماعی، فکری و سیاسی آن را چنان می یابند که توان مقاومت در برابر رقیب نیرومند تر را بدون حمایت های گسترده و فعال بیرونی در خود نمی یابند.

- برخی از این گروه ها همواره در جستجوی مرجعی اند که آنان را تمویل می کند، به هیچ چیزی دیگر جز بدست آوردن چند پول نمی اندیشند، حاضر اند در کنار هر کسی و هر نیروی بایستند و به هر کاری مبادرت ورزند. اینها در گذشته توسط روس ها استخدام شدند و

به جنگ علیه ملت خود فرستاده شدند، امروز که مرجع تمویل قبلی را از دست داده اند، ناچار به امریکایی ها پناه برده اند و برای منافع آنها می‌جنگند.

- در میان اینها گروه هایی نیز وجود دارند که به قضیه حمله بر کشور خود و اشغال آن توسط اجنبی نیز از زاویه وابستگی های سیاسی خود می‌نگرند، اگر حامیان بیرونی شان بر این حمله صحنه گذاشتند، ایشان نیز آن را با هزار دلیل توجیه می‌نمایند، صدها تحلیل دقیق و ده ها حجت شرعی برای آن ارائه می‌کنند. و اگر حامیان بیرونی آنان حمله را بعد از چند روزی با منافع ملی خود متصادم یافتند و با آن به مخالفت پرداختند، اینها نیز از حرف های قبلی خود عقب نشینی نموده، و مواضع شانرا با سیاستهای حامیان بیرونی خود هم‌آهنگ می‌سازند و با حضور نیروهای اجنبی در کشور شان مخالفت می‌کنند.

- اگر کمونست ها از نیروهای اتحاد شوروی دعوت کردند و تحت فرمان افسران روسی علیه ملت خود جنگیدند، از غربگراها نیز نباید انتظار دیگری جز حمایت از حمله امریکا بر افغانستان را داشت. کمونست ها در شرائط خیلی بهتر از غربگراها قرار داشتند، حزب منظمی داشتند، از نفوذ قابل ملاحظه ای در ارتش و روشنفکران فریب خورده برخوردار بودند. روحیه قربانی در راه اهداف در آنان سراغ می‌شد، توانمندی های نظامی داشتند، ... غربگراهای افغانی از هیچ یکی این مزیت ها برخوردار نیستند، نه حزب منظمی دارند، نه روحیه قربانی در آنان سراغ می‌شود، نه توانمندی های نظامی دارند و نه نفوذ مردمی. اینها به کمک نیروهای اجنبی بیش از کمونست ها نیازمند اند، شعارهای استقلال، آزادی، مبارزه با امپریالیزم نیز نمی‌گذاشت کمونست ها بطور صریح و بی پرده از تهاجم نیروهای شوروی بر افغانستان حمایت کنند، چنین حمایتی را با شعارهای خود سازگار نمی‌یافتند، ناگزیر توجیهاات دیگری برای آن ارائه می‌داشتند، چنانچه خلقی ها، رقبای پرچمی خود

را متهم به دعوت از نیروهای اتحاد شوروي می‌کردند و بر عکس پرچمها، خلقی‌ها را عامل اصلی ارسال نیروهای شوروي به افغانستان می‌خواندند. غربگراهای افغانی این مشکل را نیز ندارند، هیچ اشکالی را در دعوت از نیروهای اجنبی نمی‌یابند، و آن را با هیچ شعار خود معارض نمی‌شمارند، با کمال وقاحت از آن دفاع نموده، بر افزایش تعداد نیروهای اجنبی و استقرار آن در تمامی کشور و ادامه حملات شان تا پایان کار تأکید دارند!!

د امت له ورځپاڼي سره مرکه

د "امت" درنې ورځپاڼي خپله يوه ځانگړې گڼه "د افغانستان د روان بحران د حل عملي لاري" لپاره مختص کړې او په همدې اړه ئې له ورور حکمتيار غوښتي چې خپل نظريات وليکي. ميثاق ايثار وغوښتل چې د دوی ځواب خپلو لوستونکو ته وړاندي کړي. دا تاسو او دا هم د ورور حکمتيار ځوابونه:

محترم ورور احتشام سعيد قريشي السلام عليكم و رحمة الله و برکاته و بعد:

د افغانستان د روان بحران د حل په اړه ستاسو پوښتني ته هلته سم او دقيق ځواب ویلی شو چې د دې بحران اصلي اسباب وپیژنو او په دې پوه شو چې د بحران د پیل داخلي او خارجي عوامل څه وو او د دوام اسباب ئې کوم.

د افغانستان جگړه اوس هم او له دې د مخه هم له بهر تپل شوې جگړه وه، دا جگړه مسکو پیل کړه، د روسي فوځونو د وتلو په وخت کي واشنگتن او مسکو په گډه فيصله وکړه چې په افغانستان کي د مجاهدینو په لاس د یوه اسلامي حکومت د جوړېدو مخه په هره بیه ونیسي، دوی

لومړی کوشش وکړ چې نجیب په اقتدار کې پاته شي چې همدا د جگړې د دوام باعث شو او کله چې نجیب استعفاء کولو ته اړ شو نو دوی په مسکو پورې تړلو کمونستانو او په امریکا پورې له تړلو ډلو ائتلافي جبهه جوړه کړه او له همدې ائتلاف ټې د جگړې د دوام په لار کې استفاده وکړه. د طالبانو له راپيدا کېدو وروسته تاسو وليدل چې کله د شمال جبهه له ماتې سره مخامخ شوه نو همدغو ځواکونو طالبان تر فشار لاندې نيولي وو چې د شمالي جبهې په خلاف خپل بريدونه متوقف کړي. حتی مسکو او واشنگتن د ملگرو ملتونو د امنيت له شوری دا پرېکړه تر لاسه کړه چې د طالبانو په خلاف يو طرفه محاصره اعمال شي او مسکو ته د دې مجوز ورکړي چې د شمال له جبهې سره په خلاص لاس او بې درېغه نظامي مرسته وکړي. تاسو په دې پوهېږئ چې له بهرنی مرستي پرته هيڅ افغانی ډله په دوامداره توگه جگړه نشي کولی. دا ډلي د هغو ملکونو د نظامي او مالي مرستو په طفيل جگړو ته دوام ورکوي چې په دې منطقي کې خپلي گټي د افغانستان د جگړې په دوام کې لټوي، د دې جگړې اور ته لمن وهي او جگړه ماري ډلي ټې د همدې مقصد لپاره استخدام کړي.

دا حقائق دغه خبره ثابتوي چې د افغانستان جگړه نه داخلي جگړه ده، نه قومي او مذهبي جگړه، نه د قدرت د تر لاسه کولو لپاره د سياسي ډلو جگړه، بلکې له بهر تحميل شوې جگړه ده. د بحران لپاره د مناسب او عملي حل پيدا کولو لپاره بايد دا ټول حقائق په پام کې وساتو. مور تل دا خبره کړې چې د افغانستان بحران هلته حل کېدی شي چې:

- د افغانستان په کورنيو چارو کې بهرنی لاسوهني متوقف شي.
- افغان ولس ته د دې فرصت ورکړی شي چې له بهرنی فشار او لاسوهني پرته خپل برخليک وټاکي.
- د امریکا له حملې وروسته چې کوم نوی وضعیت را پيدا شوی او

بحران ته ئې نوي او پراخ ابعاد ورکړي، له دې حالت د هېواد د ایستلو دوی لاري دي:

۱- که امریکا د جنگ په دوام ټینګار وکړي، د افغانستان د نیولو او له هغه د یوې نظامي اډې د جوړولو او په دې هېواد د یوه لاس پوځي حکومت د تحمیل له ارادې لاس وانخلي نو د افغانانو په وړاندې له مقاومت پرته بله لار نشته، افغانان مجبور دي له خپل دین، مقدساتو، خپلواکي او هېواد دفاع وکړي. هیله ده افغان ولس په دې مقاومت کې یوه بله تاریخي بریا تر لاسه کړي او امریکا د شوروي اتحاد په څېر له ماتې سره مخامخ شي.

۲- خو که امریکا له جګړې پرته د بحران له حل سره موافقه وکړي، په دې صورت کې باید د سولې د اعادې لپاره لاندې اقدامات وشي:

- د امریکا او بریتانیا هوایي بریدونه دي متوقف شي.
- امریکا او روسیه دي په دې خبرې توافق وکړي چې د افغانستان په کورنیو چارو کې به له مداخلې لاس اخلي، له هیڅ افغانې ډلې سره به مالي او نظامي مرسته نه کوي او د افغانستان ګاونډي هېوادونه به دې ته اړ کوي چې نه به په خپله د دې هېواد په کورنیو چارو کې مداخله کوي او نه به نورو ته اجازه ورکوي چې د دوی د زمکې او فضاء له لاري افغانستان ته وسلې او مهمات ولېږي.

- افغان ولس ته اطمینان ورکړی شي چې نړۍ دوی ته موقع ورکوي چې خپل مشکل په خپله حل کړي. افغانان په آساني کولی شي د هغو مسلح ځواکونو سلطه پای ته ورسوي چې د پردیو د متو په زور ئې دوی یرغمل نیولي.

- ټول هغه ځواکونه چې په افغانستان کې د جګړې د خاتمي او د سولې د اعادې پلوي کوي، باید له افغانانو سره مرسته وکړي چې لومړی یوه داسې شوری جوړه کړي چې د افغان ولس د ټولو پرګنو له واقعي او منتخوبو استازو جوړه شوې وي. دې شوری ته به د افغانستان د هري ولسوالۍ او د هغو افغانانو منتخب استازي معرفي کېږي چې له هېواد بهر په پاکستان، ایران، مرکزي آسیا، اروپا، امریکا او عربی هېوادونو کې

مېشت وي.

• دا منتهبه شوری به لومړی یو موقت حکومت جوړوي، بیا به د هېواد لپاره نوی اساسي قانون تدوین او تصویب کوي، د ملي اردو د تشکیل او د یوې مستقلې ځواکمنې ستري محکمې د جوړولو په اړه به مناسب تصامیم نیسي.

• موقت حکومت به تر دوو کلونو دوام کوي؛ د دوو کلونو په پای کې به د نوي اساسي قانون مطابق آزاد انتخابات ترسره کېږي او قدرت به منتخب حکومت ته انتقالېږي.

افغانان نه انتصابي شوری مني او نه د پرديو په لاس جوړ شوي حکومتونه. زموږ گاونډي هېوادونه دا حق نه لري چې د افغانانو لپاره د خپلي خوښي حکومت جوړ کړي او هر یو په دې حکومت کې خپلي لاس پوڅي ډلي ته په زړه پوري برخه وغواړي. داسې حکومت به د پرديو حکومت وي نه د افغانانو، هر حکومت چې د یوې منتخبې شوری له لوري جوړ نشي او په ترکیب کې ئې د گاونډيو او ذیدخلو هېوادونو شرایط مراعات شي، د تېرو حکومتونو په څېر به د کرکېچ او بحران عامل وي نه د سولې د تأمین ذریعه.

په همدې خاطر موږ په دې خبرې ټینگار کوو چې لومړی باید د افغان ولس یوه ممثله شوری جوړه شي او همدا شوری دي د موقت حکومت او ټولو نورو قضایاوو په اړه تصمیم ونیسي.

موږ په دې باور یو چې د امریکا په خلاف د افغان ولس مقاومت په اصل کې د اسلام او کفر جگړه ده، د اسلامي امت برخلیک د دې جگړې په پایلو پوري تړلی دی، که مسلمانان په دې جگړې کې بريالي شول؛ ټوله اسلامي نړۍ به د امریکا له سلطې آزاده او د امریکا له شر ژغورل کېږي. او که خدای مه کوه امریکا او متحدین ئې په دې جگړې کې بريالي شول، د امریکایانو غرور او تکبر به هغه پړاو ته ورسېږي چې پر ټولې نړۍ له کاملې سلطې پرته به په بل څه راضی نشي، خپل مخالفین او هر هغه

ملك به مجازات كوي چي د دوی سيادت نه مني.
 په افغانستان او په افغان ولس كې دا وړتيا شته چي د امريكا د تېري
 په وړاندي مقاومت وكړي، د امريكا عزائم شنډ كړي او د شوروي
 ځواكونو په څېر امريكايي ځواكونه هم له ماتي سره مخامخ كړي. ښايي
 الله تعالی دا اراده كړې چي دا مغرور او شرير ځواك په افغانستان كې د
 سرې امپراطورۍ په څېر له ماتي سره مخامخ كړي او نړۍ د هغه له شر
 وژغوري.

د پاکستان له درنې ورځپاڼې " خبریں " سره مرکه

زه امريكايي حمله په كلکه غنډم

محترم ورور عدنان شاهد د پاکستان خبرين ورځپاڼې مسئول مدير
 له ورور حكمتيار سره د هېواد د وروستيو انكشافاتو په اړه تفصيلي
 مرکه كړې چي دا دى د هغې متن وړاندي كېږي. (اداره)
 سؤال: ستاسو په نظر د اسامه بن لادن او د طالبانو د مسئلې عملي
 حل څه دى؟

جواب: د اسامه بن لادن په څېر د نورو كسانو مشكل نه د دوى په
 وژلو حل كېدى شي او نه امريكا ته د دوى په تسليمولو. دا مشكل د
 امريكا له غلطو سياستونو راولاړ شوى، تر هغه چي امريكا په خپلو
 سياستونو كې تجديد نظر ونه كړي، خپل فوځونه له اسلامي هېوادو ونه
 باسي، د اسرائيلو له حمايت لاس وانخلي، د اسرائيلي فوځيانو په لاس د
 بې گناه فلسطينيانو بې رحمانه مرگ ژوبله متوقف نه كړي، پر عراق د
 بمونو او راکتونو وړول ونه دروي، د عراق د مظلوم ولس محاصره پای
 ته و نه رسوي، د اسلامي هېوادونو د مطلقه او استبدادي نظامونو له

ملاټر او په ټوله نړۍ د خپلي خوښي عالمي نظام له تپلو لاس وانخلي، دا مشکل نشي حل کېدی. اسامه یو له هغو زرگونو کسانو دی چې د امریکا د دغو سیاستونو مخالفت کوي. د اسامه مشکل په افغانستان کې نه؛ په واشنګټن کې حل کېدی شي.

دا امریکا او روسیه وه چې روانه جگړه ئې پر افغانانو وټپله او د هغې د دوام باعث شول. دا دوی وو چې په افغانستان کې د یوه قوي مرکزي اسلامي حکومت د جوړېدو مخه ئې ونیوله. که نن افغانسان د جگړې میدان او د تروریزم اډه گڼل کېږي وجه ئې دا ده چې دلته د یوه داسې ځواکمن منتخب حکومت د جوړېدو مخنیوی وشو چې پر ټول افغانستان ئې سلطه قائمه وي، امنیت تأمین کړي او د داسې کارونو مخنیوی وکړي چې د سیمې سولې او امنیت ته صدمه رسوي.

زموږ په گمان دا ستونزې هلته حل کېدی شي چې حمله متوقف شي، د افغانستان په کورنیو چارو کې بهرنۍ لاسوهني پای ته ورسېږي، افغانستان ته د وسلو لېږل بند شي، د ملت په خوښه منتخب اسلامي حکومت جوړ شي او همدا حکومت دا خبره تضمین کړي چې له دې وروسته به نه افغانستان د جگړې ډگر وي او نه د تروریزم اډه، نه به د گاونډیو هېوادونو لپاره د سر خورې عامل وي او نه به د دوی مخالفینو ته پناه ورکوي.

سؤال: آیا په افغانستان کې د پراخ بنسټه حکومت د جوړېدو امکانات شته؟

ج - افغانان نه پوهېږي چې آیا د وسیع البنياد حکومت معنی دا ده چې د امریکا، بریتانیا، روسیې، پاکستان او ایران په خوښه به جوړېږي او په هغه کې به په پرديو پوري تړلو ډلو ته په زړه پوري برخه ورکول کېږي او که دا چې د افغان ولس نمایندگي به کوي او د افغان ولس ټولو پرگنو ته به د منلو وړ وي؟ لومړی صورت ئې هیڅ افغان ته د منلو وړ نه دی، هیڅ بهرنی هېواد حق نه لري چې د افغانانو لپاره حکومت جوړ

کېرې او د دې حکومت په ترکیب کې په پرديو پوري تړلو ډلو ته په زړه پوري برخې ورکړې شي.

د حکومت دوهم ډول يوازي د انتخاباتو له لاري جوړېدی شي. لومړی بايد داسې شوری جوړه شي چې غړي ئې د ولس له لوري غوره شوي وي، همدا مننځه شوری کولی شي داسې حکومت جوړ کړي چې د افغان ولس ټولو پرگنو ته به د منلو وړ وي. افغان ولس نه د پرديو په خوښه جوړ شوی حکومت مني او نه داسې شوری او جرگه چې غړي به ئې بهرني هېوادونه او يا په دوی پوري تړلې ډلې غوره کوي.

سؤال: د پاکستان صدر جنرال پرويز مشرف چې د امريکي سره د تعاون کوم موقف غوره کړی دئ آیا ستاسو له نظره دا موقف درست دئ؟

جواب: د جنرال پرويز مشرف موقف او له امريکايي فوځونو سره په افغانستان د دوی په بې رحمانه او وحشيانه حملې کې د ده بلا قيد او شرط ملگرتيا هم د اسلام ضد اقدام دئ او هم د ښه گاونډيتوب خلاف. دا موقف نه د پاکستان په گټه دئ او نه د عالم اسلام. له دې کار به پاکستان ته هومره تاوان ورسېږي چې جبران به ئې ممکن نه وي. گمان کوم چې امريکايي مقاماتو پاکستاني چارواکو ته دروغ ويلې چې پر افغانستان به د دوی حمله لنډه وي، مشخص او محدود اهداف لري او د طالبانو حکومت به د اسلام آباد د خوښي په بل حکومت بدلوی؛ خو اوس امريکايان د اوږدې جگړې خبرې کوي، پر ټول افغانستان، لويو ښارونو، ملي او عسکري تاسيساتو، هوايي ميدانونو، دولتي دفترونو، کليو او روغتونونو همونه وروي، د شمال جبهې ته لار پرانيزي، د طالبانو په لومړيو جنګي خطونو همونه وروي چې د شمال جبهې ته لار پرانستل شي او کابل، تخار او مزارشريف د دوی په لاس کې پرېوځي.

پاکستاني چارواکو ته ويل شوي وو چې د پاکستان له هوايي ډلو به يوازي د لوژستيکي مقاصدو لپاره استفاده کېږي، خو اوس گورو چې ټولي

کوماندويي حملې له پاکستان ترسره کېږي.

سؤال: په افغانستان کې د روانو شرائطو په نظر کې نيولو سره تاسي د ځان لپاره د کوم کردار امکانات گوري؟ آیا تاسو غواړئ چې کوم کردار ولوبوئ؟

ج - زه امريکايي حمله په کلکه غندم، له خپل هېواد دفاع د ټولو افغانانو ديني فريضة گڼم، د امريکايي ځواکونو په خلاف له خپل هېواد د دفاع په خاطر د خپل ولس په څنگ کې ودرېږم، زه او زما حزب به د امريکا د تېري په خلاف مقاومت کې هماغه رول ترسره کړي چې د روسانو په ضد مو تر سره کړ.

سؤال: آیا له شمالي اتحاد د زمکني جنگ په مقصد له کار اخيستو سره امريکا کولی شي کاميابي په لاس راوړي؟

ج - بش او د امريکا دفاع وزير وايي چې هيله ده د شمال جبهه د امريکا د زمکنيو فوځونو دنده ترسره کړي. خو دا جبهه په دې موقف کې نه ده چې امريکا له دې مستغني کړي چې زمکني فوځونه افغانستان ته ولېږي. امريکا په دې نشي توانېدی چې د شمال له جبهې په استفادې سره د زمکني په سر خپل اهداف تر لاسه کړي. د شمال جبهې خپل اعتبار له لاسه ورکړی، د ملت اکثریت د دې جبهې خلاف دی، دا جبهه له يوې خوا له روسانو سره د ملگرتيا په وجه له ملت تجريد شوې، له بلې خوا ئې پر افغانسان د امريکا له حملې د حمايت په وجه خپل پاته حيثيت له لاسه ورکړی، صالح کسان يا ترې بېل شوي او يا د بېلېدو په حالت کې دي، هيڅ مسلمان افغان نه غواړي چې د روسانو او امريکايانو لپاره د خپل ولس او ملک په خلاف وجنگېږي.

سؤال: آیا امريکا په افغانستان کې د مستقلي او دائمي اډې قائمولو سره د چين کردار محدودول غواړي او غواړي چې پر ايران باندي هم نظر ولري؟

ج - امريکا غواړي افغانستان ونيسي، پر دې هېواد خپل لاس پوځی

حکومت مسلط کړي، خپل فوځونه دلته مستقر کړي، له دې هېواد ځان ته نظامي اډه جوړه کړي، له دې لاري د مرکزي آسيا د تيلو او گاز په زېرمو مسلط شي، دا سيمه د روسانو له سلطې وباسي، د چين نقش محدود کړي، ايران محاصره کړي، په افغانستان کي د يوه اسلامي حکومت د جوړېدو امکانات له منځه يوسي او پر ټولي نړۍ د خپلي واکمني او سيادت تېلو لار هواره کړي.

سؤال: آیا د امريکي د حملې په خلاف اسلامي ملکونه متحد کېدی

شي؟

جواب: متأسفانه اسلامي هېوادونه يو له بل هومره لري او هومره د پرديو تر مستقيم او غير مستقيم تاثير لاندي دي چي په نژدې راتلونکي کي د دوی د يووالي هيله نشي کېدلی. د اسلامي هېوادونو اکثر حکومتونه غير منتخب، استبدادي، مطلقه، فردي، خانداني، عسکري، له ولس پردي او په پرديو پوري تړلي حکومتونه دي.

دا حکومتونه نه خپل ولسونه متحد کولی شي او نه ټول اسلامي امت. تاسو گورئ چي پر افغانستان د امريکا د وحشيانه يرغل په اړه د اسلامي ملکونو ولسونه په يوې وادي کي او حکومتونه ئې په بلي وادي کي. ملتونه د امريکا حمله محکوموي، د امريکا بيرغونو ته اور اچوي، د جهاد اعلان کوي... خو حکومتونه ئې يا د حملې ملاتړ کوي، يا ئې امريکايانو ته نظامي اډې ورکړې، يا ئې د ترکيې او ازبکستان په څېر سر تېري او فوځيان ورکړي، يا بې طرفه او بې تفاوته پاته شوي. خو مور په اسلامي نړۍ کي د امريکا په خلاف عکس العمل او د کرکي او نفرت اظهار ډېر قوي او تر خپل انتظار اوچت گورو. دا عکس العمل تر هغه ډېر شديد وو چي د روسي فوځونو د تېري په خلاف نړۍ والو وښودو. له دې معلومېږي چي ټوله نړۍ مخصوصاً اسلامي امت له امريکا سخته کرکه لري او هغه د نړۍ د ټولو ستونزو اصلي عامل گڼي.

سؤال: تر اوسه پوري د اسامه بن لادن د تم ځای پته ولي نه ده

لگېدلي؟

جواب: دا له دې کبله چې افغانان د يوه مسلمان په خلاف له نامسلمان سره مرسته حرام گڼي او دې ته نه دي تيار چې د امريکايانو مرسته وکړي، داسي مرسته د خپل دين، ايمان، غيرت او عزت النفس مغاير گڼي. د افغانانو له مرستي پرته د اسامه د اوسېدو ځای پيدا کول امريکا ته ممکن نه دي.

د امريکا د کاذب هيبت تر اغيز لاندي کسانو داسي گمان کولو چې امريکا هرڅه کولی شي، په لنډه موده کې به خپل ټول اهداف تر لاسه کړي، د طالبانو حکومت به نسکور کړي او اسامه به په قتل ورسوي. خو د څو تېرو اونيو بم ورونو ثابته کړه چې د امريکا په اړه هغه تصور د امريکا له تبليغاتو راولاړ شوی وو. امريکا به کروز ميزايلونو او ايف ۱۶ الوتکو ښارونه وړانولې شي، خو نه مشخص افراد وژلی شي او نه زمکه تصرف کولی شي.

د امريکا کوماندويي حمله نه يوازې ناکامه وه بلکې له کافي تلفاتو سره توأم وه. د دوی درې اياچي هليکوپټري نسکورې شوې او ۱۰ تنه ئې مړه او ټپيان شول، شايد داسي بلي حملې ته په آسانی زړه ښه نه کړي.

سؤال: د اسامه بن لادن د حفاظتي اقداماتو په باره کې چې کومي قصې خبرېږي آیا هغه رښتيا دي؟

جواب: د اسامه بن لادن حفاظتي اقدامات بايد دقيق وي.

سؤال: آیا ظاهر شاه د لويې جرگې د رابللو اهليت لري او آیا د افغانستان خلک به دی د طالبانو د متبادل په توگه قبول کړي؟

جواب: افغانان ظاهر خان ته امريکايي بېرک کارمل وايي. امريکايان غواړي لومړی کابل ونيسي بيا خپل بېرک کارمل راوړي. ده د امريکا د حملې ملاتړ وکړ او هغه ئې په دوهمي نړيوالي جگړې کې د فرانسې په خلاف جگړې ته ورته وگڼله. افغانانو لا د مخه له ده کرکه درلوده؛ اوس

خو دا کرکه څو څو ځله زیاته شوې، دی په افغانستان کې د پښو ځای نه لري.

انگرېزان غواړي د نادرشاه په څېر د ده زوی هم د لويي جرگې تر نامه لاندې پر افغانستان مسلط کړي. دوی پر هند او پاکستان د خپل تسلط په وخت کې نادر خان د مېټۍ- پشاور له لارې پکتیا ته ولېږو، پر کابل کې حمله وکړه، د کابل له نیولو وروسته ئې په شاهي ماڼۍ کې هغه قومندانان او قومي مشران چې له ده سره له جنوب راغلي وو او د کابل ځینې بدننام کسان راغونډ کړل، دې غونډې ته ئې د لويي جرگې نوم ورکړ، ځینو ته ئې وظیفه ورکړې وه چې په غونډې کې له یوې بلي گونډې غږ اوچت کړي چې نادر خان باید د پاچا په توگه قبول شي. په دې ترتیب دی د تخت او تاج خاوند شو. انگرېزان اوس یو ځل بیا غواړي همدا تجربه تکرار کړي.

په افغانستان کې د لويي جرگې تر نوم لاندې نه عملاً کومه غونډه شته او نه د هغې ثابت او مشخص غړي. دا هسي یو نوم دی چې یا د پردیو په لاس قدرت ته رسېدلو واکدارانو او یا د وسلې په زور پر ملت مسلط شوو واکمنانو له هغې په استفادې سره خپل نامشروع واکمني ته غولونکي او باطل مشروعیت ورکړي.

افغان ولس د داسې انتصابي لويي جرگې پر ځای یوه منتخبه شوری غواړي، داسې منتخبه شوری چې غړي ئې په خپله دوی ټاکلي وي، نه لکه د روم جرگه چې نیمایي غړي به ئې ظاهر خان غوره کوي او نیمایي نور د شمال جبهه او هغه هم له دې کبله چې امریکا د ظاهر خان تر شا ولاړه ده او روسیه د شمال د جبهې تر شا.

سؤال: تاسو د پاکستان له حکومت د څنگه کردار ادا کولو هیله کوئ؟

جواب: له پاکستاني ولس مننه کوو چې په میړانه او جرأت سره ئې د خپلو افغاني وروڼو ملاتړ وکړ او د امریکا وحشیانه حمله ئې وغندله.

هيله من يو چي دا حمايت دوام وکړي، په اسلام آباد فشار لا هم زيات کړي او هغه دې ته اړ کړي چي د افغانستان په ضد خپل معاندانه سياست کي تجديد نظر وکړي. د اسلام آباد غلطو سياستونو دا مشکلات راولاړ کړل، پاکستاني چارواکو لومړی د امريکا د خوشحالولو لپاره د رباني ملاتړ وکړ، هغه ئې په نورو ډلو تحميل کړ، هلته به ئې ويل چي په کابل کي يو پښتون ليدر پاکستان ته د پښتونستان ستونزه راولاړوي، بايد يو غير پښتون راوړاندي کړو. بيا ئې د طالبانو ملاتړ وکړ هغه هم له نورو ډلو سره د دوی په جگړي کي، لومړی له حزب اسلامي سره بيا له نورو ډلو سره، اوس چي امريکايانو ظاهر خان انتخاب کړی؛ اسلام آباد وايي چي په حکومت کي بايد پښتنو ته په زړه پوري برخه ورکړی شي او ظاهر خان د پښتنو استازی گڼي.

پاکستاني چارواکو ته وايو چي د امريکا د خوشحالولو لپاره داسي سياستونه مه غوره کوئ چي نه د پاکستان په گټه وي او نه د افغانستان په گټه، د جگړي د ژر ختمولو او په افغانستان کي د يوه منتخب حکومت د جوړېدو په اړه له افغانانو سره مرسته وکړئ.

سؤال: ويل کېږي چي تاسو د خپلو وسلو د گودامونو په ښودلو سره طالبانو ته وسلې برابرې کړې دي آیا دا رښتيا ده؟ که چېرې رښتيا وي نو تاسو په کوم نيت سره دغه تعاون کړی دی؟ آیا په راتلونکي کي به هم له هغوی سره مرسته کوئ؟

جواب: دا بې بنياده افواهاات دي، موږ به له خپلو وسلو د تېري کوونکو په خلاف په خپله استفاده کوو. موږ له طالبانو دفاع نه کوو، له خپل دين، وطن او ولس دفاع کوو. موږ ټولو افغاني ډلو ته بلنه ورکړې چي خپل اختلافات هېر کړي، يوه بل ته د وروري لاس ورکړي او په گډه له خپل هېواد دفاع وکړي.

سؤال: آیا د دې خبري امکان شته چي ستاسي په څېر نور رهبران هم د طالبانو سره مدد وکړي؟ ستاسو د مرستي په بدل کي طالبانو څه غبرگون

ښودلی دی؟

جواب: د طالبانو اکثر غړي زموږ له دريځ خوشحال دي او له مور غواړي چې داخل ته ولاړ شو او په گډه د امريکا مقابله وکړو، خو متأسفانه ځيني له دې وېرېږي، تر اوسه د طالبانو رسمي او وروستۍ خبره لا څرگنده نه ده. موږ له ټولو صالح مجاهدينو سره د وروړي اراده لرو او په دې باور يو چې اوس فقط له خپل هېواد د دفاع موضوع زموږ په مخکي ده. نور مسائل بايد کاملاً شا ته وغورزولی شي، موږ دې ته ترجيح ورکوو چې لومړی له طالبانو سره د گډې دفاع د څرنگوالي په اړه توافق ته ورسېږو، بيا خپل ټول ځواکونه فعال کړو. خو که دا کار ونه شو موږ په هر صورت د دفاع په کار کي فعاله ونډه اخلو.

سؤال: د افغانستان د روانو حالاتو په اړه ايران څه موقف لري او آیا په ايران کي دا وېره شته چې امريکا به په افغانستان کي له مېشت کېدو سره ايران ته ستونزي پيدا کړي؟

جواب: په ايران کي يوه حلقه پر افغانستان د امريکا حمله محکوموي او په دې منطقي کي د امريکا نظامي حضور خطرناک گڼي، خو بله حلقه داسي فکر کوي چې ايران بايد له امريکا سره په دې جگړي کي مرسته وکړي او له دې لاري خپلي اړيکي له امريکا سره ښې کړي.

په ايران کي ځينو د نيويارک او واشنگټن په پېښو کي د امريکايي مړو لپاره په پارکونو کي شمعي بلي کړې، خو د امريکايي بم ورونو په نتيجه کي د افغانانو پر مرگ ژوبله ئې خواشيني څرگنده نه کړه او د هغو مظاهرو ملاتړ ئې ونه کړ چې په ايران کي د امريکا د حملې خلاف او له افغان ولس سره د خواخوږي په خاطر ترسره شوې.

سؤال: په افغانستان کي د امريکا د اوږد مهاله حضور د مخنيوي لپاره ايران څه اقدامات کولی شي؟

جواب: ايران د ډېر څه کولو امکانات لري خو بايد انتظار وکړو چې ايران کومه لار غوره کوي.

مقایسه ای میان عملکردهای کمونستها و گروههای تحت حمایه

امریکا

قضیه تسلیمی اسراء به امریکا و تأسیس زندانهای تحت سلطه و اداره امریکایی ها در خاک افغانستان یکی دیگر از قضایای است که توجه افغان ها را بخود جلب کرده و آنان را به قضاوت میان عملکردهای زمامداران کمونست و زمامداران تحت حمایه امریکا واداشته است.

اگر چند سال به عقب برگردیم و مقطعی از زمانی را در جلو خود بگذاریم که نیروهای شوروی کشور ما را در اشغال داشتند و صد و بیست هزار سرباز مسلح روسی در کشور ما مستقر و تمامی نقاط حساس و ستراتیژیک افغانستان در اختیار آنها بود و کمونست ها تحت چتر حمایت این نیروها بر افغانستان حکومت می کردند، هر چند اداره کشور کاملاً در اختیار نیروهای روسی بود، ولی هم روس ها و هم کمونست ها تلاش می کردند تا نمای ظاهری مناطق تحت تسلط کمونست ها را چنان نشان دهند که قدرت در دست زمامداران افغانی بوده و نیروهای شوروی فقط برای حمایت از دولت در برابر فشارهای دشمن و در صورت ضرورت وارد صحنه می شوند، نیروهای شوروی اکثراً در پایگاه های نظامی خود مستقر بودند، از ورود سربازان خود به شهرها جلوگیری می کردند، از مواجه شدن با مردم امتناع می ورزیدند، هر کاری را توسط کمونست ها انجام می دادند، نه به دستگیری مخالفین می پرداختند و نه زندانی را مستقیماً در کنترل خود داشتند، ظاهر ادارات حکومتی چنان بود که گویا اداره امور در دست زمامداران افغانی

است و روس ها بعنوان مشاورین آنان در این ادارات عمل می کنند و از مداخله در امور خودداری می ورزند. روس ها متصل تسلط بر شهرها درهای زندان ها را باز نموده و تمامی زندانیان سیاسی را آزاد کردند.

بیاپید این وضعیت را در کنار وضعیتی بگذاریم که امریکایی ها در کشور ما ایجاد کردند و عملکرد نیروهای تحت حمایت امریکا را با کمونست ها به ارزیابی بگیریم.

گروه های تحت حمایت امریکا مخالفین افغان خود را به عنوان تروریست دستگیر و دست بسته به امریکایی ها تسلیم کردند، اداره پایتخت را به اجنبی سپردند، به نحوی که اکنون در تمامی جاده ها و خیابانهای کابل و نواحی آن سربازان مسلح انگلیسی و متحدین شان با غرور و تکبر گشت زنی دارند و قرار است حد اقل چهار هزار و پنجمصد سرباز اروپایی و امریکایی اداره تمامی کابل را در اختیار بگیرند و در تمامی نقاط حساس و حاکم مستقر شوند. اگر چگونگی استقرار این نیروها در کابل را با استقرار نیروهای روسی در افغانستان و استقرار نیروهای اجنبی در کشورهای دیگر به مقایسه بگیریم، وضعیت کشور ما مخصوصاً پایتخت را قبیح تر از تمامی موارد دیگر می یابیم، در جاپان، سعودی، بحرین، قطر، کویت،... مردم حضور این نیروها را حتی در پایگاه های صحرایی، دور از شهرها و محلات مسکونی تحمل نمی کنند و آن را منافی آزادی، استقلال و حاکمیت ملی خود می شمارند، عکس العمل نشان می دهند، تظاهرات به راه می اندازند، در برابر تجاوزات جنسی این سربازان عکس العمل های خشونت بار نشان می دهند. ولی گروه های تحت حمایت امریکا، کابل را با تمامی پیامدهای وخیم آن به نیروهای اجنبی تسلیم کردند، امریکایی ها با دست باز به دستگیری افغان ها می پردازند، آنان را به زندانهای تحت اداره مستقیم خود انتقال می دهند، و قرار است همه را که احتمالاً تعداد شان به سه هزار نفر خواهد رسید به زندانی در جزیره ای در حاشیه کیوبا انتقال دهند.

افغانهای مؤمن، سربلند و آزادیخواه که در بیگانه ستیزی معروف اند و هرگز تسلیم دشمن نشده اند، با مشاهده این وضعیت درد آور بر کسانی لعنت و نفرین می‌فرستند که پایتخت را به نیروهای اجنبی سپردند، در کنار اجنبی ایستادند و با هموطن خود جنگیدند و از تجاوز نیروهای اجنبی بر کشور حمایت کردند.

افغان‌ها احساس می‌کنند که امریکا به این دلیل نیروهای بریتانیایی را برای اداره کابل فرستاده است تا این انتباه را خدشه دار کنند که افغان‌ها در يك قرن با دو امپراطوری جنگیدند و زوال هر دو بدست آنان آغاز شد، افغان‌ها بیگانه ستیز اند و حضور نظامی اجنبی را بر سرزمین خود تحمل نمی‌کنند!! می‌خواهند نشان دهند که نه نیروهای شوروی بدست آنان با شکست روبرو شده اند و نه سربازان انگلیسی. اگر چنین بود نباید امروز سربازان انگلیسی را در پایتخت خود تحمل می‌کردند.

معلوم می‌شود که انگلیس‌ها جنگ بالا حصار و کشتار تمامی سربازان شان در تنگی جگدک را فراموش کرده اند، شاید امریکایی‌ها نصائح افسران ارتش اتحاد شوروی فقید را که خاطرات تلخی از جنگ در افغانستان دارند، کم بها داده اند!! باید انتظار بکشیم تا به تمامی دنیا عملاً ثابت شود که واشنگتن با حمله بر افغانستان و ارسال نیروها به این کشور تجربه ناکام کرمیلین در زمان اتحاد شوروی را تکرار می‌کند.

نمونه ای دیگر حقوق بشر امریکایی

امریکا در معامله با اسراء جنگی نیز چهره خشن، ضد بشری و مغایر تمامی معیارهای حقوق انسانی را به نمایش گذاشت. آنچه امریکایی ها در رابطه با دستگیری، نگهداری و انتقال اسراء طالبان و القاعده مرتکب شدند، داغ ننگینی است بر جبین تمدن غرب. هیچ کس گمان نمی کرد که امریکایی ها با آنهمه ادعاهای پرطمطراق دفاع از حقوق بشر؛ تا این پیمانانه با انسانهای اسیر برخورد وحشیانه بنمایند.

امریکا بر کشور مظلوم، ناتوان و قربانی رقابت امریکا با شوروی، با تمامی وسائل مدرن و کشنده اش هجوم برد، با استخدام نیروهای داخلی افغانی - امریکایی و با استفاده از امکانات اطلاعاتی و نظامی کشورهای همسایه، حکومت طالبان را ساقط کرد و در عوض آن حکومت دلخواه خود را نصب نمود و به این ترتیب به یکی از دو هدف اساسی حمله دست یافت. ولی هدف دوم حمله، دستگیری و قتل ملا محمد عمر رهبر طالبان و اسامه بن لادن رهبر تنظیم القاعده، نه تنها توفیقی نداشت بلکه عدم موفقیتش در این زمینه، تمامی مصارف وسیع در این حمله گسترده را به هدر داد، ناچار برای جبران آبروی خود به دستگیری افراد عادی پرداخت. وزیر دفاع امریکا در آغاز دستگیری اسراء اعلان کرد که امریکا با دستگیری اسراء علاقه ای ندارد. باید کشته شوند!! متصل صدور این فرمان، در حدود هفتصد اسیر طالبان و القاعده در حالتی بطور دسته جمعی تهرباران شدند که دستهای شان از عقب بسته بود، آنانکه در این تهرباران وحشیانه و بمباری وحشیانه بر محل نگهداری شان در قلعه جنگی کشته نشدند و به زیر زمینی پناه بردند، در آن تیل ریختند

و آتش افروختند، تا آنان را بسوزانند و یا از زیر زمینی بیرون بکشند و بکشند!!

امریکایی ها برای نگهداری این اسرای جنگی نخست زندان هایی در افغانستان تدارک دیدند، سپس عده ای را به زندانی در جزیره گوانتاناموی کیوبا انتقال دادند که در آنجا هر زندانی را در محلی قفس مانند و تنگی نگهداری می کنند که روزانه فقط سه بار اجازه بیرون آمدن از این قفس ها به آنان داده می شود.

در اثنای انتقال این اسراء از کندهار به کیوبا، دست و پای آنان را با زنجیر ها بسته، و در داخل هواپیما نیز همه را با چوکی ها به زنجیر می بندند و در طول سفر که بیش از ۲۴ ساعت را احتواء می کند اجازه رفتن به تشناب به آنان داده نمی شود، در عوض خریطه هایی در اختیار آنان قرار می گیرد که برای رفع حاجت از آن استفاده کنند، و این در حالیست که زندانیان را قبل از فرا رسیدن موعد انتقال اطلاع نمی دهند، تا از خوردن و نوشیدن اجتناب کنند و در طول سفر ضرورتی به استفاده از خریطه احساس نکنند، این برخورد در واقع شکنجه شدید دیگری است که شاید برای افراد شریف تحمل آن نسبت به هر شکنجه ای دیگری دشوار تر باشد.

ریش های اسراء را تراشیده اند، چشم های شان را بسته اند و تا زندان گوانتانامو آنان را در حالتی انتقال داده اند که نه چیزی را ببینند و نه حرفی را بشنوند.

وزیر دفاع امریکا اعلان می کند که اینها اسرای جنگی نیستند و کنسوانسیون حقوق اسرای جنگی در مورد آنان صدق نمی کند، در حالی که نماینده سازمان ملل و تمامی ادارات، سازمان ها و اشخاصی که با حقوق بشر سر و کاری دارند، برخورد امریکا با این اسرای جنگی را وحشیانه و مغایر حقوق بشر خوانده و آن را مخالفت شدید با کنسوانسیون ها و معاهدات بین المللی در رابطه با حقوق اسرای جنگی

می خوانند.

دستگیری این افراد توسط سربازان امریکایی و در کشوری غیر از امریکا، و نگهداری آنان در زندانهای تحت مراقبت امریکایی ها و انتقال آن به کشور دیگر نیز از نظر اکثریت حقوق دانان و سازمانهای حقوق بشری اختطاف تلقی می شود. اما غرور امریکایی ها به آنجا رسیده که نه به این اعتراضات اعتناء و التفاتی دارد، و نه به نتایج وخیمی که این عملکردهای وحشیانه باعث خواهد شد، اهمیتی می دهد.

مصاحبه با روزنامه عربی زبان

"الشرق الاوسط"

غالب درویش خبرنگار روزنامه کثیر الانتشار الشرق الاوسط امروز دوشنبه ۱۶ میزان ۱۳۸۰ گفتگویی با برادر حکمتیار امیر حزب اسلامی افغانستان داشت که در ذیل ترجمه دری آن را مطالعه می فرمایید.

سؤال: وضع موجود در مسأله افغانستان در سایه تحولات جاری و نگرانی از درگیری آینده را چگونه ارزیابی می کنید؟

جواب: امریکا می خواهد جنگ دیگری را بر کشور ما تحمیل کند و این برای انتقام و یا سقوط حکومت طالبان نه بلکه برای اشغال افغانستان و سیطره امریکا بر این منطقه ستراتیژیک و تحمیل حکومت مزدور بر کابل است. امریکا در صدد تحمیل یک نظام نوین امریکایی بر جهان است، برای آنکه بر همه مناطق ستراتیژیک؛ از جمله افغانستان تسلط داشته باشد. از لشکرکشی و تحرکات نظامی که امریکا به آن پرداخته و از اظهاراتی که مسئولین آن کشور و همپیمانان انگلیس داشته اند، چنان پیداست که حمله امریکا با پرتاب موشک و بمبارانهای هوایی

آغاز گردیده است. امریکا میل دارد که از واحدهای امریکایی افغانی قبل از ارسال نیروی امریکا به این کشور استفاده نماید و ممکن جبهه شمال این نقش را بازی کند.

ارسال قطعات کماندوی به ازبکستان دال بر این است که امریکا بر حمله زمینی از طریق ازبکستان و بکمک کماندوهای ازبکستانی که در زمان جنگ روسها در افغانستان تجربه حاصل کرده اند و بعد از خروج قوای روسی نیز تحت پوشش ملیشیاى جنرال دوستم جنگیده اند، اصرار دارد. امریکا می‌کوشد شهر مزار را اشغال کند و جنرال دوستم را بر آن مسلط نموده، راه را برای انتقال ظاهر شاه از روم به مزار باز کند و لویه جرگه را در آنجا دایر نماید.

سؤال: آیا شما عملیات نظامی امریکا بر ضد طالبان را کمک می‌کنید و یا از شرکت در آن خودداری می‌ورزید؟

جواب: ما در برابر هر تجاوز خارجی بر کشور خویش مقاومت می‌کنیم و از تمامی گروه‌های افغانی دعوت می‌کنیم که اختلافات داخلی را کنار گذاشته، همه باهم از وطن شان دفاع نمایند و به امریکا توصیه می‌کنیم که تجربه اتحاد شوری را در افغانستان تکرار نکند و اشغال افغانستان را کار آسان تلقی نکند. رهبران کریملن چنین گمان می‌کردند ولی حالا به امریکایی‌ها توصیه می‌کنند که تجربه خونین ما را برای تسلط بر افغانستان تکرار نکنید.

گمان نمی‌کنیم هیچ مسلمانی که به الله ایمان دارد، در کنار امریکا بایستد در حالی که می‌خواهد بر یک کشور اسلامی حمله کند، کسانی با امریکا همکاری می‌کنند که سابقه همکاری با روسها را نیز دارند. وزیر دفاع روسیه در مورد آنها می‌گوید: مسکو در گذشته این گروه را کمک کرده، حالا نیز کمک‌ها برایش جریان دارد و در آینده نیز ادامه خواهد یافت. برای مردم افغانستان این سؤال پیدا می‌شود که چرا مسکو این گروه را حمایت می‌کند؟ آیا این کمک‌ها بخاطر انتقام از مردم

افغانستان نیست؟

چرا این گروه با دریافت سلاح از روس و دالر از امریکا علیه ملت خود می‌جنگد؟!

سؤال: رأی شما در بر انداختن حکومت طالبان چیست؟ شاید با این کار راهی برای ایجاد يك وضع جدید در افغانستان گشوده شود.

جواب: هیچ افغان غیوری راضی نمی‌شود که حکومت گروهی از گروه های افغانی بدست بیگانگانی چون امریکا سقوط کند.

سؤال: هنگام سقوط حکومت طالبان آیا در حکومت ائتلافی جدید اشتراك می‌ورزید و تصور تان از نظام سیاسی آینده در افغانستان چیست؟

جواب: هیچ حکومت مزدوری را که از خارج بر ما تحمیل شود، نمی‌پذیریم و هرگز در چنین حکومتی اشتراك نمی‌کنیم و چنین حکومتی هرگز دوام نخواهد کرد. مردم افغانستان حکومتی را که تجاوزگران بر ایشان تحمیل کند، نمی‌پذیرند.

سؤال: حسب معلومات، جبهه ائتلافی شمال از امریکا کمکهای نظامی دریافت کرده اند، به این پشتیبانی ها شما چگونه می‌نگرید و آیا با آنان در عملیات نظامی اشتراك می‌نمایید؟

جواب: متأسفانه جبهه شمال همواره در کنار اجنبی ها و علیه ملت خود جنگیده است. از روسها مساعدت های نظامی دریافت کرد و برای اهداف مسکو جنگید و حال از حمله امریکا بر افغانستان استقبال نموده و اعلان می‌کند که حاضر است در کنار سربازان امریکایی بجنگد. به ایشان گفتیم که از تجارب سلف تان، کمونستها، عبرت بگیرید. آیا تجربه تلخ و خونین آنان برای شما کافی نیست؟!

سؤال: از نقش پاکستان در آینده کشور تان هراسی ندارید؟

جواب: متأسفانه نقش اسلام آباد در قضایای افغانستان بعد از

خروج نیروهای روسی تا امروز خیلی منفی بود. حکومت‌های نوازشریف و بی نظیر بوتو به دستور امریکا تمامی این مشکلات را برای افغانستان ایجاد کردند و حال رژیم نظامی پاکستان به امریکا اجازه می‌دهد تا کوماندوهای امریکایی با استفاده از حریم زمینی و هوایی پاکستان بر افغانستان حمله کنند. ما به زمامداران پاکستان گفتیم: پیامدهای این سیاست برای خود پاکستان نیز خطرناک خواهد بود. پاکستان گمان نکند که امریکا در حل مشکل کشمیر این کشور را کمک خواهد کرد. برعکس اگر امریکا به اشغال افغانستان و تحمیل حکومت دست نشانده بر کابل موفق شد، قضیه کشمیر را به نفع هند حل خواهد کرد. واشنگتن همواره دهلی را بر اسلام آباد ترجیح می‌دهد، از نظر امریکا آزادیخواهان کشمیر تروریست و افراطی می‌باشند.

سؤال: از وجود قوای غربی در سرزمین افغانستان چه اطلاعی دارید؟
 جواب: امریکا برخی از جواسیس خود را در لباس افغانی به افغانستان فرستاده است، ضرورت اعزام اینها را زمانی احساس کردند که طالبان مؤسسات خیریه غربی را که اکثراً سنگر شبکه های جاسوسی بودند، از کشور بیرون کردند، امریکا برای جمع آوری اطلاعات دقیق به ارسال این نیروها ضرورت دارد، بر اطلاعاتی که جبهه شمال و بقیه جواسیس افغانی شان برای آنها فراهم می‌کنند، نمی‌توانند اعتماد کنند.
 سؤال: آیا بر حدوث شکاف و دو پارچگی در صف طالبان و پیوستن افراد آنان به جبهه مخالف باور دارید؟

جواب: ما معتقدیم که حمله امریکا باعث صف بندی جدیدی میان افغان ها خواهد شد. تمامی افراد مؤمن، وطنخواه، آزادیخواه و ضد اشغال کشور بدست نیروهای اجنبی در يك صف قرار خواهند گرفت و مشترکاً از کشورشان دفاع خواهند کرد و نیروهایی که تجربه خدمت گزاری برای اجانب را دارند و حاضر اند، ایمان، دنیا و آخرت و کشور شان را در برابر پول بفروشند، در صف دشمن قرار خواهند گرفت و

علیه ملت خود خواهند جنگید.

سؤال: قرار معلوم ربانی با شما در ایران اقامت دارند آیا شما با ایشان پیمان سیاسی و نظامی ای را با سائر گروهها تشکیل داده اید؟

جواب: ما و او اکنون در دو وادی جدا از هم قرار گرفته ایم، او از حمله امریکا بر افغانستان استقبال می‌کند و ما مخالف آن هستیم. امکان ائتلاف با او در چنین شرائطی وجود ندارد. اگر او در سیاست هایش تجدید نظر کند و در پی رسیدن به قدرت به کمک روسیه و امریکا نباشد، حاضریم با او به تفاهم بنشینیم. ما معتقدیم که بحران افغانستان باید بدون مداخله اجنبی‌ها و از طریق تفاهم بین الافغانی و بطور مسالمت آمیز و بدون جنگ و خونریزی حل شود. ما تشکیل حکومت موقت و برگزاری انتخابات را راه حل می‌شماریم، هر گروهی که مخالف مداخلات اجنبی بوده، با تأسیس دولت منتخب اسلامی در آینده موافق باشد، ما حاضریم با آن به تفاهم بنشینیم.

سؤال: همه می‌دانند که شما نقش ممتاز نظامی در افغانستان داشته اید، پس در حکومت آینده چه نقشی را خواهید داشت؟

جواب: ما با تمام نیرو و توان خویش از وجب وجب سرزمین افغانستان دفاع خواهیم کرد و نقش حزب اسلامی در دفاع از اسلام و مقدسات ما همانگونه خواهد بود که در دوران جنگ افغانستان با روسها بوده است. و ما می‌خواهیم نقش ما در حکومت از جانب مردم و در نتیجه انتخابات مشخص شود. پایان

مصاحبه با روزنامه جمهوری اسلامی

سه شنبه ۱۸ جدی ۱۳۸۰

تحلیل اوضاع افغانستان از زبان رهبر "حزب اسلامی" در مصاحبه اختصاصی با روزنامه جمهوری اسلامی که با این عنوان جلی به نشر سپرد:

حکمتیار: مبارزه با آمریکا بزودی سراسر افغانستان را فراخواهد گرفت

سؤال: آقای حکمتیار! شما در هیچیک از تحولات سیاسی افغانستان حضور فعال ندارید و کنار مانده اید؛ علت چیست؟

جواب: کسانی که تحولات افغانستان را از دور بررسی می‌کنند شاید احساس کنند که ما در متن تحولات این کشور حضور نداریم، در حالی که چنین نیست. ولی متأسفانه این را می‌دانیم که کسانی که تحولات امروز افغانستان فعال هستند که حامیان بیرونی دارند و عامل اجرای توافقی‌های دولتهای بیگانه اند. علی‌الظاهر تصور این است که اینها هستند که در متن تحولات حضور دارند و گروههایی که وابسته نیستند، مستقل هستند و حامی بیرونی ندارند، از تحولات دور مانده اند. ما خدا را سپاس می‌گوییم که در سازشها و توطئه‌ها علیه ملت خود شرکت نداریم و با عوامل تهدید کننده استقلال و تمامیت ارضی کشور خود همکاری نمی‌کنیم و شریک جرم آنها نمی‌شویم.

سؤال: نظر شما راجع به اجلاس بین‌الافغانی بن که برای تعیین سرنوشت آینده افغانستان تشکیل شده چیست و چرا به آن انتقاد دارید؟

سؤال: اجلاس بن يك اجلاس امريكايي بوده و تحت اشراف و نظر امريكا دائر شده است، امريكا توجيه مي‌كرد، خط مي‌داد، راه تعيين مي‌كرد، متن مي‌داد و از شركت كندگان مي‌خواست آن را امضاء كنند. من ننگ دارم كه در اجلاس تحت نفوذ امريكا شركت كنم و افتخار مي‌كنم كه از اين نشست شرم آور دور بودم.

سؤال: البته شما به اجلاس بن دعوت نشديد. سؤال اين است كه اگر از جنابعالي براي شركت در اين اجلاس دعوت به عمل مي‌آمد، شركت مي‌كرديد؟

ج - خير؛ اگر صد بار هم دعوت مي‌كردند در آن شركت نمي‌كردم، ما براي شركت در يك اجلاس بين الافغاني بدون شركت اجنبي آمادگي داريم، ولي در مذاكرات با حضور بيگانگان مخصوصاً تحت نظر امريكا؛ شركت نمي‌كنيم و شركت در آن را يك ننگ مي‌دانيم.

سؤال: بدین ترتیب نظر خود را در باره اجلاس بن ابراز كرديد. آيا در باره دولت آقای كرزى كه از دل اجلاس بن بيرون آمد نیز همين نظر را داريد؟

جواب: بلى، به عقیده من مذاكرات بن حول دو محور مي‌چرخيد. امريكا دو طرح را در افغانستان دنبال مي‌كرد، يكي سقوط همزمان دو دولت "دولت رباني و دولت طالبان" و جايگزين كردن دولت جديدي كه كاملاً تحت اختيار اداره امريكا باشد. ديگري جلب موافقت افغانها براي اعزام نيروي امريكايي و اروپايي به افغانستان به عنوان شروعي بر طرح امريكايي كردن اين كشور. در اجلاس بن امريكايي‌ها به هر دو هدف رسيدند. از نظر ما بند مربوط به حضور نيروهاي اجنبي در افغانستان بسيار مهم است. در شرائط حضور نيروهاي بيگانه در افغانستان، دولت موقت فعلي كاملاً مسلوب الاراده است. حتى اگر بهترين فرد را هم در چنين شرائطي در رأس دولت موقت قرار مي‌دادند، اوضاع نه تنها بهبود نمي‌يافت كه بدتر نيز مي‌شد. براي آنكه فرد خوب

و خوش سابقه در این شرائط باعث فریب مردم می‌شود. من نمی‌خواهم راجع به اعضای دولت موقت حرفی بزنم فقط تأکید می‌کنم این هیچ ارزشی ندارد.

مسئله اساسی از نظر ما حضور نیروهای بیگانه است که مغایر با اسقلال، آزادی و حاکمیت ملی مردم افغانستان است.

سؤال: آیا فکر می‌کنید حضور این نیروها در افغانستان دائمی است؟
 جواب: آری، امریکایی‌ها نیامده اند که برگردند، آنان آمده اند برای اشغال افغانستان، برای امریکایی کردن افغانستان، برای تسلط بیشتر بر منطقه، برای تأسیس پایگاه نظامی در افغانستان. از نظر امریکا، افغانستان يك نقطه ستراتیژیک است که تسلط بر آن می‌تواند امریکایی‌ها را بر آسیای مرکزی و منابع اقتصادی آن مسلط کند.

سؤال: ولی افغانستان همیشه این ویژگی را داشته است، انتخاب مقطع فعلی تصور می‌کنید حساب شده است؟

جواب: بلی، انتخاب مقطع فعلی به عوامل زیادی بستگی دارد. تا به حال اوضاع در منطقه و در افغانستان برای تحقق سیاستهای امریکا تا این حد مهیا نبود، در امریکا جمهوریخواهان توسعه طلب بر منصف کار نبودند. حوادث ۲۰ سنبله امریکا شکل نگرفته بود تا امریکا با تبلیغات خود بتواند افغانستان را "منشأ" تروریسم معرفی کند. حتی جمهوری اسلامی ایران هم تا این حد مواضع خارجی اش مورد پسند امریکا نبوده است، ایران هم اجلاس بن را تأیید کرد و هم دولت موقت افغانستان را به رسمیت شناخت. بنابر این شرائط فعلی از هر جهت برای امریکا مهیا بوده است. در داخل افغانستان امریکایی‌ها مدت‌ها برای فراهم ساختن زمینه دخالت نظامی خود در این کشور تلاش می‌کردند. شما لابد شنیدید امریکایی‌ها حتی قبل از حوادث ۲۰ سنبله طرح عملیات نظامی به افغانستان را مدنظر داشته اند. فرانسیس ویندرل نماینده ویژه سازمان ملل در امور افغانستان قبل از حوادث نیویورک و واشنگتن در

نشستی با نمایندگان افغانستان سخن از طرح امریکا برای عملیات نظامی در افغانستان به میان آورده بود و به آنها گفته بود که امریکایی‌ها قصد بازگرداندن ظاهر شاه را دارند و حتی به آنان توصیه کرده بود که با پروسه امریکا در افغانستان همراهی کنند. یک دیپلمات پاکستانی نیز دو ماه قبل از حادثه نیویارک و واشنگتن در مصاحبه با بی بی سی از طرح امریکا برای اشغال نظامی افغانستان سخن به میان آورده بود.

سؤال: آقای حکمتیار! شما به چند مورد از اهدافی که امریکایی‌ها به خاطر تحقق آن در افغانستان به این کشور نیرو اعزام کردند اشاره کردید. چه اهدافی دیگر را در این خصوص بر دخالت نظامی امریکا مرتب می‌دانید؟

جواب: شما می‌دانید امریکایی‌ها قبل از اشغال افغانستان، در شمال این کشور یعنی در ازبکستان برای خود پایگاه نظامی ایجاد کردند. از جایگاه ازبکستان و قدرت تأثیر گذاری این کشور در آسیای مرکزی نیز مطلع هستید. غیر از این از معاهدات نظامی امریکا با تاجکستان، قرغیزستان، قزاقستان، آذربایجان و دیگر جمهوریهای این منطقه خبر دارید. بوش با صراحت گفته است که اهداف امریکا فراتر از بازداشت یا کشتن ابن لادن است. امریکایی‌ها می‌خواهند از طریق ایجاد پایگاه نظامی در افغانستان، چین و ایران را تهدید کنند، مشکلات ایران و آذربایجان را به نفع منافع امریکا حل کنند، بر منابع نفت و گاز آسیای میانه چنگ اندازی کنند و امکان تسلط دوباره روسها را بر منطقه از بین ببرند.

سؤال: به عقیده شما اگر ابن لادن و ملا عمر دستگیر شوند یا کشته شوند، چه فکر می‌کنید امریکایی‌ها از آن پس حضور نظامی خود در افغانستان را چگونه توجیه خواهند کرد؟

جواب: جواب: این توجیه همین الآن هم که این دو نفر دستگیر

نشده اند؛ پذیرفتنی نیست؛ مگر می توان باور کرد که به خاطر دستگیری دو نفر یا از بین بردن دو گروه؛ خلیج فارس، اقیانوس هند، جمهوریهای آسیای مرکزی و ترکیه و همه پهنه منطقه به اشغال نظامی بیگانه در آید؟

سؤال: سؤال من این بود که امریکایی ها بعد از آنکه ملا عمر و ابن لادن کشته شدند یا دستگیر شدند و پرونده آنها در افغانستان بسته شد، به عقیده جنابعالی چه توجیهی را برای ادامه حضور خود در افغانستان ارائه خواهند کرد؟

جواب: همان توجیهی که بعد از بیرون راندن عراق از کویت و شکست دادن ارتش عراق ارائه کردند، نیروهای امریکا برای دفاع از کویت و بیرون کردن نظامیان عراقی به منطقه آمدند ولی پس از خروج عراقیها از کویت باز دیدیم که در منطقه ماندند توجیه شان برای ادامه حضور چه بود؟

سؤال: توجیه شان این بود که خطر حمله عراق همچنان باقی است، توجیه شان این بود که برای تضمین امنیت و ثبات در منطقه باقی ماندند و دلالتی از این دست.

جواب: خوب این دلالت را عیناً در مورد افغانستان هم پس از خاتمه سناریوی ابن لادن و ملا عمر ممکن است ارائه دهند. بگذارید من به شما بگویم آنها خود را در شرائطی می بینند که برای ادامه حضور خویش دیگر نیازی به اجازه یا موافقت دولت ها ندارند. آنها خود را بی حریف و بی رقیب در دنیا می بینند و احساس می کنند برای انجام اقدامات خود نیازی به مجوز کسی ندارند. آنها دنیا را تک قطبی می دانند و تصور شان این است که می توانند با دست باز عمل کنند، بنابر این نیازی به ارائه توجیه و دلیل برای ادامه حضور خود نمی بینند.

سؤال: آقای حکمتیار، چقدر این اتهام را قبول دارید که ابن لادن عامل حوادث ۲۰ سنبله نیویورک و واشنگتن بوده است؟

جواب: هیچ؛ حوادث ۲۰ سنبله را خود امریکایی‌ها بوجود آوردند، ریشه حادثه در خود امریکاست، سیاست‌های امریکاست که باعث این نوع عکس‌العمل‌هاست. سیاست امریکایی‌ها در مورد فلسطین و حمایت از اسرائیل، در مورد کشورهای اسلامی، در مورد نهضت‌های اسلامی و حمایت امریکا از حکومت‌های استبدادی، کودتایی، مطلقه و خاندانی، اینهاست که عامل بروز حوادثی مانند حادثه ۲۰ سنبله نیویورک و واشنگتن است. این رفتار و عملکرد باعث می‌شود که صدها و هزارها اسامه بن لادن در نقاط مختلف جهان علیه امریکا و سیاست‌هایش شکل بگیرد.

سؤال: آقای حکمتیار! الآن امریکایی‌ها اینطور تبلیغ می‌کنند که مخالفین سیاست‌هایشان در داخل افغانستان یا حامی ابن لادن هستند و یا حامی طالبان، آیا شما نگران این نیستید که به دلیل مخالفت‌هایی که با سیاست‌های امریکا در افغانستان دارید، از جانب آنان متهم به جانبداری از طالبان یا ابن لادن شوید؟

جواب: آنها هر طوریکه می‌خواهند تبلیغ کنند، ما از این هیچ باکی نداریم، ما مخالف حضور نیروهای اجنبی در کشور خود هستیم و حمله امریکا را بر افغانستان به شدت محکوم می‌کنیم و به شما اطمینان می‌دهیم که تمام نیروهایی که بر ضد حضور نظامی روسها در افغانستان بوده‌اند، به همان پیمان، به همان سویه و به همان شدت حمله امریکا را در کشورشان محکوم می‌کنند.

سؤال: الآن متأسفانه اینطور نیست؟

جواب: هنوز واقعیت‌ها نمایان نشده است و از دور دشوار است که حقائق درک شود، ولی شما خواهید دید که اینطور نیست که الآن تصور می‌کنید. در روزهای اول تجاوز شوروی به افغانستان هم همین ناامیدی‌ها وجود داشته، همه احساس می‌کردند، در همان روزهای اول حمله، مخالفین مرعوب و مخالفت‌ها سرکوب خواهد شد و اوضاع آرام خواهد گشت، حتی برژنف رئیس حکومت شوروی هم در يك کنفرانس

مطبوعات در دهلی تأکید کرد که حد اکثر به سه ماه وقت نیاز دارد تا افغانستان را آرام سازد. سربازان متجاوز روس هم در افغانستان با غرور و تکبر در شهرهای افغانستان جولان می‌دادند. طوری رفت و آمد می‌کردند که گویی در مسکو هستند، حتی خیلی از شهرهای بزرگ افغانستان را "مسکو کوچک" لقب می‌دادند، ولی همان زمستان اول سپری نشده بود که عملیات کوبنده و سرنوشت ساز مجاهدین آغاز شد، در همان اواخر زمستان، عرصه چنان بر نظامیان روس تنگ شده بود که آنان دیگر به هیچ افغانی اعتماد نداشتند. حتی به بسیاری از کمونستها هم اعتماد نداشتند، شما نگران نباشید. الآن اول کار است و مبارزه با امریکایی‌ها هم آغاز خواهد شد.

سؤال: ولی ظاهر امر اینطور نیست. متأسفانه همه گروههایی که در برابر ارتش سرخ در افغانستان ایستادند امروز یا در برابر سیاستهای امریکا ساکت هستند و یا مؤید آنان شده اند؟

جواب: نه، این را نگوئید: من با شما موافق نیستم، ولی می‌گویم که ما به زمان احتیاج داریم، فقط چند ماه صبر کنید، به حرف من خواهید رسید. زمانی را می‌بینم که بسیاری از افغانها رو در روی امریکا ایستاده اند، و امریکایی‌ها عرصه را برای ادامه حضور خود تنگ ببینند و جنگ علیه امریکا به سراسر افغانستان توسعه خواهد یافت. متأسفانه برخی از گروهها همدست امریکا شده اند، ولی من معتقدم تجربه مقاومت در برابر نیروهای متجاوز روس، دوباره تکرار خواهد شد و برای امریکا آسان نیست که در این کشور باقی بماند. اشغال کشور و تصرف شهرها آسان است، ولی حفظ این اشغالگری آسان نیست. برای امریکایی‌ها واقعاً دشوار است که بتوانند در افغانستان باقی بمانند، شوروی‌ها در افغانستان لاقلاً يك حزب کمونیست را در اختیار داشتند که زمینه تشکیلاتی و روانی حضورشان را در این کشور فراهم سازد، ولی این پایگاه سیاسی در افغانستان امروز؛ برای امریکا وجود ندارد. شانس امریکایی‌ها

برای حضور در افغانستان به مراتب کمتر از روسهاست. از این رو امریکا در طرحهای خود در افغانستان موفق نخواهد بود.

سؤال: آقای حکمتیار: نفوذ و منزلت محمد ظاهر، شاه سابق افغانستان در این کشور چگونه است؟

جواب: افغانها ظاهر شاه را "ببرک کارمل امریکایی" می‌دانند. بدون عملیات نظامی امریکا و اشغال افغانستان توسط نظامیان بیگانه ظاهر خان هرگز توان حکومت بر مردم این کشور را ندارد.

سؤال: آیا شما احتمال نمی‌دهید که ظاهر شاه پس از بازگشت به افغانستان در صدد احیاء حکومت سلطنتی سابق خود باشد؟

جواب: امریکا می‌خواهد که حکومت شاهی در افغانستان احیاء شود و در این زمینه بر روی شخص ظاهر شاه هم عنایت ویژه ای دارد. من معتقدم به همین دلیل مایل نبود او ریاست دولت موقت فعلی را عهده دار باشد. زیرا در دوران دولت موقت امریکا می‌خواهد شهرهای افغانستان را بمباران کند، مردم را به اسم نیروهای القاعده بکشد، خانه ها را ویران کند. طبعاً مایل نیست اینها به اسم ظاهر شاه نوشته شود. پس از آنکه امریکایی‌ها حضور نظامی خود را در افغانستان با این گونه حوادث تحکیم کردند، ظاهر شاه به صورت "ناجی" و "مصلح" به افغانستان می‌آید و مردم به دلیل آنکه دولت موقت را در برابر حملات امریکا نالایق دیدند به ظاهر شاه رأی می‌دهند، ظاهر شاه نیز از سوی لویه جرگه ای که در دوران حاکمیت دولت موقت تعیین شده است به عنوان رئیس حکومت آینده افغانستان انتخاب می‌شود. این برنامه و هدف امریکاست. حتی برنامه این است که قانون اساسی جدید افغانستان همان قانون اساسی ظاهر شاهی باشد که در ۱۹۶۴ تصویب شده است. اعضای لویه جرگه هم از طرف والیانی که توسط دولت موقت تحت الحمايه امریکا تعیین شده اند انتخاب می‌شوند، لویه جرگه ای که به این ترتیب شکل می‌گیرد، اکثر اعضای آن به حمایت ظاهر شاه

رأی خواهند داد.

سؤال: آقای حکمتیار شما آینده نا امید کننده و تاریکی را در باره آینده افغانستان برای ما ترسیم کردید؟

جواب: این همان بندهای موافقتنامه بن است، اینها حرفهای دل من نیست. برنامه امریکاییهاست و از نمایندگان شرکت کننده در مذاکرات بن امضای آن را دریافت کرده اند. اما اینکه امریکا می‌تواند تمامی این مراحل را عملی کند یا خیر؛ بنده هرگز معتقد نیستم که امریکا قادر به اجرای نقشه های خود باشد. من متأسفم که بخش های پنهان موافقتنامه در مطبوعات ایران پخش نشده است. چرا اسرار پشت پرده اجلاس بن در ایران منتشر نمی‌شود؟

سؤال: شما تحلیل اوضاع آینده را ارائه می‌کنید؛ این تحلیلها جزء مندرجات مصوب اجلاس بن نیست تا همه مطبوعات مبادرت به چاپ آن کنند؟

جواب: ببینید نماینده ویژه سازمان ملل تصریح کرده که انتخابات افغانستان ممکن است تا سه سال آینده برگزار نشود؛ آیا می‌دانید مفهوم این حرف چیست؟ یعنی تا سه سال وضع همین است و انتخاباتی در کار نیست.

سؤال: شاید او حدس و گمان خود را مطرح کرده است؟

جواب: خیر؛ آنها در همین مسیر پیش می‌روند؛ انتخابات بعد از تشکیل لویه جرگه، بعد از تدوین قانون اساسی و بعد از پذیرش احزاب سیاسی و بعد از همه اینهاست. الآن قضیه این است که کاری را که انگلیس ها با امان الله خان کردند با ظاهر شاه بکنند که نه شاه، نه لویه جرگه و نه دولت هیچ تعلق خاطری به مردم نداشته باشند.

سؤال: آقای حکمتیار! مردم افغانستان در سال ۱۹۷۳ رژیم شاهی را کنار نهادند، بعد با حکومت داؤد خان جنگیدند، بعد با ترکی، امین، برك و نجیب کمونیست مبارزه کردند، در برابر اشغالگران روس

مقاومت کردند، به مدت ۵ سال با طالبان جنگیدند آیا این تأسف آور نیست که پس از طی يك دوره ۲۸ ساله مبارزه باز به همان نقطه اول بازگردیم و شاهد احیاء تدریجی حکومت شاهی در افغانستان باشیم؟ آیا این بود نتیجه سه دهه مبارزه؟ آیا این به معنی يك دور باطل نبود؟

جواب: خیر؛ معنی این واقعیت تلخ این است که افغانستان به طور مسلسل با توطئه ها مواجه است. بازگشت ظاهر شاه یقیناً مرحله جدید توطئه و نقشه ای است که برای ملت افغانستان طراحی شده است.

سؤال: ولی ظاهر شاه پیر مرد مفلوک ۸۸ ساله ای است که قادر به راه رفتن هم نیست؟

جواب: ولی امریکا کسی را به اندازه ظاهر شاه سراغ ندارد که تا این همه وفادار به آن باشد و من تعجب می‌کنم که چرا دوستان ایرانی ما متوجه این خطر بزرگ نیستند. اجلاس امریکایی بن، آمدن امریکایی‌ها به پشت مرزهای ایران و استقرار آنها، بازگشت تدریجی ظاهر شاه و ... من تعجب می‌کنم که چرا در ایران هیچ حساسیتی نسبت به این تحولات وجود ندارد!! شاید ایران جزء این پروسه امریکایی و موافق با آن است!!

سؤال: پس منظور شما چه کسی هست؟

جواب: من می‌بینم که آقای خاتمی در کنفرانس مطبوعاتی خود ما را متهم به مخالفت می‌کند. در حالی که ما فقط این را گفته ایم که امریکا حق ندارد بر افغانستان حمله کند و حق ندارد مردم ما را بکشد. من نگران این هستم که برخی دوستان ایرانی از تحولات امریکایی پشت مرزها در افغانستان حمایت کردند و تصور کردند با حمایت از امریکا و اروپا در جنگ علیه آنچه که تروریسم نامیده شده، می‌توانند مشکلات شان را با امریکا حل کنند، آنها برای کشته های امریکایی شمع افروختند ولی برای کشته های ملت افغانستان که روزی صد نفر از آنها زیر بمباران امریکایی ها کشته می‌شوند؛ شمعی در ایران افروخته نشد،

متجاوز از ۲۰ هزار نفر از زمان شروع حملات امریکا به افغانستان کشته و زخمی شده اند. ۱۰۰ نفر در يك قریه، ۷۰ نفر در يك قریه، ۳۵ نفر در قریه ای دیگر، صدها زندانی در قلعه جنگی، صدها نفر در پکتیا، در خوست، در نقاط دیگر، حتی مساجد زیادی تخریب شده اند. ولی در ایران ابعاد این فاجعه درك نشده است.

سؤال: آقای حکمتیار در این که يك طیفی در کشور ما همین طور فکر می کنند که شما می گوئید حرفی نیست. ولی این تفکر غالب بر جامعه نیست. در ایران اکثر مردم این طور فکر نمی کنند، مواضع رهبر انقلاب را مشاهده کنید، چرا موضعگیری ایشان را معیار قضاوت قرار نمی دهید؟

جواب: من از ایشان سپاسگذارم؛ ولی احساس می کنم در کشور جمهوری اسلامی ایران نباید کسانی باشند که جور دیگری بیندیشند و با امریکایی ها آنطور همدردی کنند و اما افغانها را به فراموشی بسپارند، ما سخت مظلوم هستیم، ما خیلی تنها هستیم.

سؤال: آقای حکمتیار! اینکه شما می گوئید تنها هستید، اجازه بدهید محور بحث را عوض کنیم و راجع به تنهایی شما سؤالی را مطرح کنم. من مایلم به رفتار خود شما اشاراتی داشته باشم. شما از ابتدای بحران افغانستان در همه مراحل؛ آهنگ مخالفت نواختید، پس از سقوط رژیم کمونیستی با دولت مجددی مخالف بودید. با دولت ربانی مخالفت کردید، پس از آنها طالبان به قدرت رسیدند، با آنها مخالفت کردید و در عین حال همزمان با مخالفین طالبان هم مخالفت کردید، با اجلاس بن و با دولت فعلی افغانستان هم مخالف هستید. این مخالفتها اگر چه در بعضی موارد قابل فهم و درك است؛ ولی در بعضی موارد دیگر قابل فهم نیست. آیا تا کنون رفتار خودتان را مورد ریشه یابی قرار داده اید؟ شما همیشه در تاریخ دو دهه اخیر افغانستان به عنوان اپوزیسیون؛ مطرح بوده اید.

جواب: اجازه بدهید عرائضی داشته باشم: شما کدام گروه سیاسی و حزب مخالف را سراغ دارید که تا قبل از رسیدن به قدرت در جبهه "اپوزیسیون" قرار نداشته باشد؟

سؤال: شما به قدرت هم که رسیدید باز در جبهه اپوزیسیون بودید.

جواب: من تا این لحظه هرگز به قدرت نرسیده ام.

سؤال: چرا به قدرت رسیدید، نخست وزیر کشور شدید؟

جواب: ولی شما ملاحظه کنید کدام يك از مخالفت‌های ما غیر عادی بود؟ کجا نباید "اپوزیسیون می‌شدیم که شدید؟ من امروز می‌گویم با اجلاسی که مجری نیات امریکاست مخالفم آیا این اپوزیسیون ایرادی دارد؟

سؤال: آقای حکمتیار من نمی‌خواهم پرونده مخالفت‌های شما قبل از اجلاس بن را در این وقت کوتاه مصاحبه یکی یکی مطرح کنم ولی در ارتباط با همین اجلاس بن من عرض می‌کنم که همه آنهایی هم که در اجلاس بن شرکت کردند، واقعاً مؤید امریکایی‌ها نبودند؟

ج: چه کسی در آن اجلاس مخالف امریکا بود به من بگویید؟

سؤال: بعضی افراد که شاید نام آنها را ندانم مخالف امریکا بودند؟

جواب: ولی بعد دیدید که همه موافق از آب در آمدند. من به شما عرض می‌کنم هیچ فرد مخالف امریکا به این اجلاس دعوت نشد، حتی افراد بی طرف را هم دعوت نکردند. فقط گروه‌هایی دعوت شدند که طرفدار امریکا بودند. ما با طالبان مخالف بودیم. خوب همه دنیا با آنها مخالف بودند، شما ایرانی‌ها هم مخالف بودید. ولی با حمله امریکا بر طالبان هم مخالفت کردیم. همکاری با گروه‌های ائتلاف شمال را هم نپذیرفتیم به دلیل آنکه آنها مورد حمایت روسیه هستند.

سؤال: آقای حکمتیار آیا شما واقعاً برهان الدین ربانی را عامل روسیه می‌دانید؟ این اتهام آیا پذیرفتنی است؟ آقای ربانی در افغانستان سالها

در کنار شما و در کنار نیروهای شما پنجه در پنجه نظامیان ارتش سرخ داشت. با آنها جنگید و به این جنگ آزادیبخش در کشورش شهرت دارد. چطور می‌توانید به راحتی با يك اتهام ایشان را عامل روسها بدانید؟
 جواب: من می‌گویم که آنها مورد حمایت روسیه هستند. روسها پشتیبان آنها بوده اند.

سؤال: کی؟ این حمایت مربوط به چه مقطع زمانی است؟

جواب: مربوط به مقطع بعد از خروج روسها و سقوط حکومت کمونیستی تا به امروز، این فقط يك اتهام نیست؟ وزیر دفاع روسیه در مصاحبه مطبوعاتی خود تصریح کرده که ما از ائتلاف شمال افغانستان حمایت نموده، حمایت می‌کنیم و حمایت خواهیم کرد. شما خیال می‌کنید روسیه از سر دلسوزی از گروههای افغان حمایت می‌کند؟

سؤال: خیر احساس می‌کند در صورت اظهار حمایت از دولت ربانی امنیت مرزهای جنوبی جمهوریهای آسیای میانه را تضمین می‌کند، هر اظهار حمایتی را که نمی‌توان دلیل وابستگی دانست؟

جواب: خیر؛ حمایت روسها به این معنی است که آنها سیاست توسعه طلبانه خود در افغانستان را می‌خواهند از طریق گروههای داخلی افغانستان دنبال کنند. منافع ستراتیژیک روسها در افغانستان با ادامه جنگ در افغانستان گره خورده است. جبهه شمال را برای ادامه جنگ مورد حمایت قرار دادند. نخست با ما جنگیدند بعد با طالبان.

سؤال: نه من این تحلیل را نمی‌پذیرم زیرا حمایت هیچ دولتی از دولت دیگر یا از يك گروه سیاسی را نمی‌توان در قالب نیت سلطه‌گری بررسی کرد. ولی اجازه بدهید به شما عرض کنم آیا رفتار خود شما برای حاکمیت ملی افغانستان زیانبار نبوده است؟

جواب: کدام رفتار؟

سؤال: من معتقدم آقای ربانی از سر ناچاری بود که نخست وزیری

و ریاست دولت کابل را به شما واگذار کرد زیرا می‌خواست از گزند ادامه جنگ شما در امان باشد.

جواب: ما باهم جنگی نداشتیم.

سؤال: پس این همه تلفات انسانی پس از تشکیل دولت ربانی بخصوص در شهر کابل برای چه بود؟

جواب: ببینید ما هم حکومت موقت مجددی و هم حکومت ربانی را که متعاقب اجلاس پشاور تشکیل شد، قبول کرده بودیم ولی جنرالان کمونست که هیچ توافقنامه‌ای را قبول نداشتند کابل، وزارتخانه‌ها، رادیو تلویزیون، وزارت دفاع و همه ساختمان‌های اصلی و دولتی آن را در تصرف خود داشتند، ربانی با من می‌نشست، معاهده امضاء می‌کرد، جنرالان کمونست در کابل می‌گفتند: ما هیچ التزام و تعهدی در قبال این معاهدات نداریم. من با جنرالان کمونست مخالف بودم، معتقد بودم و سیاست ما این بود و هست که رهبران باید تا برگزاری انتخابات انتظار بکشند، از طریق کودتاها، سازش‌ها و اتکاء بر اجنبی، جنگ، تسلط بزور تفنگ و رسیدن به قدرت را از طرق ناجائز تلاش نکنند، بگذارند انتخابات برگزار شود. باید برای انتقال قدرت از یکی به دیگری يك قطره خونی بر زمین نریزد، در زمانیکه نیروهای روسی کشور ما را ترك می‌گفت، نجیب از من دعوت کرد، ببرك کارمل قبل از او خط بسیار طولانی فرستاد که حتی قطرات اشکش هم بالای نامه نمایان بود، خوب کسی که نامه را انتقال داده بود چنین حکایت کرد، ببرك کارمل نوشته بود که بیایید حکومت ائتلافی درست می‌کنیم، خروج نیروهای شوروی را هم تو اعلان کن، تو را بعنوان برادر بزرگ قبول داریم، در رابطه با خروج نیروهای شوروی هم خودت در کابل بیا و تصمیم بگیر، نجیب بمن پیام فرستاد که ده وزارت را خودت از وزارتخانه‌ها انتخاب کن و تو را بعنوان برادر بزرگ می‌پذیریم و معتقدیم که مشکل افغانستان فقط در نتیجه تفاهم بین حزب وطن و حزب اسلامی حل خواهد شد،

برای من گورباچف احوال فرستاد، هیئت رسمی و باصلاحیت و نماینده خاصش آمد و با همین پیام آمد که شما با حزب وطن ائتلافی درست کنید، حزب وطن که دیگر آن حزب کمونست قبلی نمی باشد، نام خود را هم تغییر داده، دیگر شما چه ملاحظه ای دارید و در قانون اساسی هم نوشته که دین رسمی افغانستان اسلام است، شما چه اشکالی را می بینید. یاسر عرفات بحضور داشت بی نظیر بوتو و تمامی ارکان دولت به این صیغه بمن گفت که بر برادران تان رحم کنید، شما آینده دارید، جوانید، یک اداره موقت بسازید، بعد انتخابات برگزار شود و اگر این ممکن نیست یک حکومت ائتلافی بسازید و در رأسش ظاهر شاه باشد؛ گفتیم: نه؛ کمونست ها باید بلا قید و شرط حکومت را بسپارند به یک اداره موقت، من برای ربانی هم این را گفتم که بیایید یک اداره موقت بسازیم، مجاهدین ما نباید مسلحانه وارد کابل شوند و از این باید بیم داشته باشیم که فردا ما در برابر همدیگر قرار بگیریم، ائتلافی با کمونست ها صورت بگیرد، جنگ دو باره آغاز شود، ما همواره می گفتیم که باید یک اداره موقت درست شود؛ امروز نیز همین را می گوئیم، به کرزی هم این را می گوئیم، به همه می گوئیم و موضع ما اینست که با هر گروهی حاضریم به دو شرط همکاری کنیم: خروج نیروهای بیگانه و برگزاری انتخابات. این سخن همیشگی ماست، اینکه ما تا این مدت از قدرت دور بودیم موضع اصولی ما حکومت موقت و برگزاری انتخابات بود و اینکه رهبران باید انتظار بکشند. مگر می شود این گناه باشد که در این اداره تا حال شرکت نکردیم و بر انتخابات اصرار داشتیم و مخالف کودتا ها بودیم. دلیل دوری ما این بوده است.

سؤال: البته که دلیلش اینها نیست؟

جواب: شما بعنوان یک مسلمان باور کنید که دلائلش همین است، و در غیر آن نه در زمان طالبان برای من مشکل بود که بروم و در حکومت شرکت کنم و نه همین لحظه مشکل است؟

سؤال: اگر حکومت ربانی ایده آل شما نبود چرا با طالبان در يك جبهه قرار نگرفتید، طالبان هم قصد نابودی ربانی را داشت، علت مخالفت شما با طالبان چه بود؟

جواب: طالبان قبل از اینکه با دیگران بجنگند با ما جنگیدند. آنها قبل از اینکه به مرکز کشور برسند، يك سال تمام با نیروهای حزب اسلامی در مناطق پشتون نشین افغانستان جنگیدند و بعضی گروههای شمال که تحت نفوذ ربانی بودند نیز برای تضعیف ما از آنها حمایت هم می‌کردند.

سؤال: چرا طالبان با شما می‌جنگیدند؟

جواب: ما مانع سلطه آنها بودیم؛ طالبان به هر حال از جنوب افغانستان حرکت خود را شروع کردند و ما هم در آنجا حضور داشتیم. آنها با عبور از مرز پاکستان با ما روبرو شدند. آنها برای تسلط بر جنوب مجبور به جنگ با ما بودند. ضمناً طالبان از حمایت آشکار پاکستان و پشتیبانی پنهان امریکا برخوردار بودند، این حمایتها به آنها نیرو می‌داد و در واقع اختلاف آنها با امریکا از زمانی آغاز شد که کابل را در خزان سال ۱۳۷۵ به تصرف خود درآوردند.

سؤال: چرا وقتی طالبان به کابل رسیدند، شما با آنکه نخست وزیر افغانستان بودید و یقیناً قدرتان افزونتر شده بود، در برابر طالبان مقاومت نکردید؟

جواب: ما می‌توانستیم مقاومت کنیم ولی در کابل نگذاشتند نیروهای ما نقش فعالی در برابر طالبان داشته باشند.

سؤال: چه کسی نگذاشت؟ حمله طالبان حاکمیت ملی دولت شما و حکومت افغانستان را نشانه رفته بود. شما نخست وزیر بودید چه کسی در برابر شما که ریاست دولت را بر عهده داشتید مانع بود؟

جواب: همان گروههایی که مورد حمایت روسیه بودند و از سلاح و مهمات و حمایت سیاسی آنها برخوردار بودند.

سؤال: ولی شما بعد از عقب نشینی از کابل، همکاری با دولت ربانی را پذیرفتید و بعد عضویت در اتحاد شمال را هم قبول کردید؟

جواب: اشتباه کردیم، در اصل اتحاد با جبهه شمال يك اشتباه بود.

سؤال: آقای حکمتیار اجازه بدهید باز هم بحث را عوض کنیم، آیا شما از نزدیک شناختی نسبت به ملا عمر دارید؟

جواب: خیر؛ ملا عمر تا قبل از تأسیس حرکت طالبان مطرح نبود و من هم شناختی از وی نداشته ام، او در ابتداء در حد يك فرمانده كوچك مطرح بود.

سؤال: ابن لادن چطور، او را نمی شناختید؟

جواب: بلی او را می شناختم، به عنوان يك داوطلب و رضاکار عرب به جبهه های جنگ علیه قوای ارتش سرخ آمده بود.

سؤال: اینکه می گفتند او عامل "سیا" بوده است صحت دارد؟

جواب: خیر این حرفها فقط در ایران زده می شود.

سؤال: ابن لادن داوطلب برای شرکت در جنگ، چطور شد که به اسامه بن لادن امروزی تبدیل شد؟

جواب: در ابتدا ابن لادن فقط در حد يك رزمنده داوطلب در افغانستان مطرح بود و فعالیت سیاسی نداشت. از اینگونه داوطلب ها از بسیاری کشورهای عربی به افغانستان می آمدند، حتی دولت سعودی بهای تکت کسانی را که از عربستان راهی افغانستان شده بودند به نصف تقلیل داده بود. با خروج نیروهای روس از افغانستان و سقوط حکومت نجیب، ابن لادن راهی سودان شد.

سؤال: برای اینکه با مسیحیان شورشی آن کشور بجنگد؟

جواب: بلی؛ ولی در جریان این جنگ دولت سودان برای اخراج ابن لادن تحت فشار امریکا قرار گرفت.

سؤال: چرا؟

جواب: چون امریکا از شورشیان سودان حمایت می‌کرد. پس از این اخراج، ابن لادن به افغانستان بازگشت و مورد حمایت طالبان قرار گرفت.

سؤال: آقای حکمتیار چرا در ایران اقامت کرده اید؟

جواب: ایران بهترین نقطه برای اقامت من است. برای اینکه اگر روزی مرا امریکا طلب کند، شاید تسلیم نخواهد کرد.

سؤال: شما قصد بازگشت به افغانستان را ندارید؟

جواب: چرا؛ إن شاء الله به موقع، به افغانستان باز خواهم گشت.

سؤال: برنامه خاصی برای آینده ندارید؟

جواب: چرا نه؛ برنامه های خودم را دارم و به موقع آنها را به اجرا خواهم گذاشت. من می‌دانم جنگ علیه قوای امریکایی شروع خواهد شد. و امریکایی‌ها مجبور به خروج از کشور ما خواهند شد. در همین چند روز اخیر چند امریکایی تا کنون توسط افغانها کشته شده اند. این طلیعه همان مبارزه ای است که من به شما عرض کردم.

من روزی سر انجام به افغانستان باز خواهم گشت و از همه گروههای افغانی برای يك اتحاد اسلامی دعوت به عمل خواهم آورد.

سؤال: ولی هر يك از گروههای افغانی به نوعی در نظر شما مسئله

دار هستند!

جواب: (خنده) همه گروهها حتی آنهايي را که مسئله دار هستند و

در حق ما جفاها کرده اند، به يك میثاق و اتحاد دعوت خواهیم کرد.

سؤال: از اینکه در این مصاحبه شرکت کردید سپاسگزارم.

موفق باشید.

مصاحبه با "افگینی زینب الدین" خبرنگار آژانسهای خبری روسیه در تهران

سؤال: محترم حکمتیار صاحب! اوضاع افغانستان را در حال حاضر چگونه ارزیابی می‌کنید؟

جواب: متأسفانه وضع بسیار حساس است و ما منتظر يك فاجعه دیگر در منطقه و يك جنگ بزرگ و خونین دیگر، که باز هم قربانی اش ملت مظلوم افغان. امریکا مصمم است که حتماً اقدام عاجل تلافی جویانه داشته باشد و افغانها را به حمله تهدید می‌کند، آمادگی های وسیع گرفته است، تحرکاتی که نشان می‌دهد تنها برای افغانستان و تنها بخاطر انتقام نخواهد بود. فرستادن صدها هواپیمای ایف ۱۶ و بی ۵۲ و ناوهای جنگی به خلیج، به پایگاه های امریکا در کشورهای عربی، بحر هند، ترکمنستان، ازبکستان، تاجکستان و قزاقستان و احضار ۵۰ هزار سرباز علاوه بر قطعات قبلی امریکا و اعلان این مطلب که این جنگ قرن ۲۱ است، جنگ صلیبی که امریکا حتماً باید در آن پیروز شود، و هر کی می‌تواند یونیفورم عسکری به تن کند باید آماده شود و ثبت نام کند و تخصیص چهل میلیارد دالر! اینها همه نشان می‌دهد که امریکا چیزی بیش از انتقام و سرزنش کسانی را می‌خواهد که متهم به دست داشتن در عملیات انتحاری در نیویارک و واشنگتن اند. امریکایی ها گفته اند که: باید حکومت طالب ها سرنگون شود و در عوضش يك حکومت دیگری را جانشین بسازد، امریکا مصمم است که کابل و کندهار را اشغال کند، علاوه بر حملات راکتی و هوایی نیروهای خود را در افغانستان پیاده کند و يك حکومت دست نشانده تحت ریاست پادشاه مخلوع

(ظاهر شاه) در کابل داشته باشد، این را امریکایی‌ها پنهان نکرده اند، و از مدتها قبل این برنامه را داشته اند. شما حتماً می‌دانید که افغانستان اهمیت خاص ستراتیژیک کسب کرده، امریکا می‌خواهد از طریق افغانستان به آسیای مرکزی راه پیدا کند، منابع زیر زمینی آسیای مرکزی (نفت و گاز) که بعد از خلیج بزرگترین منبع است و کمپنی‌های نفتی امریکا را واداشته تا این ذخائر بدست آنها بیفتد، امریکا در پی تسلط بر این کشورها است، در پی اینکه دیگر کشورهای آسیای مرکزی از حلقه تأثیر روسیه بطور کامل آزاد شوند و از طریق افغانستان به امریکا بپیوندند و چاهای نفت آسیای مرکزی هم در کنترل کمپنی‌های نفت امریکا قرار بگیرد، برای رسیدن به این اهداف به پایگاهی در افغانستان ضرورت دارد. به يك حکومت دست نشانده در افغانستان ضرورت دارد، می‌خواهند افغانستان را اشغال کنند، از مدتها قبل این برنامه را داشتند، سرمایه‌گذاری‌های زیادی کرده اند، ولی حالا با استفاده از جوی که پس از حوادث خونین نیویارک و واشنگتن در امریکا و سراسر دنیا ایجاد کرده اند، می‌خواهند این برنامه را عملی کنند و بر افغانستان حمله کنند، حکومت طالبان را کنار بزنند، حکومت دست نشانده خود را بر کابل مسلط کنند، حتماً شنیده اید که امریکایی‌ها از مدتها قبل این برنامه را داشتند "نیاز احمد نایک" یکی از دیپلماتهای پاکستان در مصاحبه ای که با بی بی سی داشت، صریحاً گفت که: در جلسه ای که با فرانسیس ویندرل نماینده خاص سرمنشی سازمان ملل داشتیم، مدتها قبل به همه اعضای جلسه گفتند که: امریکا قصد يك حمله نظامی وسیع را بر افغانستان دارد، می‌خواهد حکومت طالبان را ساقط کند و عوضش ظاهر شاه را بیاورد. احساس می‌کردیم که این حمله شاید در حول و حوش ماه اکتوبر آغاز شود، قبل از سرمای زمستان، آنها گفتند که امریکا قبلاً این تصمیم را داشت. این نشان می‌دهد که مسئله حمله بر افغانستان به هر صورت در برنامه امریکا بود، ولی حالا جوی ایجاد شده که می‌تواند از این

استفاده کند و سریعتر وارد کار شود. احساس می‌کنیم که حمله حتمی است. و تنها بخاطر سرزنش اسامه بن لادن و طالبان نخواهد بود. بلکه اشغال افغانستان و تحمیل يك حکومت دست نشانده از اهداف برنامه حمله احتمالی امریکا بر افغانستان است. احساس می‌کنیم این به همه منطقه خطر است، خطریست برای ایران، خطریست برای همسایه های ما، خطریست برای چین، برای روسیه و برای پاکستان که متأسفانه اجازه داده تا از حریم زمینی و هوایی اش برای حمله بر افغانستان استفاده کنند. ما تعجب می‌کنیم که چرا ترکمنستان به امریکایی ها اجازه داده؟ چرا ازبکستان و تاجکستان موافقه کرده اند؟ و این ها انتظار چه سودی را از این دارند؟ و چرا باید با حمله بر افغانستان امریکا را کمک کنند؟ مگر ادامه جنگ به نفع این منطقه است؟ مگر از جنگ و فاجعه دیگری در منطقه اینها سودی می‌برند؟ مگر تسلط امریکا بر کابل به نفع همسایه های ما است؟ ما تعجب می‌کنیم که چرا این کشورها از حمله امریکا بر افغانستان حمایت می‌کنند؟ چرا این کشورها نمی‌گویند که نخست ثابت کنید که متهم اصلی کیست؟ بعد بگویید عملیات شما علیه کیست؟ و هدف و انگیزه عملیات چیست؟ آیا با موازین بین المللی سازگار است؟ آیا عادلانه است؟ و چرا باید ملت افغان در این جنگ قربانی شود؟ و اینکه آنها بدون آگاهی از چگونگی عملیات و بدون اطلاع از اینکه تا هنوز امریکا توانسته باشد شواهد و مدارکی دال بر دست داشتن اسامه بن لادن، در حوادث نیویارک و واشنگتن ارائه کند، اینها از حمله احتمالی امریکا پشتیبانی می‌کنند، و اجازه می‌دهند که از حریم هوایی و زمینی همسایه های ما استفاده کند و بر افغانستان حمله کند، ما خیلی متأسفیم که این را می‌شنویم. توصیه ما و خواست ما از جامعه بین المللی و جامعه جهانی اینست که همه نیروهای صلح طلب و مخالف جنگ دست بهم بدهند و مانع این فاجعه شوند، از امریکا بخواهند که از حمله بر افغانستان خود داری ورزد، کافی است که يك

فاجعه را در شرق میانه باعث شده و هر روز دهها نفر به خاک و خون کشانده می‌شود به دلیل حمایت‌هایش از صهیونیست‌ها، فاجعه ای دیگر را در اینجا باعث نشود، جنگی دیگر را در این منطقه آغاز نکند و بگذارد يك هيئت بی‌طرف بین المللی قضیه عملیات نیویارک و واشنگتن را بررسی کند، متهم اصلی شناسائی شود و بعد هر اقدامی که ضد تروریزم صورت می‌گیرد، باید مطابق موازین و مقررات بین المللی باشد، در چارچوب مقررات بین المللی و تحت اشراف و نظارت و سرپرستی سازمان ملل صورت بگیرد، نه اینکه امریکا يك جانبه اقدام کند و بنام مجازات تروریست‌ها!! بگویند تعریف اینها از تروریزم چیست؟ مگر کاری را که صهیونیست‌ها در فلسطین می‌کنند تروریزم نیست؟ در باره تروریزم، تعریف شما را باید همه دنیا بپذیرند؟ و عامل اصلی کی است؟ FBI بگوید عامل اصلی عملیات نیویارک و واشنگتن کیست؟ چرا پنهان می‌کنید؟ چرا مدارک تانرا برای دنیا اعلان نمی‌کنید؟ چرا به يك هيئت بی‌طرف اجازه نمی‌دهید که موضوع را بررسی کند؟ چرا نمی‌گذارید که بررسی حادثه و عکس‌العمل از طریق سازمان ملل صورت بگیرد؟ مگر ممکن است که اسامه بن لادن توان کاری به این بزرگی و دقت را در نیویارک و واشنگتن داشته باشد؟ این امکانات را از کجا کرد؟ این آموزش را در کجا داد؟ در افغانستان که این شرایط میسر نیست؟ و نامهایی را هم که شما اعلان کرده اید ۱۹ و یا ۲۰ نفر را، يك تعداد زیادی گفته اند که ما سفری نداشته ایم به نیویارک و واشنگتن، ما در خانه خود هستیم و زنده ایم و ما اصلاً از کشور خود سفر نکرده ایم. امریکایی‌ها رفتند، پوزش خواستند که آری ما اشتباه کردیم که شما را هم در این لست گرفته ایم. آنها را که اشتباه کردند، بقیه نامها را چگونه قبول کنیم که در اینجا هم شما اشتباه نکرده اید؟ شما چه مدارکی دارید دال بر دست داشتن اسامه بن لادن؟ جامعه جهانی باید در جلو امریکا بایستد و مانع حمله امریکا بر افغانستان شود.

سؤال: آقای حکمتیار! گروه شمال اعلان کرد که حاضر است با عملیات امریکا کمک کند، نظر تان در مورد گروه شمال چطور است؟

جواب: متأسفانه که اینها خیلی موضع شرم آوری را اتخاذ کردند. گروه شمال پول و سلاح را از روسیه دریافت می‌کنند و خدمت را برای امریکایی‌ها انجام می‌دهند!! متأسفانه آنها گفته اند که: ما حاضریم دوش بدوش سربازان امریکایی بجنگیم، با کی؟ علیه ملت و کشور خود!! بخاطر اشغال افغانستان توسط نیروهای امریکایی!!! اینها گفته اند که ما حاضریم اطلاعات در اختیار امریکایی‌ها بگذاریم! ده یا پانزده هزار نیرو در اختیار امریکا بگذاریم! نیروی که تجارب خوب در جنگها در مناطق کوهستانی دارند!! و وزیر دفاع امریکا هم گفت که آری اینها می‌توانند نقش مهمی در کمک به امریکا ایفا کنند و از مسکو خواستند که باید به جبهه شمال کمک شود. تحلیل اینست که اعلان اخیر مسکو هم بنابر خواهش امریکا از مسکو بوده که کمک‌های تانرا به جبهه شمال بیفزایید، اینها که آمادگی نشان دادند که حاضر به هر نوع خدمت اند و امریکایی‌ها هم گمان می‌کنند که شاید از این نیروها بتوانند استفاده خوب بکنند.

دیروز وزیر دفاع امریکا گفت که: ما با گروه‌های چریکی مجبوریم عملیات چریکی داشته باشیم نه یک جنگ تمام عیار، باید کوماندوهای خود را به افغانستان بفرستیم، امریکاهایی از جنرال دوستم نام برده اند که می‌تواند نقش خوبی داشته باشد. گمان می‌کنیم که امریکایی‌ها می‌خواهند بیشتر از طریق ازبکستان و ترکمنستان وارد شوند و دو گروه را که می‌توانند بیشتر از آنها استفاده کنند، یکی جنرال دوستم و دیگری اسمعیل خان؛ هر دو را نام برده اند که می‌توانند با ما همکاری خوبی داشته باشند.

سؤال: امریکایی‌ها چطور از اینها استفاده می‌کنند؟

جواب: شاید قطعات کوماندوی امریکا وارد شود، در کنار اینها

بایستند بعد بروند به عملیات، در گذشته احساس این بود که اینها نیروهای پیاده زیادی را پیاده می‌کنند و بخاطر اشغال کندهار و کابل. و این در صورتی ممکن است که پاکستان اجازه بدهد. پاکستان با مشکلات داخلی مواجه شد، پرویز مشرف موافقه کرده، بوش هم از همکاریهای اسلام آباد تشکر کرد و گفت که همه شرایط ما را پذیرفته، ولی در پاکستان شرایط طوری است که آمدن قوای امریکایی از طریق حریم زمینی پاکستان مشکل است و شاید در پاکستان باعث مشکلات شود، به يك حرکت و مخالفت سرتاسری منتج شود. احتمال این هم می‌رود، ترجیح می‌دهند که از طریق ازبکستان و ترکمنستان وارد شوند، از ترکمنستان راه مستقیمی به کندهار و هرات می‌رسد، یکی از اهداف مهم هم کندهار است، و از طریق ترکمنستان به آسانی می‌توانند وارد شوند، نیروهای امریکایی در ازبکستان پیاده شده، در این دو گروه کدام یکی برای آنها زیاد مفید تمام می‌شود؟ آنها فکر می‌کنند؛ گروه شمال در حالی که بسیار ضعیف است، خیلی ضعیف است؛ جبهه شمال در مجموع گفتند که ما ده هزار نیرو می‌توانیم آماده کنیم، ده هزار نیرو چه است در این جنگ؟ و نفر دوم جنرال دوستم است که می‌خواهند او را بر مزار مسلط کنند، او هم به امریکایی‌ها وعده داده که با برنامه عودت ظاهر شاه موافق است و مستقیماً تمسباتی دارد و آنها حساب هم می‌کنند، می‌خواهند از این دو طریق وارد شوند، از ازبکستان و ترکمنستان.

ما به این دو کشور همسایه خود هم توصیه می‌کنیم که وارد جنگ با افغانها نشوند، این به نفع شان نیست، کافی است که یکبار نیروهای اتحاد شوروی از طریق شما وارد افغانستان شدند، این تجربه را باز تکرار نکنید، دست آورد خاصی نخواهید داشت، شما باید خواهان خاتمه بحران، جنگ و تشنج در این منطقه باشید، نه اینکه افغانستان به يك جنگ طولانی دیگری کشانده شود، دیدیم که پیامدهای آن جنگ گذشته

چه بود؟ این جنگ هم پیامدهای شبیهی خواهد داشت. هیچکس گمان نکند که شاید تجربه اتحاد شوروی باز در افغانستان تکرار نشود. و هیچکس گمان نکند که اشغال افغانستان، تحمیل يك حکومت مزدور و دست نشانده برای قوای امریکا ممکن است، ما گمان نمی‌کنیم که امریکا وسائلی در اختیار داشته باشد که اتحاد شوروی نداشت، یا امکانات و تسهیلاتی داشته باشد که اتحاد شوروی نداشت، یا کاری بتواند بکند که اتحاد شوروی نمی‌توانست، برعکس گمان می‌کنیم که اتحاد شوروی امکانات بیش از امریکا را در این منطقه داشت و ازبکستان، تاجکستان و ترکمنستان در اختیار آنها بود، از این کشورها ضرورت به مجوز نداشت، با ما هم‌مرز بود و در ظرف چند ساعت می‌توانست نیروهایش وارد شود. این امکانات و تسهیلات را امریکا ندارد، امریکا باید از کجای دنیا بیاید به افغانستان، از فضای چندین کشور باید بگذرند و کشورهای متعددی، این تسهیلات را امریکایی‌ها ندارند، آنها اگر به میزایل های "کروز" خود حساب می‌کنند، اتحاد شوروی "سکد" داشت، اگر به ایف ۱۶ خود زیاد مغرور اند، اتحاد شوری سوخوی بیست و دو را امتحان کرد، سوخوی ۲۲ مؤثرتر از اف شانزده بود، در جنگهای مثل افغانستان، در بمباردمانها. و سکد از داخل افغانستان انداخت می‌شد و قیمتش هم ارزان، به سویه "کروز" نیست که هر کدامش يك میلیون و دو صد هزار دالر. صد میزایل کروز پرتاب کردید، صد و بیست میلیون دالر مصرف کردید، دست آوردی هم نداشتید!! به این خاطر ما به امریکایی‌ها هم توصیه می‌کنیم تنها توصیه من نیست، توصیه جنرال گراموف هم است که ما هر دو در افغانستان با هم جنگیدیم؛ او قوای شوروی را در افغانستان سرپرستی می‌کرد، قوماندان قطعات شوروی در افغانستان بود و ما مجاهدین را رهبری می‌کردیم. هر دوی ما به آنها مشوره می‌دهیم که اشتباه شوروی را در افغانستان تکرار نکنید، حمله تان بر افغانستان هیچ پیامد دیگری جز

همان پیامدهای سابقه را نخواهد داشت.

سؤال: آقای حکمتیار! اگر گروه شمال، کابل، کندهار و جلال آباد را بگیرند و به حکومت ملا عمر خاتمه ببخشند از نظر شما جریان و تحول جدیدی روفا خواهد شد؟

جواب: جبهه شمال این توان را ندارد، مردم آنان را نمی‌پذیرند، اینها امتحان بدی داده اند، اینها با سلاح، امکانات و پول نمی‌توانند دوباره بر کابل مسلط شوند و اگر احیاناً به کمک بیرونی بتوانند بر کابل هم مسلط شوند تجربه گذشته تکرار می‌شود و کسی دیگری از مناطق سربلند خواهد کرد و ملا عمر دیگری خواهد شد، امکانات تسلط آنها بر کابل وجود ندارد، آنها هم این را درک می‌کنند، گفتیم که آنها به امریکایی‌ها فقط ده الی پانزده هزار نیرو را وعده دادند که در اختیار شان می‌گذارند، همین مقدار نیرو را هم نمی‌توانند آماده کنند. زیرا افغانها از این ننگ دارند که در کنار اجنبی علیه کشور و مردم خود بجنگند، اینها این ده پانزده هزار نیرو را هم نمی‌توانند آماده کنند، و امریکایی‌ها هم این اشتباه را نکنند که می‌توانند از اینها به عنوان عنصر مفید و مؤثر استفاده کنند؛ به روسها هم توصیه می‌کنم که اینها پیش از اینکه دوست شما باشند، دوست امریکا اند؛ سلاح و پول از شما دریافت می‌کنند ولی خادم و مخلص امریکا اند، تا حال شاید این را متوجه نبودید، حال شاید درک کرده باشید، بجای کمک به این گروه که آماده جنگ در کنار سربازان امریکایی اند؛ لازم است مانع حمله امریکا بر افغانستان شوید، با کشورهای همسایه، با امریکا مشترکاً توافق کنید که بیایید جنگ را در این منطقه خاموش کنیم، در امور داخلی افغانستان مداخله نشود، سلاح، مهمات و پول به نیروهای درگیر فرستاده نشود و کشورهای همسایه در امور داخلی افغانستان دست اندازی نکنند، از افغانها بخواهند که شما خود مشکل تان را حل کنید، در ظرف چند هفته بحران حل می‌شود، تمام گروههایی که وابسته به اجنبی اند و از

طریق جنگ می‌خواهند بر افغانستان حکومت کنند، اینها کنار می‌روند و يك حکومت موقت در کابل ساخته می‌شود، از این طریق مشکل و بحران افغانستان حل می‌شود، بیايد این راه را انتخاب کنید، بجای این که راه جنگ را که آزموده شده و نتایج خوبی هم تحویل نداده، چرا این راه را انتخاب نمی‌کنید؟ کشورهای همسایه ما باهم توافق کنند که دیگر در امور داخلی افغانستان مداخله نمی‌کنیم، از گروه‌های درگیر حمایت نمی‌کنیم، به افغانها می‌گوییم که شما مشکل تان را خود حل کنید، ما باور داریم که در ظرف چند هفته جنگ خاموش می‌شود و يك حکومت موقت در کابل تشکیل خواهد شد، راه برای انتخابات باز خواهد شد، و بحران برای همیشه خاتمه خواهد یافت، افغانها حاضر اند این را تضمین کنند که افغانستان دیگر کانون بحران و جنگ نخواهد بود و پایگاه صدور تروریزم نخواهد بود، مایه درد سر برای همسایه ها نخواهد شد و در امور داخلی کشورهای همسایه مداخله نخواهد کرد، پایگاه مخالفین هیچ کشور نخواهد بود و در کنار این علیه او نخواهد جنگید، نه پایگاه پاکستان خواهد بود و نه پایگاه امریکا، ایران و روسیه. مشکل برای همیشه حل می‌شود، چرا این راه معقول را انتخاب نکنیم؟

سؤال: اوضاع و احوال روز بروز عوض می‌شود، امریکا، روسها و فرانسه همه اعلان کردند که رژیم طالبان غیر انسانی بوده و باید از بین برود، می‌بینیم که فعالیت ها ادامه دارد، در صورتیکه حمله شروع شود شاید چند گروه نظامی که تعداد شان سی و چهل نفر باشد، مقاومت کنند، نتیجه چه خواهد شد؟ خوب متوجه باشیم وقتیکه طالبان از بین بروند پیشنهاد می‌کنند برای ظاهر شاه، آروز می‌آید نتیجه چه می‌شود؟

جواب: عرض کنم که: رژیم طالبان را آنها آورده اند، دیروز کسی بنام "پرو" افسر سی‌ای ای از "سپیشل فورس انگلستان" در مصاحبه تلویزیونی خود گفت که: هژده ماه قبل از اینکه طالبان وارد جنگ با

حزب اسلامی شوند، من آموزش طالبان را در پاکستان آغاز کردم، من افسر آموزش به طالبان بودم، "پرو" گفت: هدف این بود که حزب اسلامی سرکوب شود، و پایگاه های حزب اسلامی اشغال شود، پس شما طالبان را ایجاد کرده اید، مسئولیت آن به شما بر می گردد، به امریکایی ها برمی گردد، به امریکایی ها و انگلیس ها، به آنهایی که آموزش دادند، سلاح دادند، حمایت کردند، تبلیغات کردند، شما بودید که می گفتید: طالبان فرشته های صلح اند. و مسئولیت این به شما امریکایی ها برمی گردد، شما، پاکستان، سعودی و امارات، اینها بودند که سلاح در اختیار شان گذاشتند، آموزش دادند، پول دادند، تبلیغات کردند، "بی بی سی"، "صدای امریکا" بحدی تبلیغات می کرد که می گفتند طالبان فرشته های صلح اند و امنیتی ایجاد کرده اند که در تاریخ افغانستان سابقه ندارد. و حال شما می خواهید طالبان را کنار زده و ظاهر شاه را بیاورید؟ ظاهر شاه به مراتب بدتر از طالبان است، چرا شما ظاهر شاه را مفید می شمارید و طالبان را بد؟ از نظر شما ظاهر شاه خوب است ولی از نظر ما بد است، او عامل همه این حوادث در افغانستان است، او بود که کشور ما را به این حالت کشاند و حال شما او را سوار بر تانکهای خود می آورید؟ از او بپرسید کارمل خود ساختید و بر ما تحمیل می کنید؟ اگر طالب بد است، و شما حمایت کردید، شما از حمایت تان دست بردار شوید، ما مشکل طالب را حل می کنیم، ما می گوئیم دو ماه برای ما فرصت بدهید، شما روسیه کشورهای که به افغانستان سلاح و مهمات می فرستند، امریکا و روسیه و کشورهای همسایه ما، دو ماه برای ما فرصت بدهند، اعلان کنند که دیگر ما در امور داخلی افغانستان مداخله نمی کنیم، سلاح، امکانات و پول در اختیار گروههای درگیر نمی گذاریم، افغانها مشکل طالبان را هم حل کنند، مشکل جبهه شمال را هم حل کنند، مشکل گروههای جنگ طلب را که متکی به اجنبی اند این را حل کنند، افغانها این را به آسانی حل می کنند، در ظرف دو ماه این را حل

می‌کنیم.

حکومت طالبانرا افغانها انتخاب نکرده اند، از پاکستان آمد و در نتیجه حمایت های امریکا آمد، امروز افسر قوای خاص بریتانیا، اعتراف می‌کند، يك زمانی من می‌گفتم که: بریتانیا این مشکل را برای ما باعث شد، این گفتار مرا تکذیب کردند، ولی امروز در تلویزیون اعتراف می‌کنند که آری ما به طالبان آموزش دادیم، پس مشکل ما را شما انگلیسی ها و امریکایی ها باعث شدید، و از تحمیل جنگ دیگری بر افغانها خود داری کنید بپرک کارمل خود را نیاورید، بگذارید افغانها سرنوشت خود را خود تعیین کنند. پایان

مذاکرات زشت بن و دست آوردها

مذاکرات بن که به ابتکار امریکا و زیر نظر این کشور و تحت پوشش سازمان ملل انجام یافت، برای اطراف ذیدخل دست آوردهایی داشت که اینک با اختصار به آن اشاره می‌کنیم:

امریکا به اهداف اصلی خود دست یافت، کنفرانس بن به دست آوردهای امریکا در میدان جنگ صحنه گذاشت. حذف طالبان و تمامی گروه های مخالف حمله امریکا بر افغانستان، تشکیل اداره موقت در کابل و توافق با ارسال نیروهای چند ملیتی به افغانستان از اهداف اصلی امریکا در این مذاکرات بود که به همه نائل شد. امریکا با مذاکرات بن نه تنها طالبان را از قدرت کنار زد بلکه ربانی را نیز حذف کرد و زمینه را برای انتقال قدرت به حکومتی که امریکا خواهان آن است فراهم کرد. اداره موقت در واقع مقدمه ای برای حکومت دائمی بریاست پادشاه مخلوع است که امریکا از سالها قبل بر آن سرمایه گذاری دارد.

مطابق موافقتنامه بن، در ظرف شش ماه آینده، لویه جرگه انتصابی بریاست شاه مخلوع دایر خواهد شد، اعضای این لویه جرگه توسط کمیسیون انتصاب خواهند شد که اداره موقت تشکیل می‌دهد، در این اداره موقت بیش از دو ثلث کابینه از کسانی ساخته شده که با هر پیشنهاد امریکا و هر طرحی که برای آینده افغانستان از سوی امریکا ارائه می‌شود بدون چون و چرا موافقه می‌کنند. کمیسیون تدویر لویه جرگه و از طریق آن لویه جرگه به نحوی تشکیل خواهد شد که در ترکیب آن اکثریت از طرفداران امریکا باشد. به این ترتیب اداره موقت به حکومت ثابت مورد پسند امریکا و تحت ریاست شاه مخلوع تبدیل خواهد شد. لویه جرگه نه تنها رئیس تشریفاتی خود را به عنوان حاکم دائم العمر انتخاب خواهد کرد بلکه قانون اساسی کشور را نیز چنان تدوین خواهد کرد که از تأسیس دولت منتخب اسلامی در افغانستان برای همیشه جلوگیری کند.

امریکا عملیات نظامی اش را بدون مجوزی از سازمان ملل و بدون موافقه افغان ها آغاز کرد و حال کنفرانس بن بر عملیات امریکا صحه گذاشت، به ارسال نیروهای چند ملیتی تحت قیادت امریکا مشروعیت بخشید و آن را خواست افغانها وانمود کرد. امریکا پس از اعلامیه بن با دست باز عمل خواهد کرد، اگر همه چیز مطابق میل امریکا و مطابق معاهده بن پیش برود نیروهای بیشتر ائتلاف بین المللی تحت قیادت امریکا به افغانستان فرستاده خواهند شد، امریکا به سلطه اداره موقت بر پایتخت و مجموع کشور تحکیم خواهد بخشید، شاه مخلوع را به کابل انتقال خواهد داد، امنیتش را با کماندوهای خود تأمین خواهد کرد، لویه جرگه دلخواه خود را بریاست شاه مخلوع دایر نموده و از این طریق نظام مورد پسند خود را بر کشور ما تحیمل خواهد کرد. از آغاز عملیات امریکا و تحرکات وسیع و گسترده نظامی اش و انتقال نیروهای زیاد به حول و حوش افغانستان کاملاً هویدا بود که امریکا قصد اشغال

دائمی افغانستان، تأسیس پایگاه مستحکم نظامی در این کشور و تحمیل حکومت دست نشانده بر کابل را دارد. کنفرانس بن راه را برای امریکا باز کرد و کاری را که با بم افگن های بی ۵۲، جنگنده های ایف ۱۶ و کماندوهای خود آغاز کرده بود با اعلامیه بن مشروعیت بخشید.

جبهه شمال که به زور بازوی امریکا وارد کابل شد، گمان می کرد که به اهداف خود نائل شده و با تصرف پایتخت بار دیگری زمام امور کشور را در دست خواهد گرفت، ولی اکنون در کنفرانس بن از یک سو ریاست دولت را از دست داد، و جنگ های خونینی که برای حفظ این مقام برای خود براه انداخته بود همه بهدر رفت، و حذف موقت آن از این مقام به حذف دائمی آن تبدیل خواهد شد. از سوی دیگر وزارت مالیه را که برای این گروه اهمیت حیاتی داشت، از دست داد، همه می دانند که وزارت مالیه به این دلیل برای این گروه اهمیت زیاد داشت که روسیه به پیمانہ وسیع و بی دریغ برای این گروه پول چاپ می کرد و مشکل اکمالات شانرا از این طریق حل می کرد، با از دست دادن وزارت مالیه منبع بزرگ اکمالات مالی و نظامی خود را از دست خواهد داد.

وحدت و جنبش دو گروه مهم ائتلاف شمال به این دلیل از اداره موقت مقاطعه کردند که در توزیع وزارتخانه ها معاهده قبلی با آنان مراعات نگردید. قرار بود وزارت داخله به حزب وحدت و وزارت خارجه به جنبش دوستم تعلق بگیرد. ولی امریکایی ها قانونی و عبد الله را برای این پست ها مناسبتر تشخیص دادند و مطابق معاهده بن این وزارتخانه ها به ایندو تعلق گرفت. و ربانی باوجود آنکه در ابتداء مخالفت کرد ولی بنابر فشارهای امریکا مجبور شد از مخالفت دست بکشد و با طرح امریکا در مورد توزیع پست ها موافقت کند. به اتحاد سیاف نیز یک وزارت غیر مهم سپرده شده که احتمال مخالفت این گروه با آن قوی است. مخصوصاً که در اداره موقت یک وزیر از خانم های گرفته شده

که در دوران کمونست ها به جنرالی رسید و مدال قهرمانی کسب کرد. معلوم نیست گروه های جهادی شامل ائتلاف شمال حضور کمونست ها و شاه پرستان بدنام و بدسابقه را چگونه توجیه خواهند کرد و به افراد خود چه جوابی خواهند گفت.

مخالفت هایی که در پایان مذاکرات بن و متصل اعلان قطعنامه این کنفرانس از سوی گروه های شامل این مذاکرات ابراز شد به وضوح نشان می دهد که خوشبینی های حامیان و مؤیدین این مذاکرات و نتایج آن چندان واقعینانه نیست! امریکا با طرحی که بر اشتراك کنندگان کنفرانس تحمیل کرد نه تنها موجب بروز اختلاف جدی میان ائتلاف تحت حمایت خود شد و راه را برای درگیری های مسلحانه میان آنها باز کرد، بلکه ترکیب کابینه این اداره و حضور چهره های بدنام و بی کفایت در آن و عدم اعتناء به واقعیت های جامعه افغانی و ساختار اجتماعی آن، و حذف و تحقیر گروه های مؤثر سیاسی و قومی، و خیلی از قضایای دیگر باعث خواهد شد که تلاش های امریکا در جهت تحمیل حکومت دست نشانده بر افغانستان با چنان بن بستى مواجه شود که تلاش های سلفش، اتحاد شوروی با آن مواجه گردید.

آنانکه از حمله امریکا بر افغانستان حمایت کردند و یا به جبهه شمال مشوره دادند که از این حمله حمایت نموده و در کنار سربازان امریکایی و تحت قومنده افسران نظامی نیروهای ائتلاف جهانی، به رهبری امریکا، علیه طالبان بجنگد، سوار موج شود و سرنوشت خود را بدست امریکایی ها بسپارد و با جلب حمایت امریکا به سهم شایسته ای در نظام آینده کشور نائل شود، شاید اکنون به خط و خطای خود پی برده اند، و درك کرده اند که به خود و به آنانکه به مشوره ایشان گوش داده اند، جفا کردند!! اینها گمان می کردند که همکاری با امریکا در حمله اش بر افغانستان باعث خواهد شد که امتیازاتی از امریکا بدست آورند، هر چند به بهای قربانی ملت افغان و استقلال و آزادی

افغانستان باشد. متوجه نبودند که امریکا پیروزی هایش را در جنگ افغانستان نتیجه برتری های خود و حاصل زور بازوی نیرومند خود شمرده و همکاری های نیروهای فرصت طلب را نیز منبعث از ترس و بیم و یا فرصت طلبی آنان خواهد خواند. اینها نه به پیامدهای پیروزی امریکا در این جنگ متوجه بودند و نه به اهداف خطرناک امریکا در حمله به افغانستان! اینها نمی دانستند که امریکا قصد اشغال دائمی افغانستان، تحمیل حکومت دست نشانده و تأسیس پایگاه مستحکم نظامی در این کشور را دارد، می خواهد از این طریق سلطه اش را بر تمامی منطقه و ذخائر سرشار نفت و گاز آن گسترش دهد و آسیای مرکزی را از دایره نفوذ روسیه بیرون کند و از طریق افغانستان بخود وصل نماید. امریکا قبل از اشغال افغانستان پایگاه های مستحکمی در آنطرف مرز در آسیای مرکزی تأسیس کرد، ولی تأسیس این پایگاهها فقط در صورتی مفید خواهد بود و سرنوشت این کشورها را بطور کامل در اختیار امریکا خواهد گذاشت که افغانستان در اختیار امریکا باشد. مذاکرات بن و موافقتنامه حاصل از آن راه امریکا را بسوی نیل به این اهداف باز کرد.

محاسبه غلط

زمامداران قصر سفید با این محاسبه خاطی شان فرمان آغاز حملات هوایی بر افغانستان را صادر کردند که افغان ها از جنگ به ستوه آمده اند، از جنگ سالاران منزجر اند، طالبان با اختلافات شدید داخلی مواجه اند، حملات هوایی بر نیروهای طالبان و مراکز و تأسیسات تحت تصرف شان از يك سو به نیروهای معتدل در صفوف طالبان فرصت اقدام علیه تندروان را فراهم خواهد کرد و از سوی دیگر گروه های ناراض مردم را كمك خواهد کرد تا علیه سلطه طالبان قیام کنند. آنها جبهه شمال را در

موقعیتی ارزیابی می‌کردند که پس از تخریب میدانهای هوایی و هواپیماهای جنگی طالبان، و بمبارد خطوط مقدم شان، بسوی شهرهای تالقان و مزارشریف بشمول پایتخت پیشروی خواهند کرد و به این ترتیب حکومت طالبان سقوط نموده، راه برای تحمیل حکومت دلخواه امریکا بر کابل باز خواهد شد و زمینه دستگیری و مجازات کسانی که امریکا آنان را تروریست می‌خواند، فراهم خواهد شد. عده ای از افغانها به امریکا اطمینان داده بودند که قبائل پشتون را در جنوب و شرق افغانستان، علیه طالبان بسیج خواهند کرد و جبهه جدید جنگ را علیه طالبان باز نموده و این مناطق را از تسلط طالبان آزاد خواهند کرد.

جبهه شمال به امریکاییها اطمینان می‌داد که فقط برتری های هوایی طالبان مانع پیشروی آنان می‌شود. اگر نیروی هوایی طالبان نابود شود و خطوط مقدم طالبان زیر ضربات شدید قرار گیرد، بزودی پیشروی خواهند کرد و کابل و تخار و مزار را تصرف خواهند کرد.

این محاسبه های خاطی و امیدواری های کاذب این پندار را در امریکاییها باعث شده بود که جنگ بیش از چند روز دوام نخواهد کرد و بزودی و آسانی قضیه را یکطرفه خواهند کرد. ولی تا حال که بیش از یکماه از آغاز حملات هوایی امریکا می‌گذرد، امریکا به هیچ یکی از اهداف اساسی خود دست نیافته، نه حکومت طالبان را ساقط کردند، نه متهمین به فعالیت های تروریستی را دستگیر نمودند، نه قادر به قتل و دستگیری حامیان آنان شدند، نه جبهه جدید جنگ را در شرق و جنوب افغانستان و مناطق پشتون نشین علیه طالبان باز کردند و نه اقوام و قبائل را به قیام تشویق نمودند، اولین عملیات کوماندویی شان نه تنها ناکام و نافرجام بود، بلکه تلفات قابل ملاحظه ای در پی داشت، تا حال شش هلیکوپتر امریکایی سقوط کرده و در حدود ۲۵ نفر کشته و زخمی داده اند. کسانی که مأموریت باز کردن جبهه جدید جنگ در شرق و جنوب افغانستان به آنان داده شده بود، قبل از رسیدن به موقعیت با

کمین روبرو شدند و توفیق انجام هیچ کاری را حاصل نکردند.

امریکایی ها خود نیز می‌پنداشتند که افغانستان هدف آسان است و بزودی و آسانی بهمه اهداف خود نائل خواهند شد و به دیگران نیز می‌گفتند که این جنگ کوتاه مدت خواهد بود و دارای اهداف مشخص و محدود. ولی اکنون از دوام جنگ تا دو سال و حتی بیشتر از آن صحبت می‌کنند، از برنامه تصرف مزار شریف و تأسیس پایگاه نظامی در آنجا صحبت می‌کنند. از تاجکستان خواستند تا کولاب را در اختیار آنان بگذارد که از این طریق جبهه شمال را اکمال کنند و سلاح و مهمات کافی به بدخشان و تخار بفرستند. از ترکیه خواستند کوماندها و افسران این کشور را به کمک امریکا به افغانستان بفرستند. تعدادی از افسران امریکایی را به پروان و تخار فرستاده اند تا ارتباط دوامدار جبهه شمال را با وزارت دفاع امریکا تأمین کنند، به هواپیماهای امریکایی کوردینات بدهند و نیروهای جبهه شمال را تنظیم کنند و به سربازان این جبهه آموزش های لازم بدهند. یک قطعه پنجاه نفری کوماندهو را نزد جنرال دوستم به دره صوف فرستاده، مشکلات مالی جبهه شمال را حل کرده و پول زیاد در اختیار آن گذاشته تا سربازگیری کند و فرماندهان طرفدار طالبان را بخرند و اختلافاتی در صفوف طالبان ایجاد کنند.

از وضع چنان پیداست که تلاشهای امریکا نتیجه مطلوب تحویل نخواهد داد، نه تنها جنگ به نفع امریکا پایان نخواهد یافت، بلکه امریکا را به جنگ طولانی در افغانستان خواهد کشاند.

طبیعت این نوع جنگ ها چنان است که فقط آغاز آن در دست جنگجویان است، پایان آن از اختیار جنگ طلبان خارج می‌شود و به عوامل دیگری تعلق می‌گیرد.

اگر امریکا جنگ را در حالت فعلی اش ناتمام بگذارد، بدون تردید که این کار شکست تلقی خواهد شد و دارای پیامد هایی برای امریکا خواهد بود که جبران آن ممکن نیست و اما اگر برای رسیدن به اهداف

جنگ، نیروهای زمینی اش را وارد افغانستان کند، پیامدهای آن بدتر و خطرناکتر از تهاجم اتحاد شوروی بر افغانستان خواهد بود. اتحاد شوروی بیش از صدوبیست هزار سرباز را بطور دائمی در افغانستان مستقر کرد و يك ميليون سرباز را بطور متناوب به افغانستان فرستاد و در جریان ده سال جنگ حدوداً ۷۵ هزار کشته و زخمی داشت، و تخمیناً هفتاد میلیارد دالر در این جنگ هزینه کرد، امریکا نه توان فرستادن این مقدار نیرو را به افغانستان دارد، نه تحمیل این مقدار تلفات جانی را و نه حوصله جنگ طولانی را.

روسها در چند ساعت اول و در روزهای نخستین تهاجم خود بر افغانستان، پایتخت و تمامی شهرهای بزرگ را تصرف کردند و نیروهای شانرا در تمامی نقاط حساس کشور ما مستقر ساختند، ولی امریکا تا هنوز نتوانسته قریه کوچکی را تصرف نموده و نیروهایش را در افغانستان پیاده کند.

روس ها هر روز از ۲۵۰ تا ۴۰۰ پرواز نظامی بخاطر بمبارد مواضع مجاهدین داشتند، امریکایی ها تا حال نتوانسته نصف این پرواز ها را داشته باشند. امریکایی ها تا حال نتوانستند اداره مشترکی از عملاء و همکاران خود درست کنند. تلاشهای شان در جهت توحید جبهه شمال و شاه پرستان نافرجام ماند، در حالی که روس ها بېرک کارمل را در همان اولین روز تجاوز بر افغانستان به کابل آوردند و اداره تمامی شهرهایی بزرگ را در دست گرفتند. ارتش منظم افغانی در خدمت شان بود و حزب فعال کمونست در کنار شان. امریکا چنین حزبی در اختیار ندارد، گروه های شامل جبهه شمال بنابر ارتباط شان با روسیه و ایران نمی‌توانند مورد اعتماد زیاد امریکا باشند.

با توجه به تمامی این نکات با قاطعیت و اطمینان می‌توان گفت که امریکا در افغانستان با شکست مواجه خواهد شد و پیامدهای این جنگ برای امریکا چون پیامدهای جنگ قبلی برای شوروی خواهد بود.

ما و اداره موقت

امروز در برابر هر افغانی، مخصوصاً آنانکه برای آزادی کشور شان از سلطه اجنبی جنگیده اند و خواهان تأسیس دولت خالص اسلامی بوده اند، این پرسش قرار دارد که با اداره موقت ساخت بن و عودت محتمل شاه مخلوع به کشور چه برخوردی صورت گیرد؟ با حضور فعال نیروهای اجنبی در کشور و اشغال تمامی نقاط ستراتیژیک توسط آنها چه خواهند کرد؟ برای آزادی کشور از سلطه اجنبی و تأسیس دولت منتخب اسلامی توسط خود افغان ها، بدون مداخله بیرونی و فشار خارجی چه اسلوبی اختیار کنند؟! در پاسخ به این پرسش ها باید گفت: هر چند عده ای اداره موقت و ترکیب آن را مهم می‌شمارند و معتقدند که از طریق این اداره، تصحیح ترکیب آن و دخول افراد صالح در آن می‌توان آن را به استقامت درست هدایت کرد و از اضرار آن مانع شد، ولی از نظر کسانی که به عمق جریانات کشور دقیقاً متوجه اند و قضایا را رده بندی می‌کنند و هر یکی را در جایگاه خاص خودش به اهمیت می‌گیرند؛ از نظر آنان اداره موقت و ترکیب آن نه تنها از اهمیت خاصی برخوردار نیست و حضور افراد صالح و متعهد به اسلام و آرمانهای جهاد را در آن به اهمیت نمی‌گیرند بر عکس به این باور اند که حضور چهره های معروف به صلاح و دیانت و تقوی در این اداره، امریکا را در رسیدن به اهداف شومش کمک می‌کند و باعث اغفال و تخدعه ملت می‌شود.

از نظر اینها مهمترین قضیه، اخراج نیروهای بیرونی و اعاده استقلال و آزادی کشور می‌باشد. امروز کشور ما به اشغال رفته، آزادی و استقلال

کشور و حاکمیت ملی ما پامال گردیده، اختیار تعیین سرنوشت و انتخاب زعامت دلخواه از مردم ما سلب شده، این اشغالگران امریکایی و انگلیسی و حلفای غربی شان اند که در مورد سرنوشت مردم ما و چگونگی حکومت و ترکیب آن و نصب مهره ها در آن تصمیم می گیرند. اداره ای که به کمک ایف ۱۶، بی ۵۲ امریکا و به زور بازوی سربازان و قدرت باروت و دالر امریکایی بر اریکه قدرت تکیه می کند و تحت حمایت قطعات مسلح امریکایی بر کشور حکومت می راند نه تنها قابل اعتناء و التفات نیست و نباید به آن مشغول شد بلکه لازم است به قضیه اساسی و ریشه تمامی مشکلات که از تجاوز اجنبی و حضور فعال نیروهای مسلح بیگانه در کشور مایه می گیرد تمامی توجه را مرکوز کرد و تمامی نیرو و توان خود را برای آزادی کشور بکار گرفت و هیچ لحظه و هیچ فرصتی را در کار دیگری ضایع نکرد و هیچ بخشی از نیروها و توانمندی های خود را در بخش دیگری بکار نگرفت. آیا اداره ای که قدرت، توان و جرأت آن را ندارد که در حادثه بمباری وحشیانه و بی رحمانه بر قافله ای عکس العمل نشان دهد که مشتمل بر کسانی بود که غرض اشتراك در محفل انتقال قدرت عازم کابل بودند و در وسط راه بنابر درخواست جاسوس امریکایی حامل ستلایت مورد حمله قرار می گیرد و بیش از هشتاد نفر اعضای قافله و اهالی قریه به قتل می رسند، تعداد زیادی کودک و پیر و زن و مرد قریه به خاک و خون کشانده می شوند و هشت ساعت مکمل قریه و قافله تحت بمباردمان مسلسل قرار می گیرد. واکنش اداره موقت در برابر این حادثه دلخراش و درد آور چنان عادی بود که گویا هیچ حادثه ای و هیچ اتفاقی صورت نگرفته. گویا چند پرنده ای قابل صید و چند حشره ای قابل نابودی کشته شده اند. امریکایی های مغرور نه تنها ضرورت آن را احساس نمی کنند که از این اداره و ملت افغان عذرخواهی نموده و این اقدام جنایتکارانه و تروریستی را محکوم کنند، بر عکس با افتخار می گویند که در قطار

مذکور افراد القاعده و گروه طالبان وجود داشتند و قطار مربوط به دشمن بود!!! وزارت دفاع امریکا در گذشته و در هر نوبتی که قریه یا مسجدی را بمبارد می‌کرد و از اهالی بی دفاع قریه و نماز گذاران ده ها انسان مظلوم و بی‌گناهی را به خاک و خون می‌کشاندند، ادعای شان مکرراً این بوده که بم ها اشتبهاً به اهداف غیر عسکری اصابت کرده!! ولی اکنون و پس از تشکیل اداره ضرورت این را نیز احساس نمی‌کند که آن را اشتباه بخواند و یا عذر خواهی کند. و اداره موقت نه تنها حضور قطعات اجنبی را در افغانستان ضروری می‌شمارد و موجودیت آن را برای تأمین امنیت و مبارزه با تروریسم قابل توجیه می‌خواند بلکه متصل این بمباری وحشیانه اعلان می‌کند که تا هنوز برخی از مراکز تروریست ها در جنوب کشور باقی مانده است که گویا قریه ویران شده مذکور از جمله این مراکز بوده است. این اظهارات فقط بخاطر توجیه ادامه حملات وحشیانه امریکا و بمباری های بی رحمانه اش و کشتار افغانهای مظلوم و بی‌گناه بدست سربازان امریکایی صورت می‌گیرد.

با توجه به این دلایل باید گفت که لازم است افغان ها قضیه چگونگی اداره موقت و ترکیب آن و مشغول شدن در بحثهای مربوط به آن و تلاش برای اصلاح و تصحیح آن و نفوذ عناصر خوب در آن خودداری کنند و توجه و اهتمام جدی شان به استقلال و آزادی کشور و اخراج نیروهای بیگانه از افغانستان بوده، برای حفظ هویت اسلامی کشور، و حاکمیت ملی و حق تعیین سرنوشت به افغانهای سربلند و آزاد مبذول بوده، تمامی نیروها و توانمندی های شان را در این جهت بسیج کنند. امروز وضعیت کشور ما شبیه به وضعیت کشور در اثنای تجاوز قوای شوروی بر افغانستان و تحمیل برك کارمل بر کابل است و مسئولیت دینی افغانهای مؤمن و دیندار و وطنخواهان و آزادیخواهان افغان همان است که در برابر تجاوز نیروهای شوروی بر کشور خود به عهده داشتند. باید تمامی نیروهای مؤمن، وطنخواه و آزادیخواه دست

بهم بدهند و برای وادار کردن دشمن به خروج از وجب و جب خاك افغانستان از هيچ تلاشي و هيچ كاري دريغ نورزند.

د نيويارك عمليات او فضائي ډال !!

امريكايان د خپل هېواد د تاريخ تر ټولو ستر استشهادي عمليات گوري، هيچا گمان نه كولو چي پر امريكا او مخصوصاً د دې هېواد د غرور او اقتدار پر سترو نښو، د پنتاگون پر ستره ماڼۍ او د نيويارك د لوی تجارتي مركز پر دوو ۱۱۰ پوريزو برجونو داسي وېرونكي بريد كېدی شي. داسي حيرانوونكي عمليات چي يوازي د هاليوود په فيلمونو كې ئې نښي موندلی شو. په يوه وخت كې د څلورو الوتكو اختطاف، د الوتكو د عملي لاسونه تر شا تړل، د الوتكو كنترول تر لاسه كول، د دغسي سترو اهدافو په لوري د الوتكو توجيه او په ټول دقت او شدت سره هره يوه پر خپل هدف يوه په بل پسي لگېدل او په څو دقيقو كې دا ستري ستري ماڼۍ له خاورو سره برابرول او په لسگونو زره امريكايان په وينو كې لت پت كول، ... چا گمان كولو چي په امريكا كې داسي هم كېدی شي؟!

بايد وگورو چي دا كسان څوك وو، ولي په امريكايانو دومره غصه وو، د كوم هدف لپاره ئې ځانونه قرباني كړل، د امريكا په پوليسي نظام كې ئې هومره امكانات څنگه تر لاسه كړل، ولي د امريكا پوليس، F.B.I او C.I.A چي پر ټوله دنيا د حكومت كولو خوبونه گوري، په دې ونه توانېدل چي د داسي سترو عملياتو مخه ونيسي؟!

كه هره الوتكه له ۳ تر ۶ كسانو اختطاف كړې وي، بايد د اختطاف كوونكو شمېرله ۱۲ تر ۲۴ پوري وي. د دوی څلور تنه بايد پيلوټان وي، ټولو بايد په گډه تصميم نيولی وي چي په دې استشهادي كې برخه اخلي او قرباني كېدو ته چمتو دي. د نيويارك او واشنگټن په شان سترو ښارونو

کي د سپيني ماڼۍ، پنتاگون او د عالمي تجارتي مرکز د برجونو د موقعيت موندلو او په هغه لوري د طيارو د توجیه کولو دقیق معلومات او تجربه ولري، د داسي عملیاتو لپاره باید قوي هڅوونکې جذبې ولري، باید ډېرو نورو له دوی سره مرسته کړې وي... که دا او دې ته ورته نور مسائل په پام کي ولرو، دا عملیات باید د یوه ستر، منظم او ځواکمن لوري لخوا ترسره شوي وي. باید د امریکا کومه کورنۍ ډله د هغه تر شا وي، په امریکا کي ډېري داسي ډلي شته چې د دې هېواد له کورني او بهرني سیاستونو سره ضدیت لري. ځيني مذهبي انگېرني لري، ځيني نژادي او ځيني سياسي او اجتماعي. له دې عملیاتو د مخه، د امریکا یو فوځي افسر چې د خلیج په عملیاتو کي ئې برخه اخیستې وه او د امریکایي فوځونو په لاس د ډېرو بې گناه او مظلومو انسانانو د بې رحمانه مرگ ژوبلي شاهد وو، تحریک شوی وو، غوښتل ئې د دې نظام په خلاف څه وکړي، په اوکلاهوما کي ئې یوه ستره دولتي ماڼۍ منفجره کړه، په سلگونو کسان په دې انفجاري مړه او تپیان شول، په لومړي سر کي امریکایانو د دې انفجار اتهام اسلامي افراطي ډلو ته راجع کولو خو وروسته ثابتې شوه چې دا د " تیموکي مکوي" کار وو، ده اعتراف وکړ او تر هغه وخته ئې له خپل اقدام دفاع کوله چې اعدام شو.

څه موده د مخه د امریکا پولیسو د یوې مذهبي ډلي پر مرکز حمله وکړه، دې مرکز ته ئې اور واچاوه، د ډلي مشر سره له گڼ شمېر مریدانو په اور کي وسوزیدل.

امریکا په بهر کي هم ډېر دښمنان لري، په دوهمي نړیوالي جگړي کي امریکایانو پر هیروشیما اتمې بم استعمال کړ، هغه لوی ښار ئې له خاورو سره برابر کړ او د ښار ټول اوسېدونکي ئې په قتل ورسول. د جاپان سور فوځ "Red Army" تل د غچ او انتقام په لټه کي وو.

امریکا له یوې خوا د عربو پر ضد د اسرائیلو مرسته کوي، په فلسطین کي د دوی د ټولو غیر انساني جنایاتو ملاتړ کوي، ټول عربان دا جگړه د

عربو او مسلمانانو په خلاف د امریکا جگړه گڼي؛ له بلي خوا د امریکا فوځونه په گڼ شمېر عربي هېوادونو او د دې هېوادونو شا او خوا سمندر کي ځای پر ځای شوي. د دې هېوادونو ولسونه له دې فوځونو کرکه لري، د دوی شتون خپل استقلال، ملي حاکمیت او خپلواکي ته گواښ گڼي، په دې ټينگار کوي چي دا فوځونه د دوی له هېوادونو ووځي.

له عراق سره چي امریکا څه کوي، له سوډان سره چي څه روان دي، له ليبيا او ايران سره د دوی له دښمنۍ ډک سلوک، پر ټوله نړۍ د سلطې هڅي او دې ته ورته سياستونو امریکا ته بې شمېره دښمنان را پيدا کړي دي.

ډېره گرانه ده چي په دومره دښمنانو کي د دې پېښي اصلي عاملين داسي ژر په گوته کړي شي.

اکثر مبصرين او څيړونکي په دې عقیده دي چي امریکايي کړۍ عمدأ هڅه کوي چي د دې عملیاتو اتهام د مسلمانانو پر سر وتپي، پداسي حال کي چي تر اوسه دوی هيڅ داسي مدارک نه دي تر لاسه کړي چي دا اتهامات ثابت کړي شي.

د ځينو امریکايي چارواکو له اظهاراتو معلومېږي چي د مسلمانانو په خلاف د دوی زړونه له څومره کرکي او عداوت ډک دي او څومره بد عزائم لري، معلومه نه ده چي دا کسان به امریکا د مسلمانانو په خلاف څه کولو ته وهڅوي او امریکا به د دې پېښي د جبران لپاره څه کوي؟ له ځينو څرگندونو دا هم معلومېږي چي امریکا بايد له روسانو سره په گډه د افغانستان په خلاف داسي شديد عملیات ترسره کړي چي د دواړو گډ مقاصد تر لاسه شي. امریکا نه د ايران له فضاء په استفادې سره د افغانستان په خلاف عملیات ترسره کولی شي او نه د پاکستان له فضاء او زمکي. دوی د نظامی عملیاتو لپاره يوازي يوه لار لري چي د تاجکستان له لاري، د روسانو په مرسته او د شمالي جبهې تر نامه لاندي. که څه هم يوه روسي جنرال د داسي عملیاتو عواقب خطرناک وگڼل او

وئې ویل: انگرېزانو درې ځله پر افغانستان برید وکړ، هیڅ نتیجه ئې تر لاسه نه کړه، مور دا اشتباه وکړه او له بدو عواقبو سره مخامخ شوو، دا ناکامه تجربه نباید تکرار شي. وبه گورو چې امریکا د دې عملیاتو پړه پر چا اچوي او عکس العمل به ئې څه وي؟!

د امریکا دننه او بهر له ډېرو سره دا سؤال را پیدا شوی چې که د زمکي پر سر او د امریکا په زړه کي داسي ستر عملیات ترسره کېدی شي نو د هغه فضائی ډال ضرورت او گټه به څه وي چې امریکا ئې د جوړولو هڅه کوي، پداسي حال کي چې ټوله نړۍ ئې مخالفت کوي او هغه د خطرناکي تسليحاتي مسابقي عامل گڼي.

کی بهتر است؟

نوجوانی که از پدر و مادر نامسلمانی بدنیا آمده و در شهری چون واشنگتن در فضای دور از معنویت به نوجوانی رسیده، در تظاهرات ضد جنگ شرکت می‌کند و علیه تصمیم امریکا مبنی بر حمله بر افغانستان احتجاج نموده آن را محکوم می‌کند و شعار می‌دهد که نباید بخاطر انتقام جویی خون عده ای بی‌گناه بر زمین بریزد، پولیس او را دستگیر نموده، لت و کوب می‌کند، ولی او از شعارهای ضد جنگ دست برمی‌دارد، این در حالیست که او شاهد حمله بر کشورش بوده و عده ای زیاد هموطنانش در عملیات نیویارک و واشنگتن کشته شده اند!! من بگویم: آیا این نوجوان بهتر است یا کسی که ادعای افغان بودن دارد و خود را مسلمان هم می‌شمارد، ولی از امریکا دعوت می‌کند تا بر مادر و وطنش افغانستان حمله کند، به امریکایی‌ها می‌گوید: باید حمله سریع و قاطع باشد و باعث سقوط حکومت طالبان شود، او خود حاضر است در کنار سربازان امریکایی بجنگد، ده الی پانزده هزار سرباز با تجربه در جنگهای کوهستانی حاضر خدمت می‌کند و اطلاعات مفید در اختیارش

می‌گذارد. یعنی حاضر است چون جاسوس امریکا عمل کند و تحت قومنده امریکایی‌ها بجنگ هموطنانش برود!!

بیاید این دو چهره، آن نوجوان نامسلمان واشنگتن را با این سالخورده مدعی ایمان در کنار هم بگذارید و به قضاوت بنشینید، بگویید: این بهتر است یا آن!! کسی که قضاوت هایش سطحی بوده و ظواهری چون عبا و قبا و ادعاء را ملاک می‌گیرد، ممکن است در قضاوت میان این دو چهره متردد باشد ولی برای کسانی که عملکردها و انگیزه‌های هر انسانی را ملاک و معیار می‌گیرند آن نوجوان بر صدها چنین سالخورده‌ای شرف دارد.

من بگویید: کسی که به امریکایی‌ها می‌گوید: با شما هستیم و در کنار شما خواهیم جنگید و از حمله شما بر افغانستان حمایت می‌کنیم... ولی به ایران می‌گوید: از موضع شما مبنی بر مخالفت با حمله امریکا بر افغانستان حمایت می‌کنیم... آیا چنین کسی مصداق این آیه قرآن نیست که می‌فرماید:

وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا قَالُوا ءَامِنَّا وَإِذَا خَلَوْا إِلَىٰ شَيَاطِينِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزَءُونَ ﴿١٤﴾ البقرة

و چون با مؤمنان روبرو شوند گویند: ما با شما هستیم و چون با شیاطین خود خلوت کنند گویند: ما بی‌گمان با شما هستیم، جز این نیست که "ما بر مسلمانان" استهزاء می‌کنیم.

من بگویید: کسی که همین حرف‌ها را به روس‌ها نیز گفت: در کنار سربازان روسی و سربازان افغانی روسها علیه مجاهدین جنگید، از روس‌ها خواست نیروهای شانرا به افغانستان بفرستند تا مزار و تخار را از تصرف طالبان بکشند و در اختیار او بگذارند. به اعتراف وزیر دفاع روسیه از چندین سال به این سو از روس‌ها سلاح و پول دریافت کرده است و امروز وزیر دفاع روسیه متصل مذاکراتی که میان روس و امریکا

مبنی بر اقدام مشترک علیه افغانستان صورت گرفت، طی کنفرانس مطبوعاتی خود می‌گوید: ما کمک‌های خود را به این گروه افزایش می‌دهیم!! در مورد کسانی که سلاح از مسکو دریافت می‌کنند و خوش خدمتی به امریکا می‌کنند و حاضر اند چون پیش قراولان و پیش آهنگان هر نیروی متهاجم بر کشور ما عمل کنند و در کنار هر گروه سربازانی می‌جنگند که از بیرون بر کشور ما حمله می‌کنند، چه از شمال باشد و چه از جنوب، چه از سوی مسکو فرستاده شود و چه از سوی واشنگتن، بگویید قضاوت تان در باره این دو چیست؟

د جاپان NHK تلویزیون سره مرکه

سؤال: محترم حکمتیار صاحب! د افغانستان روان وضعیت څنگه گوری؟

جواب: متأسفانه د افغانستان وضعیت اوس تر مخکي زیات کړکېچن دئ. د امریکا حملې او زموږ په هېواد کي د بهرنیو فوځونو شتون او زموږ په کورنیو چارو کي د دوی پراخو لاسوهنو، زموږ د هېواد وضعیت مزید کړکېچن کړي. زه د افغانستان وضعیت هماغسې گڼم لکه چي د روسی فوځونو د تېري په لومړیو ورځو کي زموږ ولس ورسره مخامخ وو.

سؤال: د بن د مذاکراتو په اړه څه وایاست؟

جواب: زما له نظره د بن د مذاکراتو په ترڅ کي جوړ شوی حکومت د دې وړ نه دئ چي په دې شرائطو کي ورباندي خبري وشي او د څرنګوالي یا ترکیب په اړه ئې څه وویلی شي. په افغانستان کي د امریکا، بریتانیا او د دوی د متحدینو د نظامي شتون په حالت کي، ټول نور مسائل ثانوي اهمیت لري. او د هېواد د آزادي، خپلواکي، ملي حاکمیت او اسلامي هویت احیاء او د بهرنیو فوځونو ایستل مهم او اساسي مسائل دي. اوس

بايد دا خبره وکړو چي افغانانو ته دي د خپل برخليک د ټاکلو حق ورکړی شي، افغانان بايد دې ته پرېښودلی شي چي له بهرني لاسوهني او فشار پرته خپل برخليک وټاکي او د خپلي خوښي نظام او واکداران غوره کړي. د افغانانو په وړاندي لومړۍ او اساسي مسئله دا ده چي ټول بهرني فوځونه دي ژر او له کوم قيد او شرط پرته له افغانستان ووځي. افغانانو ته دي دا حق ورکړی شي چي د خپل هېواد د راتلونکي په اړه د خپل ايمان او عقيدې په رڼا کي فيصله وکړي. د همدې لپاره موقته اداره، د هغې جوړښت او د وزارتونو وېش زموږ له نظره خاص اهميت نه لري. **سؤال:** آیا ستاسو ډلي ته د دې بلنه ورکړی شوې چي په موقتي ادارې کي برخه واخلي؟

جواب: موږ په دې ادارې کي د برخي اخيستو اراده نلرو، زموږ له نظره دا اداره د امريکا د لاسوهنو او فشار په نتيجه کي رامنځته شوې. موږ پداسي ادارې کي چه بهرني ځواکونه ئې افغانستان ته جوړوي هيڅ کله برخه اخيستل نه غواړو.

سؤال: آیا دا موقته اداره کولی شي چي د افغانستان بحران پای ته ورسوي؟

جواب: دا اداره هومره توان او واک نه لري چي د افغانستان د بحران د پای ته رسولو په اړه کوم مؤثر گام واخلي. هر څه د بهرنيو فوځونو په واک کي دي. بهرني فوځونه د دې ادارې هري غوښتني ته د خپلي خوښي ځواب ورکوي. تاسو گورئ چي د طالبانو د حکومت د نسکورېدو او د القاعدې د مراکزو د ختمېدو سره سره او پداسي حال کي چي نور د القاعدې او طالبانو مشران په افغانستان کي نشته، خو د امريکايانو بې رحمانه او وحشيانه بم وروني ادامه لري. هره ورځ داسي دردونکي خبرونه تر لاسه کوو چي گڼ شمېر بې دفاع او بې گناه افغانان په قتل رسېږي، مکمل کلي له خاورو سره برابرېږي، د لمانځه په وخت کي پر جوماتونو بمونه ورېږي، پرون د يکشنبې په ورځ د نيازيو پر کلي د بمونو ورولو په

نتیجه کي ۱۰۷ کسان په قتل ورسېدل او گڼ شمېر نور زخمیان شول، ټول کلی وران شو او خلک ئې تر چتونو لاندي دفن شول، داسي ډېر نور کلي په پکتیا، خوست او ننگرهار کي په همدې ورځو کي وران شول، خو د موقتي ادارې چارواکي دا جرأت نه لري چي د دې وحشیانه وژنو په خلاف غږ اوچت کړي او له امریکایانو د بم ورونو د ختمولو غوښتنه وکړي. که د دې ادارې یو غړی دا جرأت وکړي او ووايي چي نور د بم ورونو ضرورت پای ته رسېدلی او د بهرنیو فوځونو مسلحانه عملیات باید متوقف شي؛ بل په ځواب کي ورته وایي: په پکتیا او کندهار کي د طالبانو او القاعدې ځیني واړه مراکز لا پاته دي، چي د دې مراکزو د ختمېدو لپاره باید دا عملیات ادامه وکړي او باید بهرني فوځونه نه یوازې په کابل کي بلکي د هېواد په نورو ښارونو کي هم ځای پر ځای شي!! موقته اداره ئې داسي جوړه کړې چي د امریکایانو د خوښي خلاف نه څه خبره وکړي شي او نه کوم کار. د بهرني فوځ په شتون کي دا اداره نه د څه کولو توان لري او نه اجازه. له دې کبله دا معقوله نه ده چي څوک له دې ادارې د افغان بحران د ختمولو طمع وکړي.

سؤال: په افغانستان کي د امریکا او متحدینو د فوځونو شتون ته په کومه سترگه گوري؟

جواب: مور د بهرنیو فوځونو تېری او زموږ په هېواد کي د دوی استقرار په کلکه غندو او هغه د افغانانو پر خپلواکي، ملي حاکمیت او ارضی تمامیت څرگند او قبیح تېری گڼو او په کلکه د دې غوښتنه کوو چي دا فوځونه دي ژر تر ژره او له ځنډ پرته له افغانستان ووځي، په دې خبرې په کلکه ټینگار کوو. ټول افغانان باید همدا غوښتنه ولري، ټول مجاهدین او افغان ولس باید یوه بل ته لاس ورکړي او باید د هېواد د خپلواکي، ملي حاکمیت او اسلامي هویت د تر لاسه کولو لپاره ملا وتړي، باید بهرني فوځونه دې ته اړ کړو چي له افغانستان ووځي، افغانان باید اوس هماغه څه وکړي چي د روسي فوځونو په خلاف ئې

وکړل.

سؤال: ستاسو حزب اوس څه فعالیتونه لري؟

جواب: موږ ټول هغه څه په منظم او مسلسل طور کوو چې په دې ظروفو او شرائطو کې ئې ترسره کول ضروري دي او زموږ دیني مسئولیتونه او د ملت په وړاندې زموږ ژمنې ئې غوښتنه کوي.

سؤال: موږ اورېدلي چې تاسو او د مولوي جلال الدین په شان ځینې نور شخصیتونه غواړي چې د امریکا ضد متحده جبهه جوړه کړي؟ په دې اړه څه ویل غواړئ؟

جواب: امریکایي فوځونه باید له افغانستان ووځي، ټول افغانان باید د دې فوځونو د ایستلو لپاره یوه بل ته لاس ورکړي. زه په دې باور یم چې د افغان ولس مطلق اکثریت د امریکایي فوځونو شتون داسې گڼي لکه د دوی په هېواد کې د روسي فوځونو شتون. ټول د دې فوځونو فوري، کامل او بلا قید او شرط وتل غواړي، دا ضروري ده چې ټول افغان ځواکونه د تېري کوونکو د ایستلو لپاره متحده جبهه جوړه کړي.

سؤال: د افغانستان غمیزه ۲۳ کاله اوږده شوه، اوس د افغانستان جگړه مزید طولاني شوه، تاسو څه فکر کوئ آیا افغان ولس به په دې موفق شي چې له امریکایانو سره د روسانو په څېر معامله وکړي؟

جواب: دوی به حتماً او باید دا کار کوي. دا د دوی دیني دنده او وجیبه ده. هر افغان ته دا لوی مسئولیت متوجه دی. دوی به حتماً خپل مسئولیت ادا کوي. دا سمه ده چې موږ له گڼ شمېر ستونزو سره مخامخ یو، خو افغانان په دې پوهېږي چې دا ستونزي د بهرنیو لاس وهنو زیږنده ده او په دې هم پوهېږي چې که وغواړي ستونزي پای ته ورسېږي نو یوازیني چاره ئې دا ده چې د بهرنیو ځواکونو او د دوی د لاس پوځو سلطه پای ته ورسوي. افغان غمیزه به تر هغه دوام کوي چې زموږ په کورنیو چارو کې د بهرنیو لاس وهنه ادامه لري او پر افغانستان د پردیو لاس پوځي حکومت کوي.

سؤال: څه فکر کوئ چې پر افغانستان د امریکا او متحدینو د حملې اهداف څه دي؟

جواب: د افغانستان دايمي اشغال، پر دې هېواد د يوه لاس پوڅي حکومت تپل، له افغانستان ځان ته نظامي اډه جوړول، په دې هېواد کي د اسلامي حکومت د جوړېدو مخنيوی، پر مرکزي آسيا او زېرمو ئې د افغانستان له لاري د امريکايي کمپنيو واکمني؛ دا د امريکايانو اهداف دي.

سؤال: ستاسو نظر څه دی، د افغانستان راتلونکی حکومت باید د انتخاباتو له لاري جوړ شي که د لويي جرگې له لاري؟

جواب: موږ په دې باور يو چې د افغانستان بحران يوازي د يوه منتخب اسلامي حکومت په ذريعه حل کېدی شي، باید آزاد او عادلانه انتخابات ترسره شي، چې افغانان خپل برخليک په خپله وټاکي او د خپلي خوښي زعامت انتخاب کړي، افغانانو ته باید دا حق ورکړی شي چې له بهرنی مداخلې پرته د خپلي خوښي زعامت غوره کړي. د افغانستان بحران له انتخاباتو پرته له بلي لاري نشي حل کېدی.

سؤال: د افغانستان راتلونکی څنگه گورئ؟

جواب: زه راتلونکي ته هيله من يم، امریکايان به حتماً له افغانستان وتلو ته اړ کېږي، افغانان به حتماً دا فرصت تر لاسه کوي چې د خپلي خوښي اسلامي نظام جوړ کړي.

سؤال: آیا تاسو د حامد کرزي حکومت په رسمیت پيژنئ؟

جواب: ما په دې اړه خپل نظر مخکي واضح کړ، پداسي حال کي چې بهرنيو ځواکونو زموږ پر هېواد تېری کړی او ټول ستراتيژيک نقاط ئې د کابل په شمول اشغال کړي، په دې حالت کي زموږ له نظره موقت حکومت او د هغې ترکیب د دې وړ نه دی چې پرې بحث وشي. موږ په دې اړه څه ويل هم بې فايدي گڼو.

سؤال: آیا گمان کوئ چي اسامه بن لادن او ملا عمر به اوس هم په افغانستان کي وي؟

جواب: شاید دوی به په افغانستان کي نه وي، که نه نو امریکایان به د دوی په وژلو یا نیولو موفق شوي وو، کله له امریکایانو اورو چي اسامه وژل شوی، بیا دا افواهاات خواره شي چي اسامه بن لادن له افغانستان وتلی، ځیني راپورونه خو داسي هم دي چي هغه له ټولي دی سيمي وتلی دی. ځیني وايي چه څو اونۍ دمخه په شهادت رسېدلی، د کابل ځیني چارواکي چي د امریکایانو د عملیاتو او په کلیو د دوی د بم ورونو ملاتړ کوي، امریکایانو ته غلط او دروغجن راپورونه ورکوي او وايي چي اسامه او ملا عمر په افغانستان کي دي او د دوی ځیني مراکز په پکتیا او کندهار کي پاته دي. په دې سره دوی غواړي له دغو سيمو او اوسېدونکو ئې غچ واخلي. دوی امریکایان دې ته هڅوي چي د پشتنو سيمي وڅپي او همونه پرې ووروي.

امریکایان هم په بې رحمي او بې باکي سره راځي، دا سيمي تر وحشیانه بریدونو لاندې نيسي او په سلگونو کسان وژني او په لسگونو کلي له خاورو سره برابروي، د کابل چارواکي دا اظهارات یوازي د دې لپاره کوي چي داسي وحشیانه عملیات توجیه کړي. په درواغو وايي چي اسامه لا تر اوسه په افغانستان کي دی او د همدې لپاره باید د امریکایانو عملیات او د کندهار، پکتیا او ننگرهار د بې وزلو خلکو وژنه ادامه وکړي. پای

کمونست ها می گویند: ببرک کارمل ما بهتر بود!!

مذاکرات بن و موافقتنامه ای که مدعوئین این گردهمایی در پای آن امضاء کردند؛ واکنشهای گوناگونی را میان احزاب و گروههای مختلف افغانی از یکسو و کشورهای حامی جنگ و جنگجویان از سوی دیگر در پی داشت. کمونستهای وابسته به مسکو که بجرم دعوت از نیروهای اتحاد شوروی برای هجوم بر افغانستان و ایستادن در کنار این نیروها در جنگ علیه هموطنان شان مورد اعتراض افغانهای مجاهد قرار داشتند، پس از امضای معاهده بن توسط عده ای از گروه های افغانی با سابقه و شهرت جهادی، بدفاع از موضعگیری رهبری حزب کمونست پرداخته و گفتند: کارمل ما بهتر بود!! کارمل هرگز به این اعتراف نکرد که از مسکو خواسته است تا نیروهایش را به افغانستان بفرستد، دعوت از نیروهای اجنبی را برای خود و حزبش شرم آور و ننگین می خواند و از اعتراف به آن خودداری می ورزید. هواداران او همواره می گفتند که نور محمد تره کی در تماس تلفونی اش از بریژنف خواسته بود تا به ارسال سلاح و مهمات اکتفاء نکرده با مقداری از نیروهای مسلح شوروی، او را در مقابله با نیروهای ارتجاعی مورد حمایت امپریالیزم امریکا کمک کند!! و اما امروز کسانی که ما را به وابستگی و دعوت از نیروهای اجنبی به کشور مورد اعتراض قرار می دادند، خود در پای معاهده ای امضاء کردند که به تهاجم مسلحانه امریکا بر افغانستان و ارسال نیروهایش به کشور ما مشروعیت می بخشد. اینها در مذاکرات شرکت کردند که تحت اشراف امریکا دائر شد، و اطراف مذاکره و اعضای گردهمایی را امریکا انتخاب کرده بود، با پروسه امریکایی حل بحران افغانستان، اشغال

افغانستان توسط نیروهای امریکا و متحدینش، و تشکیل اداره ای که امریکا برای افغانستان در نظر داشت، توافق کردند، در کنار سربازان امریکایی و تحت قومنده افسران ارتش امریکا با هموطنان خود جنگیدند، به طیاره های امریکا کوردینات می دادند، آنها را در بمباری های وحشیانه علیه مردم افغانستان کمک نموده و معلومات مفید در جهت شناسایی اهداف فراهم می کردند، و به هر پیمانۀ ای که امریکایی ها به بمباری های وحشیانه خود شدت می بخشیدند، اینها قانع نمی شدند و به صدای دهل و از طریق مصاحبه های شان با بی بی سی و صدای امریکا می گفتند که بمباری های مذکور کافی نیست، باید بیشتر تشدید شود، حتی بمبهای ۸۰۰۰ کیلوگرمه را کافی نمی شمردند.

مگر عملکرد کارمل و شاه شجاع بدتر از اینها بود؟ مگر بربک کارمل روسی بدتر از بربک کارمل امریکایی بود؟ آیا مگر جنگ در کنار سربازان روسی بدتر از جنگ در کنار سربازان امریکایی است؟ آیا جاسوسی برای اتحاد شوروی شرم آور بود ولی برای انگلیسها و امریکایی ها افتخار آفرین؟! مگر روس ها نیز با شعار تأمین امنیت، دفاع از حکومت قانونی، کمک به افغان ها و شعار خانه، نان، لباس برای افغانها وارد افغانستان نشدند؟ مگر ندیدیم که در عمل خانه های افغان ها را گورستان آنان و لباس شان را کفن آنان ساختند، گرسنگی و فقر را به ارمغان آوردند، کشور ما را به ویرانه مخوف و هولناکی تبدیل کردند. چه تضمینی وجود دارد که امریکایی ها نیز چنین نخواهند کرد؟ چه تفاوتی میان امریکا و روسیه وجود دارد؟ چرا مقاومت در برابر اتحاد شوروی جهاد مقدس اسلامی بود و مقاومت در برابر امریکا تروریسم است؟ مگر امریکایی ها با کشتارهای بی رحمانه شان در قلعه جنگی مزار، حمله بر شفاخانه کندهار، حمله بر قطار موسفیدان خوست که عازم کابل بودند تا در مراسم انتقال قدرت به اداره موقت شرکت کنند، حمله های بی رحمانه بر توره بوره و بر چپرهار، و قراء اطراف میدان هوایی خواجه رواش،

جلال آباد، کندهار، و صدها نمونه دیگر ثابت نمی‌کند که امریکایی‌ها بی رحم تر و وحشی تر از روس‌ها اند؟
 به این حساب کمونست‌ها حق دارند بگویند: ما بهتر از شما بودیم
 و کارمل ما بهتر از کارمل‌های شما!!

کدام یکی را باور کنیم؟

برخی از حلقه‌ها تبلیغ می‌کنند که پس از خروج نیروهای اتحاد شوروی از افغانستان غرب و در رأس آن امریکا افغان‌ها را تنها گذاشت، نه در خاتمه جنگ افغانها را کمک کردند و نه در بازسازی کشور و تخفیف رنج‌های ناشی از جنگ طولانی به کمک افغان‌ها شتافتند. اکنون به اشتباه خود پی برده‌اند، مجدانه وارد صحنه شده‌اند، مصمم‌اند که افغان‌ها را در خاتمه جنگ، اعاده صلح پایدار و بازسازی افغانستان جنگ زده یاری دهند!! اینها به حمله امریکا بر افغانستان، بمباری شهرها، قراء، مساجد و کشتارهای بی‌رحمانه‌ای که نیروهای امریکایی و متحدینش مرتکب شده‌اند، از این دیدگاه می‌نگرند و آن را نتیجه عنایت دوستانه و صلح خواهانه امریکا به قضیه افغانستان می‌انگارند و تمامی جنایات نابخشودنی سربازان امریکایی را قابل توجیه و به نفع افغانها می‌شمارند و می‌گویند: امریکایی‌ها اگر بم ریخته‌اند، دهات را با خاک یکسان کرده‌اند، مردم بی‌دفاع و غیر محارب را به خاک و خون کشانده‌اند، همه بخاطر نجات ملت مظلوم افغان از سلطه طالبان و تروریست‌ها بوده، نه بخاطر اغراض توسعه طلبانه امریکا، تحمیل حکومت دست‌نشانده بر کابل، تأسیس پایگاه نظامی در کشور ما و تسلط بر تمامی منطقه و منابع سرشار زیر زمینی‌اش!! مگر نمی‌بینید که امریکا و متحدینش در کنفرانس توکیو با سخاوت و دست‌باز وعده

کمک های وافر مالی نموده، در ظرف سه چهار سال آینده کمک چهار میلیارد دالری را بعهده گرفتند.

این حلقه مؤظف شده و همفکران فریب خورده شان، وعده های کمک های کنفرانس توکیو را نشانه توجه مجدد غرب به وضع پریشان کشور ما بحساب آورده و اظهار اطمینان می کنند که تمامی مشکلات کشور ما بزودی حل گردیده، افغانستان به جاپان دیگری و یا علی الاقل به امارات متحده دیگری تبدیل خواهد شد.

به این عناصر مأمور و خوش باور باید گفت که طمع و توقع تان افراطی است و انتظارات تان مبالغه آمیز، در دنیای تخیلات و تمینات تان به ضرب و جمع پرداخته و واقعیت ها را نادیده گرفته اید، نمی دانید که دنیای غرب از قرن ها به این سو به معنویات پشت کرده، در آنجا هر معامله ای که سود و مفادی در پی نداشته باشد سفاهت و حماقت تلقی می شود، دوستی و دشمنی مادی شده، انگیزه های معنوی جای خود را به انگیزه های محض مادی تخلیه کرده، اخلاق خوب تا زمانی خوب است که سود مادی بر آن مرتب شود، از نظر آنان صداقت و راستی نیز "تجارت" خوب است که باعث ازدیاد مشتری هایت می شود، نوع دوستی، کمک به هممنوع، ترحم، عاطفه، صدقه، خیرات،... مفاهیم کهنه، مربوط به قرن های گذشته است، در قرن ۲۰ و ۲۱ جایگاهی برای این مفاهیم وجود ندارد!! مگر تجربه مقاومت در برابر تجاوز اتحاد شوروی بر افغانستان برای تان کفایت می کند؟! تا زمانیکه تو در برابر دشمن مشترک که غرب از آن احساس خطر می کرد می جنگیدی، غرب تو را می ستود، حمایت می کرد، جنگجویان تو را قهرمانان آزادی می خواند. ولی در پایان و زمانیکه مسکو تصمیم گرفت نیروهایش را از افغانستان فراخواند با همین دشمن علیه تو و کشورت توطئه کردند، و جنگ دیگری را بر تو و کشورت تحمیل نمودند.

در این مدت افغان ها را فراموش نکرده بودند، بلکه در کنار روس

ها قرار گرفتند و بخاطر جلوگیری از تأسیس دولت اسلامی سرمایه‌گذاری داشتند. ای کاش ما را فراموش می‌کردند، ما را بحال خود می‌گذاشتند، از ادامه جنگ در افغانستان حمایت نموده، و دست در دست دشمنان ما نمی‌گذاشتند و بر ویرانی مزید کشور ما و کشتار مردم بی‌گناه ما سرمایه‌گذاری نمی‌کردند!! ائتلاف بین المللی را که امروز بطور علنی تشکیل داده اند، دیروز همین ائتلاف را داشتند ولی پشت پرده، و بطور سری، امروز با هواپیماهای خود و سربازان جبهه شمال و علیه طالبان می‌جنگند، دیروز با هواپیماهای جبهه جهادی - کمونستی و با استخدام سربازان این جبهه علیه حزب اسلامی می‌جنگیدند.

مگر تجربه وعده های کمک به حکومت خود گردان فلسطین و بوسنیا برای تان کافی نیست!! با اینها نیز وعده میلیارد ها دالر کمک صورت گرفت، وعده های که هرگز تحقق نیافت. خواستند از حکومت خودگردان برای سرکوبی نیروهای جهادی فلسطین و دستگیری آزادیخواهان استفاده کنند، پولیس این اداره باید چون نیروهای زمینی اسرائیل عمل کند، تا وعده کمک های مالی تحقق یابد. اداره خودگردان تمامی وظایف خود را انجام داد، با صداقت عمل کرد، ولی نتوانست عنایت کاخ نشینان قصر سفید را جلب کند و رضایت شان را حاصل نماید و به کمک های شان نائل گردد.

حکومت بوسنیا را نیز در راه دستگیری، طرد و اخراج تمامی نیروهای داوطلب مسلمان بکار گرفتند. این نیروها غرض کمک به برادران مسلمان شان وارد این سرزمین شده، شهید دادند، زخمی شدند، در کنار آنان تا پایان جنگیدند. امریکایی ها در افغانستان نیز تجربه فلسطین و بوسنیا را تکرار خواهند کرد، از اداره موقت برای تصفیه کشور از مخالفین امریکا استفاده نموده، بر امور امنیتی، تشکیل نیروی پولیس، استخدام آن در تصفیه ها ترکیز خواهند کرد. وجوه مالی موعود را فقط در همین موارد و آنجا که امریکا را در تسلط هر چه بیشتر بر افغانستان یاری

نموده و استفاده های تبلیغاتی از آن صورت گیرد، مصرف خواهند کرد، آنهم نه بدست اداراه موقت؛ بلکه از طریق مؤسساتی که خود تأسیس کرده اند و یا تأسیس خواهند کرد.

ممکن نیست غرب يك دالر را نیز بدون در نظر داشت سود عاجل آن مصرف کند. ممکن نیست امریکا برای آبادی افغانستان از خود مایه بگذارد. هر کی چنین تصویری داشته باشد یا کودن است یا مأمور تبلیغاتی امریکا. استعمار به هر جا می رود برای غارت سرمایه ها و ثروتهای آنجا می رود، و با این انتظار و این شعارهای تبلیغاتی که بومیان کشورهای مستعمره باید ممنون آنان بوده و منتظر کمکهای بلاعوض و بیدریغ از سوی آنان!! با شعارهای "اعمار"، "ترقی" و کمک با مردم مظلوم مستعمرات می روند. دست نشانده های شان را نیز ناجی و مصلح جا می اندازند، مخالفان آزادیخواه شان را شرور، تروریست و مرتجع می خوانند.

قصر سفید و قهر سرخ!

تا هنوز که از عملیات انتحاری نیویارک و واشنگتن ۱۲ روز می گذرد، از قصر سفید بیاناتی صادر می شود که خشم شدید زمامداران امریکا و اصرار شان بر حمله سریع، قاطع و طولانی را به نمایش می گذارد. سلسله این بیانات متصل حوادث مهیب نیویارک و واشنگتن آغاز شد و شدت آن تدریجاً افزایش یافت. در ابتداء سخن از اقدام تلافی جویانه، انتقام و مجازات تروریست ها بود ولی بعداً مجازات دولت های حامی تروریسم و مشوق تروریست ها بر آن افزوده شد. رئیس جمهور امریکا جلوتر رفت و گفت: جنگ قرن ۲۱ آغاز شده، ما باید در این جنگ پیروز شویم! باید برای جنگ طولانی، قاطع و گسترده آماده باشید! جنگ

صلیبی، نه عملیات تلافی جویانه و بخاطر انتقام از تروریست ها. کشورهای دنیا یا با ما اند، یا با تروریست ها، هر کشوری باید جایگاه خود را تعیین کند!! توأم با این اظهارات، تحرکات نظامی امریکا آغاز شد، تحرکاتی که چنان گسترده و چشمگیر است که هرگز نمی توان آن را غرض حمله بر چند پایگاه اسامه بن لادن و یا افغانستان شمرد. ارسال صدها هواپیما به پایگاه های امریکا در کشورهای عربی و حول و حوش آن و بحر هند، ترکیه و ازبکستان و جلب ده ها هزار سرباز احتیاطی... یا از قهر سرخ قصر سفید نمایندگی می کند و یا از قصد سردمداران آن غرض استفاده از این فرصت و تحمیل هیمنت و سلطه خود بر تمامی دنیا، و تحکیم هر چه بیشتر تسلط امریکا بر نقاط حساس دنیا.

این در حالیست که امریکا تا حال هیچ مدرکی دال بر دست داشتن اسامه بن لادن در عملیات انتحاری نیویارک و واشنگتن ارائه نکرده است. از میان ۱۹ متهمی که امریکایی ها نامهای شان را اعلان کرده است عده ای گفته اند که زنده ایم، نه در این عملیات شرکت کرده ایم، نه سوار این هواپیما ها شده ایم، و نه به خارج سفری داشته ایم، مقامات مسئول امریکایی از آنان پوزش خواسته و بر اشتباه خود اعتراف کرده اند.

سؤال این است که اگر يك چهارم اسامی این لست اشتباهاً متهم به دست داشتن در این حادثه قلمداد شده اند چرا باید در مورد بقیه نیز شك نکرد و منتظر اعتراف امریکا به اشتباه خود نشد؟! چرا امریکا نگذاشت نخست بازرسی به پایان برسد، نتیجه تحقیقات روشن شود، سپس متهمین اصلی را نشاندهی نموده و واکنش عادلانه ای علیه آنان صورت گیرد؟ چرا متصل حادثه، ابن لادن را متهم کردند، در حالی که ابن لادن ادعای دست داشتن در این عملیات را تکذیب می کند؟ چرا امریکا اجازه نمی دهد يك هیئت بی طرف بین المللی قضیه را بررسی کند، امریکا شواهد و مدارك خود را در اختیار این هیئت بگذارد. چگونه مجازات

عاملین سانحه نیز از سوی يك مجمع بين المللی مشخص شود. نه اینکه امریکا جنگ قرن ۲۱ را اعلان کند و هر کشوری را که با امریکا نایستد در فهرست تروریست ها بگیرد. اگر خشکاندن ریشه های تروریسم در میان است باید چاره عملیات تروریستی صهیونیستها علیه ملت مظلوم فلسطین را نیز سنجید، مگر از لحاظ انسانی تفاوتی میان این و آن تروریسم وجود دارد؟ مگر حمله با توپ و تانک بر محلات مسکونی مردم بیدفاع فلسطین که جز سنگ سلاحی در اختیار ندارند، تروریسم نیست؟! چرا امریکا حاضر نیست علیه عملیات تروریستی اسرائیل و تصفیه های نژادی اش بر اعلامیه ای صحنه بگذارد که مجمع ضد نژاد پرستی دوربان به نمایندگی از همه دنیا تصویب کرد؟!

چرا امریکا در پی حمله بر افغانستان است، مردم بی گناه افغانستان چه جرمی را مرتکب شده که قربانی حمله امریکا شوند؟ امریکا قبل از عملیات انتحاری نیویارک و واشنگتن قصد حمله بر افغانستان، اسقاط حکومت طالبان و تحمیل حکومت دست نشانده بریاست پادشاه مخلوع را داشت. نیاز ای نایک دیپلومات پاکستانی در مصاحبه ای که با بی بی سی داشت به صراحت گفت که دو ماه قبل، فرانسیس ویندرل نماینده خاص سرمنشی سازمان ملل، در جلسه ای که نمایندگان چند کشور دیگر نیز در آن شرکت داشتند، گفت: امریکا پلان حمله مشترک بر افغانستان را روی دست دارد، تاجکستان و ازبکستان وعده همکاری داده اند، روسیه با ۱۷۰۰۰ سرباز خود در این عملیات شرکت خواهد کرد، تأسیس حکومت بریاست ظاهر شاه و سرکوبی پایگاه های تروریستی از اهداف این عملیات است که احتمالاً قبل از فرارسیدن موسم سرما و در حول و حوش ماه اکتوبر آغاز خواهد شد. فرانسیس ویندرل همین مطلب را در جلسه ای که با اعضای اجلاس قبرص در سویس داشت بیان داشت و به آنان گفت که بهتر است با پروسه روم پیوندید و جایگاه مناسبی در این قطار برای خود دست و پا کنید. با

این همه آیا درست است بگوییم که حمله احتمالی امریکا بر افغانستان فقط يك واکنش است؟! حقیقت این است که امریکا می‌خواهد از جوی که در داخل و خارج امریکا ایجاد کرده است، برای تحقق اهداف ستراتیژیک خود استفاده کند، افغانستان از نظر امریکا هدف آسان ولی دارای اهمیت ستراتیژیک است، امریکا به يك پایگاه دیگری شبیه اسرائیل در این منطقه ضرورت دارد، تسلط بر ذخائر هنگفت نفت و گاز آسیای مرکزی که بعد از خلیج بزرگترین ذخیره در سطح دنیاست، به تسلط بر افغانستان و تحمیل حکومت دست نشانده بر کابل ضرورت دارد.

تعجب آور این است که شهروندان نیویارک که شاهد این حادثه خونین بوده و دوستان خود را در آن از دست داده اند، طی تظاهرات پرشکوهی از زمامداران امریکا می‌خواهند که به عملیات تلافی جویانه نظامی متوسل نشوند، نباید عده ای دیگر انسانهای بی‌گناه به قتل برسند!! ولی واشنگتن اعتنائی به این مطالبه انسانی ندارد و بر جنگ اصرار دارد.

و حیرت آورتر از آن اینکه امریکایی‌ها مخصوصاً شهروندان نیویارک با حمله نظامی بر افغانستان مخالفت می‌کنند ولی عده ای افغانهای بیگانه پرست از امریکایی‌ها می‌خواهند که سریعتر حمله کنند، حاضر اند دوش بدوش سربازان امریکایی بجنگند، اطلاعات مفید در اختیار شان خواهند گذاشت و پانزده هزار جنگجوی دارای تجارب کافی در جنگهای کوهستانی تحت قومنده آنان خواهند داد و میدان هوائی بگرام را در اختیار آنان می‌گذارند!!

ما افغان‌ها انتظار این نوع اظهارات شرم آور و ننگین را از هیچ افغانی نداشتیم، متأسفانه این گروه بیگانه پرست از روسها نیز خواستند که نیروهای خود را به افغانستان بفرستند، مزار و تخار را از سلطه طالبان آزاد کنند و در اختیار این گروه بگذارند!! مدافعین حمله بر

افغانستان گمان می‌کنند که از این طریق می‌توانند مجدداً به قدرت برسند!!

موضعگیری کشور هائیکه گفتند: از عملیات تلافی جویانه امریکا علیه تروریزم حمایت می‌کنند، نیز حیرت آورتر است. این موضعگیری به معنای دادن چک سفید به امریکاست. به معنای تشجیع امریکا به حمله بر تمامی اهدافی است که در لست سیاه خود گرفته. این کشورها چرا نگفتند: نخست ادعای تان را ثابت کنید، مجرم حقیقی و عاملین اصلی عملیات را نشاندهی نمائید، سپس چگونگی عملیات تلافی جویانه تانرا توضیح دهید، بعد از آن و در صورتیکه این عملیات عادلانه بود، از آن دفاع می‌کنیم. چرا نگفتند: در جنگ صلیبی تان با شما نخواهیم بود، در جنگ قرن ۲۱ شرکت نمی‌کنیم، نباید تمامی دنیا را تهدید کنید که یا با ما خواهید بود یا با تروریست‌ها، یعنی هر کی به امریکا تسلیم نشود تروریست است!!

طالب ملامت دی؟

د شمال د جهادي - کمونستي جبهې ځيني ډلي خو له خپلو ټولو کړنو راضي دي؛ که دا د روسانو غلامي وه او که د امریکا په څنگ کي ودرېدل، که له حزب اسلامي سره د دوی جگړه وه او که له طالبانو سره اوږدې نښتې. دوی اقتدار ته د رسېدو په لار کي هر څه جائز گڼي. خو ځيني نوری ډلي ئې داسي دي چي که څه هم له کمونستانو سره ملگرتيا، د روسانو او بيا امریکایانو په څنگ کي ودرېدل او د دوی تر قومندې لاندې له خپل حریف او رقیب سره جنگېدل غلطي گڼي، خو داسي غلطي چي مسئولیت ئې د دوی په غاړه نه بلکي د دوی د داخلي رقیبانو په غاړه دی. گویا دا د دوی رقیبان وو چي دوی ئې له کمونستانو سره

ملگرتيا او ائتلاف ته اړ کړل!! او د دې باعث شول چې لومړی روسانو ته لاس اوږد کړي او بيا د امريکا او بریتانیا د زمکنيو فوځونو په څېر وجنگېږي. دا استدلال کله کله هغو کسانو ته سؤالونه راولاړ کړي چې له حقائقو بې خبره دي او د ډلو او اشخاصو له سابقې، تگلاري، سليقې، باورونو او اعتقاداتو واقف نه دي. گمان کوي چې شايد مجبوریتونو دا کسان دې ته اړ کړي وي چې د خپلي عقیدې او باور خلاف کله له کمونستانو سره ملگري کېږي، کله د روسانو په څنگ کې ودرېږي او کله امريکا او بریتانیا ته د دوستي او ملگرتيا لاس اوږدوي. خو حقيقت دا دئ چې دا کسان نه خپل دوستان د عقیدې او باور په اساس غوره کوي او نه دښمنان. د دوی دوستان هماغه دي چې خپل غرض ته د رسېدو په لار کې د دوی مرسته وکړي او دښمنان ئې هغه چې د دوی او د غرضونو تر منځ ئې حائل شي. د دوی له نظره کمونست يوازي په هغه صورت کې بد دی چې ده ته ئې د گټې پر ځای تاوان ورسېږي. او اسلام او جهاد يوازي په هغه صورت کې ښه دی او د دفاع وړ چې نه دښمنان ورته راپيدا کړي او نه د ده د اغراضو په وړاندي خنډ شي. که د اسلام، جهاد او بنسټ پالنې په خلاف د اسلام د دښمنانو په مبارزه کې د برخې اخيستو له لارې څه تر لاسه کولی شي او اقتدار ته رسېدی شي نو بنسټ پالنه کرکجن کار دئ، د جهاد وخت تېر شوی او اسلام خو دفاع ته ضرورت نه لري!! خو که همدا بنسټ پالنه د عربو د مرستو پيلامه وي، نو بيا خو تر هر چا زيات او تر هر چا دمخه بنسټپال شي او د کمونيزم، ملي گرايي او غرب گرايي شديد او نه پخلا کېدونکی دښمن.

دا اوس اوس له ځينو خولو اوږو چې وايي: د طالبانو دي کور وران شي چې امريکايان ئې راوستل!! طالبان دي د خدای په غضب اخته شي چې مور ئې د امريکايانو ملگرتيا ته اړ کړو!! دا طالبان وو چې مور ئې مجبور کړو له روسانو نظامي مرستي تر لاسه کړو او له کمونستانو سره گډه جبهه جوړه کړو!! دغو کسانو او هغو ته چې داسې بې بنیاده او

غولوونكي استدلالات مني بايد ووايو:

دا منم چي طالبانو ډېري غلطۍ وکړې، له ډېرو سره بې موجه او له کوم شرعي مبرر پرته وجنگېدل، پرديو استعمال کړل او د جگړې د دوام باعث شول خو دا خبره هيڅ با ضميره او با عقله انسان نشي منلی چي طالبانو امريکايان راوستل. امريکايانو خو په طالبانو همونه ورولي، د دوی حکومت ئې نسکور کړی، د دوی مشران ئې وژلي او نيولي، د دوی کورونه ئې وران کړي!! که دوی امريکايانو ته تسليم شوي وي او د امريکايانو شرائط ئې منلي وي، نه به ئې حکومت او واکمني ختمه شوې وي او نه به تاسو ته دا موقع په لاس درغلې وه چي د قدرت پر گدی تکیه وکړئ او وزارتونه تر لاسه کړئ. تاسو خو بايد د طالب د سر دعاء وکړئ چي امريکا ته نه د تسليمېدو غلطې ئې وکړه او د همدې غلطۍ په وجه نن په کابل کي د دوی پر ځای تاسو په کرسيو تکیه کړې!! هر با ضميره انسان خو به دا قضاوت کوي چي د طالبانو د دنيا او آخرت لپاره همدا افتخار کافي دی چي دښمن ته تسليم نه شول، د دښمن شرائط ئې ونه منل، دې ته چمتو شول چي واکمني ئې ختمه شي او په قتل ورسپړي خو دا پېغور ئې قبول نه کړ چي د دښمن په وړاندي د ذلت سرقيت کړي.

امريکايان خو تاسو او ستاسو بهرنيو حاميانو راوستل نه طالبانو!! که تاسو د امريکا او بریتانيا لپاره نه وی جنگېدلي، که ستاسو حاميانو د امريکا د حملې ملاتړ نه وی کړی او اډې ئې نه وی ورکړې او د دوی له زمکي او فضاء په استفادې سره ئې په افغانستان د حملې مجال نه وی تر لاسه کړی، امريکا هيڅ کله په دې نه توانېده چي افغانستان اشغال کړي، د طالبانو حکومت نسکور کړي او زموږ په هېواد کي نظامي اډې جوړي کړي.

عقل او ايمان د دې تقاضا کوي چي انسان خپل دښمنان تفکيک کړي، درجه اول او درجه دوهم، داخلي او خارجي دښمنان، قوي او ضعيف

دښمن، ډېر خطرناک او کم خطرناک دښمن سره بېل کړي، هر یو په خپل ځای کې ودروي، له هر یوه سره بېله معامله وکړي. څوک چې دښمنانو ته له دې زاویې گوري د هغه دريځ به د افغانستان د پښو په اړه داسې وي چې د طالب سل کاله واکمني ته به د امریکا او په امریکا پورې د تړلو بې دینه حلقو تر یوې ورځې واکمني ترجیح ورکوي. که څه هم د طالبانو په واکمنۍ کې دی د پښو ځای نه لري او په امریکایي حکومت کې ئې وزارتونه په برخه شوي وي.

مور نه یوازې د هغو افغاني ډلو دريځ ته حیران یو چې له طالبانو سره د اختلاف په وجه له کمونستانو، روسانو، امریکایانو، انگرېزانو او غرب پاله ډلو سره ملگري شول او پداسې حکومت کې ئې برخه واخیسته چې په هغه کې پنځه وزارتونه د پرچمیانو او ستمیانو، دوه وزارتونه د شعله یانو، دوه وزارتونه د افغان ملتیانو، څلور د غربگرایانو او پاته د هغو کسانو چې امریکایانو د دوی شتون په دې ادارې کې مفید گڼلی.

د روسیې او ایران دريځ ته هم حیران یو چې د طالبانو د حکومت نسکورولو لپاره ئې د امریکایانو مرسته وکړه او په دې راضي شول چې پر افغانستان د امریکا د خوښې حکومت مسلط شي او له دې هېواد د امریکا لویه او خطرناکه نظامي اډه جوړه شي او له دې لارې امریکا په ټولې دې حساسې سیمې او د زمکې لاندي زېرمو ئې مسلط شي. له طالبانو سره د مخالفت په وجه د امریکا ملگرتیا له هیچا د منلو وړ نه ده، دا دلیل ډېر بې بنیاده دئ او عقل او ایمان ئې نشي منلی.

ظاهر خان او پښتانه!!

- بریتانیا او امریکا د بي بي سي او امریکا غږ له لاري تل د دې هڅه کړې چې ظاهر خان د پښتنو ممثل معرفي کړي. خو راشی دا حقائق په پام کي وساتئ او بیا د دوی د تبلیغاتو په اړه قضاوت وکړئ:
- هغه او د کورنی اکثر غړي ئې په پښتو خبري نشي کولی.
 - ده پر افغانستان د امریکا د هغه وحشیانه برید ملاتړ وکړ چې په هغه کي پښتانه په قتل رسېدلي، د پښتنو کورونه وړان شوي، د پښتنو پر کلیو، کورونو او جوماتونو بمونه وړېدلي.
 - امریکا او بریتانیا د طالبانو حکومت د پښتنو حکومت گڼلو، ظاهر خان د دغه حکومت په خلاف د شمال له هغي ډلي سره ملگری شو چې غریبانو هغه د پښتنو ضد جبهه گڼله.
 - د امریکا د حملې له پیل تر اوسه تقریباً شل زره افغانان یا وژل شوي یا ټپیان شوي. د دې مړو او ټپیانو په سلو کي ۹۹ پښتانه دي، که په اسارت نیول شوي پښتانه دي، که کیوبا ته انتقال شوي پښتانه دي، که تر تعقیب لاندې دي پښتانه دي. ظاهر خان د هغه چا په اوږو سپور کابل ته راتگ غواړي چې لاسونه ئې د پښتنو په وینو سره دي.
 - د ده حامیانو، بریتانیا او امریکا چې افغانستان ته کومه اداره جوړه کړې، د هغې په کابینې کي ټول حساس پستونه او په سلو کي ۸۵ وزارتونه د غیر پښتنو په لاس کي دي.
 - د امریکا او بریتانیا ټول بمونه د پښتنو پر سیمو او د پښتنو پر سر وړېدلي. که دا په خوست، گردیز، ننگرهار، پکتیکا او کابل کي وو او که په کندهار کي.

د خوست پر يوه جومات ئې د تراويح د لمانځه په مهال همونه وورول او تر سلو زيات كسان په قتل ورسېدل، د خوست د سپين ږيرو پر قطار حمله وشوه او ۷۵ كسان ووژل شول، د گرديز د نيازيو پر قلعه د همونو ورولو په ترڅ كې ۱۰۷ كسان شهيدان شول. د پچير او آگام په كليو د مېبارۍ په ترڅ كې په لسگونو بې دفاع او بې گناه كليوال په وينو كې لت پت شول، د ننگرهار د هوايي ډگر خوا ته د كلي پر جومات ئې همونه وورول چې گڼ شمېر خلك ئې په قتل ورسول، په كابل كې د تره خېلو د كلي په شمول؛ اكثر هوايي بريدونه د پښتنو پر سيمو وو، په كندهار كې په لسگونو كلي او جوماتونه وړان شول..... ظاهر خان د دغو بم ورونو نه يوازي غندنه ونه كړه او له امريكا ئې ونه غوښتل چې د پښتنو پر سيمو دا وحشيانه بريدونه بند كړي بلكي هغه ئې تاييدول او ضروري گڼل.

د ظاهر خان كورنيو او بهرنيو ملگرو په مزار، فارياب، بادغيس او هرات كې په زرگونو پښتانه په قتل ورسول، د دوی كورونه ئې لوټ كړل، د دوی پر عزت او ناموس ئې تېرى وكړ، يوازي په هرات كې ۱۵۰ پښتانه تجاران په قتل ورسېدل.

د افغانستان ځيني اقليتونه بهرني حاميان لري، هر ملك د ژبني، قومي او مذهبي اړيكو له مخي د يوه خاص اقليت پلوي كوي، خو پښتانه هيڅ داسي څوك په بهر كې نه لري چې د دوی د جائزو حقوقو ملاتړ وكړي، تاجكستان او ايران د تاجكو او شيعه وو، ازبکستان او تركيه د ازبكانو او تركمنانو، امريكا د غرب پلوو او بې عقيدې سيكولرانو، پاكستان د امريكا په څنگ كې ولاړ او د پښتنو په ضد جگړي كې ئې مرسته كوي. ظاهر خان د هغه داخلي او بهرني ائتلاف په مرسته افغانستان ته راوستل كېږي چې د همدغو ځواكونو له لوري جوړ شوی، په دې ائتلاف كې د پښتنو هيڅ خوا خورۍ ملك نشته.

ظاهر خان او ملگري ئې پر دې ټينگار كوي چې بهرني ځواكونه بايد

تر اوږدې مودې په افغانستان کې پاته شي، د امریکایانو د بریدونو او بم ورونو د توجیه په اړه وایي چې د هېواد په جنوبي سیمو او کندهار کې لا تر اوسه د طالبانو او القاعدې ځینې مراکز پاته دي؛ پداسې حال کې چې د امریکایانو بم وروني پر کلیو رواني دي نه د طالبانو پر مراکزو.

عملیات انتحاري غرض ترور احمد شاه مسعود

افغان ها از همدیگر می پرسند:

- عامل ترور احمد شاه مسعود کی بود و انگیزه اش چه؟
- چرا کسی از فاصله دور، از آنسوی بر اعظم افریقا تصمیم می گیرد تا غرض اجراء عملیاتی به افغانستان برود که خودش نیز در آن کشته می شود؟ چگونه موفق شد وارد افغانستان گردیده، سه هفته را چون مهمان در پنجشیر و گلپهار سپری کند، سپس ذریعه هلیکوپتر به تخار فرستاده شود؟ مواد منفجره و قطعات ضروری يك بم را از کجا دریافت کرد؟ چه کسی در اختیار او گذاشت؟ او که بم را در کامره اش تعبیه کرده بود و در اثنای مصاحبه با مسعود آن را منفجر کرد، خودش از کمر نصف شد و مسعود را چنان مجروح کرد که پس از چند لحظه ای جان داد، چرا او را در اثنای وارد شدن به محل ملاقات تفتیش نکرده اند؟ به چه دلیلی نسبت به او این همه اعتماد را داشتند؟ پس از غیابت مسعود؛ قضیه افغانستان به کجا خواهد کشید؟ جبهه شمال با چه سرنوشتی مواجه خواهد شد؟ پس از چه مدتی جنگ پایان خواهد یافت؟ آیا این حادثه به سود طالبان می انجامد، جنگ به نفع آنان خاتمه می یابد و یا برعکس این حادثه آغاز زوال طالبان ثابت خواهد شد و پس از کنار رفتن مسعود از صحنه و سقوط جبهه شمال، سقوط طالبان آغاز می شود؟

اینها و ده ها سؤالی دیگر که ذهن افغان ها را به خود مشغول کرده

و تا حال پاسخ واضحی برای آن نیافته اند.

بی بی سی در تبصره ای که در این رابطه داشت گفت: مسعود دشمنان زیادی داشت، عده ای در خارج از جبهه متحد شمال و عده ای در درون آن. این جبهه از نیروهای تشکیل شده که درگیری های شدیدی باهم داشته اند، وجه ائتلاف آنها یا دشمنی با دشمن مشترک "طالبان" است و یا سلاح و پول... برخی از این گروه ها با سیاستهای مسعود در رابطه با ائتلاف با روشنفکران "کمونست ها" و پیوستن آنها به جبهه متحد مخالف بودند.

بی بی سی دست داشتن گروه های داخلی جبهه متحد در این عملیات انتحاری را محتمل می شمرد و بر این تأکید داشت که عاملین ترور ۲ - ۳ هفته را در پنجشیر و گلپهار توقف کرده اند و از آنجا ذریعه هلیکوپتر به تخار منتقل شده اند. طبیعی است که اینها نمی توانستند مواد منفجره را از اروپا به پنجشیر انتقال دهند، لابد باید آن را در داخل افغانستان تهیه کرده باشند. اینکه نفر دوم عملیات انتحاری دستگیر شد ولی بلا درنگ به قتل رسید، قضیه را مغشوش ساخت. اگر او را نگه میداشتند، اطلاعات دقیق و مؤثقی بدست می آوردند که عاملین ترور چه کسانی بودند و با چه انگیزه ای به این اقدام متوسل شده اند.

عده ای از تحلیلگران به این باور اند که سفر اخیر احمد شاه مسعود به اروپا و تبلیغاتی که برخی از رسانه های خبری غرب در این جریان داشت، کسانی را تحریک کرد که در برابر سیاستهای غرب حساسیت دارند و از چهره های مورد حمایت غرب در کشورهای اسلامی متنفر اند و آنان را عامل مشکلات موجود مسلمانان می خوانند. عاملین اقدام ترور علیه احمد شاه مسعود از این تبلیغات متأثر و چنان تحریک شده اند که آنان را به عملیات انتحاری واداشته است.

ما همواره گفته ایم که خشونت، جنگ، ترور و حذف حریف و رقیب از طریق سازش ها، کودتا ها و استمداد از اجنبی شیوه هائست

که در کشور ما بارها تجربه شده ولی هیچ سودی به عاملین آن تحویل نداده است. چه شخصیت‌های بزرگی در پنجشیر، تخار، بدخشان، بغلان، کندز، سمنگان و سائر مناطق اطراف پنجشیر یکی پی دیگری و به شکل نامردانه ای ترور شده اند، به عنوان تفاهم و مذاکره دعوت شده اند ولی ناگهان با کمین روبرو گردیده و قربانی اعتماد بر حریف و صلح طلبی خود شده اند و به قتل رسیده اند و قاتل نیز از انتقام الهی مصون نمانده و به جزای عمل خود رسیده است.

مکرراً بر این تأکید می‌کنیم و به تمامی افغان ها دعوت می‌دهیم که از تکرار تجارب تلخ، خونین و ناکام گذشته خودداری نموده، بجای جنگ، خشونت و ترور، سیاست تحمل همدیگر و رقابت معقول و صلح آمیز با همدیگر را اختیار کنیم و در عوض توسل به سازش ها و کودتا ها غرض رسیدن به قدرت، با مراجعه به آراء مردم، برگزاری انتخابات، انتقال مسالمت آمیز قدرت از یکی بدیگری و به کسی که مورد اعتماد اکثریت افغان هاست، توافق کنیم و از این طریق به جنگ و خونریزی ها خاتمه بخشیم. تا آنکه افغان ها با این مبادی توافق نکنند، وضعیت دردآور و غم انگیز کنونی ادامه خواهد یافت، امروز یکی از صحنه کنار خواهد رفت و فردا دیگری، نه این گروه با حذف حریف و رقیب خود بقایش را در منصفه قدرت تضمین خواهد کرد و نه آن دیگری. اگر به سرکوبی این گروه رقیب و ترور شخصیت‌های مؤثر آن موفق شد، با مخالفت شدید تر گروه دیگری مواجه خواهد شد، و رقبای جدی تر به مقابله او خواهند شتافت. در این میان ملت مظلوم ما به خاک و خون کشانده خواهد شد و کشور ما بیشتر ویران خواهد گردید و سود ادامه این وضعیت در پای دشمن خواهد ریخت. پس چه بهتر که این سلسله را برای همیشه پایان دهیم و به دساتیر حیات بخش اسلام غرض حل و فصل منازعات خود پناه بریم و به قضاوت اسلام و رأی مردم خود تسلیم شویم.

شهکاری دیگر !!

سربازان امریکایی مجهز با اسلحه پیشرفته خود؛ بیمارستان کندهار را به محاصره کشیدند، راه های رفت و آمد به بیمارستان را بستند، در اطراف آن بر سر هر بلندی و در خم و پیچ هر کوچه ای نیرو مستقر کردند، به نیروهای افغانی - امریکایی دستور پیشروی صادر نموده، قبل از طلوع خورشید، فرمان انداخت صادر کردند، بیمارستان را از چهار طرف زیر آتش مسلسل گرفتند، پس از چند لحظه ای دود غلیظ از این و آن گوشه ساختمان بیمارستان بلند شد، انداخت ادامه یافت و تمامی روز را در بر گرفت، عصر همان روز و نزدیک غروب آفتاب تپ اندازی ها خاموش شد و سربازان افغانی به فرمانده امریکایی عملیات مژده پیروزی را دادند و از آن سو به آنان دستور داده شد تا وارد بیمارستان شوند و از وضعیت دشمن اطلاع بدهند. پس از مدتی به او اطمینان دادند که همه کشته شده اند، فرمانده امریکایی در حالی که از پیروزی در این عملیات بر خود می بالد، وارد بیمارستان شد، به اطاق ها سریع و یکی پی دیگری سر زد، شش کشته را بر روی تخت های خواب بیمارستان یافت که همه بدلیل جراحتهای قبلی شان در این بیمارستان تحت معالجه بودند، عده ای دستهای شان شکسته، عده ای پاهای شان و عده ای قادر به برخاستن از بستر و حرکت نبودند و در همین حالت کشته شده اند. این بود نمونه ای دیگر از عملیات کوماندوهای امریکایی علیه عربهای مظنون به عملیات تروریستی و پیروزی های چشمگیر امریکا در مبارزه با تروریسم!! پس از کشتار بی رحمانه هفتصد اسیر در قلعه جنگی مزار که دستهای همه از عقب بسته بود، و پس از بمباری بر مساجد خوست، قریه نکه، قلعه نیازی، قراء پچیر و آگام، قطار حامل

موسفیدان ولایت خوست و ده ها نمونه دیگر که هر یکی ماهیت تمدن مادی و خداستیز غرب و عاری از ترحم و عاطفه انسانی را به نمایش می گذارد.

شعله های آتش در خانه من

فرصت طلایی برای همسایه من

ما افغان ها پس از آغاز حمله امریکا بر افغانستان، انتظار آن را داشتیم که کشورهای اسلامی مخصوصاً آنهایی که یا ضد امریکا اند، و یا امریکا ضد آنها، و آنانکه حضور نظامی امریکا در منطقه را تهدید جدی برای مصالح ملی خود و خطری برای امنیت منطقه می خوانند، نه تنها حمله بر افغانستان را محکوم کنند، بلکه از افغان ها در مقاومت شان علیه تهاجم بی رحمانه امریکا حمایت نمایند. ولی متأسفانه، برخی موضع بی طرفی فعال اتخاذ کردند، برخی مؤید غیر فعال شدند، عده ای اجازه استفاده از حریم هوایی و فرودگاه های خود را به امریکا دادند، پاکستان تمامی شرایط امریکا را پذیرفت و اجازه داد اولین عملیات کوماندوی از حریم زمینی این کشور علیه افغانستان انجام شود، ازبکستان نه تنها پایگاه بزرگی را در اختیار امریکا گذاشت که بیش از صد هواپیمای جنگی و تعداد زیاد سربازان امریکایی در آن مستقر شدند، بلکه تعهد سپرد که تمامی قطعات نظامی ازبکستان که در زمان حضور نظامی اتحاد شوروی در افغانستان، در کنار قطعات روسی در کشور ما جنگیده اند و پس از خروج نیروهای شوروی از افغانستان در کنار جنرال دوستم ماندند و تجارب کافی جنگ در این کشور را دارند، اکنون در خدمت امریکا خواهند بود و به عنوان نیروهای زمینی امریکا به افغانستان فرستاده خواهند شد. همکاری ازبکستان با امریکا به پیمانۀ ای است

که در برابر آن هشت میلیارد دالر دریافت کرد. ازبکستان از نظر امریکا یکی از نقاط ستراتیژیک است که تسلط بر آن به امریکا امکان خواهد داد تا بر منابع سرشار نفت و گاز آسیای مرکزی مسلط شود. اینک این منطقه حساس قبل از اشغال افغانستان بدست امریکا افتاد.

ترکیه نیز نیروهای کوماندوی خود را در اختیار امریکا گذاشته که به پایگاه امریکا در ازبکستان انتقال یافته اند تا یکجا با قطعات خاص امریکا و ملیشه های ازبکستان، از طریق ترمذ وارد افغانستان گردیده و شهر مزار را تصرف نموده و جنرال دوستم را در آن مستقر کنند.

در جمهوری اسلامی ایران با آنکه رهبر عالیقدر انقلاب؛ حمله امریکا را محکوم نموده و از مردم مظلوم افغانستان حمایت کرده است ولی عده ای موضع مغایر ارشادات جناب ایشان را اتخاذ نموده و گفته اند که: حمله امریکا بر افغانستان فرصت طلایی برای ایران فراهم کرده است که باید با استفاده از این فرصت به روابط خود با امریکا بهبود بخشیده و به ائتلاف ضد تروریزم به رهبری امریکا بپیوندند و مثل اسلام آباد امتیاز بگیرد و سهم شایسته ای در ترکیب اداره بعدی افغانستان برای خود تدارک ببیند.

ما اعتراضی بر این نداریم که ایران در پی بهبود روابط خود با امریکا باشد ولی این بهبود روابط نباید به بهای ویرانی مزید افغانستان، کشتار مردم بی‌گناه ما و اشغال کشور ما توسط امریکا باشد. برای ما حیرت آور است که این عده چرا پیامدهای وخیم تسلط امریکا بر افغانستان را درک نمی‌کنند؟ چرا متوجه نیستند و یا عمداً از اعتراف به این حقیقت طفره می‌روند که ادامه جنگ در همسایگی ایران و استقرار نیروهای امریکایی در افغانستان بیش از هر کشور دیگری به ضرر ایران است و مصالح ملی ایران و امنیت منطقه را به خطر مواجه می‌کند؟ چرا از درک این حقیقت عاجز اند که تسلط بر افغانستان، امریکا را در موقعیتی قرار خواهد داد و غرور زمامداران قصر سفید را به آنجا خواهد رساند

که هیچ نیروی تاب ایستادگی در برابر سلطه کامل آن بر مجموع منطقه و حتی دنیا را نخواهد داشت، و کشوری چون ایران را که در لست سیاه و بعنوان حامی تروریزم درج کرده است هرگز نخواهد بخشید و به چیزی کمتر از تحمیل حکومت دست نشانده بر ایران راضی نخواهد شد. این يك مغالطه قبیح است که عده ای در ایران می‌گویند: آیا ایران با برقراری روابط خوب با برخی از کشورهای اروپایی استقلال خود را از دست داد و یا به بهای منافع ملی خود با این کشورها کنار آمد؟! این استدلال، بی مایه است و يك مقایسه بی بنیاد. مقایسه کشورهای اروپایی با امریکا و برقراری روابط عادی اقتصادی با اروپا و صحنه گذاشتن بر حضور نظامی امریکا در منطقه خیلی از هم تفاوت دارند. تنها افرادی آن را یکسان می‌شمارند که جرأت انکار از حقائق را دارند!! مگر درست است که عزائم فرانسه و آلمان در مورد ایران را شبیه عزائم امریکا شمرد؟! امریکا به ایران به عنوان کشوری می‌نگرد که زمانی پایگاه نظامی این کشور در منطقه بود و پس از پیروزی انقلاب اسلامی آن را از دست داد و همواره به فکر تسلط مجدد خود بر این کشور بوده، تلاشهای گسترده ای برای اعاده تسلط خود بر ایران داشته، از جنگ علیه این کشور و کودتاها برای سرنگونی رژیم حاکم حمایت کرده است.

اگر از دیدگاه دینی و مذهبی به قضیه بنگریم، حمایت از امریکا در برابر مردم مظلوم افغان و در برابر هر کشور اسلامی دیگر منافی ایمان و عقیده بوده و مترادف خروج از اسلام تلقی می‌شود. در مواردی که کشور اسلامی ای و ملت مسلمانی مورد هجوم مسلحانه نیروهای غیر اسلامی قرار می‌گیرد، بقیه مسلمانان نه این حق را دارند که بی تفاوت یا بی طرف باشند و نه این حق را که با قول و عمل، بطور مستقیم و غیر مستقیم، علنی و غیر علنی از چنین حمله ای حمایت کنند.

قرآن می‌فرماید:

لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ

هیچ گروهی را که به خدا و رستاخیز باور دارد چنان نخواهی یافت که با کسانی دوستی کنند که با خدا و پیامبرش دشمنی کرده است.

پیامبر علیه السلام می‌فرماید:

" مَنْ مَشَى مَعَ ظَالِمٍ يُقْوِيهِ وَهُوَ يَعْلَمُ أَنَّهُ ظَالِمٌ فَقَدْ خَرَجَ مِنَ الْإِسْلَامِ "

هر کی با ستمگری همراهی کند غرض تقویه اش، با آنکه می‌داند او ستمگر است، بی‌گمان که از دایره اسلام بیرون رفته است.

از نظر اسلام تجاوز بر افغانستان مثل تجاوز بر ایران است و دفاع از ملت مسلمان افغانستان بر هر ایرانی همانگونه فرض است که دفاع از ایران در برابر تجاوز اجنبی بر آنان فرض است.

ما تعجب می‌کنیم که عده ای در پارکهای تهران برای کشته های حوادث نیویارک و واشنگتن شمع افروختند ولی برای صدها کشته و زخمی افغان که در نتیجه بمباری های وحشیانه امریکا به خاک و خون کشانده شدند و ده ها هزار آواره های که خانه های گلی شان با خاک یکسان شده و به جستجوی سرپناه به کشورهای در بسته همسایه خود سرازیر شده اند، نه شمع افروختند و نه شعار ضد جنگ و دفاع از صلح سر دادند و نه به کسانی پیوستند که تظاهرات پرشکوهی در ایران و تمامی دنیا در تقبیح حمله امریکا بر افغانستان و حمایت از افغانهای مظلوم داشتند!! ما به تحلیل ها، تبصره ها و مقاله های آن عده روزنامه های ایرانی که ادعاء می‌کنند آزاد و مستقل اند ولی بطور مستقیم و غیر مستقیم از کسانی نمایندگی می‌کنند که برای کشته های امریکا شمع افروختند، به امریکا حق می‌دهند بر افغانستان حمله کند و این نظریه منحط را تبلیغ می‌کنند که این حمله فرصت طلایی برای ایران فراهم کرده است، باید این فرصت را از دست نداد و از طریق همکاری با امریکا به روابط خود با این کشور بهبود بخشید!! این روز نامه ها بر کسانی می‌تازند که حمله امریکا بر افغانستان را به حکم ایمان و عقیده خود محکوم می‌کنند و با مردم مظلوم و بی‌دفاع افغانستان بنابر عاطفه

و ترحم انسانی اظهار همدردی می‌نمایند. اینها کشورهایی را می‌ستایند که در جنگ علیه افغانستان در کنار امریکا ایستادند و از افغان‌هایی ستایش می‌کنند که امریکا آنها را سربازان نیروی زمینی خود می‌خواند!! چه نفرت انگیز است حرف‌هایی که در ستایش از ستمگر مغرور و نکوهش از ستم‌دیده مقهور، دهن آلوده می‌کند و صفحه سفید کاغذ را سیاه.

از روزیکه حمله وحشیانه امریکا بر افغانسان آغاز شده است، برخی از روزنامه‌های ایرانی بجای آنکه این حمله غیر انسانی و ظالمانه را محکوم کنند و از مردم مظلوم افغانستان بدفاع بپردازند، از یکسو با تحلیل‌ها و تبصره‌های جانبدارانه خود اقدام امریکا را موجه جلوه می‌دهند و آن را مبارزه بر ضد تروریسم و اقدام تلافی‌جویانه مشروع می‌خوانند و از سوی دیگر بر کسانی می‌تازند که این حمله را تقبیح می‌کنند و پیامدهای آن را برای تمامی منقطه و خیم می‌خوانند. این روزنامه‌ها از گروه‌هایی حمایت می‌کنند که از حمله امریکا استقبال نموده و به امریکا اطمینان داده‌اند که حاضرند در کنار سربازان امریکایی علیه ملت و کشور خود بجنگند. گروه‌هایی که رئیس‌جمهور و وزیر دفاع امریکا در کنفرانس‌های مطبوعاتی خود در باره آنها می‌گویند که امیدواریم این گروه‌های افغانی چون نیروهای زمینی ما عمل کنند، ایشانرا کمک می‌کنیم و با مباردمان خطوط مقدم طالبان، راه را برای پیشروی آنان بسوی پایتخت و شهرهای بزرگ باز می‌کنیم!

در صفحات برخی از این روزنامه‌ها پس از تجاوز امریکا بطور مکرر شاهد نوشتارهایی هستیم که علیه بنده بنشر رسیده است. اکثر آنها شبیه دشنام‌هایی است که انسان شریف از جواب گفتن به آن نیز احساس شرمندگی می‌کند. نمی‌دانم جز دفاع از مردم مظلوم و تقبیح تجاوز وحشیانه امریکا بر کشور چه گناهی را مرتکب شده‌ام که باعث تحریک خشم نویسندگان این دشنام‌نامه‌ها شده است؟!

نقش روسیه و ایران در این مرحله!

برادر حکمتیار امیر حزب اسلامی افغانستان روز سه شنبه ۱۷ میزان در کنفرانس خبری اشتراك ورزید که به اهتمام خبرگزاری دانشجویان ایران "ایسنا" دایر شده بود، ایشان قبل از پرسش های خبرنگاران طی سخنان کوتاهی گفتند:

بسم الله الرحمن الرحيم: از کارکنان ایسنا و دوستانی که در این محفل شرکت کرده اند، سپاسگذاریم. باید عرض کنم که ما افغانها حمله امریکا و متحدینش را بر کشور خود به شدت محکوم می کنیم، از نظر ما این حمله يك اقدام تروریستی ای شبیه به حملات انتحاری نیویارک و واشنگتن است و معتقدیم که نه تنها نتیجه ای به نفع مبارزه با تروریزم تحویل نخواهد داد، بلکه باعث تشدید مزید تروریزم خواهد شد. دنیا نباید فریب تبلیغات امریکا را بخورد و گمان کند که این عملیات، تلافی جویانه، بر ضد تروریست ها و حامیان تروریزم است. عملاً می بینیم که عملیات تروریستی امریکا در افغانستان باعث کشتار بیرحمانه غیر نظامیان و تخریب تأسیسات ملکی و نظامی، میدانهای هوایی و خانه های مردم می گردد. دنیا گمان می کرد که امریکا توان هر کاری را دارد و شاید در اولین حمله خود ظرف چند ساعت به تمامی اهداف خود در افغانستان نائل شود. اسامه بن لادن و ملا عمر را خواهد کشت و پایگاه های مخالفین خود را در افغانستان از میان خواهد برد. در حالیکه امریکا با مصرف ۵۰۰ میلیون دالر در حملات راکتی و هوایی، فقط چند میدان هوایی کشور زده افغانستان را تخریب کرد و بیش از پنجاه نفر افغانهای بیدفاع را بخاك و خون کشاند. حمله

یکشنبه شب گذشته امریکا به افغانستان برابر به نصف حملات راکتی و هوائی همه روزه نیروهای شوروی بر افغانستان بود، روسها در زمان حضور نظامی خود در افغانستان روزانه از ۲۵۰ تا ۴۰۰ پرواز نظامی غرض بمبارد مراکز مجاهدین داشت و امریکا در يك شب در حدود دوصد راکت و بم فرو ریخت، یعنی نصف بمباردانهای روزانه نیروهای شوروی بر افغانستان. اگر روسها نتوانستند با حملات هوائی خود با همه وسعت و شدت آن؛ دست آوردی داشته باشند، باور داریم که امریکا نیز دست آوردی نخواهد داشت. امریکا گمان می‌کند که فقط با حملات هوائی و راکتی خود خواهد توانست به اهداف خود برسد، عملیات نظامی زمینی را گروه های افغانی امریکایی انجام خواهد داد. سعی می‌کنند که از فرستادن نیروی پیاده به افغانستان خودداری کنند، مگر در شرایط کاملاً سازگار. تلاش می‌کنند که از گروههای افغانی امریکایی استفاده کنند، گروههاییکه دست به سینه گذاشته اند و اعلان کردند که حاضر اند در کنار سربازان امریکایی بجنگند! ولی شما می‌دانید که گروههایی که آماده خدمت شده اند خیلی ضعیف تر از حزب کمونست خلق و پرچم اند که در خدمت روسها بوده اند. اینها نه نیرومند هستند، نه توان این را دارند که تمام کاری را که باید امریکایی ها روی زمین انجام بدهند، از عهده همه این کار برآیند، از سوی دیگری این گروه پیش از اینکه به منافع امریکا بیندیشند به منافع حامیان دیگر خود چون روسها کار خواهند کرد، از این رو گمان می‌کنیم که امریکا ترجیح می‌دهد که نخست مزار را تصرف کند، احتمالاً پیاده شدن نیروهای خاص امریکا در ازبکستان هم‌مرز با افغانستان و در شهر ترمذ و همچنان پیاده شدن نیروهای کوماندوی فرانسوی که فقط سه ساعت قبل شبکه CNBC اعلان کرد که کوماندوهای فرانسوی حرکت نموده و در افغانستان پیاده شدند، هر دو صحنه را به نمایش گذاشتند، احتمالاً که این هر دو حرکت بخاطر تصرف مزار باشد.

ما افغانها و سائر نیروهائی که مخالف حمله امریکا بر افغانستان اند، چند کاری می‌توانیم انجام بدهیم:

معتقدیم که همه افغانهای وطنخواه، مخالف حمله امریکا بر افغانستان و کسانی که نمی‌خواهند افغانستان به پایگاه نظامی امریکا تبدیل شود، اینها باید دست بهم بدهند و از کنار حامیان حمله نظامی امریکا بر افغانستان جدا شوند و مشترکاً از کشور خود دفاع کنند. کشورهایی که حضور نظامی امریکا را در افغانستان و تحرکات وسیع امریکا در همه دنیا را خاصاً در کشورهای اسلامی در خلیج، بحر هند، حول و حوش افغانستان، کشورهای عربی، ترکیه، ازبکستان، ترکمنستان و تاجکستان خطرناک می‌شمارند، باید از این حمله حمایت نکنند، ما معتقدیم روسیه و ایران می‌توانند در این مرحله نقش مؤثری داشته باشند، اگر دو کشور روسیه و ایران از حمایت جبهه شمال دست بردارند و یا علی‌الاقول جبهه شمال را متقاعد کنند که در کنار سربازان امریکایی نایستند و به نفع امریکایی‌ها وارد جنگ نشوند. به این ترتیب امکان حمله زمینی تا حد زیادی از میان می‌رود و پلان اشغال افغانستان توسط نیروهای امریکایی با مشکلات مواجه می‌شود.

ما با نظرات کسانی که معتقد اند حمله امریکا کوتاه خواهد بود و به جنگ دوامدار چریکی در افغانستان مواجه نخواهد شد، هرگز موافق نیستیم، معتقدیم که تجربه جنگ‌های چریکی علیه حضور نظامی اتحاد شوروی در افغانستان تکرار خواهد شد و ما شاهد جنگ طولانی دیگری در افغانستان خواهیم بود. این درست است که امریکا توان مصرف شدن در يك جنگ طولانی و تحمل تلفات زیادی چون اتحاد شوروی را ندارد. اتحاد شوروی می‌توانست تا ده سال در افغانستان بجنگد و در حدود هفتاد و شش هزار کشته و زخمی داشته باشد. ولی گمان نمی‌کنیم که امریکا توان تحمل جنگ طولانی را با تلفات زیاد در افغانستان داشته باشد. مخصوصاً که می‌بینیم شرائط برای امریکا به پیمانۀ ایکه برای

اتحاد شوروی در منطقه سازگار بود مساعد نیست، امریکا باید از مناطق دوری بیاید در حالی که ما با اتحاد شوروی هممرز بودیم.

قبل از حمله امریکا، حالت بیم و خوف در خارج و داخل حاکم بود، مردم گمان می‌کردند که شاید امریکا بتواند به همه اهداف خود در افغانستان دست بیابد و بعد به اهداف دیگر خود در همه دنیا متوجه شود، ولی آن حالت ترس و خوف بعد از اولین حمله دیگر از میان رفته، در داخل کشور، آن حالت ترس و خوف قبل از حمله نیست و مردم می‌بینند که شاهد چیزی اند که بارها آن را و بزرگتر و وسیع تر از آن را دیده اند.

ما مطمئنیم که در افغانستان شاهد جنگ طولانی چریکی خواهیم بود، مخصوصاً اگر نیروهای امریکایی در افغانستان پیاده شوند و حکومت دست نشانده خود را بر کابل تحمیل کنند. در مورد آنها تجربه اتحاد شوروی تکرار خواهد شد و در رابطه با افغانها، تجربه مقاومت طولانی چریکی. موفق باشید.

پاسخ ها به سؤالات

در کنفرانس خبری منعقدہ دفتر ایسنا

برادر حکمتیار امیر حزب اسلامی افغانستان روز سه شنبه ۱۷ میزان در کنفرانس خبری ٹی اشتراک ورزید که به اهتمام خبرنگاری دانشجویان ایران "ایسنا" دایر شده بود، ایشان به پرسش های خبرنگاران به شرح زیر پاسخ ارائه فرمودند:

سؤال: شما چند روز پیش تصریح کردید که در صورت آغاز جنگ امریکا بر ضد افغانستان به افغانستان خواهید رفت، و با نیروهای

امریکایی خواهید جنگید، لطف بفرمایید که چرا این سفر تا هنوز انجام نشده و در صورت رفتن شما به افغانستان، با نیروهای امریکایی مستقیماً خواهید جنگید، یا در کنار طالبان و یا هم با نیروهای امریکایی و هم در مقابل طالبان؟

جواب: عرض کنم که اگر اجازه بدهید من آن حرف های گذشته خود را یکبار دیگر تکرار کنم: ما گفتیم: امریکا حق ندارد بر افغانستان حمله کند، اگر می خواهد انتقام بکشد در خارج از افغانستان انتقام بکشد، اگر امریکا حتماً بر کشور ما حمله کند، افغانها جز دفاع از کشور خود هیچ انتخاب دیگری ندارند، ناچار باید از وجب و جب سرزمین خود دفاع کنند و ما هم در کنار مردم خود خواهیم ایستاد و از کشور خویش در برابر تجاوز اجنبی دفاع خواهیم کرد، هنوز امریکایی ها وارد افغانستان نشده اند، بگذارید ببینیم که نیروهای امریکایی وارد افغانستان شوند، بعد مسئله دفاع در برابر تجاوز نظامی امریکا مطرح است. موضوع توافق با طالبان، تقسیم قدرت و تشکیل يك اداره ائتلافی و در کنار این و آن جناح ایستادن، این دیگر منتفی است، حال ما در برابر خود فقط يك مسئله را داریم، مسئله دفاع از افغانستان، ما معتقدیم همه نیروهای وطنخواه، مؤمن، متعهد به اسلام که خواهان افغانستان مستقل و سربلند اند، به هر گروهی که تعلق دارند، به جبهه شمال، به جبهه جنوب، به طالبان و هرگروهی دیگری، اینها باید دست بهم بدهند و مشترکاً دفاع کنند.

ما منتظر يك صف بندی تازه هستیم، به نحویکه تمام نیروهای مخالف حمله امریکا به افغانستان در يك صف قرار بگیرند و آنهایی که مانعی نمی بینند که در کنار متجاوزین بایستند، مثلیکه در گذشته در کنار روسها بودند و امروز حمله امریکایی ها را استقبال می کنند، اینها در صف دیگری می ایستند، روي را که کمونستها در زمان تهاجم روسها بر افغانستان بازی می کردند در همان نقش فعال شوند.

سؤال: مشخصاً بفرمایید که با روی کار آمدن ظاهر شاه چه اتفاقی می‌افتد در افغانستان؟

جواب: امریکا از مدتها قبل تصمیم تحمیل مجدد ظاهر شاه را بر افغانستان داشت و بر این پروسه خیلی سرمایه گذاری کرده، برایش تبلیغات کرده و تلاشهایی زیادی داشت، امریکا با تحمیل ظاهر شاه بر افغانستان تحمیل يك شخص را در نظر ندارد، بلکه اهداف توسعه طلبانه ای در منطقه دارد. آنها می‌خواهند در کابل يك حکومت دست نشانده داشته باشند و يك پایگاه نظامی. امریکا برای تحکیم نظام يك قطبی اش بر همه دنیا، افغانستان را بعنوان يك نقطه استراتژیک می‌شناسد و يك معبر برای رسیدن به منابع آسیای مرکزی که بعد از منابع نفت و گاز خلیج بزرگترین منبع است و اینها برای يك پایگاه دیگری در این منطقه ضرورت دارند، به يك اسرائیل دیگری ضرورت دارند، بخاطر تسلط بر این منطقه، اما اینکه پیامدهای تحمیل يك حکومت دست نشانده بر کابل و یا تسلط امریکا چه خواهد بود این کاملاً روشن است، با این کار در داخل يك نظام را تحمیل می‌کنند، نه يك شخص را و نه يك خانواده را، بلکه يك نظام را، نظامی که امریکا می‌خواهد، این نظام از مستوای پایتخت تا مستوای ده و قریه در همه جا پیاده خواهد شد. شما می‌دانید که بعد از آغاز نهضت اسلامی و جهاد، طبقه ای که در گذشته حاکم بود خلع شد، جایش را قیادت جدید گرفت، قیادت جدیدی که در متن انقلاب تبارز کرده، در سطح مجموع کشور، در سطح هر ده و دره، رهبری و قیادت مردم را این قیادت جدید بعهده گرفت، حال با تحمیل این نظام، این قیادت جدید باید خلع شود و قیادت فرسوده گذشته دوباره تحمیل شود. مسلماً اگر امریکا بتواند بر افغانستان نظامی شاهی را تحمیل کند، شاید بتواند در ایران هم این کار را مؤفقانه انجام بدهد، آنها با این کار ایران را محاصره می‌کنند، ما معتقدیم که ایران در لست سیاه است، بعنوان حامی تروریسم، چون از

انتفاضه فلسطین حمایت می‌کند و از حزب الله در برابر اسرائیل حمایت می‌کند، نام ایران در لست سیاه سیا درج است، امریکا تعریف خاص خود را از تروریسم دارد، آنهایی که در زمان اتحاد شوروی مخالف امریکا بودند، دشمن تلقی می‌شوند و بنابر این تعریف تروریست و حامی تروریسم شمرده می‌شوند.

در پایان جنگ سرد میان واشنگتن و مسکو توافق صورت گرفت که روسیه از اروپای شرقی عقب نشینی می‌کند ولی آسیای مرکزی در دایره نفوذ روسیه باقی می‌ماند. بنابر همین توافق است که می‌بینیم پس از انحلال اتحاد شوروی، کشورهای آسیای مرکزی تحت نفوذ روسیه باقی ماند، تمامی کسانی که امروز بر این کشورها حکومت می‌کنند همان کمونستهای سابقه اند که در زمان اتحاد شوروی بر این سرزمین ها حکومت می‌کردند. حال می‌نگریم که آسیای مرکزی از حلقه نفوذ روسها خارج می‌شود، و شما دیدید که حتی قبل از تسلط بر افغانستان، اینها توانستند که در آنطرف مرز به اهداف خود در آسیای مرکزی نائل شوند. پیاده شدن نیروهای امریکایی در ازبکستان و ترکمنستان را نباید مسئله عادی تلقی کرد، بلکه این مقدمه است برای اینکه دیگر این کشورها از سلطه روسیه آزاد شوند و بپیوندند به امریکا. ما معتقدیم ایران مشکلی با آذربایجان دارد، در گذشته آذربایجان در موقعیتی نبود که منافع ایران را در دریای خزر نادیده بگیرد، گرچه آنها یکطرفه و یکجانبه کار اکتشافات را آغاز کردند، ولی بنا بر عکس العمل ایران متوقف شد، پس از تسلط امریکا بر این منطقه دیگر مشکل ایران و آذربایجان هم به نفع آذربایجان حل خواهد شد و قضیه کشمیر هم به نفع هند حل خواهد شد، گرچه اسلام آباد گمان می‌کند که در نتیجه همکاری های شان با امریکایی ها شاید امریکا اسلام آباد را کمک کند تا قضیه کشمیر را به نفع پاکستان حل کند، در حالیکه قضیه برعکس است و در صورت تسلط امریکا بر این منطقه قضیه کشمیر به نفع هند حل خواهد شد.

سؤال: شما فرمودید که ایران هم یکی از اهداف است. موقعیت ایران که فرق می‌کند؟

جواب: این يك نظر بود که من عرض کردم، ما معتقدیم که ایران یکی از اهداف است، بدون شك که جایگاه ایران تا افغانستان فرق می‌کند و جایگاه عراق هم تا افغانستان فرق می‌کند، ولی شاید امریکا بعد از این زیاد هم به این جایگاه‌ها اعتناء و التفاتی نداشته باشد و آنها اعلان می‌کنند یا با امریکا باشید و یا با تروریست‌ها، ایران که نگفته ما با امریکا هستیم.

سؤال: ایران که گفته تحت رهبری سازمان ملل با تروریسم مقابله می‌کنیم؟

جواب: خوب اگر سازمان ملل هم حمایت کرد، از حمله امریکا بر افغانستان، بعد چه...؟ من گمان می‌کنم امریکا در موقعیتی است که بتواند مجوزی از سازمان ملل هم اخذ کند، شاید در گرفتن مجوز از سازمان ملل امریکا زیاد مشکلی نداشته باشد، به هر صورت امیدواریم علیه ایران کاری صورت نگیرد، می‌ترسیم که شاید بعد از تسلط امریکا بر افغانستان ایران هم یکی از هدفها باشد، نشود که چند هوایی‌های امریکایی اشتباهاً "بوشهر" را بمبارد کنند!

سؤال: می‌خواستم تحلیل‌تانرا از لویه جرگه بگوئید که آیا آن را چیز مثبتی تلقی می‌کنید و یا خیر؟

جواب: حال که مسئله چنان است که امریکایی‌ها می‌آیند افغانستان را تصرف می‌کنند، پایتخت را اشغال می‌کنند و بعد حکومت دلخواه خود را تحمیل می‌کنند و لویه جرگه ایکه عنوان شده جزء يك پلان عسکری است، نه اینکه به افغانها موقع بدهند که نماینده‌های خود را خود انتخاب کنند و قیادت دلخواه و حکومت آینده خود را بسازند، مسئله لویه جرگه جزئی از يك برنامه وسیع عسکری است، می‌روند افغانستان را تصرف می‌کنند، حکومت را هم از قبل ساخته اند، زعیم

را هم انتخاب کرده اند و اعضای کابینه را هم از قبل مشخص کرده اند، حال اگر تحت پوشش يك جرگه قومی، مجلسي باشد که دنیا را تحقیق کند، افغانها را تحقیق کند که خوب نمایندگان افغانها آمدند نشستند و حکومت آینده را تشکیل دادند، این بخاطر فریب مردم است، در واقع مسئله اشغال افغانستان و تحمیل يك حکومت دست نشانده مطرح است، شما دیدید که امریکایی ها شرط گذاشته که اگر کسی با این برنامه می رود باید جلو بیاید به روم هیئت بفرستند، به زیارت ظاهر شاه مشرف شود، در کنار او بنشینند و روی تقسیم قدرت باید با او به توافق برسد، تقسیم قدرت هم چنان که "۵۰" نفر را ظاهر شاه معرفی کند و ۵۰ نفر دیگر را بقیه همه گروههای جبهه شمال. بدون شك در رابطه با حکومت آینده که امریکا می خواهد تحمیل کند از قبل تصمیم گرفته شده، "CIA" تصمیم این را گرفته، این تصمیم به لویه جرگه مربوط نیست که عده ای از افغانها بنشینند و در رابطه با حکومت آینده تصمیم بگیرند. ما بر انتخابات تأکید داریم، انتخابات آزاد، عادلانه، بدون مداخله بیرونی، اینکه بگذارند افغانها زعامت دلخواه خود را انتخاب کنند و حکومت آینده خود را بسازند.

ما مخالف لویه جرگه هستیم، لویه جرگه ها همواره انتصابی بوده و تا به امروز تاریخ لویه جرگه چنان است که عده ای آمده اند کابل را تصرف کرده اند بعد چیزی را بنام لویه جرگه دائر کرده اند، پدر ظاهر شاه را هم بریتانیا از طریق هند بریتانوی به افغانستان فرستاد او پس از آنکه بر کابل مسلط شد، افراد دلخواه خود را بنام لویه جرگه دعوت کرده که او را به عنوان پادشاه انتخاب کردند، بریتانیا این تجربه را بار دیگری تکرار می کند، بریتانیا که در این منطقه استاد امریکا است، با تجارب وسیعی که در رابطه با استعمار این منطقه دارد، همین پلان هم پلان بریتانوی است، آنها تصمیم گرفته اند که نخست کابل را تصرف کنند، بعد ظاهر شاه را به عنوان انتخاب لویه جرگه بیاورند، نه بعنوان

يك بېرك كارمل.

سؤال: فكر می‌كنم بعنوان يك چيز موقت نام برده بودند، نگفته بودند كه يك چيز قطعی است؟

جواب: اصل مسئله این است كه این تصمیم را كي می‌گیرد، افغانها و به نمایندگی از افغانها کسی تصمیم می‌گیرد؟ یا امریکا تصمیم می‌گیرد؟ مشخص است كه تصمیم این را افغانها نمی‌گیرند، بلکه امریکایی‌ها می‌گیرند، كانگرس قبل از اینکه افغانها فیصله كنند، از لویه جرگه دفاع كرد، یعنی چه؟ CIA اعلان كرد كه ما از لویه جرگه ظاهر شاه حمایت می‌كنیم، اعتراف كردند كه تمویل پروسه روم هم از سوی CIA صورت می‌گیرد، ستیت دیپارتمنت اعلان می‌كند. در رابطه با لویه جرگه كي تصمیم می‌گیرد، افغانها؟ نماینده افغانها کیست؟ ظاهر شاه؟ جبهه شمال؟ كي آنها را بعنوان نماینده خود انتخاب کرده؟ ما معتقدیم اگر امریکا می‌خواهد بحران افغانستان حل شود، بجای تحمیل يك جنگ، اینها فشاری را كه بر جنگ وارد كردند، يك در صد این را در راه خاتمه جنگ وارد كنند، كمك كنند افغانها را در جهت خاتمه جنگ، مشکل بزودی حل می‌شود. این جنگ را آنها خود تحمیل كردند، حالا بگذارند و کشورهای همسایه ما را زیر فشار بگیرند كه دیگر در امور داخلی ما مداخله نكنند، سلاح و مهمات نفرستند و از گروههای درگیر حمایت نكنند و بر ادامه جنگ سرمایه گذاری نكنند، بگذارند افغانها تصمیم خود را خود بگیرند، ما معتقدیم كه خیلی به آسانی جنگ خاتمه می‌یابد. ما دارای يك حكومت موقت خواهیم شد و راه برای انتخابات باز خواهد شد و آنگاه ما يك حكومت منتخب خواهیم داشت. اگر دنیا می‌خواهد كه بحران افغانستان خاتمه بیابد، راه خاتمه بحران تحمیل يك جنگ دیگر نیست، بلکه همکاری در جهت خاتمه جنگ است و اگر کسی گمان می‌كند كه با آوردن يك بېرك كارمل امریکایی و اشغال افغانستان توسط امریکا می‌شود بحران افغانستان خاتمه بیابد، این پندار اشتباه است،

این تکرار تجربه ناکام است، مگر دنیا شاهد این تجربه خونین نبود که حالا دوباره این را تکرار می‌کنند؟ بگذارند که قضیه از طریق مسالمت آمیز و صلح آمیز حل شود، به افغانها موقع بدهند سرنوشت خود را خود تعیین کنند، فقط با يك حکومت منتخب بحران افغانستان حل می‌شود. چرا كلك نمی‌کنند که در افغانستان انتخابات برگزار شود؟ چرا تا امروز یکبار هم نشده که مسئولین امریکایی در رابطه با افغانستان بگویند که: امریکا از برگزاری انتخابات آزاد در افغانستان حمایت می‌کند. يك بار هم کلمه انتخابات را تا هنوز ما از زبان امریکایی‌ها نشنیده ایم.

سؤال: با توجه به وضعیت موجود افغانستان آیا امیدی برای شکست امریکا است، در صورت شکست امریکا باز هم تجارب درگیری‌های ذات البینی گذشته تکرار نخواهد شد.

جواب: امیدواریم که این روند شکل نگیرد و این تجربه باز تکرار نشود و ما شاهد درگیری‌هایی در آینده در افغانستان نباشیم. تا جاییکه مسئله به شکست امریکا مربوط است شاید شما و دیگران با من توافق نکنید که امریکا به شکست مواجه خواهد شد. ولی ما معتقدیم که تاریخ تکرار می‌شود، و این سنت الهی است که می‌گذارد زورگو تا به آخرین معراج غرور خود برسد، بعد زوالش آغاز می‌شود. هیچکس گمان نمی‌کرد که اتحاد شوروی به زوال محکوم شود. به این زودی و به این آسانی و در نتیجه ده سال جنگ و در کشوری چون افغانستان و بدست مردمی چون افغانها. در محاسبه هیچ کسی این وجود نداشت، حتی واشنگتن و رئیس جمهور امریکا گمان نمی‌کرد که این تجربه در افغانستان تکرار شود و روسها در افغانستان شکست بخورند. امروز هم شاید کسی گمان نکند که امریکا در يك جنگ طولانی گیر خواهد افتاد و به سرنوشت اتحاد شوروی مواجه خواهد شد. ما يك زمانی می‌گفتیم که روسها از افغانستان بیرون خواهند رفت و به سرنوشت بریتانیا مواجه

خواهند شد و به چندین کشور مستقل تجزیه خواهد شد و می‌گفتیم که امریکا هم به يك افغانستان نیاز دارد برای اینکه دنیا از شر امریکا نجات بیابد به يك افغانستان، نه اینکه افغانستان ما شاهد يك فاجعه دیگری باشد، می‌خواستیم در يك جای دیگری برای امریکا يك افغانستان درست شود. ولی شاید اراده الهی به این رفته که این سنت هم در افغانستان تکرار شود، ببینیم یکسال بعد ما در رابطه با جنگ و حمله امریکا بر افغانستان نتایجی که بر این جنگ مرتب شده، پیامد هایش، یکسال بعد که اگر خبرنگاران باهم می‌نشستند باز بگوییم که روی چه جریاناتی صحبت می‌کردیم. من معتقد هستم که اگر امریکا در افغانستان شکست بخورد، شاید امریکا هم به ۵۶ ایالت مستقل تقسیم شود.

سؤال: جناب آقای حکمتیار! در حالی که بسیاری از کارشناسان جهان معتقد اند که قرن ۲۱ پایان جنگ خواهد بود و کشورها بیشتر بطرف لیبرالیسم حرکت خواهند کرد و حتی بحث گفتگوی تمدن‌ها از سوی سازمان ملل استقبال شد، ولی برای اولین بار در ۱۱ سپتمبر در شهرهای نیویارک و واشنگتن حملات صورت گرفت این تناقض را شما چگونه توجیه می‌کنید؟

جواب: عرض من اینست: گمان می‌کنم که این يك نوع خوشبینی بود و حرفهای شعارگونه، هنوز ما از جنگ نفت، فارغ نشده ایم، قرن ۲۰ جنگ کمپنی‌های نفت بود، در قرن ۲۱ جنگ منابع آب خواهد بود، هنوز ما از جنگ‌های قرن بیست، از جنگ کمپنی‌های نفت فارغ نشده ایم، ما معتقدیم که هنوز شاهد جنگ‌های زیادی بخاطر تسلط منابع نفت خواهیم بود و ببینیم با فارغ شدن از جنگ نفت، چه زمانی جنگ بر منابع آب آغاز می‌شود، در صورتیکه در آسیا، افریقا و مخصوصاً در کشورهای اسلامی هنوز شاهد حکومت‌های استبدادی، خاندانی، مطلقه و فردی هستیم. ما هنوز از دیموکراسی، مردم‌سالاری،

از گفتگوی تمدنها، از اینها خیلی فاصله داریم. هنوز که بوش از جنگ قرن ۲۱ نام می‌برد، از جنگ صلیبی! نخست وزیر ایتالیا می‌گوید: ما کمونیزم را شکست دادیم در جنگ با اسلام نیز پیروز خواهیم شد. این حرف‌ها تصادفی نیست، بلکه از عزائم زمامداران امریکا و اروپا نمایندگی می‌کند. در حالیکه آنها کمونیزم را شکست ندادند، در برابر کمونیزم شکست خورده بودند، کمونیزم در برابر اسلام شکست خورد، کمونیزم در افغانستان شکست خورد، عجیب است که آنها ادعاء می‌کنند که ما کمونیزم را شکست دادیم. شکست امریکا در ویتنام، شکست لیبرالیسم در برابر کمونیزم بود، و در همه دنیا شاهد بودیم که امریکا و غرب در مجموع در برابر کمونیزم عقب نشینی داشت، در آسیا، افریقا و امریکا، کمونیزم رسیده بود تا شیلی و کیوبا، و در آنجا هم توان ایستادگی در برابر کمونیزم را نداشتند، اینها چطور می‌گویند که ما کمونیزم را شکست دادیم و حالا اسلام را هم شکست می‌دهیم!! معتقدیم که شما در برابر کمونیزم شکست خورده بودید و کمونیزم بساطش بدست مسلمانها برچیده شد، اگر شوق جنگ با اسلام را داشته باشید، معتقدیم که در این جنگ هم شما شکست خواهید خورد.

سؤال: بفرمایید نظر شما راجع به شخص اسامه بن لادن از چه قرار است آیا او در حوادث ۱۱ سپتمبر دست داشت؟

جواب: ما معتقدیم که حرفهای اسامه بن لادن را باید بپذیریم، او گفته که من در عملیات انتحاری نیویارک و واشنگتن دست نداشتم، دلیلی هم وجود ندارد که ما حرف او را باور نکنیم، امریکا تا حال نتوانسته دلائلی، مدارکی و اسنادی مبنی بر دست داشتن اسامه بن لادن را در این عملیات بزرگ و دقیق ارائه کند. اگر واقعاً امریکا اسناد و مدارکی می‌داشت، می‌گذاشت که يك هيئت بی‌طرف بین المللی، قضیه را بررسی می‌کرد. و "FBI" مدارک و اسناد دست داشته خود را در برابر این هیئت بی‌طرف می‌گذاشت، تا از این طریق همه دنیا متیقن می‌شد

که عاملین اصلی عملیات نیویارک و واشنگتن چه کسانی اند.

چطور باور کنیم که امریکا از عملیاتی به آن بزرگی و عظمت نتوانست مطلع شود، ولی فردایش متصل عملیات اعلان می‌کند که اسامه بن لادن متهم است. یعنی چه؟ اگر شما تا این پیمانہ معلومات و اطلاعات دقیق داشتید باید این عملیات صورت نمی‌گرفت، هنوز هیچ نوع تحقیقاتی صورت نگرفته، شما اسامه بن لادن را متهم می‌کنید، آن عملیات به پیمانہ بزرگ است و دقیق که هیچکس باور نمی‌کند کسی مثل اسامه بن لادن، در شرائط و ظروفی مثل افغانستان، بتواند این را برنامه ریزی و اداره کند. ما معتقدیم که ریشه عملیات را باید در خود امریکا جستجو کرد و در سیاستهای امریکا، باید دید که کدام روش های امریکا عده ای از مردم را تا به این حد خشمگین ساخته که می‌روند، عملیاتی علیه منافع امریکا انجام می‌دهند که خود شان هم قربانی می‌شوند. حتماً چیزی در میان است که این مردم تا این حد خشمگین اند، مگر حمایت های امریکا از اسرائیل و جنایاتی که هر روز سربازان اسرائیلی در فلسطین مظلوم مرتکب می‌شوند، پیامد هایی نخواهد داشت؟ مگر حضور نظامی امریکا در همه کشورهای عربی، در خلیج، پیامدهایی نخواهد داشت؟ عده ای را خشمگین نخواهد کرد؟ اسامه می‌گوید که: باید نیروهای امریکایی از کشورم بیرون بروند، باید امریکا در سیاست هایش مبنی بر حمایت از اسرائیل و کشتار بیرحمانه فلسطینی ها تجدید نظر کند. تا زمانیکه این جنایات ادامه دارد، عده ای هم علیه امریکایی ها عملیات خواهند داشت، تا زمانیکه ما مصون نیستیم، امریکایی ها هم مصون نخواهند بود.

من گمان نمی‌کنم که در تمام امریکا يك مك وي وجود داشت که عملیات اکلاهما را انجام داد، خودش می‌گوید که بدلیل جنایات ارتش امریکا در عراق عقده گرفت و انتقام کشید، عکس العمل نشان داد، يك واکنش بود در برابر جنایات ارتش امریکا در عراق. مگر در امریکا کسانی

دیگری نخواهند بود که در برابر سیاستهای امریکا خشمگین اند و واکنش نشان دادند، بالآخره عملیاتی چون نیویارک و واشنگتن را انجام دهند.

و ما به این باوریم که باکشتن اسامه بن لادن و دستگیری و یا محاکمه اش امریکا مشکلش را با دنیای اسلام نمی‌تواند حل کند.

سؤال: نظر تان در مورد فعالیت اسامه بن لادن در افغانستان چیست؟ با توجه به اینکه افغانی نیستند و شما گفتید که خود افغانها باید مشکل شانرا حل کنند و با موجودیت ایشان در کشور يك بی نظمی پیش آمده است؟

جواب: اسامه در زمان مقاومت در برابر نیروهای شوروی به افغانستان آمد، بعنوان يك داوطلب در کنار تعداد زیاد دیگری که از گوشه و کنار دنیا آمدند، کشورهای عربی و حکومت‌های مربوطه شان هم مانع نمی شدند، نه تنها مانع نمی شدند بلکه تشویق هم می کردند و اینها هم نه مشکلی با حکومت خود داشتند، نه عضو حزب سیاسی بودند، و نه هم حساسیت خاصی در برابر امریکا داشتند، ولی بعد از استقرار نیروهای امریکایی در سعودی، او مخالف استقرار نیروهای امریکا در سعودی بود، مخالفت کرد و از اینجا مخالفتش با ریاض آغاز شد و بعد از بیرون رفتن قوای شوروی خواست به کشور خود برگردد، اجازه ندادند و تابعیتش را هم سلب کردند و مجبور شد برود به سودان، در سودان هم زیر فشار قرار گرفت و ناگزیر برگشت به افغانستان، شاید چاره ای جز اینکه در افغانستان باشد نداشت، زیرا هیچ پناهمگاهی دیگری نداشت. او با طالبان نبود ولی چاره غیر از اینکه در افغانستان بماند نداشت، آنها در جهاد شرکت کردند، مثل همه مجاهدین رضاکار دیگری که از دنیای اسلام آمده و در این جهاد شرکت داشتند. اسامه را فعلاً امریکا بعنوان بزرگترین دشمن خود می‌شناسد، خود امریکایی‌ها می‌گویند، نباید ما در این شك داشته باشیم، این تبلیغات نیست اگر

کسی این را فقط تبلیغات بخواند، شاید این مایه تعجب باشد! امریکا اسامه بن لادن را بعنوان دشمن بزرگ خود می‌شناسد، نه به این خاطر که اسامه خیلی نیرومند و قوی است، یا امکانات وسیع دارد، سرمایه زیاد دارد، او از همه سرمایه و ثروت خود محروم شد، فعلاً هیچ چیزی در اختیار ندارد، او يك پناهنده است در افغانستان، او فعلاً بعنوان يك ملیاردر مطرح نیست، بعنوان يك فرد، امریکا به این خاطر که او ثروت زیاد دارد مخالف او نیست، بلکه به این خاطر که امریکا می‌بیند که يك حساسیت قوی، يك نفرت عمیق علیه امریکا در تمامی کشورهای اسلامی، مخصوصاً در کشورهای عربی وجود دارد، و بالاخص در بین جوانان، اینها می‌ترسند که این نیرو به گرد يك محور جمع نشود، این نیرو به يك زعامت، يك قیادت و يك محور ضرورت دارد و اسامه دارد به این محور تبدیل می‌شود، با سرکوبی، محاکمه، دستگیری و یا کشتن اسامه امریکا می‌خواهد این پیام را به همه دنیا برساند که دیگر هر کی با امریکا دشمنی کند، با این سرنوشت مواجه خواهد شد.

سؤال: یکی دو هفته پیش آقای ملا محمد عمر از اینکه ابن لادن را تحویل امریکا بدهد و یا محاکمه بکند خودداری می‌کرد، اما با آغاز حملات امریکا و انگلیس در افغانستان حاضر به محاکمه ابن لادن شد، تحلیل شما چیست؟

جواب: نه آنها هرگز آماده محاکمه اسامه بن لادن نشده اند و نخواهند شد، تا جایی که ما می‌فهمیم، آنها گفتند که اگر مدارکی ارائه شود، حاضر اند در افغانستان و در يك محکمه شرعی و اسلامی او را محاکمه کنند، نه اینکه او را به امریکا تسلیم دهند و آنها محاکمه کنند، این موضع قبلی ملا عمر بوده و در این هیچ نوع تغییری نیامده است.

سؤال: حمله امریکا بر سرزمین افغانستان با وجود اینکه آثار منفی و پیامدهای زیانباری برای این کشور دارد، ولی در عین زمان حامل يك پیام هم برای مردم افغانستان است و آن این که در معادلات سیاسی

گذشته در سطح بحران افغانستان و منطقه، يك تحول عمیق به میان آمده، چنانچه در گذشته صف بندی هاي بين گروههای افغانی و همچنان بین همسایه های افغانستان در رابطه با بحران افغانستان بود، حالا در این رابطه کاملاً يك تغییری همیان آمده، مثلاً ایران در گذشته که از جبهه شمال حمایت می‌کرد، حالا به حمله امریکا مخالف است، جبهه شمال از حمله امریکا به افغانستان حمایت می‌نماید و در عین زمان پاکستان که در گذشته از طالبان حمایت می‌کرد، ناگهان دیدیم که به طرفداری از امریکا و در ائتلاف امریکایی ها علیه افغانستان آماده جنگ شده و طالبان که در گذشته مخالف ایران بود حالا می‌بینیم که با ایران تقریباً هم نظر شده و هر دو مخالف حمله امریکا بر افغانستان اند. شما چه فکر می‌کنید آیا این صف بندیهای جدید در موضعگیری های گروههای افغان و همچنان در همسایه های افغانستان باعث نمی‌شود که بالاخره مشکل افغانستان راه حلی بیابد و ما بتوانیم که در این آینده نزدیک امیدوار حل بحران افغانستان باشیم؟

جواب: ما معتقدیم که در داخل کشور يك صف بندی جدید باید صورت بگیرد و چنانچه قبلاً عرض کردم در منطقه هم معتقدیم که کشورهایی که حضور نظامی امریکا در افغانستان منافع ملی شانرا تهدید می‌کند، اینها باید کمی قاطعانه با حمله امریکا در افغانستان مخالفت کنند، بی‌طرفی نه، بلکه مخالفت، مخالفت شعارگونه هم نه، بلکه مخالفت عملی، ما از موضع گیری جرأت مندانه و داهیانه مقام معظم رهبری جمهوری اسلامی ایران سپاسگذاریم، ولی همزمان با اعلان این موضع گیری روشن و مؤمنانه، این برای ما سؤال بر انگیز است که در جمهوری اسلامی ایران می‌شنویم که ما سیاست بی‌طرفی فعال در رابطه با حمله امریکا به افغانستان اتخاذ می‌کنیم. بی‌طرفی فعال اول خودش قابل توجیه نیست و از سوی دیگر با بیانات رهبری جور نمی‌افتد. عده ای می‌گویند که بی‌طرفی یعنی اینکه ما خوب از جبهه شمال حمایت

می‌کنیم، این سهم‌گیری فعال ما در رابطه با اقدام علیه تروریسم است و در عین حال ما بی‌طرفیم، ما معتقدیم که بی‌طرفی نه بلکه مخالفت، بلکه اقدام بخاطر توقف این حمله، بخاطر جلوگیری از حمله. ایران نباید از گروه شمال حمایت کند، تعجب آور خواهد بود که گروه شمال از حمله امریکا حمایت می‌کند و ایران باوجود مخالفت با حمله امریکا از جبهه شمال پشتیبانی می‌کند.

من يك حرف را مجبور اینجا بگویم. کسی که حمله امریکا را بر کشور خود حمایت می‌کند، اگر فردا امریکا بیاید و بر افغانستان مسلط شود و از وی بخواهد با ایران بجنگد، مگر اینها ثبت نام نخواهند کرد؟ و اعلان نخواهند کرد که ما حاضریم در کنار سربازان امریکایی علیه ایران هم بجنگیم. بدون شك او که در کشور خود علیه مادر وطن خود حاضر است در کنار مهاجم بایستد و اعلان می‌کند که حاضر است در کنار سربازان امریکایی بجنگد، ایران را که چه می‌کنید اگر امریکایی‌ها اعلان کند که بر مکه حمله می‌کند شاید حاضر به ثبت نام شوند. من معتقدم که ایران در این رابطه به يك تجدید نظر ضرورت دارد، جلو این حمله امریکا را باید بگیریم، نگذاریم که امریکا بر افغانستان مسلط شود، این حملات بیش از همه ایران را تهدید می‌کند، خطر جدی به منافع ملی ایران متوجه می‌کند. به این خاطر ما امیدواریم که ایران تجدید نظری در رابطه داشته باشد.

در مورد پاکستان باید بگوییم که متأسفانه پاکستان بعد از بیرون رفتن نیروهای شوروی از افغانستان، نقش بسیار منفی‌ای در رابطه با جریان‌ات افغانستان داشته و یکی از کشور هائیکه عامل ادامه جنگ در کشور ما بوده، پاکستان است. پاکستان بود که از جبهه ائتلافی حمایت کرد و دو بار استاد ربانی را بر بقیه احزاب تحمیل کرد، بعد حرکت طالبان را درست کرد و حمایت کرد و حال دیدیم که با امریکایی‌ها کنار آمده و اجازه داد از حریم هوائی پاکستان استفاده کند و بر افغانستان

حمله کند. من پیامدهای این همکاری پاکستان را با امریکا برای خود پاکستان هم خطیر و وخیم میدانم، من می‌ترسم که پاکستان شاهد يك بحران جدی در داخل خود نشود و حال که می‌بینیم که وضع بطور روز افزون متشنج می‌شود، و تغییراتی که اخیراً در ارتش پاکستان آمد، معلوم می‌شود ارتش هم مضطرب است و به این خاطر پرویز مشرف مجبور شده که تغییراتی در ارتش بیاورد و گمان نمی‌کنیم که ارتش پاکستان هم با حمله امریکا بر افغانستان و با همکاری پاکستان با امریکا موافق باشد. وضع چنان معلوم می‌شود که شاید پیامدهای این حمایت‌ها برای خود پاکستان هم خیلی وخیم باشد.

سؤال: در نتیجه این صف بندی‌های جدید ممکن است که طالبان در کنار ایران قرار بگیرد و گروه شمال در کنار پاکستان؟

جواب: حال که عملاً می‌بینیم در شعار که وضع به همین ترتیب جلوه می‌کند که جبهه شمال در کنار پاکستان رفته و ایران با حمله امریکا بر افغانستان مخالفت کرده، ولی من معتقدم که مسئله حمایت از طالبان در ایران منتفی است، باید از ملت افغانستان حمایت شود، از ملتی که می‌خواهد در برابر يك تهاجم ایستادگی کند، از کشور و سرزمینش دفاع کند، ایران از طالبان حمایت نکند، ما هم از طالبان حمایت نمی‌کنیم بلکه از کشور خود دفاع می‌کنیم، ایران هم از يك حرکت ملی ای که مصمم است از کشور خود دفاع کند؛ حمایت نماید.
(پایان)

د بن ډرامه

د بن د مذاکراتو په اړه باید ووايو:

۱- د بن غونډه د امریکا په خوښه رابلل شوې غونډه ده، یوازې د هغو ډلو استازي ورته رابلل شوي چې د امریکا د نظامي عملیاتو ملاتړ ئې کړی. د داسې کومې ډلې استازي نه دي ورته بلل شوي چې یا ئې دا حمله غندلې او یا ئې هغه ډلې محکوم کړې چې د امریکا په څنگ کې ودرېدلې او د خپل ولس او ملک په خلاف جنګېدلې. حتی بې طرفه ډلو ته هم بلنه نه ده ورکړې شوې.

۲- امریکایانو غوښتل له دې غونډې لاندې دوه پرېکړې تر لاسه کړي:
الف: د امریکا د خوښې یوه داسې موقته اداره چې هغه به یوه انتصابي جرګه جوړوي او همدا جرګه به د راتلونکي نظام او دائمې حکومت په اړه وروستی فیصله کوي.

ب: افغانستان ته د ګڼ مليتي فوځونو لېږل.

امریکایان غواړي چې د دغو پرېکړو په استناد له یوې خوا افغانستان ته د امریکا تر مشرۍ لاندې د بهرنیو فوځونو لېږل توجیه کړي او هغه ته مشروعیت ورکړي او له بلې خوا د افغانانو برخليک او دافغانستان مستقبل د یوې داسې انتصابي جرګې له لارې وټاکي چې غړي به ئې افغانان نه بلکې د امریکا د خوښې یوه حلقه غوره کوي.

۳- د غونډې ترکیب داسې جوړ شوی وو چې تر دوه ثلثه زیاتو غړو د امریکا د دې دواړو غوښتنو ملاتړ کولو. چې څوک زړه نازړه وو هغه ئې واخیستل او د غونډې وضعیت ئې داسې جوړ کړ چې که په هر پړاو

کي د غړو رأی ته رجوع شوې وی په مطلق اکثریت سره به ئې دا پرېکړي تر لاسه کړې وې. د همدې لپاره رباني په کابل کي دا خبره اعلان کړه چي د شمالي ائتلاف هیئت ته دا واک نه دی ورکړی شوی چي د موقتي ادارې د غړو په اړه پرېکړه وکړي، او د ده د هیئت مشر یونس قانوني وویل چي د رباني له مخالفت سره سره مخکي څو او د موقتي ادارې غړي ټاکو. د بهرنیو فوځونو په اړه هم رباني یوڅه او د ده هیئت بل څه ویل.

امریکا چي د افغانستان د بحران د حل کولو په اړه کومه پرېکړه لري هغه د جگړي په میدان کي او د وحشیانه او بې رحمانه بم ورونو له لاري پلي کوي نه د بن د غونډي خبرو له لاري. دا خبري په اصل کي د دوی د نظامي عملیاتو د توجیه لپاره او د دې عملیاتو لاس راوړنو ته د مشروعیت ورکولو لپاره پیل شوي.

په بن کي د امریکا تر فشار لاندې د دوی د خوښي کسان خبرو ته ناست دي او هلته په افغانستان کي د امریکا په مخالفینو ډله وروږي. هره ورځ په لسگونو بې گناه او بې دفاع افغانان په قتل رسېږي، په قلعه جنگي کي شپږ سوه اسیران پداسي حال کي په ډله ایزه توگه په قتل رسېږي چي لاسونه ئې تر شا تړل شوي، په غیر مسلح اسیرانو د محبس په انگرې کي ډمونه او راکټي وروږي او څلویښت امریکایي هلیکوپټري دوی په راکټو او ماشین گڼو ولي او هغو څمڅو ته اور اچوي چي دغو بې وزلو اسیرانو د ځان ژغورني لپاره پناه وروړي وه.

کوم کسان چي گمان کوي د افغانستان د بحران لپاره په بن کي د حل لاري لټول کېږي او څوک چي له داسي غونډو طمع او توقع لري، یا بې خبره دي یا غولېدلي.

زموږ له نظره د افغانستان بحران هلته حل کېدای شي چي:

الف: جگړه متوقف شي.

ب: بهرني فوځونه له افغانستان ووځي.

جواب: امریکا، روسیه او زموږ هغه گاونډي هېوادونه چي له دوی

سره ملگري شوي او زموږ د هېواد په کورنيو چارو کي لاسوهني کوي او جگړه مارو ډلو ته وسلې او پيسې لېږي، خپلي ناروا مداخلې بندي کړي او افغانان پرېږدي چي خپل مشکل په خپله د بهرني فشار او لاسوهني پرته حل کړي.

د: لومړی يوه داسي شوری جوړه شي چي غړي ئې افغانانو غوره کړي وي او د افغان ولس منتخب استازي وي.

هـ: همدا شوری موقت حکومت جوړ کړي، د هېواد لپاره نوی اساسي قانون تدوين او تصويب کړي، ملي اردو او مستقلة او با صلاحيته ستره محکمه جوړه کړي.

و: د موقتي مودې په پای کي د نوي اساسي قانون له غوښتنو سره سم آزاد او عادلانه انتخابات ترسره او قدرت منتخب حکومت ته انتقال شي. له يوه منتخب پارلمان او منتخب حکومت پرته په بل څه د افغانستان بحران نشي حل کېدی، افغانان نه انتصايي او قرون وسطايي جرگې مني او نه د پرديو په لاس قدرت ته رسېدلي حکومتونه. په دې مرحله کي د حزب کېنلاره څه ده؟

حزب به د تل په څېر د خپل هېواد له اسلامي هويت، استقلال او خپلواکي دفاع کوي، له خپل هېواد د پرديو فوځونو د ايستلو لپاره به هر هغه څه کوي چي ضروري او لازم وي او زموږ اسلامي مسئوليت د هغه غوښتنه کوي او له ټولو هغو شخصيتونو او ډلو يوه گډه اسلامي جبهه جوړول چي د بهرني تجاوز مخالف وي، له اسلام او خپل هېواد دفاع کوي او په افغانستان کي د افغانانو د خوښي اسلامي حکومت غواړي او د اجنبي فوځونو په فوري او بلا قيد او شرط وتلو ټينگار کوي.

داستان دستگیری معاون استخبارات طالبان

عبدالحق وثیق معاون ریاست استخبارات طالبان توسط دو تن از فرماندهان مربوط جبهه شمال به دام افتاد و دست بسته به امریکایی ها تسلیم گردید و با هلیکوپتر به پاکستان انتقال یافت. در پاداش این خدمت در فردای انتقال وثیق، یک عراده تیوتا با مقداری دالر به آنان سپرده شد.

گزارش ها حاکیست که قاسمی و غلام محمد، به وثیق پیام فرستاده بودند که غرض صحبت دوستانه در باره آینده ولایت غزنی باید دیدار رو در رو داشته باشند. او به اعتماد حرف های ایشان به محلی رفت که از قبل برای دیدار تعیین شده بود. ناگه در همین محل به دام افتاد و به اسارت گرفته شد، کمپن گیرندگان متصل دستگیری وثیق، با تلفون ستلایت به امریکایی ها اطلاع دادند که پس از چند ساعتی هلیکوپتر امریکایی غرض انتقال او به محل حادثه رسید و او را دست بسته انتقال داد.

افغان ها مشهور به مروت و مردانگی بودند، در هیچ شرائطی و به هیچ بهایی حاضر نمی شدند شرافت شان زیر سؤال برود و به خیانت، دشمنی در لباس دوستی، و خدعه و فریب متهم شوند. وقتی مادر وطن شان مورد تجاوز قرار می گرفت و استقلال و آزادی کشور شان از سوی اجنبی تهدید می شد، تمامی اختلافات داخلی شانرا کنار می گذاشتند، دست برادری بهم می دادند و مشترکاً از کشور خود و آزادی و استقلال میهن شان دفاع می پرداختند. در اثنای مقابله با دشمن بیرونی بدترین دشمن داخلی خود را می بخشیدند، همدیگر را در آغوش می کشیدند و دوش بدوش هم به مقابله دشمن می رفتند. ولی متأسفانه

امروز در اخلاف ناصالح این ملت سربلند و عزیز کسانی نیز یافت می‌شوند که هموطن خود را با پیام های دوستی می‌فریبند، به دام می‌کشند و دست بسته بدشمن تسلیم می‌کنند!!! در کنار دشمن می‌ایستند و علیه هموطنان شان می‌جنگند!!!

خلاصه اظهارات برادر حکمتیار

در باره احتمال حمله امریکا

هر حادثه ای که باعث قتل انسان بی‌گناهی شود، مایه غم و حزن ما می‌شود. معتقدیم که جنگ و توسل به سلاح فقط در صورتی جائز است که برای صلح و عدالت بوده، بر ضد دشمنان صلح و عدالت و علیه کسانی باشد که دستهای شان به خون انسانهای مظلوم سرخ است. ما بر این تأکید داشتیم و داریم که باید ریشه های جنگ و تروریزم را خشکاند.

عملیات نیویارک و واشنگتن باید همه را متوجه این حقیقت ساخته باشد که لازم است عوامل خشونت را شناخت، راه های جلوگیری از ترور، کشتارهای بیرحمانه، تعرض به حقوق دیگران، غارت سرمایه های ملت های مظلوم.... را سد کرد و از تکرار حوادث دردناک و غم انگیز جلوگیری نمود.

به امریکایی ها توصیه می‌کنیم که اشتباه اتحاد شوروی را در رابطه با افغانستان مرتکب نشوند. داخل شدن به افغانستان آسان است ولی بیرون رفتن دشوار و گران. خیلی ها آمده اند، این کشور را اشغال کرده اند و حکومتهای دست نشانده شانرا تحمیل کرده اند، اما بزودی متوجه اشتباه خود شده اند، غرور شان در اینجا شکسته و زوال شان از اینجا آغاز شده است. اگر امریکا قصد انتقام از عاملین انفجارات نیویارک و

واشنگتن را دارد در خارج از کشور ما انتقام بکشد.

امریکایی ها باید فراموش نکنند که با وجود مخالفت تمامی دنیا برنامه سپر فضائی را پی گیری کردند. نه روس ها توانستند مانع آنان شوند، نه چین، نه متحدین اروپایی شان و نه کشورهای اسلامی، ولی عملیات انتحاری ۱۹ نفر موجب بستن دوسیه آن شد. آیا بهتر نبود این کار را قبل از ایجاد این همه تشنج و اضطراب انجام می دادید و به خواست تمامی دنیا جواب مثبت می گفتید؟ همچنان بهتر است امروز خواست تمامی دنیا را که بر عدم اقدام عجولانه نظامی علیه افغانستان ترکیز دارند، جدی گرفته و قبل از مواجه شدن با نتایج سوء آن، منصرف شوید.

هر چند امریکایی ها بهانه خوب و فرصت دلخواهش را برای حمله بر افغانستان و تحمیل حکومت دست نشانده بر کابل بدست آورده، ولی باید متوجه باشند که نه افغان ها چنان ساده اندیش اند که ندانند امریکایی ها از مدت ها به اینسو قصد چنین اقدامی را داشتند و مترصد فرصت بودند و نه مردم دنیا آنقدر ناهم اند که ندانند این عملیات علیه تروریسم نه بلکه برای اشغال افغانستان طراحی شده است.

مگر جهانیان نمی بینند که شما هم اکنون از شنیع ترین و قبیح ترین تروریسم حمایت می کنید، کدام گروه و کشوری بدتر از صهیونیست ها تروریست است؟!

چه کسی نمی داند که عملیات انتحاری نیویارک و واشنگتن یا عکس العملی در برابر حمایت های امریکا از تروریست های اسرائیلی است، یا ردالعملی در برابر تجاوزات شما بر کشورها و ملت های دیگر و یا نتیجه اختلافات داخلی امریکا؟ اگر امریکا می خواهد جلو تروریسم را بگیرد باید اسرائیل را بر سر جایش بنشانند و عملیات وحشیانه و بی رحمانه آنها علیه ملت مظلوم فلسطین را متوقف کند.

به روسها توصیه می کنیم که از حمله ناجائز امریکا بر افغانستان

حمایت ننمایند، از این حمله هیچ سودی عاید شما نخواهد شد، بگذارید امریکا با تصمیم گیری عجولانه و مغرورانه اش با همان سرنوشتی روبرو شود که اتحاد شوروی مواجه شد.

به شاه پرستان افغانی می‌گوییم: شوق رسیدن به کابل، آنهم سوار بر تانکهای امریکایی را کنار بگذارید و چون کمونست‌ها در جنگ علیه مردم خود شریک جرم متجاوزین مشوید.

به کسانی که سلاح و پول از روس‌ها دریافت می‌کنند، ولی امریکایی‌ها را به حمله فوری و قاطع بر افغانستان دعوت نموده و به آنها اطمینان می‌دهند که به هر نوع خدمتگذاری آماده‌اند، توان کارهای زیادی را دارند، چندین هزار سرباز مسلح را به خدمت حاضر می‌کنند، تجربه کافی در جنگ‌های مناطق کوهستانی دارند و... به آنان می‌گوییم: خدمتی که تا حال به اتحاد شوروی و روس‌ها انجام دادید و علیه ملت خود، برای منافع اجنبی و به زور بازوی بیگانگان جنگیده اید، اینها برای دنیا و آخرت تان کافیهست، پس از این باعث آزار و اذیت مردم مظلوم ما نشوید و از کشتن بیشتر مردم و ویرانی مزید کشور دست بردارید، باید بدانید که: اگر روسها نتوانستند شما را مجدداً به کابل برسانند، امریکا نیز این کار را نخواهد کرد، امریکا خدمتگاران مخلص دیگری دارند که شما را هرگز بر آنان ترجیح نخواهند داد. پیامم به ملت مجاهد و مؤمن افغانستان این است که إن شاء الله این شب تاریک پایان خواهد یافت و فردای روشن فرا خواهد رسید.

اهداف حمله آمریکا

جنگ آمریکا در افغانستان به کجا خواهد کشید؟

حمله آمریکا بر افغانستان به قصد اشغال دائمی این کشور، تحمیل حکومت دست نشانده و تأسیس پایگاه مستحکم نظامی در این منطقه آغاز شده است، از نظر آمریکا افغانستان یکی از نقاط استراتژیک است که اشغال آن برای سلطه کامل آمریکا بر این منطقه مهم و دارای منابع سرشار نفت و گاز و تحمیل نظام جهانی دلخواهش ضروریست. تحرکات وسیع نظامی آمریکا و استقرار این همه نیروها در حول و حوش افغانستان، خلیج، بحر هند، و آسیای مرکزی و ارسال ۵۵۰ هواییهای جنگی به منطقه نمی‌تواند تنها برای مجازات مظنونین انفجارات نیویارک و واشنگتن و اسقاط حکومت طالبان و اشغال افغانستان باشد. رئیس جمهوری آمریکا با صراحت گفته است که عملیات نظامی آمریکا در افغانستان در اصل آغاز عملیات است که علیه تروریسم و کشورهای حامی تروریستها براه افتاده است! یعنی که پس از افغانستان نوبت کشورهای خواهد رسید که واشنگتن قصد سرزنش آنها را دارد.

از اظهارات مقامات مسئول قصر سفید و تحرکات وسیع نظامی و تشدد و خشونت‌هایی که در عملیات افغانستان، اعمال می‌کنند، بخوبی پیداست که آمریکا متصل پیروزی در افغانستان نیروهایش را بسوی عراق متوجه خواهد کرد و پس از آن نوبت سائر کشورها خواهد رسید. این پیروزی غرور زمامداران آمریکا را به آنجا خواهد رساند که به چیزی کمتر از سلطه کامل بر تمامی دنیا، تصرف تمامی نقاط استراتژیک و سرزنش و سرکوبی تمامی رژیم‌های باغی از نظر آمریکا راضی نخواهند

شد.

جنگ افغانستان در واقع جنگ تمامی کشورها و نیروهائست که سیادت امریکا را نپذیرفته اند و امریکا آنها را در لست سیاه خود گرفته است. سرنوشت این کشورها به نتایج جنگ در افغانستان گره خورده است.

امریکا و اشغال افغانستان

آیا امریکا قادر است افغانستان را اشغال کند؟

هر چند امریکا توانسته است همکاری تعداد زیادی از کشورها را در این جنگ بدست آورد، با استفاده از جوی که پس از انفجارات واشنگتن و نیویارک ایجاد کرد و تبلیغات گسترده ای که در این راستا داشت، حمایت بخشی از مردم امریکا و اروپا را حاصل کند، کشورهای همسایه افغانستان، چون پاکستان، ازبکستان و تاجکستان پایگاه های نظامی و فرودگاه های شانرا در اختیار امریکا گذاشتند. ترکیه، فرانسه، جرمنی و ایتالیا با اعزام نیروها به افغانستان، امریکا و بریتانیا را در این جنگ یاری کردند. روسیه از عملیات امریکا به عنوان عملیات ضد تروریستی حمایت کرد و به جبهه شمال هدایت داد تا از این حمله استقبال نموده و به عنوان نیروهای زمینی امریکا عمل کند، تاجکستان را تشویق نمود تا پایگاه کولاب را که در گذشته در اختیار سربازان روسی بود، در اختیار امریکا بگذارد. ایران موضع بی طرفی فعال اتخاذ کرد، و از اینکه جبهه شمال در کنار سربازان امریکایی ایستاد نه تنها ممانعتی بعمل نیاورد، بلکه اعلان کرد که با جبهه شمال کمک نظامی می کند. با این همه تسهیلات و امکاناتی که در اختیار امریکایی ها قرار دارد، اگر

وضعیت نیروهای امریکایی را با وضعیت نیروهای اتحاد شوروی در اثنای هجوم شان به افغانستان ارزیابی کنیم پله اتحاد شوروی بر امریکا سنگینی می‌کند. اشاره به چند مورد آتی این تفاوت را بخوبی نمایان می‌کند:

- امریکا در نتیجه پنج هفته جنگ، سقوط شش هلیکوپتر، بیش از ۳۰ کشته و زخمی، و مصرف بیش از یک میلیارد دالر توانست فقط یک شهر (شهر مزار) را تصرف کند، در حالی که نیروهای شوروی در اولین روز تجاوز خود وارد کابل شدند، و در ظرف چند روز تمامی نقاط استراتژیک و شهرهای بزرگ را در تصرف خود گرفتند. نیروهای شوروی در رابطه با استقرار در نقاط استراتژیک و شهرهای بزرگ، هیچ مانع و مشکلی در برابر خود نداشتند، چون این مناطق عملاً تحت سیطره حزب کمونست قرار داشتند.

- امریکایی‌ها در ارسال نیروهای زمینی شان به افغانستان محتاط اند و از پیامدهای آن بیم دارند و تا حال که بیش از یک ماه از آغاز عملیات می‌گذرد در حدود ۲۰۰ افسر اطلاعاتی و کومان‌دو را به افغانستان فرستاده است. در حالی که اتحاد شوروی مقدار کافی نیروهای پیاده اش را در همان آغاز تجاوز وارد افغانستان کرد که در ظرف چند ماه تعداد آن به پنجاه هزار رسید و بتدریج بر شمار آنان افزود و در اثنای خروج از افغانستان تعداد آنان به یکصد و بیست هزار نفر می‌رسید. در خلال ده سال جنگ یک میلیون سرباز را بشکل متناوب به این کشور فرستاد. برای امریکایی‌ها فرستادن این مقدار نیروی پیاده اگر محال نباشد، بدون شك دشوار است.

- اتحاد شوروی توانست بېړك کارمل را در فردای اشغال پایتخت وارد کابل کند و بر کرسی ریاست جمهوری بنشاند، ولی امریکا در راه تحمیل بېړك کارمل خود با مشکلات زیادی مواجه است، بېړك کارمل امریکا نه کفایت و اهلیت ذاتی دارد، نه نفوذی میان مردم و نه حزبی که از او

حمایت کند.

• نیروهای اتحاد شوروی از اولین روز حضور شان تا روز خروج از افغانستان روزانه از (۲۵۰) تا (۴۰۰) پرواز نظامی بخاطر بمبارد مواضع مجاهدین داشتند، ولی امریکا تا حال فقط توانسته است تعداد پروازهای نظامی اش را تا (۱۲۰) پرواز بالا ببرد.

• روس ها توانستند ۷۶۰۰۰ کشته و زخمی و مصارف کمرشکن ده سال جنگ را تحمل کنند، این خساره مالی و جانی نه تظاهراتی را در شهرهای اتحاد شوروی در پی داشت و نه واکنش هایی را در ارتش، و نه دنیا از جنایاتی که نیروهای شوروی در افغانستان مرتکب می شدند، بطور مشرح و مفصل اطلاع حاصل می کردند. ولی در رابطه با امریکا وضعیت عمیقاً فرق می کند: مردم امریکا در برابر عملیات نظامی واکنش نشان دادند، به تظاهرات پرداختند، این واکنش بطور روز افزون تشدید می گردد، و اگر تعداد بیشتر کشته و زخمی به امریکا انتقال یابد، واکنش در برابر آن بیش از واکنش در برابر جنگ ویتنام و کشته ها و زخمی های آن خواهد بود. گزارش های جنگ و تلفات غیر نظامیان در نتیجه بمباری های وحشیانه امریکا نیز بطور گسترده در دنیا منعکس می شود و واکنش هایی را در سراسر دنیا باعث شده است که بشکل روز افزون تشدید می گردد، عکس العمل در جهان اسلام خیلی شدید و بالا تر از انتظار همه بود.

• افغان ها در زمان تجاوز اتحاد شوروی بر کشور شان نه اسلحه کافی در اختیار داشتند و نه تجربه کافی جنگ، ولی اکنون بیش از یک میلیون میل سلاح خفیف در اختیار دارند و تجارب کافی جنگ، روحیه قوی، و اطمئنان به اینکه می توانند در برابر اجنبی هر قدر هم که نیرومند و مجهز باشد، ایستادگی کنند و در جنگ علیه متجاوزین پیروز شوند.

• تصرف شهرها برای طرفی که از ناحیه وسائل و تجهیزات برتری دارد، کار آسان است. مشکل اصلی طرف نیرومند و مسلط بر شهرها زمانی

آغاز می‌شود که بخواهد نظام دلخواهش را بر مجموع کشور تحمیل کند، در این مرحله است که ناگزیر از شهرها بسوی دهات و از همواری ها بسوی دره ها و کوهستان ها بیرون برود، در هر چند قدمی با کمین روبرو شود، از تانک و هلیکوپتر خود پائین بیاید و با اسلحه خفیف خود با مجاهدین مصاف دهد. همانگونه که روس ها در اشغال شهرها مشکلی نداشتند و مشکل اصلی شان در مرحله دوم آغاز شد، امریکا نیز در مرحله ای که پس از تصرف شهرها پیش روی دارد با مشکلات شبیه به اتحاد شوروی مواجه خواهد شد.

با توجه به تمامی این نکات است که با اطمینان می‌توان گفت: امکانات شکست امریکا در جنگ افغانستان روشنتر و قوی تر از امکانات شکست شوروی در این کشور است. امکانات ادامه مقاومت در برابر امریکا نیز خیلی روشن است، مقاومت فقط يك مشکل عمده را در برابر خود دارد که در زمان حضور نظامی اتحاد شوروی این مشکل را نداشت. در آن وقت پاکستان و ایران مرزهای خود را بروی افغان ها باز گذاشته بودند و از مقاومت حمایت می‌کردند، ولی اکنون پاکستان در کنار امریکا ایستاده و ایران بی طرفی اختیار کرده، از جبهه شمال که در کنار امریکا ایستاده حمایت می‌کند و مرزهای خود را بروی افغان ها بسته است. اگر ایران در سیاست خود تجدید نظر کند و از حمایت جبهه شمال دست بکشد و مرزش را بروی افغان ها باز بگذارد، و اگر در پاکستان تغییراتی بیاید که دیگر امریکا نتواند از آن به عنوان يك پایگاه برای حمله بر افغانستان استفاده نماید، در این صورت افغان ها می‌توانند بخوبی در برابر امریکا مقاومت کنند. گمان نمی‌کنیم جنگ امریکا بر ضد افغانستان بیش از يك سال دوام کند، امریکا در موقعیتی نیست که خسائر جانی و مالی يك جنگ پر هزینه را برای مدت بیش از يك سال تحمل کند و در برابر فشارهای داخلی و خارجی ضد جنگ که بطور روز افزون تشدید می‌شود؛ مقاومت نماید.

حزب اسلامی چه خواهد کرد؟

حزب اسلامی حمله امریکا را محکوم کرد، و دفاع از اسلام و افغانستان را وجیبه دینی فرد فرد افغان ها خواند، تمامی احزاب را دعوت کرد تا اختلافات شانرا کنار بگذارند، دست بهم بدهند و مشترکاً از کشور خود دفاع کنند. به تمامی نیروهای خود، چه آنهایی که عملاً در داخل اند و بالفعل فعال اند و یا بالقوه، و یا در خارج اند، هدایت داد که آماده دفاع از کشور باشند، حزب اسلامی این انتظار را دارد که در مقاومت ضد امریکا همان روی را بازی کند که در مقاومت ضد شوروی بازی کرد. نیروهای حزب اسلامی در مقاومت ضد شوروی، حیثیت ستون فقرات مقاومت را داشت، تعداد افراد مسلح اش بیش از تمامی احزاب دیگر بود، و روس ها بیش از هرگروه دیگری از نیروهای این حزب شکایت داشتند، به پیمانہ ای که احیاناً گمان می‌گردید که روس ها دشمن دیگری جز حزب اسلامی ندارند.

ما ترجیح می‌دادیم که نخست تمامی نیروهایی که به دفاع از کشور خود باور دارند و نسبت به اسلام و دفاع از آن متعهد اند، دست بهم بدهند، جبهه متحد بسازند و مشترکاً دفاع کنند، و حزب اسلامی در چهارچوب این جبهه متحد وارد جنگ شود، در صورت عدم تشکیل چنین جبهه ای نیز حزب در فرصت مناسبی وارد جنگ خواهد شد و مسئولیت دینی و نقش تاریخی اش را ادا خواهد کرد. ما اکنون نیز بیش از هر گروهی دیگر هم نیروی بالقوه جنگی، دارای تجارب خوب جنگ در اختیار داریم و هم از تأیید گسترده مردمی در شمال و جنوب کشور و تمامی ملیت ها برخورداریم. مخصوصاً در شرائطی که بعد از شکست

های طالبان ایجاد شده است، حزب اسلامی تنها محور است که تمامی نیروهای خوب و ضد امریکا را زیر چتر خود جمع خواهد کرد.

باید گفت که امریکا برای تحقق اهداف خود ناگزیر است نیروهای زمینی اش را وارد افغانستان کند. جنگ اصلی با امریکا پس از آن آغاز می‌شود. برداشت ما از آمادگی افغانها برای مقابله با امریکا و توانمندی امریکا در مقابله با جنگ های پارتیزانی این است که گمان نمی‌کنیم امریکایی‌ها بیش از يك سال در افغانستان به جنگ دوام بدهند.

تغییرات به زور بازوی کی؟ و به نفع کی؟

عقب نشینی های طالبان به همان پیمانۀ سریع و تند بود که پیروزی ها و سقوط مناطق به نفع آنان سریع، تند و محیرالعقول. پیروزی های طالبان در برابر اداره ائتلافی ربانی به فساد این اداره و جنگ های خونین دوران تسلط آن برمی‌گشت، ولی شکست های طالبان، به فشار شدید ائتلاف بین المللی به رهبری امریکا بر این گروه برمی‌گردد. بمبارد بر خطوط مقدم طالبان به پیمانۀ شدید، گسترده و دوامدار بود که امکان مقاومت را از طالبان گرفت و راه را برای پیشروی های جبهه شمال هموار کرد.

باید متوجه بود که پیروزی علیه طالبان، پیروزی جبهه شمال نه، بلکه پیروزی امریکا و متحدینش می‌باشد. تسلط بر پایتخت و شهرهای بزرگ را نباید پایان قضیه خواند، و گمان کرد که امریکا به تمامی اهداف خود نائل شده و یا دست آورد خیلی بزرگی داشته است. بر سر توزیع قدرت میان گروه های شامل ائتلاف و کشورهای حامی آنان بزودی شاهد اختلافات شدید خواهیم بود و تجربه تسلط ائتلاف بر کابل، شمال و غرب کشور در گذشته بار دیگر تکرار خواهد شد، بجان هم خواهند افتاد، آزار و اذیت مردم، غارت سرمایه های ملی و اموال شخصی،

انتقامجویی و کشتارهای بی رحمانه آغاز خواهد شد. نشانه های تکرار تجارب گذشته همین اکنون در مزار شریف و قتل های دسته جمعی که در چند روز اخیر مرتکب شدند بخوبی نمایان است. به این نقطه نیز باید توجه داشته باشیم که امریکا این جنگ را برای تحمیل جبهه شمال بر کابل و تأسیس حکومتی براه نینداخته که سهم شایسته ای به گروه های شامل این ائتلاف و یا کشورهای حامی آنان بدهد. امریکا مصارف این جنگ بزرگ را بخاطر تأسیس حکومت دلخواه خود تحمل کرده است. بر سر چگونگی این حکومت بزودی شاهد اختلافات شدید میان کشور های خواهیم بود که جبهه شمال را در این جنگ استخدام کرده اند.

مشکل امریکا پس از این و مخصوصاً بعد از پیاده شدن نیروهای زمینی اش آغاز می شود، این شهرها را هم زمانی نیروهای اتحاد شوروی تصرف کرده بود و هم جبهه شمال در کنترل خود داشت.

نه سقوط شهرها بدست نیروهای شوروی نشانه پیروزی آنها به مقاومت و اشغال افغانستان ثابت شد و نه عامل بقای جبهه شمال در منصفه قدرت. اگر افغان های غیور سلطه حکومت دست نشانده را در گذشته نپذیرفتند، حال نیز نخواهند پذیرفت، مخصوصاً حکومتی را که امریکا بعد از این همه بمباردهای وحشیانه و بی رحمانه بر کابل تحمیل می کند. از وضعیت چنان پیداست که امریکایی ها بتدریج به تکرار کارهایی کشانده می شوند، که نیروهای اتحاد شوروی نیز آن را تجربه کرده اند. باید تا آن هنگام انتظار بکشیم تا ثابت شود که دست آورد امریکا از این جنگ همان دست آورد اتحاد شوروی است.

ایران و حمایت از موضعگیری ننگین جبهه شمال

جناب ربانی و بقیه سردمداران جبهه شمال بشکل خیلی وقیحانه و ننگ آور از حمله احتمالی امریکا بر افغانستان حمایت نموده و اظهار کرده اند که حاضرند دوش بدوش سربازان امریکایی بجنگند، باید اقدام مشترک، قاطع و فوری علیه طالبان صورت گیرد، آمادگی شانرا قبلاً نیز ابراز داشته اند که نه تنها قادر اند اطلاعات دقیق در اختیار سربازان امریکایی بگذارند، بلکه تجربه کافی و نیروهای ورزیده برای انجام عملیات در مناطق کوهستانی در اختیار دارند که می‌توانند کارهای بزرگی انجام دهند...

این حرف‌ها شاید از نظر هر انسان شریف، وطنخواه و آزادی خواه، شرم آور و قبیح باشد ولی از نظر افغان‌های سربلند، بی نهایت نفرت انگیز و تهوع آور است، افغان‌ها حاضرند دشمن بیرونی را پس از شکست ببخشند ولی عمال ذلیل دشمن را که چون پیش قراولان دشمن بیرونی عمل و دشمن را در جنگ علیه مادر وطن شان یاری کرده اند هرگز نبخشیده اند.

هر افغان مؤمن می‌پرسد: ردالعمل ایران در برابر این موضعگیری ذلت آور چه خواهد بود؟ اگر این گروه در گذشته، چون پیش آهنگان قوای روسی عمل کردند، از روس‌ها سلاح و پول گرفتند و علیه ملت خود جنگیدند، از مسکو با الحاح خواستند تا قوای شانرا به افغانستان بفرستند و تخار و مزار را از تصرف طالبان بیرون کشیده در اختیار آنان بگذارند، و ایران همه اینها را یک مجبوری تلقی می‌کرد، نمی‌دانیم موضعگیری آخر این گروه، دعوت از امریکا برای حمله فوری و قاطع

بر افغانستان و اظهار آمادگی برای جنگیدن در کنار سربازان امریکایی را چگونه تلقی می‌کند و عکس‌العملش چه خواهد بود؟! آیا حاضر است دوستان شیطان بزرگ را به دوستی بگیرد؟

اداره موقت و مشکلات مالی

عده ای بنا بر عدم آگاهی از طبیعت استعمار و عدم درک ماهیت تبلیغاتش در آغاز هر تجاوز، گمان می‌کردند که با استقرار نیروهای امریکایی در افغانستان، کانتینرهای دالر، به فرودگاه‌های کابل سرازیر خواهند شد، مشکلات اقتصادی افغان‌ها که ناشی از جنگ ۲۳ ساله است، بزودی پایان خواهد یافت و کابل به واشنگتن و لندن دیگری تبدیل خواهد شد. عده ای این حرف‌ها را عمداً و چون انجام يك مأموریت تبلیغ می‌کردند و عده ای نیز باخوش باوری آن را می‌شنیدند و در هر محفلی زمزمه می‌کردند.

این حرف‌ها همانگونه توسط بی بی سی و صدای امریکا تبلیغ می‌شد که در زمان تجاوز نیروهای شوروی به افغانستان، رسانه‌های خبری وابسته به پکت وارسا، استقرار نیروهای شوروی در افغانستان را پیام آور صلح و ثبات و ترقی می‌خواندند، کمونست‌ها شعارهای نان، خانه، لباس سر می‌دادند و کمونیزم را فرشته نجات می‌شمردند، ولی با آمدن این فرشته نجات و آن پیام آوران صلح، کشور ما در شعله‌های آتش سوخت، خانه مردم ما گور آنان، لباس شان کفن آنان و نان شان زهرجان شان شد، يك و نیم میلیون شهید و شش میلیون مهاجر را در پی داشت.

اینک امریکایی‌ها و انگلیس‌ها به نقش قدم سلف خود گام گذاشتند و با شعارهای عوام‌فریبانه وارد معرکه شدند و بر کشور ما تجاوز کردند. گروه‌های وابسته به آنان نیز همان شعارهای کمونست

ها را زرمه نموده برای اغوای مردم هوشیار ما از کمک های چند میلیارد دلاری امریکا صحبت می کنند، این در حالیست که اداره موقت قادر به تأدیه حقوق مأمورین و کارمندان دولت نیست، رسانه های خبری از قول این مأمورین حکایت می کنند که از پنج ماه به این سو حقوق شان را دریافت نکرده اند. عجیب این است که اداره طالبان با وجود محاصره های اقتصادی و عدم دریافت کمک های مالی از هیچ کشوری قادر به تأدیه حقوق تمامی کارمندان دولت و مصارف کمرشکن جنگ گسترده و طولانی بودند و تمامی این مصارف را از عواید دولتی تکافو می کردند، و از مشکلات مالی خود به هیچ مرجعی شکایت نبردند، با آنکه ۲۵۰ میلیون دالر عواید اداره طالبان از مدارک هواپیمائی آریانا و مدارک دیگر در بانک های امریکایی منجمد شده و به اداره موقت فعلی به میراث مانده است!!

افغان ها می پرسند: عواید گمرک به کجا می رود؟ پول هایی که روس ها برای دولت ربانی چاپ می کند و انگلیس ها برای جنرال دوستم به کجا می رود؟ امریکا برای جنگ در افغانستان بیست میلیارد دالر اختصاص داده است، چرا برای رفع مشکلات اداره موقت تا حال کمک نکرده است؟ افغانهای هوشیاری می دانستند که امریکا برای غارت ثروت های دست نخورده این منطقه به حمله نظامی متصل شده، نه برای آنکه بخاطر آبادی این منطقه از خود مایه بگذارد!! امریکا با کشور ترکیه که پایگاه نظامی امریکاست، و چون ژاندارم منطقوی از آن استفاده می کند، و گاهی نیروهای این کشور را به عراق می فرستند و گاهی به افغانستان، چه کمکی کرده است که با افغانستان خواهد کرد. مگر کشور ترکیه در بدترین وضعیت اقتصادی قرار ندارد؟! امریکا با دوستان دیگر خود، اردن و مصر چه کمک کرده که انتظار چنین کمکی را با افغانستان داشته باشیم.

ماهیت تبلیغات عوامفریبانه امریکا و حلقه های وابسته به آن به

زودی افشاء خواهد شد و استقرار نیروهای امریکایی در افغانستان نه تنها از مشکلات ما نخواهد کاست بلکه بر آن خواهد افزود.

متأسفانه برخی از کشورهای همسایه ما نیز برای توجیه همکاری شان در حمله با امریکا بر افغانستان می‌گفتند: با این کار حمایت امریکا را جلب خواهیم کرد، از مشکلات دیرینه خود با امریکا خواهیم کاست، از اقدام خصمانه امریکا علیه خود مانع خواهیم شد و سهم دلخواهی در بازسازی افغانستان بدست خواهیم آورد و خیلی از مشکلات اقتصادی خود را حل خواهیم کرد!! ولی اکنون می‌بینند که از لست کشورهایی که می‌خواستند در بازسازی افغانستان شرکت کنند افتاده اند، نه تنها به هیچ یکی از تمنیات شان دست نیافته اند بلکه مورد تهدید امریکا قرار گرفته اند و تمامی همکاری ها و حمایت های شان از حمله امریکا بر افغانستان بهدر رفته است.

مصاحبه با خبرنگار تلویزیون (CNN)

کسرا ناجی خبرنگار (B.B.C) در رابطه به حمله احتمالی امریکا بر افغانستان؛ مصاحبه ای با برادر حکمتیار داشت که تفصیل آن را در ذیل مطالعه می‌کنید:

سؤال: آقای حکمتیار! آیا شما نگران هستید نسبت به آن چیزیکه می‌بینید و می‌شنوید در این روزها؟

جواب: بدون شك ما از این نگرانییم و مشوش، احتمال حمله امریکا را قوی می‌بینیم، از اظهارات مسئولین امریکا به وضوح فهمیده می‌شود که قصد حمله بر افغانستان را دارند؛ و شاید به زودی آغاز شود. از تحرکات نظامی شان در منطقه و حول و حوش افغانستان نمایان است که عملیات امریکا بر افغانستان به زودی آغاز می‌شود و شاید عملیات

طویل‌المدت باشد. ما تعجب می‌کنیم که از مسئولین امریکایی يك سلسله حرفه‌ای را می‌شنویم؛ آقای بوش اعلان می‌کند که: مسئله انتقام از حوادث واشنگتن و نیویارک مطرح نیست ما باید در يك جنگ پیروز شویم، جنگ قرن ۲۱، جنگ صلیبی!! و دیشب اعلان می‌کند که همه کشورها و گروه‌ها یا با ما خواهند بود یا با تروریست‌ها. این بدان معنی است که یا همه کشورها به امریکا تسلیم شوند، در کنار امریکا قرار بگیرند و در این جنگ امریکا را حمایت کنند و یا در لست تروریست‌ها اند. این هم مایه تعجب بود که برخی از کشورها قبل از اینکه تحقیقات (FBI) نتیجه بدهد و عامل و مجرم اصلی این عملیات معلوم شود، از حمله انتقام جویانه امریکا حمایت کردند، این بدان معنی است که به امریکا چک سفید امضاء می‌کنند، تا با استفاده از این جو و استناد به این عملیات هر چه علیه هر کشوری خواسته باشد انجام بدهد! این هم باعث تعجب و حیرت است که یکی از کانگرسمن‌ها می‌گوید: چه عدالتیست که در برابر شش هزار نفر فقط يك نفر کشته شود؟ یعنی عدالت در معیارهای آنها این است که: در برابر شش هزار نفر علی‌الاقول شش هزار نفر کشته شوند. در حالی که عدالت حکم می‌کند که در برابر شش هزار نفر؛ فقط مجرم باید کشته شود ولو مجرم يك نفر باشد.

سؤال: تا جائیکه من می‌دانم هدف فقط اسامه بن لادن است، هدف گروه القاعده است و کسانی که از او حمایت می‌کنند و گروه طالب که تا این دم از وی حمایت کردند و به نظر می‌رسد که خود گروه طالب هم هدف است، بناءً جنگ علیه افغانستان و مردم افغانستان نیست.

جواب: ما و شما و کسانی که از بیرون ناظر صحنه اند، با توجه به تمیناتی که داریم، این احساس را می‌کنیم که شاید هدف اسامه بن لادن باشد، ولی امریکا این حرف را نمی‌زند، می‌گوید: باید تروریزم، حامیان

تروریسم و نیروهای مشوق تروریسم، اینها باید مجازات شوند. اینها لست تروریست ها را از قبل آماده کرده اند، کشورهایی را که در لست تروریست ها و یا حامی تروریست گرفته، مدت ها قبل اعلان کرده اند و اتهام بسوی اسامه هم به این خاطر متوجه نیست که دلائل و شواهدی داشته اند. بگویند چه شواهد و دلائلی دارند در مورد اسامه بن لادن؟ تا حال نتوانستند مردم خود را قانع بسازند، مگر این درست است که در هواپیما ها ۱۹ نفر عربی با پاسپورت عربی سفر کرده اند، پس اینها این عملیات انتحاری را انجام داده اند؟ اینها عرب اند، اسامه هم عرب است، پس اینها این کار را کرده اند، این با کدام منطق قابل توجیه است، اینها لست تروریست ها و متهمین خود را از قبل اعلان کرده اند، متصل این حادثه می گویند که: مظنون درجه يك اسامه است، اگر اینها واقعاً دلائل و شواهدی دارند بگذارند در انظار جهانیان.

سؤال: اسامه بن لادن که از قبل در رابطه با انفجار دو سفارت امریکا در کینیا و تانزانیا پرونده طولانی ای دارد فقط مربوط به همین عملیات و حملات اخیر که نیست؟

جواب: اگر اینها سهیم اند و پرونده از قبل دارند، به اساس پرونده قبلی شان تعقیب شوند، حال چرا پای او را در این پرونده جدید می کشانند و قبل از تکمیل تحقیقات و قبل از اینکه هیئت تحقیقات نتیجه کار خود را اعلان کند. اگر امریکا واقعاً دلائل و شواهدی دارد، بگذارد يك هیئت بی طرف بین المللی این قضیه را بررسی کند، نتیجه کار خود را اعلان کند، پس از اینکه دنیا متقاعد شد، بعد اگر اینها عملی را انجام می دهند باید تنها در برابر مجرم اصلی سانحه باشد، نه که از مردم مظلوم افغانستان انتقام بکشند، به این دلیل که افغانستان يك هدف آسان است، بعد بیایند و آن را هدف خود قرار دهند.

سؤال: هدف انتقام جویی از مردم افغانستان نیست، هدف اسامه بن لادن است و هدف کسانی است که از او حمایت می کنند، شما که با

طالبان روابط مخاصمت آمیز دارید، اگر هدف براندازی طالبان بوده و بجای آن ایجاد يك حکومت با قاعده وسیع است، چرا از این هدف حمایت نمی‌کنید؟

جواب: ما معتقد به این نیستیم که حریف و رقیب داخلی توسط يك اجنبی و بیگانه کوبیده شود و ما در تهاجم اجنبی علیه کشور خود نیروهای بیگانه را کمک کنیم. از نظر ما این محکوم است، هر کسی که چنین موضعی را اتخاذ می‌کند، موضع سخت شرم آور و ننگین است، و ما چنانچه کمونست‌ها را محکوم می‌کنیم، آنها هم سوار بر تانکهای روسی آمدند و به کابل رسیدند. معتقدیم که اگر نظام تغییر می‌کند توسط خود مردم تغییر کند، نه اینکه امریکایی‌ها بیایند، يك نظام را ساقط کنند و نظام دلخواه دیگری را جانشین کنند. امریکا اگر می‌خواهد از اسامه بن لادن و یا کسی دیگری که از نظر آنها در حادثه سهیم هستند انتقام بکشد، در خارج از افغانستان بکشد.

پلان امریکایی‌ها تنها انتقام و تلافی نیست، بلکه چیز بیشتر است، آنها می‌خواهند يك نظام را ساقط کنند و نظام دیگری را جانشین آن سازند، تحرکات امریکا نشان می‌دهد، صد ها هواپیمای ایف ۱۴ و ایف ۱۵ و ایف ۱۶ آماده عملیات می‌شوند، می‌شود این را قبول کرد که این همه در برابر يك قرارگاه کوچک است؟ يك پایگاه کوچک اسامه بن لادن!! این باید بخاطر يك عملیات وسیع باشد، بخاطر تغییر يك نظام و جانشینی نظام دیگری و ما این را هرگز تحمل نخواهیم کرد.

سؤال: به نظر شما چه رژیمی را می‌خواهند جای‌گزین نظام طالبان بسازند.

جواب: امریکا قصد نصب يك رژیم مزدور و دلخواه را در کابل دارد، ظاهر شاه را بعنوان يك محور انتخاب کرده و از مدتها قبل برنامه ریزی دارد. روی این برنامه سرمایه‌گذاری دارد، صریحاً اعلان کردند که از لویه جرگه ظاهر شاه حمایت می‌کنند و امکانات کافی در اختیار شان گذاشته

اند، ستیت دیپارتمنت اعلان می‌کند که این مقدار دالر را ما در يك مدت برای این پروسه دادیم، در کانگرس اعلان می‌شود که از پروسه لویه جرگه ظاهر شاه حمایت می‌کنند، آنها قصد تحمیل ظاهر شاه را مجدداً بر افغانستان دارند، و چون امریکایی‌ها گمان می‌کنند که افغانستان اهمیت استراتژیکی دارد، بخاطر منابع وسیع، گسترده و چشمگیر نفت و گاز آسیای مرکزی، گمان می‌کنند که در قرن بیست و يك بزرگترین ذخیره؛ بیش از ذخائر خلیج خواهد بود، اینها می‌خواهند پایگاهی مثل اسرائیل در افغانستان درست کنند. چنانچه با اسرائیل توانستند بر همه چاهای نفت خلیج مسلط شوند، می‌خواهند بخاطر تسلط بر منابع زیر زمینی آسیای مرکزی يك اسرائیل دیگری در افغانستان بسازند.

سؤال: به نظر شما نقش نیروهای شمال در این مسئله چیست؟

جواب: متأسفانه که جبهه شمال، يك گروه کوچک، همیشه خواسته که از طریق سازش‌ها به قدرت برسد، در گذشته در کنار کمونستها و روسها قرار گرفتند و از روسها دعوت کردند که بیايند مزار و تخار را برای شان تصرف کنند و در اختیار اینها بگذارند و گمان می‌کردند که از طریق کمکهای روسی می‌توانند بکابل برسند، حال که روسها عاجز آمده اند، از اینکه اینها را به کابل برسانند، احتمال حمله امریکا وجود دارد، اعلان کردند که آماده هر خدمت اند، اطلاعات در اختیار شان می‌گذارند، ۱۵ هزار نیرو در اختیار شان می‌گذارند تا در کنار سربازان امریکایی دوشادوش آنها در افغانستان بجنگند، تجربه خوبی در مناطق کوهستانی دارند، بسیار مفید ثابت می‌شوند، دعوت می‌کنند که با اینها تفاهم کنند، ولی امریکا ترجیح می‌دهد که این تفاهم با جبهه شمال از طریق روسها صورت بگیرد، احساس می‌کند که اگر این تفاهم مستقیماً با اینها باشد، شاید حساسیتی را در مسکو باعث شود، پس ترجیح می‌دهد هر کمکی را که روسها می‌خواهند با امریکایی‌ها بکنند و در این عملیات شرکت بکنند، توسط گروه وابسته به روسها، این از طریق

روسها باشد.

سؤال: فکر می‌کنید این سناریو قابل اجراء باشد که امریکایی‌ها به هر حال طالبان را تبدیل کنند به گروه‌های شمال و کابل را بگیرند و ظاهر شاه را به تخت بنشانند، بنظر شما عملی است یا خیر؟

جواب: من گمان می‌کنم این سناریو عملی نیست، امریکایی‌ها دست آورد خاصی از حمله به افغانستان نخواهند داشت، اگر بروند به عملیات هوایی هر چند دوامدار باشد و وسیع و گسترده، نتایج خاصی را حاصل نخواهند کرد. بدلیل اینکه ما گمان می‌کنیم امریکا چیزی بیش از وسائل اتحاد شوروی را در اختیار ندارد و گمان نمی‌کنیم چیزی که امریکایی‌ها می‌توانند انجام دهند، شوروی‌ها نتوانسته‌اند انجام بدهند، ما که گمان نمی‌کنیم تفاوتی وجود داشته باشد، برعکس فکر می‌کنیم که اتحاد شوروی در عملیات خود در افغانستان تسهیلات خیلی زیاد نسبت به امریکایی‌ها داشت، هم‌مرز بود، ضرورت به مجوز نداشت، از تاجکستان مستقیماً وارد افغانستان می‌شد، یک اردوی منظم افغانی در اختیار داشت، دولت در اختیارش بود، ارتش در اختیارش بود، و گروه وابسته به مسکو عملاً بر افغانستان مسلط بود. کابل و شهرهای بزرگ را در اختیار داشت، اگر روسها نتوانستند، ما گمان نمی‌کنیم امریکایی‌ها بتوانند امکانات و تسهیلات بیش از روسها را در افغانستان داشته باشند. به این خاطر امریکایی‌ها توفیقی نخواهند داشت. ولی اگر اینها بخواهند که نیروهای خود را به افغانستان بفرستند، رژیم را تغییر بدهند، عوضش نظام دیگری را جانشین کنند و چهره منفوری مثل ظاهر شاه را بیاورند، می‌دانید که نخست این پلان و برنامه ایجاب می‌کند که تا مقدار کافی نیرو به افغانستان بفرستند و این نیرو برای مدت طولانی در افغانستان بماند و بخاطر دفاع از نظام دست نشانده و سرکوبی همه مخالفت‌ها و تسلط‌اش بر همه افغانستان. ما گمان می‌کنیم برای امریکا خیلی دشوار است که مقدار کافی افراد به افغانستان بفرستد،

معلوم نیست که عکس العمل منطقه چه خواهد بود؟ همسایه های افغانستان؛ روسیه، چین، پاکستان، آیا مردم پاکستان ممکن است این را بپذیرند که از طریق پاکستان قوای امریکایی وارد افغانستان شود و از طریق پاکستان وارد جنگ با مردم افغانستان شود، مگر برای پاکستان تنها جنگ با هند کافی نیست، درد سر کشمیر کفایت نمی کند که آنها بروند به يك جنگ دیگری کشانده شوند؟ من گمان می کنم که این کار ساده ای نیست که بتوانند يك چهره را بر کابل تحمیل کنند.

سؤال: منظور تان اینکه شما هم از جمله کسانی خواهید بود که به مخالفت و جنگ می پردازند.

جواب: ما به امریکایی ها توصیه می کنیم که این اشتباه را مرتکب نشوند، تجربه ناکام اتحاد شوروی را در افغانستان تکرار نکنند و از حمله بر افغانستان خودداری کنند. ولی اگر آنها حتماً می خواهند بر افغانستان حمله کنند در اینصورت افغانها جز دفاع از وجب و جب کشور خود بدیلی دیگر ندارند، مجبور اند از کشور خود دفاع کنند و ما نیز در کنار مردم خود خواهیم ایستاد و از افغانستان دفاع خواهیم کرد.

سؤال: خود نیروهای حزب اسلامی فکر می کنید وارد جنگ بشوند؟
جواب: ما که به جنگ امریکا نمی رویم، سؤال جنگ مطرح نیست، سؤال دفاع از افغانستان مطرح است، ما در کنار فرد فرد مردم افغانستان خواهیم ایستاد و از وجب و جب سر زمین خود دفاع خواهیم کرد، بدون شك دفاع خواهیم کرد و هیچ چاره ای دیگر هم در برابر خود نمی بینیم، کسی گمان نکند که افغانها در برابر تجاوز اجنبی با همه تاریخ روشن خود، با بیگانه ستیزی خود؛ بی تفاوت خواهند ماند، یا از کسی حمایت خواهند کرد که تجاوز اجنبی را بر کشور خود لیبیک می گوید.

نامه به سرمنشی آقای کوفی عنان

بسمه تعالی

جناب کوفی انان سرمنشی محترم سازمان ملل! احترامات صمیمانه ام را بپذیرید.

در ارتباط به جریانات حساس افغانستان و منطقه مطالبی دارم که طرح آن را با جناب شما مفید و ضروری شمردم:

از موضعگیری های سنجیده و معقولی که در رابطه با حمله احتمالی امریکا بر افغانستان داشتید، صمیمانه سپاسگذاریم. تمامی نیروهای صلح خواه دنیا با شما موافق اند که لازم است هر نوع اقدامی علیه تروریزم، در چهار چوب مقررات بین المللی و تحت سرپرستی سازمان ملل باشد. نخست باید عاملین اصلی حوادث دردناک نیویارک و واشنگتن و انگیزه های آنان شناسائی شود، سپس تروریزم تعریف و راه های خشکاندن ریشه های تروریزم، خشونت و جنگ و مجازات عادلانه عاملین عملیات تروریستی مشخص شود و در پایان اقدام مشترک و معقول صورت گیرد و از هر نوع اقدام تلافی جویانه ای که موجب آزار و اذیت مردم بی گناه و خونریزی بیشتر گردد جلوگیری شود. ولی متأسفانه امریکا مصمم است که بر کشور ما حمله کند. به خواست جامعه جهانی که بر عدم اشتعال جنگ دیگری تأکید دارد، اعتنائی نمی کند. به خواست امریکایی ها مخصوصاً اهالی نیویارک که با حمله بر افغانستان و انتقام از مردم مظلوم آن موافق نیستند، التفاتی ندارد و حاضر نیست از تصمیم حمله بر کشور ما دست بردارد.

اظهارات زمامداران امریکا نشان می دهد که این حمله تنها یک اقدام

تلافی جویانه و انتقام از عاملین سانحه نیویارک و واشنگتن نیست، بلکه هدف از آن تسلط بر افغانستان، اسقاط يك حكومت و تحمیل حكومتی دیگر بر این کشور است. و این همان چیز است که امریکایی ها از مدت ها قبل برای آن برنامه ریزی نموده و سرمایه گذاری هایی بر آن داشته اند و مکرراً گفته اند که از پروسه اسقاط حكومت طالبان و تعویض آن به حكومتی که پادشاه مخلوع در رأس آن باشد حمایت می کنند. و این تکرار تجربه اتحاد شوروی است که نیروهایش را به افغانستان فرستاد، پایتخت را اشغال کرد، رئیس جمهور آن را کشت و حكومت دست نشانده دیگری را بر کابل تحمیل نمود و برك کارمل را در رأس آن نصب کرد و جنگ طولانی ای با پیامدهای وخیم و مهیبی را باعث شد. پیامدهای حمله امریکا بر افغانستان نیز همان خواهد بود، يك فاجعه خونین دیگر، جنگ طولانی، ویرانگرها، مهاجرت ها، خونریزی ها و کشتار ها.

امریکا حق ندارد بر کشور ما حمله کند و افغان ها را قربانی اقدامات تلافی جویانه خود کند. اگر امریکا قصد انتقام جوی از عاملین سانحه نیویارک و واشنگتن را دارد، در خارج از کشور ما انتقام بکشد، امریکا تا هنوز نتوانسته است شواهد و مدارك قانع کننده مبنی بر دست داشتن اسامه و دولت طالبان در عملیات انتحاری نیویارک و واشنگتن ارائه کند، اگر امریکا واقعاً خواهان شناسائی عاملین اصلی این حوادث و مبارزه بین المللی علیه تروریسم باشد باید بگذارد يك هیئت بی طرف بین المللی قضیه را بررسی کند، کار تفتیش و شناسائی عاملین را انجام دهد و اقدام مناسب و عادلانه ضد تروریستی نیز تحت سرپرستی سازمان ملل صورت گیرد. نه اینکه با استفاده از جوی که پس عملیات انتحاری ایجاد کرده اند، جنگ قرن ۲۱، جنگ صلیبی و سرزنش تمامی مخالفین را عنوان نموده و اعلان کنند که یا تمامی کشور ها در این جنگ به زعامت امریکا پیوندند و یا اینکه تروریست اند و منتظر سرزنش و

مجازات از سوی امریکا باشند. صدها هواپیما را به پایگاه های خود به خارج از مرزهای امریکا فرستاده است، و در پی تحکیم سلطه خود بر کشورهای آن است که از طریق این پایگاه های نظامی مقدرات سیاسی و اقتصادی آنها را زیر سلطه خود گرفته است. مگر درست است که بخاطر مجازات يك شخص مظنون، آنهم قبل از ارائه مدارك و شواهدی مبنی بر مجرم بودن او، این همه ناوهای جنگی و هواپیما ها به نقاط مختلف دنیا فرستاد و این همه سرباز را به خدمت خواست و اعلان کرد که هر کی توان پوشیدن یونیفورم عسکری را دارد و داو طلب دفاع از عظمت طلبی ها و غرور امریکاست باید ثبت نام کند؟!!

ما از موضعگیری کشورهای که بدون آگاهی دقیق از چگونگی عملیات تلافی جویانه امریکا و اهداف و انگیزه های آن، حمایت بلا قید و شرط شانرا اعلان کرده اند، متحیریم!! آیا این به معنای امضای چک سفید برای امریکا نیست؟! مگر این حمایت مترادف با تشویق امریکا به هر اقدامی خود پسندانه علیه هر کی امریکا در لست سیاه خود گرفته است، نمی باشد؟! مگر واکنش معقول و عادلانه این نبود که این کشور ها می گفتند: نخست عامل سانحه شناسائی شود، سپس چگونگی مجازات مجرم اصلی مشخص شود، بعد در صورتی از ما بخواهید از این عملیات حمایت کنیم که عادلانه بوده، مطابق موازین بین المللی باشد و علیه مجرم اصلی بوده، باعث آزار و اذیت مردم بی گناه نشود؟!!

از این نیز در حیرتیم که چگونه نماینده خاص سرمنشی سازمان ملل و شخصیت معززی چون شما؛ چون مدافع سیاست های ماجراجویانه امریکا عمل می کند، از پروسه تحمیل حکومت دست نشانده امریکا بر کابل حمایت نموده، شخصیت ها و گروه های افغانی را تشویق می کند تا به این پروسه بپیوندند و از اعاده رژیم منحنط شاهی حمایت نمایند. نماینده شما فرانسیس ویندرل از روزیکه به این پست توظیف شده است، مأموریت زمینه سازی برای عودت پادشاه مخلوع به افغانستان

را با جدیت و بدون احساس شرم انجام داده است، گمان نمی‌کنیم وظیفه زمینه سازی برای حکومت دست نشانده امریکا بر افغانستان جنگ زده و ویران را شما به او داده باشید. گمان نمی‌کنیم شما با حمله بر افغانستان و اسقاط يك نظام و جایگزینی نظام دست نشانده با توپ و تانک موافق باشید. پس این مأموریت را چه کسی به او داده است؟! آیا شما رضایت می‌دهید که نام روشن تان در زمره کسانی درج شود که با اشغال کشور ویران شده چون افغانستان توسط امریکا موافق بوده اند و برای آن زمینه سازی کرده اند!!

تعدادی از سیاستمداران افغانی این مطلب را افشا کرده اند که مدت ها قبل از حوادث نیویارک و واشنگتن؛ از فرانسیس ویندرل شنیده اند که امریکا برنامه عملیات نظامی در افغانستان، اسقاط حکومت طالبان و جایگزینی ظاهر شاه را روی دست دارد و آنها را تشویق کرده است تا با این پروسه بپیوندند و جایگاه مناسبی برای خود ریزرو کنند! آقای نیاز ای نایک دیپلمات پاکستانی در مصاحبه ای که يك هفته قبل با رادیو بی بی سی داشت با صراحت گفت که فرانسیس ویندرل دو ماه قبل در جلسه ای به حاضرین گفت: قبل از فرارسیدن موسم سرما، عملیات وسیعی از سوی امریکا، در افغانستان آغاز خواهد شد که اسقاط حکومت طالبان و جایگزینی حکومت دیگری به ریاست ظاهر خان از اهداف آن است!! او گفت: گمان می‌کردیم این عملیات در حول و حوش ماه اکتوبر آغاز خواهد شد!! لازم است از نماینده خاص تان پرسید که این معلومات را از کجا بدست آورده اند؟ چرا افغان ها را تشویق به انضمام با این پروسه می‌کند؟ چرا بجای حمایت از تشکیل حکومت موقت، قابل قبول برای تمامی افغان ها، و برگزاری انتخابات آزاد و عادلانه، از برنامه امریکایی لویه جرگه انتصابی، فرسوده و قرون وسطایی و اعاده نظام منحط شاهی حمایت می‌کند؟!

اگر سازمان ملل با حفظ حیثیت خود به عنوان يك مجمع معتبر بین

المللی خواهان ایفای نقش مثبت در حل بحران افغانستان باشد باید بجای حمایت از سیاستهای ماجراجویانه امریکا، از تشکیل يك محور مستقل ملي، شامل تمامی نیروهای طرفدار خاتمه جنگ، اعاده صلح و تشکیل حکومت منتخب حمایت نموده و از تصمیمی که این محور برای خاتمه بحران و آینده افغانستان اتخاذ می‌کند با تمام قوت و اعتبار خود دفاع کند و از کشورهای همسایه افغانستان و امریکا و روسیه بخواهد که از مداخله در امور داخلی افغانستان، ارسال سلاح و مهمات و حمایت از گروه های درگیر خودداری نموده، به افغان ها موقع بدهند سرنوشت خود را خود، بدون فشار از بیرون تعیین کنند.

امیدواریم سازمان ملل تحت رهبری داهیانه شما با اقدام عاجل و سنجیده خود از وقوع فاجعه ای دیگر در افغانستان و اشتعال جنگ خونین و طولانی در این منطقه جلوگیری کند. باید تمامی نیروهای ضد جنگ دست بهم بدهند و با استفاده از تمامی امکانات دست داشته شان مانع این فاجعه شوند و با افغان ها کمک کنند که مشکل کشور شانرا از طریق دیگری جز جنگ حل کنند و شرائطی ایجاد نمایند که دیگر نه افغانستان کانون جنگ تلقی شود و نه پایگاه صدور تروریزم.

با احترام

حکمتیار

خو مهمي لارښوونې

هغه با ایمان او په خدای مین مجاهدین چي د روسي فوځونو په خلاف له ستر او نه هېرېدونکي جهاد وروسته، اوس غواړي د امریکا او بریتانیا د کفري ځواکونو مقابله وکړي او له خپل دین، ایمان، مقدساتو، ملي نوامیسو او د هېواد له خپلواکي او اسلامي هویت دفاع وکړي، هغوی ته په کار ده چي د امریکایي فوځ د نظامي تکتیکونو، جنگي پلانونو او

هغو وسائلو په اړه پوره معلومات تر لاسه کړي چي دوی ئې په دې جگړي کي استعمالوی، باید د همدې معلوماتو په رڼا کي خپل جنګي تکتیکونه عیار او د دښمن مقابله وکړي. د دې لیکنې په ترڅ کي دغو خدای پالونکو مجاهدینو ته خو مهمي توصیه لرو:

- امریکایي فوځیان د روسانو په پرتله ډېر جیون او ډارن دي، روحیه ئې ضعیفه او د کړاوونو تحمل او زغم ئې ډېر کم دی، مرګ ژوبله نشي زغملی، د قربانی انگیزه نه لري، که له معمولي مقاومت سره مخامخ شي توقف کوي، پتېږي او په شا زغلي، یوازي په هغه صورت کي مخکي درومي چي د دښمن سنگرونه په کامله توګه ټکول شوي وي او د درنو بم ورونو په نتیجه کي د مقابل لوري ټولي مورچلي ورته تخلیه شوې وي.
- امریکایي افسران تر هر څه د مخه په مخکي تللو وسلو او درنو بم ورونو حساب کوي. د دغو وسلو د مؤثریت په اړه هومره تبلیغات کوي چي مخالف لوری دا گمان وکړي چي د دغو وسلو مقابله په هیڅ صورت کي ممکنه نه ده، نه هیڅ سنگر ترې خوندي پاته کېدی شي او نه هیڅ څمڅه، نه ئې د شپې چاره کېدی شي او نه د ورځي، هم ثابت اهداف تخریبولی شي او هم متحرک، لوی او ووړ، ثابت او متحرک هدف ورته یو شانته دی!! خو د توري بوري او شاهي کوټ ناکامو عملیاتو دا ثابته کړه چي دا تبلیغات دروغ، له مبالغو ډک او د خلکو د وپړولو لپاره تر سره شوي او هیڅ حقیقت نه لري. امریکایي بي ۵۲ مبارد طیارې د لویو او گڼو ثابتو اهدافو لپاره جوړي شوې، پر ښارونو او سترو سترو فوځي اډو د ډېرو هممهاله ټپونو وړولو لپاره مؤثري دي خو د وړو او متحرکو اهدافو او مخصوصاً په غرنیو سیمو کي او د چریکي عملیاتو په خلاف هیڅ مؤثریت نه لري. پداسي عملیاتو کي تر دغو غټو طیارو د دوی اف ۱۴ او اف ۱۶ طیارې ډېرې غوره او مؤثري دي، د همدې لپاره امریکایي افسران دې ته اړ شول چي د توري بوري او شاهي کوټ په عملیاتو کي له همدې طیارو زیاته استفاده وکړي. بي ۵۲ ډېرې ستري دي، د مانور

قدرت ئې ډېر کم دی، له ورايه معلومېږي، چې د برید سيمي په فضاء کې دوره کوي نو لاندي کسانو ته هومره فرصت په لاس ورځي چې له يوه بل اړخ ته په ډاډ او اطمینان وخوزېږي، مورچله بدله کړي، د غره له يوې ډډې بلي ته شي او د ښونو له استقامت ځان خوندي کړي. د دغو طيارو اهميت يوازي په دې کې دی چې په يوه وخت په يوې ساحې ډېر ښونه ورولي شي. د بي ۵۲ د کار طريقه دا ده چې د ثابتو اهدافو نقشه چې له مخکې اخیستل شوې وي د دغو طيارو په کمپيوټري سيستم کې تعبئه (ځای پر ځای) شي او د هر هدف لپاره خاص ليزري بم غوره شي، ساحې ته د طيارې له رسېدو سره سم، د همغه نقشې له مخې او د کمپيوټر د اتومات سيستم له لوري په هر هدف خپل ځانگړی بم وورېږي. د توپچي او دافع هوا په ځايونو د دغه ډول طيارو برید له دې امله مؤثره وي چې د دغو ځايونو عکسونه يوه ورځ مخکې اخیستل شوي او د سبا ورځې د برید لپاره د دغو طيارو کمپيوټري سيستم ته ورکړی شوي وي او د برید په مهال د همدې کمپيوټر په ذريعه پر دغو اهدافو برید ترسره کېږي. خو که مقابل طرف له فراست کار واخلي او د توپچي او دافع هوا مورچلي بدلي کړي او له متحرک دافع هوا استفاده وکړي او يا غولوونکي مورچلي جوړي کړي، په دې کار سره نه يوازي د دغو طيارو بم وروني عبث درومي بلکې داسې بې ځايه او بې فايدي بم ورونو په نتيجه کې د دښمن جنګي مصارف هومره زياتېږي چې د اوږدې مودې لپاره ئې تحمل ورته گران شي، هر ليزري بم په ډېره گرانه بيه دښمن ته ټامېږي، په دوامداره توگه او د وړو اهدافو لپاره له دغو ښونو استفاده ممکن نه ده، تاسو وليدل چې د افغانستان په څو معدودو جگړو کې له دغو ښونو د زياتي استفادې په وجه د امريکا د جنګ وزارت اعلان وکړ چې زموږ په سلاح کوټونو کې د دغو طيارو مربوط ليزري ښونه په خلاصېدو دي!!

چا چې د SU-۲۲ روسي طيارو او د F-۱۶ او F-۱۶ امريکايي طيارو

بريدونه په خپلو سترگو ليدلي دي په قطعي توگه دې نتيجه ته رسېدلي چې دا امريكايي طيارې له هغو روسي طيارو سره اصلاً نشي مقابسه کېدلي، د افغانستان په ظروفو او شرائطو او په چريکي جنگونو کې د مجاهدينو په ضد د دغو طيارو مؤثریت د روسي طيارو په نسبت ډېر کم دی.

که مجاهدين داسي مورچلي او سنگرونه ونه لري چې له ورايه ليدل کېږي او يا د جاسوسي طيارو او سپورمکيو په ذريعه د هغوی عکسونه اخيستل کېدی شي او د جنگي طيارو په ضد له دافع هوا استفاده ونه کړي او په دې سره خپل سنگرونه دښمن ته افشاء نه کړي، پرېږدي چې د دښمن پلي ځواکونه د موټرو او هليکوپټرو په ذريعه د دوی ساحې ته داخل شي او داسي ځای ته راورسېږي چې د پيکا، RPG-۷ او کلشنکوف په ذريعه تر اور لاندي نيول کېدی شي، پداسي يوه دقيق تکتیک سره هغوی له يوې خوا د جنگي طيارو مؤثریت ختموي، له بلې خوا کولی شي دښمن ته داسي گوزار ورکړي چې نه ئې گمان کولی شو او نه ئې چاره کولی شي او نه هم له هغو وسائلو استفاده کولی شي چې ډېر ورباندي حساب کوي او په جنگ کې تر هر څه زيات په هغوی تکیه کوي. د شاهي کوټ يوه همداسي عملياتو چې د امريکايانو د وينا په اساس درې اپاچي هليکوپټري په کې نسکوري شوې، نه امريکايي فوځيان په قتل ورسېدل او تر پنځوسو زيات په کې زخميان شول، امريکايان ئې هومره وارخطا کړل چې د جورج ډبليو بش اوشکي توی شوې، رامزفيلد د مطبوعاتي کنفرانس په جريان کې هومره پرېشان وو چې په وار وار خپلو خبرو کې غلطېدو، امريکايي ورځپاڼو د افغانستان جنگ د صومال او ويتنام له جنگ سره تشبیه کولو او په دې ئې اعتراف کولو چې د دې جگړې د پای او پایلو په اړه د امريکا د جنگ وزارت د چارواکو تبصرې غلطې وې او دا چې نه يوازې جگړه پای ته نه ده نژدې شوې بلکې اوس شروع شوې او امريکا اوس د دې جنگ تر ټولو خطرناک پړاو ته داخله

شوې. په همدې جگړې کې د درنو تلفاتو په وجه دې ته اړ شول چې ووايي: زموږ فوځي قطعات به له دې وروسته هيڅ کله دې ته ورته عمليات ترسره نه کړي!!

که د شاهي کوټ په څېر څو نور همداسي عمليات ترسره شي او امريکايان په هر يوه کې همدومره تلفات وگوري، حتماً او ډېر ژر به له افغانستان وځي، امريکايان د روسانو په څېر نه دي چې د ډېرو تلفاتو زغملو او د اوږده جنگ حوصله ولري، روسانو په خپله د دوی په وينا ۴۰۰۰۰ مړي او زخميان ورکړل او د نورو په وينا ئې ۷۶۰۰۰ او لس کاله په افغانستان کې وجنگېدل، خو که د افغانستان په رواني جگړې کې د ۱۰۰۰ امريکايانو تابوتونه امريکا ته انتقال شي او د مجاهدينو فقط ۱۰۰۰ مړۍ پر هدف ولگېږي امريکايان به له افغانستان همداسي په منډه وځي لکه له صومال او بيروت چې ووتل.

مجاهدين بايد له نقلیه وسائو د جنگ په ساحې او جنگ ته څېرمه ساحو کې استفاده ونه کړي، که پر موټرو کې نصب دافع هوا استفاده کوي بايد د ستر او اخفاء ټول مقررات او غوښتنې مراعات کړي، ځای ئې ژر بدل کړي، د شپې په تياره کې له يوې سيمي بلې ته انتقال شي او له چراغونو قطعاً استفاده ونه کړي.

همدا راز دوی بايد د اور له بلولو، دود او د شپې لخوا له لاسي بجليو استفاده کاملاً ترک کړي او له هر هغه څه ډډه وکړي چې د دوی ځای افشاء کوي او دښمن ئې له ورايه ليدلی شي.

د دې پر ځای چې مجاهدين ثابت مرکزونه جوړ کړي او دښمن ته پر دې مراکزو د بريد بلنه ورکړي، په کار ده چې د دې پر ځای د دښمن د تجمع پر مراکزو، هوايي ميدانونو او قطارونو عمليات ترسره شي، دا کار هم آسان دی، هم دښمن ته زيات تلفات رسولي شي او هم په دې سره د جگړې ابتکار د تل لپاره د مجاهدينو په لاس کې پاته کېږي، دا پرېکړه به د دوی په لاس کې وي چې د دښمن د ځواکونو په کومي

برخي، كله او څنگه حمله وكړي، دښمن به په دې نه پوهېږي چې څه عكس العمل وښيي، له چا غچ واخلي او څنگه د دې بريدونو مخه ونيسي.

د داسې عملياتو لپاره چې كومو وسائلو ته ضرورت شته مجاهدين هغه عملا په واك كې لري او هر وخت او په هر ځاى كې ئې تر لاسه كولى شي. پداسې عملياتو كې تر ټولو مهمه وسله باروت او لوازم ئې دي، مخصوصاً ريموت كنترول. كه له دې علاوه څه ته ضرورت لري نو هاوان، بيكا او د اوږې راکټ دي، چې د مجاهدينو هره وړه ډله ئې په واك كې لري.

مجاهدين بايد تر ټولو د مخه د هغو كسانو چاره وكړي چې دښمن ته جاسوسي كوي، لاري ورښيي، په عملياتو كې د هغوى تر قومندې لاندې برخه اخلي، د دښمن د ځواكونو مخي ته روان وي او افغانان دې ته تشويقوي چې د دښمن ملگرتيا وكړي. كه د دغو بې ننگه او بې ايمانه جاسوسانو څو معدود او بدنام كسان مجازات شي او د خپلو جنايتونو جزا وگوري بيا به نه څوك د دښمن خوا ته د ودرېدلو جرأت كوي او نه به د څو ډالرو لپاره جاسوسي ته زړه ښه كوي. په دې سره به كلي او د ښارونو شا او خوا سيمي د مجاهدينو د اوسېدو او تلو راتلو لپاره خوندي او مصونې شي او دښمن به له ښارونو او خپلو عسكري مراكزو د بهر وتلو جرأت نشي كولى، دا ځكه چې بهرني دښمنان يوازي د خپلو افغاني جاسوسانو په مرسته او اعتماد له خپلو مراكزو وتلى شي او د دوى د معلوماتو په رڼا كې عمليات ترسره كولى شي.

دښمن د عملياتو په وخت كې داسې تبليغاتو ته خاص اهميت وركوي چې د مجاهدينو روحيه ورباندې تضعيف كړى شي، د همدې لپاره هغوى ته د درنو تلفاتو د اړولو او د دوى په ليكو كې د زياتي مرگ ژوبلي دروغجن او له مبالغې ډك تبليغات كوي. د توري بوري او شاهي كوټ د عملياتو په دوران كې د امريكايي منابعو او د امريكا پلوه خبري سرچينو

تبليغات داسي وو چي خلکو گمان کولو د امريکايي طيارو د بم ورونو په نتيجه کي د مجاهدينو ټولي خمخي تخريب شوې، په سلگونو کسان ئې وژل شوي، هيڅوک نه دئ توانېدلی چي له صحنې روغ رمټ ووځي او په هيڅ مورچلي او خمخي کي خوندي نه شو پاته کېدی!! خو حقيقت کاملاً برعکس وو، د مجاهدينو تلفات ډېر کم او د دوی په خلاف د امريکايي طيارو بمباري تر ډېره حده غير مؤثره وه. په توري بوري کي تر شلو کم مجاهدين په شهادت رسېدلي، د دغو شهيدانو زياته برخه هلته شهيدان شول چي د سيمي د پرېښېدو فيصله ئې وکړه او د شپې له لوري په گډه او په زيات شمېر کي د سليمانخيلو درې ته داسي راکوز شول چي اکثرو ئې بجلي بلي کړې وې، دښمن له زمکي او هوا د دوی څارنه کوله، کله چي د درې يوې تنگي ساحې ته راورسېدل، په هغوی ئې درنه بمباري پيل کړه، دلته نه د پناه ځای وو، نه سنگرونه او نه خمخي وې. دلته چي د دوی کوم شمېر کسان شهيدان شوي د جگړي په ټولي اوږدې مودې کي د دې شمېر درېيمه برخه هم نه وو شهيدان شوي. د شاهي کوټ په عملياتو کي هم دښمن دا تبليغات کول چي د مجاهدينو ۴۰۰-۵۰۰ کسان په قتل رسېدلي، دا په داسي حال کي چي دوی ته د يوه شهيد جسد هم په لاس نه وو ورغلی، د مجاهدينو د شمېر په اړه هم د دوی تبليغات داسي وو چي د دښمن ضعيف او غير موثق اطلاعاتي سيستم ئې په گوته کولو: کله به ئې ويل چي د مقاومت کوونکو شمېر تر څلورو زرو پوري دئ، کله ئې هغه دوه زره او کله له څو سوو تر زرو پوري ښودو!! د دښمن له دغو ارقامو معلومېده چي يا عمدأ دروغ وايي او يا د دوی معلومات په افواهاو ولاړ وو، هيڅ دقيقه اطلاع ئې نه درلوده، د دوی جاسوسي سپورمکي په دې نه توانېدی چي د مجاهدينو دقيق شمېر معلوم کړي، پداسي حال کي چي دوی به تل دا دعوی کوله چي د دوی جاسوسي سپورمکي د زمکي په سر داسي وور شي هم ليدلی او پيژندلی شي چي اوږدوالی ئې فقط څلور انچه وي!! له

دغو تبليغاتو متاثره شوو کسانو دا گمان کاوو چې د زمکي په سر مخصوصاً هلته چې عمليات روان وي، هيڅ څه له امريکايانو پټ نشي پاته کېدی او هر څه ئې تر سترگو لاندې وي!! پداسي حال کي چې امريکا او متحدينو ئې اوه جاسوسي سپورمکۍ د افغانستان په فضاء کي مستقر کړي وې خو تر پايه په دې پوه نه شول چې په توري بوري او شاهي کوټ کي د مجاهدينو دقيق شمېر څومره وو؟ د دوی خپور جاسوسي جال په دې موفق نه شو چې د القاعدې او طالبانو د مشرانو د پټېدو ځايونه په گوته کړي او امريکايانو ته دا توفيق ورپه برخه کړي چې دوی ونيسي يا ئې په قتل ورسوي. د شاهي کوټ عمليات د امريکايانو د ټولو اټکلونو خلاف تر دريو اونیو پوري روان وو او په پای کي دوی اعتراف وکړ چې نه ئې کوم کس ژوندی نیولی او نه ئې د کوم مړي جسد موندلی!! مجاهدين بايد دې ته متوجه وي چې د عملياتو په وخت کي د دشمن د داسي تبليغاتو تر تاثير لاندې رانشي او خپله روحيه له لاسه ورنه کړي.

در پاسخ به سؤال های خبرنگار مجله مستقبل

مجله وزین مستقبل به مناسبت سالروز سیاه تجاوز شوروی بر افغانستان، مصاحبه مفصلي با برادر حکمتیار داشت که متن آن اینک در خدمت عزیزان قرار دارد، ما بخاطر مقایسه تجاوز امریکا با تجاوز سلفش، اتحاد شوروی بر افغانستان، نشر آن را در این مجموعه مقالات مفید شمردیم:

سؤال: برای اولین مرتبه چه وقت حدس زدید که تجاوز نظامی روسها بر افغانستان حتمی است؟ و راپورهای واصله و تحلیل اوضاع، چه وقت شما را متیقن ساخت که تجاوز عملاً صورت می پذیرد؟

ج ۱- ۲: افسران متعهد به حزب اسلامی افغانستان از تحرکاتی اطلاع یافته بودند که حکایت از آمادگی روسها برای تجاوز به افغانستان داشت، آنها به ما اطلاع دادند که برای اقدام نهایی غرض سرنگونی حکومت امین آمادگی داریم ولی گمان می‌کنیم که متصل اقدام و یا در خلال آن نیروهای شوروی مستقر در آن طرف مرزهای افغانستان وارد عمل خواهند شد، دستور چیست؟ آیا اقدام کنیم و یا منتظر باشیم؟ معلومات کشورهای همسایه و امریکا در این رابطه چیست و عکس العمل آنها مخصوصاً عکس العمل امریکا در صورت تجاوز قوای شوروی بر افغانستان چه خواهد بود؟ گزارش های مذکور دقیق بود و موجب نگرانی ما گردید، از مقامات پاکستانی پرسیدیم، آنها نه معلوماتی در این خصوص داشتند و نه امکان وقوع چنین حادثه ای را حدس می‌زدند. به یکی از مسئولین روابط بین المللی در کمیته سیاسی حزب وظیفه دادیم تا از دیپلمات های امریکایی مستقر در پاکستان استمراج نمایند، آنها از دادن جواب اظهار ناتوانی نموده، قضیه را به واشنگتن موکول کردند که در خلال يك هفته جواب رسمی واشنگتن را در مورد احتمال تجاوز نظامی روسها بر افغانستان چنین بیان کردند:

واشنگتن گمان نمی‌کند که چنین تجاوزی صورت گیرد، اگر احیاناً این کار صورت گرفت امریکا دو کار فوری انجام خواهد داد: از مذاکرات "سالت ۲" میان امریکا و اتحاد شوروی خارج خواهد شد و ارسال وسائل پیشرفته تخنیکی و گندم به شوروی را متوقف خواهد کرد" این جواب دو پیام روشن در خود نهفته داشت:

الف: مقامات امریکا از جریانات داخلی شوروی حتی در قضایای چون آمادگی برای تجاوز نظامی بر کشوری دیگر و تحرکات نظامی ای که در چنین مواردی صورت می‌گیرد، بی اطلاع اند و از نفوذ در حلقات تصمیم گیری عاجز اند. نمی‌دانند که در آن طرف دیوار آهنین چه می‌گذرد، اقمار جاسوسی آنها نیز توان نظارت بر جریانات داخلی اتحاد

شوروی را ندارد.

ب: اگر تجاوز نظامی صورت گیرد، انتظار عکس العمل جدی را از سوی امریکا و همپیمانانش نداشته باشیم، تجربه شکست در ویتنام جرأت درگیری مجدد با نیروهای اتحاد شوروی را از زمامداران قصر سفید سلب کرده بود. ما در وضع خیلی خوبی قرار داشتیم، همه اطراف کشور به تصرف مجاهدین در آمده بود، کابل در محاصره نیروهای ما قرار داشت، برای اقدام نهایی آمادگی می‌گرفتیم، حزب کمونست توان مقاومت را از دست داده بود، اختلافات درونی حزب، میان خلق و پرچم از يك سو و میان طرفداران ترکی و امین از سوی دیگری بطور روز افزون افزایش می‌یافت، شکست های پیهام آنها در مقابله با مجاهدین آن را مزید تشدید می‌کرد. برنامه ما همین بود که پس از آزادی اطراف، آخرین اقدام برای سرنگونی رژیم امین از سوی افسران اردو صورت گیرد. طبیعیست که گزارش های تجاوز نیروهای شوروی باعث نگرانی های شدید در صفوف حزب ما گردد، مخصوصاً که افراد ما خود را در آستانه پیروزی می‌دیدند و دشمن را در وضع پریشان و در آستانه زوال و نابودی. هر نوع تغییر در وضعیت و تأخیر در پیروزی به امیدهای آنان صدمه می‌زد. اما کسانی که به عزم اتحاد شوروی در منطقه و اهمیت ستراتیژیک افغانستان برای مسکو و برنامه های توسعه طلبانه اش به استقامت جنوب و از مسیر کشور ما متوجه بودند، گمان می‌کردند که سفر ما طولانی است و زمامداران مغرور کرملین به این آسانی از افغانستان صرف نظر نخواهند کرد و پیروزی نهضت اسلامی را در افغانستان و پیامدهایی که این پیروزی برای شوروی خواهد داشت تحمل نخواهند کرد و باید منتظر مراحل دشوار دیگری باشیم.

به افسران اردو اطلاع دادم که آمادگی لازم را بگیرند، باید قبل از تجاوز نیروهای شوروی کار حکومت امین را یکطرفه کنیم، ولی کرملین که ناظر اوضاع بود و جریانات را دقیقاً ارزیابی می‌کرد و از مشاورین

نظامی خود در افغانستان گزارش های خطرناکی دریافت می نمود، تأخیر را مضر می شمرد، دستور تجاوز را صادر کرد و کشور ما مورد تجاوز قرار گرفت و اقدام افسران مؤمن اردو به تأخیر افتاد.

سؤال: دقیقاً خبر تجاوز را چه وقتی شنیدید؟

جواب: در ساعات اول تجاوز از آن اطلاع یافتیم. نخست حادثه بزرگی بود، هواپیماهای غول پیکر نظامی شوروی که هر یکی چندین تانک را با پرسونل آن حمل می کرد، فضای کابل را پوشانده بود و صدای مهیب آن در همه ترس و بیم ایجاد می کرد. در میدان هوایی خواجه رواج یکی پی دیگری بر زمین می نشستند و تخلیه می شدند و مجدداً پرواز می کردند. سربازان مجهز روسی سوار بر تانک های شان بیدرنگ بسوی مأموریت خود بحرکت می افتادند. هرکس به زودی درک می کرد که چه اتفاقی افتاده، و چه بر سر کشور مظلوم ما آمده، حمله بر قصر ریاست جمهوری و تبادل آتش میان مدافعین قصر و کماندوهای شوروی هر ابهامی را زائل می کرد. پس از چند ساعتی، مخصوصاً با انعکاس صدای منحوس کارمل از رادیو ازبکستان، حقیقت حادثه کاملاً برملا شد، او با همه وقاحت گفت: امین و حکمتیار طرح کودتای خطرناکی را برای قتل و نابودی نیروهای مترقی در افغانستان روی دست داشتند، که "سی آی ای" از آن حمایت می کرد و دولت جمهوری دیموکراتیک افغانستان از کشور شوراها، دوست عنعنوی افغان ها کمک خواست که در جواب آن مقدار معدودی از قطعات شوروی برای کمک به افغان ها وارد کشور ما گردیده اند.

نخست منابع روسی مخصوصاً رادیو ازبکستان که سخترانی بېرک کارمل نیز از آن طریق انعکاس یافت، گزارش دگرگونی در کابل، سقوط حکومت امین، و تعویض او به کارمل را داد. اولین سخترانی بېرک کارمل در شرائطی از طریق رادیو ازبکستان منتشر شد که کوماندهای روسی مشغول تصفیه کابل از طرفداران امین بودند، قصر ریاست جمهوری را

تصرف کرده بودند و امین با عده ای از هوادارانش توسط افسر روسی مسئول آشپزخانه قصر ریاست جمهوری مسموم شده بودند.

سؤال: احساس شما و اطرافیان تان و اولین عکس العمل از جانب شما چه بود؟

جواب: احساسات من با شنیدن خبر تجاوز تحت تأثیر چند عامل قرار داشت:

الف: چنین پیش آمدی را حدس می‌زدم و برایم غیر مترقبه و آنی نبود.

ب: باور راسخ به خدای قدیر و حکیم به من این احساس را بخشیده بود که از هر حادثه ای امید خیر داشته باشم، هر چند در ظاهر مهیب و مخوف جلوه کند. با شنیدن خبر تجاوز؛ این آیه قرآن در برابر ذهنم قرار گرفت که در رابطه با جنگ بدر نازل شده و اشاره به احساسات صحابه که منتظر بودند به حساب قافله تجارتي قریش برسند و در محاسبات شان مواجه شدن با لشکر مجهز قریش را حدس نمی‌زدند، ولی ناگهان قافله نجات یافت و با لشکر مجهز درگیر شدند، قرآن در خطاب به آنان می‌فرماید:

وَإِذْ يَعِدُّكُمْ اللَّهُ إِحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ أَنَّهَا لَكُمْ وَتَوَدُّونَ أَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشَّوْكَةِ تَكُونُ لَكُمْ وَيُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُحِقَّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَيَقْطَعَ دَابِرَ الْكَافِرِينَ ﴿٧﴾ الانفال

و آنگاه که خداوند وعده "غلبه بر" یکی از دو طائفه را به شما می‌داد، و شما دوست داشتید که همان بشوکت از آن تان باشد، ولی خداوند می‌خواست که حق را غالب کند و ریشه کافران را قطع نماید.

همین آیه مرا توجیه کرد و موجب اطمینان قلبی ام شد.

این احساس به من القاء شد که خداوند حکیم افغانها را برای مقابله

با کمونیزم و سرنگونی قدرت الحادی انتخاب کرده است، روس‌ها را به آنجا کشانده است تا ریشه کمونیزم را بخشکاند و اتحاد شوروی را به زوال محکوم کند، این احساس تا بیرون رفتن آخرین فرد قوای اشغالگر شوروی از افغانستان بر همه مشاعر وجودم سایه افکنده بود و در تمامی سخنرانی‌های من در طول این مدت خود را نشان می‌داد. من همواره می‌گفتم که نیروهای شوروی حتماً از کشور ما بیرون خواهند رفت و متصل آن شوروی بزرگ به سرنوشت بریتانیای کبیر مواجه خواهد شد، همانگونه که با شکست قوای انگلیس در افغانستان زوال امپراطوری مهیب بریتانیا آغاز شد و پس از مدت کوتاهی از همه سرزمین‌های اشغالی بیرون رفت، و بساط سلطه‌اش از همه دنیا برچیده شد و به کشور کوچکی تبدیل گردید که در نقشه دنیا حیثیت یک جزیره کوچک را بخود گرفت "ابر قدرت اتحاد شوروی" نیز با شکست در افغانستان زوالش آغاز خواهد شد و از سرزمین‌های اشغالی یکی پی دیگر بیرون خواهد رفت.

بیاد دارم روزی با یکی از رهبران پاکستانی در کنار هم با موتری به محل جلسه ای می‌رفتیم، در نیمه راه از من پرسید: حکمتیار صاحب! چه فکر می‌کنید آیا امکان مقاومت در برابر نیروهای شوروی وجود دارد؟ آینده افغانستان چه خواهد بود، ما که نگرانیم! وضع کشورهای منطقه و کشورهای غربی را چنان می‌بینیم که به ادامه مقاومت خوش بین نباشیم... گفتم: ولی من باور دارم که روس‌ها از سرکوبی مقاومت عاجز خواهند ماند و مجبور به عقب نشینی خواهند شد، امیدوارم تجربه جنگ بدر در اینجا تکرار شود، آیه ای را که در رابطه به جنگ بدر نازل شده برایش تلاوت و ترجمه کردم و گفتم: تحلیل من از این حادثه و پیامدهای آن همان چیزی است که این آیه بیان می‌کند. دنیا نیز با مشاهده ادامه مقاومت و عجز و ناتوانی روس‌ها از اشغال کامل کشور ما؛ در سیاست‌های شان تجدید نظر خواهند کرد و ترس و بیم

شان از مسکو از میان خواهد رفت.

سؤال: عکس العمل دول همسایه و جامعه بین المللی در اولین روزهای تجاوز، چه بود؟

جواب: عکس العمل سرد بود و از ترس و بیمی که قوای شوروی در اذهان جهانیان ایجاد کرده بود، مایه می‌گرفت، و اگر عکس العمل امریکا به این پیمانانه سرد بود که به زبان کارتر بیان شد: "ما پیشروی های مزید قوای شوروی را بسوی جنوب تحمل نخواهیم کرد" یعنی: بر اشغال افغانستان اعتراضی نداریم، آن را جزء کشورهای شامل حلقه نفوذ اتحاد شوروی می‌شماریم!! در این صورت معلوم است که عکس العمل بقیه کشورها چه خواهد بود!! برای آنکه به شما و خوانندگان عزیز مجله مستقبل روشن شود، جریان صحبتی را نقل می‌کنم که با یکی از اعضای پارلمان جرمنی‌داشتم: به او گفتم: چرا کشورهای اروپایی عکس العمل جدی تر در برابر تهاجم شوروی بر افغانستان نشان نمی‌دهند، مخصوصاً کشور شما (جرمنی)؟ گفت: برای آنکه اگر جرمنی و یا کشور دیگر اروپایی مورد تجاوز نیروهای اتحاد شوروی قرار گیرد، چند نفر محدودی مثل مجاهدین افغانی در آن یافت نخواهد شد!! مگر ندیدید که قشون روس چکوسلواکیا را در ظرف ۲۴ ساعت تصرف کرد و هیچ کسی در برابر آن نایستاد؟!

سؤال: از همسایه ها و سائر دول؛ کدام یکی قبل از همه به خاطر دفع تجاوز به شما اطمینان داد؟

جواب: بقیه کشورها جرأت و توانمندی مخالفت با اتحاد شوروی را در خود احساس نمی‌کردند، پاکستان که آینده خود را در خطر می‌دید و معتقد بود که گام بعدی قوای شوروی پیشروی بسوی پاکستان است، می‌خواست کاری صورت گیرد، ولی منتظر حمایت امریکا بود، واشنگتن نسبت به دوام مقاومت متردد بود و از درگیری مجدد با شوروی بیم داشت، هر چند به اسلام آباد از ناحیه حمایت خود در صورت پیشروی

قوای شوروی بسوی پاکستان اطمئنان می‌داد، ولی اسلام آباد این اطمئنان‌های خشک زبانی را کافی نمی‌شمرد، همه در ابتدای تجاوز متزدد بودند، ما در میدان تنها بودیم، به مقاومت ادامه دادیم، گزارشهای درگیری با قوای شوروی بطور گسترده و وسیعی در رسانه‌های خبری دنیا انعکاس می‌یافت. مقاومت در برابر قوای شوروی، تلفات آنها در درگیری با مجاهدین افغان و عدم توفیق روسها در کار سرکوبی مقاومت و اشغال مناطق تحت تصرف مجاهدین خاصاً در مناطق کوهستانی، برای جهانیان خلاف انتظار بود، تیم‌های بشمار خبرنگاران به جبهات جنگ سرازیر شدند، گزارشهای دقیق، مصور و هیجان‌انگیز تهیه نموده دنیا را در جریان پیروزی‌های مجاهدین و تلفات چشمگیر قوای شوروی گذاشتند. این گزارش‌ها کشورهای همسایه ما را و کشورهایی که استقرار قوای شوروی در افغانستان امنیت و استقلال آنان را تهدید می‌کرد، و نیروهایی را که شوروی را رقیب خود می‌شمردند، تشویق کرد تا از نیروهای مقاومت در افغانستان حمایت کنند و از این فرصت برای ضربه زدن به اعتبار مسکو در دنیا و مصروف ساختن شان در يك جنگ طولانی استفاده کنند و پیشروی‌های مزید شانرا سد نمایند. فقط پس از این بود که از این و آن گوشه دنیا صدای اعتراض علیه اشغال افغانستان توسط قوای شوروی بلند گردید و حمایت از مقاومت آغاز شد.

سؤال: اولین برخورد میان مجاهدین تحت قومانده شما و قوای روسی، چه وقت و در کجا به وقوع پیوست و نتایج آن چگونه بود؟

جواب: می‌توانیم ادعاء کنیم که این مجاهدین افغان عزم راسخ آنان و توکل و اعتماد شان بر خدا بود که وضعیت را هم در داخل تغییر داد و هم در خارج. کشورهای رقیب شوروی زمانی جلو آمدند تا حمایت کنند که دیدند روس‌ها از سرکوبی مقاومت عاجز اند و اشغال دائمی افغانستان برای شان نا ممکن است، برخوردها با قوای شوروی زمانی آغاز شد که شهرهای بزرگ بشمول پایتخت را تصرف کردند و خواستند

پایگاه های مجاهدین در حول و حوش شهرهای بزرگ و جاده های مهم را اشغال کنند، نیروهای شوروی مغرور بودند و گمان می کردند که افغان ها توان ایستادگی در برابر آنها را ندارند، به آنها دستور داده بودند که در ظرف چند ماه باید مقاومت را قلع و قمع کنند و سلطه شانرا بر همه افغانستان بر قرار سازند. بریژنف در کنفرانس مطبوعاتی خود در دهلی جدید اعلان کرد که تا سه ماه آینده اغتشاش در مناطق سرحدی افغانستان پایان خواهد یافت، و دولت قانونی به کمک قطعات محدود اتحاد شوروی بر اوضاع مسلط خواهد شد...!!، آنها طولانی شدن جنگ را پیش بینی نمی کردند و آن را صدمه ای به آبرو و اعتبار بین المللی خود می شمردند، در پی تصفیه عاجل و سرکوبی سریع مقاومت بودند، اشتباه زمامداران کرملین از همین جا نشأت می کند. اگر بگوییم که دلیل عمده شکست روس ها در افغانستان از همین اشتباه مایه می گیرد، مبالغه نکرده ایم. آنها قوای شانرا متصل تسلط بر شهرها به اطراف فرستادند، ولی نتایج درگیری با مجاهدین در اطراف مخصوصاً در مناطق کوهستانی غیر از آن چیزی بود که افسران روسی و مأمورین کی جی بی پیش بینی می کردند، نه تنها دست آوردی نداشتند، بلکه با تلفات غیر مترقبه و بالا تر از تصور و تخمین شان مواجه شدند، روحیه افراد جنگی شان در همان اولین درگیری ها ضربه جدی خورد، در مقابل، روحیه مجاهدین بالا رفت. هر درگیری در این مناطق و شکستهای خفت آمیز نیروهای شوروی در آن، افغانها را مزید تشجیع می کرد و به آینده امیدوار می ساخت، و به افراد ضعیف و بی روحیه افغان نیز جرأت می بخشید تا به مجاهدین بپیوندند و جبهات جدیدی علیه قوای بیگانه باز کنند.

سؤال: چه ستراتیژی ای را به خاطر دفع تجاوز اتخاذ نمودید؟ و تفاوت آن با مرحله قبل از تجاوز چه بود؟

جواب: ستراتیژی ما در جنگ علیه قوای شوروی شامل این نکات

اساسی بود:

الف: باید قوای روسی را به جنگ های گسترده در همه افغانستان کشاند.

ب: از جنگ های جبهه ای و تأسیس پایگاه های بزرگ و دفاع از آن باید خودداری ورزید، در عوض؛ جبهات کوچک و گروه های متحرک درست کرد و بر واحدهای کوچک دشمن و قطارهای در حال حرکت آن حمله کرد.

جواب: ترکیز بیشتر ما باید بر ضربه زدن به روس ها باشد تا کمونست های افغانی ای در خدمت آنها.

د: تلفات جانی و مصارف جنگی روس ها را باید به آنجا رساند که برای آنها غیر قابل تحمل باشد.

ه: برای تبلیغات بیرونی از اسرای جنگی روس ها و شکست های شان در جنگ، و جنایاتی که علیه مردم مظلوم ما مرتکب می شوند، استفاده اعظمی صورت گیرد و از عملیات علیه روس ها در خارج از محدوده افغانستان خودداری شود.

ستراتیژی ما در جنگ علیه نیروهای شوروی با مرحله قبلی که با کمونست های افغانی درگیر بودیم، از چند لحاظ تفاوت های داشت:

الف: در مرحله قبلی نیروهای دولتی در هر جایی حالت تدافعی داشتند و نیروهای ما حالت تهاجمی.

ب: ما در پی آزادی هر چه بیشتر مناطق و تصرف شهرها بودیم، و برای تصرف کابل آمادگی می گرفتیم. ولی در مرحله بعدی فقط بر ضربه زدن به دشمن ترکیز داشتیم و به تصرف مناطق اهتمامی نمی کردیم و آن را مضر می شمردیم.

جواب: توجه به اقدام عسکری برای سرنگونی رژیم و دعوت و تنظیم افسران اردو برای این مقصد را ضروری می شمردیم و معتقد بودیم که

اقدام نهائی باید توسط آنها صورت گیرد. ولی در مرحله بعدی این افسران را یا به اقدامات نظامی علیه نیروهای روسی و انفجارات در واحدهای آنها تشویق می‌کردیم و یا به انضمام به مجاهدین در فرصت‌های مناسب و ضروری. فعالیت‌های بیشماری که در داخل نیروهای شوروی صورت گرفته اکثراً به کمک همین افسران متعهد و وطنخواه بوده است.

سؤال: چه وقت احساس نمودید که مبارزه سازمان یافته ضد کمونستی تان به يك جهاد و مقاومت سرتاسری ملی مبدل شده است؟

جواب: هنوز چند ماهی از آغاز مقاومت مسلحانه ما سپری نشده بود که احساس کردیم مبارزه منظم و سازمان یافته ما به مقاومت سرتاسری و قیام ملی تبدیل شده و حمایت اکثریت مطلق ملت را با خود دارد. می‌دیدیم که اعضای عادی حزب که نام و نشانی نداشتند و حتی از حمایت اقارب نزدیک خود برخوردار نبودند و در دفتر و مکتب و مدرسه مشغول کار فرهنگی و دعوت بسوی اسلام بودند، اکنون هر یکی به فرمانده جمعی از سربازان دلیر تبدیل شده اند و گزارش‌هایی از درگیری‌ها با نیروهای شوروی و پیروزی‌های چشمگیر شانرا در جنگ به مرکز مخابره می‌کنند و قیادت و زعامت قیام مردمی را در مناطق خود بعهده دارند. اگر ادعاء کنیم که شاید هیچ نهضت فکری مستقل و غیر وابسته‌ای در دنیا به پیمانانه حزب اسلامی رشد سریع و چشمگیر نداشته است مبالغه نکرده‌ام، ما در ظرف سه سال بر پوهنتون و مؤسسات علمی کشور به نحوی مسلط شدیم که همه به پایگاه‌های نیرومند و مطمئن ما تبدیل شدند. در اولین انتخابات اتحادیه محصلان ۹ چوکی و در دومین ۱۲ چوکی و در سومین دوثلث آراء و از ۵۶ چوکی ۳۷ چوکی را بدست آوردیم.

پس از کودتای هفت ثور، ما در ۹ ثور و فقط دو روز بعد از کودتای کمونست‌ها مقاومت مسلحانه خود را از پکتیا آغاز کردیم و در ظرف هژده ماه بر قسمت اعظم افغانستان مسلط شدیم، و کار ما بجائی رسید

که برای آخرین اقدام در کابل آمادگی می‌گرفتیم و مسکو احساس کرد که کمونست‌ها قادر به ایستادگی و مقاومت در برابر نهضت اسلامی کشور ما نیستند، ناگزیر باید نیروهایش را به افغانستان بفرستد. تجاوز روس‌ها در شرائطی صورت گرفت که ما عملاً بر بخش‌های عمده افغانستان تسلط داشتیم، شمار افراد مسلح ما چشمگیر بود، از تجارب خوب جنگی برخوردار بودند، در موقعیت شایسته‌ای قرار داشتند، اکثریت ملت در کنار آنان قرارداد داشت.

سؤال: آیا آنوقت به این باور بودید که در زندگی خود، شاهد شکست روسها در افغانستان باشید، یا این افتخار را نصیب نسلهای آینده تصور می‌نمودید؟

جواب: قلبم همواره گواهی می‌داد که شاهد این پیروزی خواهم بود، ولی نه به این زودی؛ پیروزی ما خیلی سریعتر و پیشتر از آنکه ما حدس می‌زدیم تحقق یافت، اگر جنگ خود را با جنگ فلسطینها، کشمیری‌ها و مجاهدین الجزائر مقایسه کنیم و یا آن را با جنگ ویتنام مقایسه نمائیم، و نیرومندی دشمن و فاصله‌اش را از منطقه عملیات در نظر بگیریم، به آسانی پی می‌بریم که ما خیلی زودتر به پیروزی رسیدیم. روس‌ها با هفده فرقه خود وارد افغانستان شدند، ما همسایه در به دیوار اتحاد شوروی بودیم، اکمالات قطعات شان در افغانستان خیلی ساده و آسان بود و هیچ مانعی در میان نبود، در حالی که شرائط امریکا در ویتنام و فرانسه در الجزائر چنین نبود، ما عنایات بی پایان الهی را سپاسگذاریم که پیروزی ما را به تأخیر نینداخت و امتحان ما را طولانی تر و دشوارتر نساخت.

سؤال: حالا که بیست و یک سال از آغاز تجاوز و ده سال از شکست نظامی روسها بدست پرتوان مجاهدین می‌گذرد، و کشور ما هنوز هم ویران و مردم ما آواره‌اند، احساس تان در برابر روسها و جهادیکه علیه ایشان نموده‌اید چه است؟

جواب: احساس می‌کنم که جنگ ما با روس‌ها تا هنوز پایان نیافته، جنگی که روس‌ها در ۷ ثور ۱۳۵۷ و با کودتای کمونست‌ها در کشور ما شعله‌ور ساختند، تا هنوز ادامه دارد، دیروز کمونست‌ها را استخدام کردند و به جنگ علیه ملت مظلوم ما فرستادند، زمانیکه دیدند آنها قادر به ادامه جنگ نیستند، خود وارد جنگ شدند، ده سال در کشتار بی‌رحمانه افغانها و ویرانی کشورشان مصروف بودند، زمانیکه احساس کردند ادامه اشغال افغانستان برای شان مقدور نیست کشور ما را ترک گفتند ولی به کمک‌های نظامی خود به کمونست‌ها ادامه دادند، پس از درک این حقیقت که کمونست‌ها به تنهایی توان ایستادگی و بقاء در سلطه را ندارند، جبهه ائتلافی جهادی - کمونستی درست کردند و به تمویل و تجهیز آن پرداختند و از آن برای ادامه جنگ در افغانستان استفاده کردند. جنگ کنونی تسلسل جنگ قبلی است، مهار آن در دست روس‌هاست، مسئولیت هر قطره خونیکه در جریان ۲۲ سال جنگ در افغانستان بر زمین ریخته، بدوش روس‌هاست، مسکو امروز نیز منافع ستراتیژیک خود را در منطقه با ادامه جنگ در افغانستان گره زده و جبهه جهادی - کمونستی پنجشیر را به همین منظور انتخاب نموده و سلاح و پول در اختیارش می‌گذارد.

من از جهاد خود راضی‌ام و از عنایات بی‌پایانی که پروردگار مهربانم شامل حال من کرد و آرمان‌های بزرگم را تحقق بخشید با سلول سلول وجود خود سپاسگزارم و به این باورم که پروردگارم بیش از حق ما با من و ملت‌م احسان کرده، گمان نمی‌کردم ما سزاوار این همه عنایت و تأیید بودیم. سرنگونی یک ابر قدرت وحشی و لجام‌گسیخته و مغرور توسط ملت ناتوانی، کار ساده‌ای نبود. آزادی افغانستان از اشغال‌قوای مجهز شوروی، زوال امپراطوری مهیب و مخوف کمونستی، سپردن کمونیزم به زباله‌دان تاریخ و پیروزی در این جنگ نابرابر را نباید پدیده عادی و بسیط شمرد، خداوند ما را برای این مأمول بزرگ و باعظمت

انتخاب نمود و این شرف و افتخار تاریخی را نصیب ما کرد، من احساس سربلندی می‌کنم و از دست آوردهای مبارزه خود راضی و خشنودم و مصمم که به مبارزه خود تا آخرین رمق زندگی ادامه دهم. عدم سهمگیری ام را در درگیری های نامقدس کنونی چنان تعبیر نکنید که خسته شده ام یا در مبارزه خود تجدید نظر کرده ام و یا از آینده مأیوسم، و شور و شوق مبارزه را از دست داده ام!! مطمئن باشید که نه احساس خستگی می‌کنم، نه يك لحظه ای یأس و ناامیدی در خود احساس کرده ام، نه شور و شوق مبارزات روزهای جوانی و نشاطم را از دست داده ام و نه ملت مظلوم را فراموش می‌کنم و نه مبارزه را در نیمه راه می‌گذارم.

این جنگ را به نفع ملت خود نمی‌شمارم، جنگ برای رسیدن به قدرت را مردود می‌شمارم، معتقدم که مهار این جنگ بدست اجنبی است و منافع اجنبی را تأمین می‌کند، در عوض جنگ به شکل کنونی، به راه های حل دیگری می‌اندیشم، راه هایی که به جنگ خاتمه ببخشد، دست های اجنبی را قطع کند، مردم را از سلطه تفنگداران مزدور و جنگ سالاران در خدمت اجنبی نجات بدهد، مردم را مالك سرنوشت خود بسازد، و مجال تعیین سرنوشت ملت بدست خود شان را برای آنها فراهم کند. مطمئنم که فرصت ایفای نقش مؤثر برای مجاهدین در آینده قریب فراهم خواهد شد.

تعهد مجدد خود و همسنگران خود را مکرراً اعلان می‌کنم که: اگر افغانستان مورد تجاوز قوای بیرونی قرار گیرد، با تمام نیرو و توان به دفاع خواهیم پرداخت و جفاهای تمامی کسانی را فراموش خواهیم کرد که با ما جنگیده اند، ولی امروز از کشور و مردم خود در برابر تجاوز بیرونی دفاع می‌کنند، ما برای نجات کشور از این وضعیت دردناک و غم انگیز به هر تنازل و ایثار و خود گذری حاضریم، ما به هیچ چیزی دیگری جز اسلام، سربلندی ملت و آبادی کشور نمی‌اندیشیم، هیچ چیزی برای خود

می‌خواهیم، ما همسنگران کسانی هستیم که همه چیز خود را در پای اسلام قربانی کردند و به اسقبال شهادت رفتند، ما به تعهد خود با همسنگران شهید خود وفاداریم.

سؤال: لطفاً يك خاطره جالب تانرا از دوران تجاوز برای ما باز گو نمائید؟

جواب: زندگی من پر از خاطرات بی شمار تلخ و شیرین است، در طول ۳۲ سال مبارزه بارها اتفاق افتاده که از مرگ فقط چند لحظه و چند متر فاصله داشته ام، بم های بزرگی در کنارم منفجر شده، حتی به فاصله کمتر از ده متر، و تلاش های متعدد ترور از سوی خاد، "کی، جی، بی" و "سی، آی، ای" و همه حکومت های کابل، از آغاز مبارزه ام تا امروز؛ ولی مالک اصلی مرگ و زندگی فیصله زنده ماندنم را صادر کرده بود، از این رو تا امروز زنده ام، و تا روزیکه او خواسته است زنده خواهم ماند.

از زمان داود تا امروز بارها مراحل پیش آمده که همسنگرانم منتظر بودند فردا مژده پیروزی را از رادیو کابل خواهند شنید، ولی خدای ذوالعرش و مالک تقدیر چیزی دیگر خواسته بود و پیروزی به تأخیر افتاده و این انتظار بر آورده نشده. این خاطره را هرگز فراموش نمی‌کنم که خبر خروج آخرین سرباز شوروی را از مرزهای افغانستان شنیدم، در حالی که به عقب نمی‌نگریست و پس از عبور از مرز به خبرنگاران گفت: اشتباه تجاوز بر افغانستان را باری دیگر و در جای دیگر تکرار نخواهیم کرد!! " با شنیدن این خبر به سجده رفتم، شکر خدا را به جا آوردم، خیلی اشک ریختم، می‌دانم چرا دیگران می‌خندیدند ولی من مسلسل و يك شبانه روز اشک می‌ریختم.

در باره یکی از خاطرات جالب خود در دوران جنگ با روسها باید بگویم: نیروهای روسی به قصد اشغال همه پایگاه های مجاهدین در منطقه جاجی که مهمترین معبر مجاهدین بود، حمله بزرگی را تدارک

دیدند، دو فرقه مجهز را برای اشغال این منطقه فرستادند، منطقه را از زمین و هوا زیر آتش شدید گرفتند، همه پایگاه ها را تصرف کردند، پایگاه سپینه شگه در موقعیتی قرار داشت که اشغال آن دشوار تر بود، من در این جنگ حضور داشتم، جنگ طولانی شد، سه هفته دوام کرد، قوای روسی نتوانستند این پایگاه را تصرف کنند، در حدود دوهزار کوماندو را در جنگلی مشرف بر پایگاه ما پیاده کردند، چند گروه ورزیده مجاهدین به مقابله آنان رفتند و بطور ناگهانی بر کوماندوهای روسی حمله کردند، تلفات زیادی بر آنها وارد آوردند، به حدی که آنها را به عقب نشینی واداشتند و پس از دادن تلفات زیاد به پایگاه اصلی خود برگشتند، این حمله به لطف و تأیید الهی به ناکامی انجامید و روس ها از اشغال منطقه و بستن راه مهم تدارکاتی مجاهدین عاجز ماندند.

در اثنای جنگ در عقب زیکویک دو میله نشسته بودم، هواپیماهای جنگی دشمن فرارسیدند، هر یکی بم ها و راکت های خود را بر منطقه فروریخت و برگشت، یکی از هواپیماهای روسی نوع سو ۲۲ به حالتی وارد منطقه شد و در دره ای نمایان گردید که بر کناره اش دافع هوای ما نصب بود، به حدی پائین آمد که میل زیکویک قادر به گرفتنش نبود، تا مرز پاکستان در ارتفاع پائین پیش رفت، از آنجا برگشت، بالای موضع ما رسید، دعاء کردم که شاهد سقوط هواپیمای دشمن باشم، شلیک کردم، دیدم هواپیما موازنه اش را از دست داد، پس از چند لحظه در عقب کوه به استقامت از ره از دیده ها پنهان شد، چند روز بعد مجاهدین از از ره آمدند و چوکی مخصوص پیلوت طیاره را که در منطقه از ره سقوط کرده بود، با خود آوردند، وسائل مخصوص پیلوت که در اثنای فرود آمدن فراشوت باید با خود حمل کند، نیز در جمع این سامان بود. موفق باشید

پاسخ ها به سوالات مجله جهاد کشمیر

قبل از حوادث ۱۱ سپتمبر

کشور ما از حساسترین مرحله تاریخ خود می‌گذرد، آینده افغانستان و سرنوشت ملت ما در این مرحله رقم خواهد خورد، وضع کنونی نمی‌تواند برای مدت طولانی دوام کند، تغییر حتمی و لابدی است، اوضاع غیر طبیعی موجود که در نتیجه مداخلات بیرونی بر کشور ما تحمیل شده است، ممکن نیست پس از این دوام کند، ملت ما نمی‌تواند وضع دردآور کنونی را بیش از این تحمل کند، حالت فعلی به حالت قبل از طوفان شباهت دارد. ما منتظر دگرگونی عاجل و عمیق در وضع موجود کشور هستیم، امیدواریم این دگرگونی مثبت و در جهت نجات مردم از وضع دردآور و غم‌انگیز کنونی باشد.

دلیل اینکه چرا با وجود پیروزی در جنگ با نیروهای شوروی و آزادی کشور از تسلط اجنبی و سقوط حکومت‌های دست‌نشانده، افغان‌ها نتوانستند افغانستان آزاد و سربلند بسازند و آرمان يك و نیم میلیون شهید‌شانرا که تشکیل حکومت اسلامی در افغانستان آزاد و مستقل بود تحقق بخشند، و دلیل اینکه چرا جنگ تا حال ادامه دارد کاملاً روشن است: این جنگ را مسکو و واشنگتن مشترکاً بر افغانها تحمیل کردند، هر دو از تأسیس دولت اسلامی بدست مجاهدین بیم داشتند، کشورهای همسایه ما نیز با واشنگتن و مسکو هماهنگ شدند و ادامه جنگ در این کشور را بر تأسیس دولت اسلامی ترجیح دادند، و گمان کردند که منافع آنان در ادامه تشنج در منطقه مضمّن است، از اینرو بر

دوام جنگ سرمایه گذاری نمودند و گروه های درگیر را در جنگ علیه رقبای خود حمایت نموده و سلاح و مهمات در اختیار شان گذاشتند. در حقیقت جنگ کنونی ادامه جنگ قبلی است، جنگ افغانها با روسها تا هنوز پایان نیافته، فقط شکل آن تغییر کرده. ما مطمئنیم که ملت ما در این آزمون نیز موفق خواهد شد، این مرحله نیز پایان خواهد یافت، قربانی های ملت ما به ثمر خواهد نشست و جنگ به پایان خواهد رسید و ما حکومت دلخواه اسلامی منبعث از اراده مردم خواهیم داشت.

جنگ در صورتی پایان می یابد که:

الف: مداخلات بیرونی در امور داخلی کشور ما متوقف شود و کشورهای ذیدخل از ارسال سلاح و مهمات به افغانستان خودداری کنند.
ب: گروههای افغانی سلاح را بر زمین بگذارند، از جنگ دست بردارند، از وابستگی ها اجتناب کنند، با راه حل مسالمت آمیز و صلح آمیز توافق کنند، در نتیجه تفاهم حکومت موقت درست شود، سپس انتخابات برگزار شود و قدرت به حکومت منتخب انتقال یابد. احزاب سیاسی و کشورهای ذیدخل در جریانات افغانستان با اصل تعیین سرنوشت و انتخاب زعیم توسط مردم توافق کنند و از تحمیل حکومت دلخواه بر مردم از طریق سازش ها، جنگ ها و کودتا ها خودداری ورزند.

ج: تأسیس جبهه نیرومند سیاسی - نظامی از گروههایی که به بیگانگان وابسته نیستند، به آزادی و استقلال افغانستان باور دارند، با برگزاری انتخابات و تأسیس حکومت منتخب موافق اند.

د: قیام مجدد ملی علیه نیروهای جنگ طلب که با اتکاء به کمک های سیاسی، مالی و نظامی اجانب مردم را گروگان گرفته اند و باعث ادامه جنگ در کشور اند.

تحریم های يك جانبه را غیر عادلانه می خوانیم و باعث ادامه جنگ می شماریم، مسکو و واشنگتن با اعمال تحریم های يك جانبه به این

توافق رسیده اند که جبهه شمال را در برابر طالبان حمایت کنند و از این طریق دوام جنگ را تضمین نمایند. هر دو احساس کردند که جبهه شمال توان ایستادگی در برابر طالبان را از دست داده، با اعمال فشار بر طالبان و توافق با ادامه کمک های نظامی به جبهه شمال خواستند از سقوط جبهه شمال مانع شوند.

در افغانستان هیچ حکومتی به مفهوم واقعی کلمه وجود ندارد، حکومت استاد ربانی نه پایتخت دارد، نه منطقه تحت حاکمیت، نه کابینه، نه مشروعیت و نه حمایت مردم، حتی آدرس ثابت هم ندارد، ولی بدلیل اینکه روس ها از آن حمایت می کنند و امریکا نیز نسبت به طالبان آنها را می پسندد، نمایندگی افغانستان در سازمان ملل به این حکومت بی آدرس و بی پایتخت تعلق گرفته. متأسفانه سازمان ملل بجای آنکه اعتراف به يك حکومت را به انتخابات، تأیید مردم و تأمین امنیت در کشور مشروط کند و بگوید که زمانی نماینده یکی از طرف ها را به عنوان نماینده رسمی افغانستان می پذیرد که از طریق انتخابات به قدرت برسد و مورد حمایت مردم بوده، کفایت اداره کشور را داشته باشد، برعکس تحت فشار امریکا و روسیه گروهی را به عنوان نماینده مردم به رسمیت می شناسد که عامل جنگ است و به کمک اجنبی علیه مردم خود می جنگد.

امریکا از مدت ها به این سو بر پروژه تحمیل ظاهر خان بر کابل سرمایه گذاری دارد، تلاش هایش را در این رابطه تسریع و تشدید نموده، اخیراً مسکو و دهلی جدید نیز در این مورد با امریکا همونوا شده، حکومت بی نظیر بوتو، مخصوصاً جنرال بابر وزیر داخله اش نیز در این مورد به امریکا تعهد سپرده بود و جنرال بابر بهمین منظور حرکت طالبان را ساخت و حمایت کرد.

ما و همه مجاهدین مؤمن که برای تأسیس حکومت اسلامی جهاد کرده اند، هرگز اجازه نخواهیم داد که حکومت دست نشانده امریکا بر

کشور ما تحمیل شود، ما خواهان حکومت منتخب بوده و هیچ حکومت مزدوری را نخواهیم پذیرفت، دوران حکومت های شاهی در افغانستان پایان یافته، هیچ نیروی نمی تواند چنین حکومتی را بر افغانستان تحمیل کند.

اسامه از نظر امریکایی ها مجرم است، چون او خواهان خروج قوای امریکایی از کشور خودش سعودی است. امریکا حق ندارد افغان ها را بخاطر اسامه زیر فشار بگیرد و مطالبه اخراج او را از افغانستان بنماید، امریکا به مخالفین مسلح عراق، ایران، و خیلی از کشورهای دیگر پناه داده، با آنها کمک های مالی و نظامی می نماید، چگونه کار خود را جائز می شمارد و اقامت اسامه را در افغانستان ناجائز می خواند!!

امکان صلح میان جبهه شمال و طالبان خیلی ضعیف است، این صلح در صورتی ممکن خواهد بود که حامیان بیرونی هر دو طرف باهم به توافق برسند، مهار جنگ و صلح در دست نیروهای است که تمویل و تجهیز طرفهای درگیر را به عهده دارند.

ما طرحی به این شکل برای حل مسألت آمیز بحران به هر دو طرف

سپردیم:

- احزاب افغانی با اصل انتخابات، انتخاب رهبر توسط مردم، تأسیس شورای مقتدر نماینده مردم، تشکیل اردوی ملی بر اساس دوره مکلفیت، تدوین قانون اساسی توسط شوری، استقلال قوه قضایی در امر تطبیق شریعت و اجرای حدود و تحریم سعی برای رسیدن به قدرت از طرق ناجائز توافق کنند.

- حکومت موقت غیر ائتلافی تشکیل گردد، ریاست این حکومت به جنبش طالبان سپرده شود، کابینه از سوی رئیس دولت تشکیل گردیده و غرض اخذ رأی اعتماد به شوری راجع شود.

- در مرحله حکومت موقت؛ شوری مقتدری به این شرح تشکیل گردد:

۱. از هر ولسوالي تحت تسلط طالبان يك نماينده توسط مردم انتخاب شود.
 ۲. از مناطق تحت سلطه جبهه شمال نماينده هر ولسوالي توسط مردم انتخاب شود.
 ۳. از پاکستان ۳۰ نفر، از ايران ۲۰ نفر، از کشورهای آسیای مرکزی ۵ نفر، از کشورهای عربی ۵ نفر، از کشورهای اروپايی و کشورهای امريكايي پنج پنج نفر، نماينده های مهاجرين مقيم اين کشورها انتخاب شوند.
 ۴. رئيس قوه ستره محکمه و اعضای شورای عالی قضا به رأی دو ثلث اعضای مجلس انتخاب شوند.
 ۵. کمیسیون مستقل انتخابات و کمیسیون امور دفاعی بخاطر تشکیل اردوی ملی از سوی مجلس انتخاب شوند.
 ۶. قانون اساسی کشور توسط این مجلس تدوين و تصویب شود.
 ۷. حکومت موقت برای دو سال ادامه کند و در پایان، مطابق قانون اساسی جدید، انتخابات برگزار شود و قدرت به حکومت منتخب انتقال یابد.
 ۸. اگر احزاب و جماعت های اسلامی دنیا هیئتی به داخل بفرستند و از هر دو طرف درگیر بخواهند که با این طرح توافق کنند، اگر طرف های درگیر با این طرح توافق نکنند از مردم افغانستان بخواهند که با طرف های درگیر مقاطعه نمایند و بحران را با يك قیام ملی مجدد حل کنند، با این کار می توانند نقش مؤثری در حل بحران بازی کنند و کمک شایانی به حل بحران و خاتمه جنگ خواهند کرد.
- امریکا در گذشته کمونیزم و اتحاد شوروی را خطر اصلی و دشمن درجه يك می پنداشت و اسلام و حرکت های اسلامی را دشمن درجه دو، در مقابله با دشمن درجه يك حاضر بود با دشمن درجه دو کنار بیاید، ولی بعد از زوال اتحاد شوروی اسلام را دشمن درجه يك می خواند و روسیه را حریف درجه دو، توافق با روس ها در راه مقابله با اسلام نه تنها کار حیرت آور نیست بلکه در راستای سیاست های کلی امریکا می باشد.

روسیه و امریکا در گذشته جبهه شمال را علیه ما ساختند و حمایت کردند و اکنون علیه طالبان حمایت می کنند، هر دو از این جبهه به

عنوان وسیله فشار و عامل ادامه جنگ استفاده می‌کنند.

مسئله اساسی خاتمه جنگ، اعاده صلح، تأسیس حکومت منتخب و در خدمت مردم است، بقیه امور در درجه دوم اهمیت قرار دارد، کشورهای اسلامی باید نخست برادران افغانی شانرا در راه رسیدن به این اهداف کمک کنند، با امریکا و روسیه همکاری ننموده و از گروه های درگیر حمایت نکنند، جهان اسلام مخصوصاً کشورهای همسایه مدیون افغان ها بوده، باید دین خود را در برابر این ملت مظلوم ادا کنند.

طرح ما تنها برای طالبان نیست، طرح کلی، شامل همه گروههای افغانی و برای خاتمه جنگ است، تفصیلات آن را در جواب های قبلی عرض کردم.

ما با هر گروهی که خواهان خاتمه جنگ و اعاده صلح، تأسیس حکومت منتخب اسلامی باشد می‌توانیم توافق کنیم، ولی با کسانی که به اشاره اجنبی علیه ملت خود می‌جنگند هرگز کنار نخواهیم آمد. این مربوط به طالبان و سیاست های این گروه است، اگر آنها بر ادامه جنگ اصرار نکنند، و با حل معقول و مطابق ضوابط اسلامی توافق کنند از جانب ما اشکالی وجود نخواهد داشت.

در میان طالبان يك گروه چنان است که تفاهم با آنها آسان است و ما مشکلي با آنها نداریم، ولی گروه دیگری تحت تأثیر حلقه های بیرونی بوده، مانع تفاهم و خواهان جنگ با گروه های جهادی مخصوصاً حزب اسلامی می‌باشد. ما در تماس های خود با گروه های افغان قصد توافق میان دو گروه را نداریم، برعکس خواهان حل و فصل منازعه بوده ایم، طرح جامعی برای خاتمه بحران ارائه کرده ایم، توافق ما با هر گروهی مشروط به حمایت از این طرح است.

این هدف در صورتی برآورده خواهد شد که در کابل، اسلام آباد و تهران حکومت های منتخب از مردم نمایندگی کنند و خواهان تقارب

هر چه بیشتر میان کشورهای اسلامی باشند. نیروهای استعماری خواهان تجزیه هر چه بیشتر مسلمانان بوده، از وحدت آنان بیم دارند. حکومت های دست نشانده آنان در کشورهای اسلامی مانع اساسی بر سر راه وحدت امت بوده، حکومت های استبدادی، مطلقه، فردی، خاندانی، و کودتایی که از تأیید مردم خود محروم اند و بر نیروهای اجنبی متکی اند و گروه های سیاسی وابسته به اجنبی مانع این وحدت می شوند. متأسفانه ما تا حال نتوانسته ایم به سویه کشورهای اروپایی بهم نزدیک شویم، کشورهای اروپایی با وجود اختلافات شدید نژادی و مذهبی و لسانی توانسته اند تا حد زیادی اختلافات شانرا حل کنند، پارلمان مشترک بسازند، ارودی مشترک درست کنند، کرنسی شانرا توحید نمایند، ضرورت ویژه ها را منتفی سازند، تعرفه گمرکی شانرا هماهنگ سازند، و به سرعت بسوی اروپای متحد پیش می روند، ولی ما با همه مشترکات عمیق دینی و با آنکه زمانی جزء کشور بزرگ اسلامی بودیم و دارالخلافه واحدی داشتیم، نمی توانیم گامی بسوی وحدت برداریم. در موجودیت نظام های گوناگون سیاسی در جهان اسلام، از حکومت مطلقه فردی تا دیموکراسی به شیوه غربی، تمناى وحدت امت تمناى واقعبینانه نیست، گام نخست در جهت توحید امت این است که نظام های سیاسی حاکم بر کشورهای اسلامی را یکسان ساخت و نقش مردم را در انتخاب نظام و رهبر محرز ساخت، پس از آن راه ما بسوی وحدت باز می شود.

برای مردم مظلوم کشمیر دعاء می کنیم، امیدواریم اسلام آباد با مجاهدین کشمیر همان کاری را نکند که با مجاهدین افغانستان کرد!

د اناکونډه ناکام عمليات

امريکايانو د شاهي کوټ عملياتو ته د اناکونډه "anaconda" ښاه مار" نوم ورکړی وو. دوی گمان کولو چې په دې عملياتو سره به د مخالفينو د شاهي کوټ مرکز داسي ووځي چې بيا به څوک پداسي مرايشکزو کې د راغونډېدو او له امريکايي فوځونو سره د ډغرو وهلو جرأت نکوي!! خو د عملياتو نتيجه د دوی د انگېرنو او تبليغاتو کاملاً برعکس وه. لاندې څو موارد دا حقيقت ښه ثابتولی شي:

۱- امريکايانو په لومړۍ سر کې دا تبليغات کول چې د شاهي کوټ په مورچلو کې "۱۵۰ - ۲۰۰" کسان راغونډ شوي، خو په ورستيو ورځو کې ئې ويل چې دلته تقريباً ۱۰۰۰ کسان موجود وو.

۲- د دوی اندازه دا وه چې عمليات به حد اکثر درې څلور ورځي دوام کوي!! خو برعکس توده جگړه تر دوو هفتو روانه وه او لا تر اوسه چې څو اونۍ ورباندي تېري شوې، په هغي سيمي کې جگړه ايز حالت نه دی ختم شوې او يو په بل پسي د نښتو راپورونه ورکول کېږي.

۳- غربي خبري سرچينو د امريکايي چارواکو د ادعاگانو په استناد ويل چې په دې عملياتو کې "۸۰۰" مجاهدين په قتل رسېدلي، خو د عملياتو تر دولسمي ورځې پوري دوی نه يو اسير وښودلی شو او نه د يوه شهيد جسد!! له دې وروسته او د عملياتو په پای کې د افغاني امريکايانو په خوله ئې يوازي د "۸" مړو خبره کوله. او د خبريالانو د دې پوښتني په وړاندي ئې ځواب نه درلودو چې د "۸۰۰" مړو اجساد څه شول او ولي موږ ته اجازه نه راکوئ چې د جگړې ساحه وگورو او د تلفاتو، مړو او د جگړې د نتايجو دقيق راپور جوړ کړو.

۴- امريکايي چارواکو د خپلو فوځونو د مرگ ژوبلي په اړه هم دې ته ورته دروغ ويل. دوی يوازي د دوو هليکوپټرو د سقوط او د "۸" مړو او "۲۴"

ټپيانو راپور ورکړی!! حال دا چې لږ تر لږه پنځه هلیکوپټري يا کاملاً يا په نسبي توگه تخریب شوې. د دوی د مرو او ټپيانو شمېر تر "۹۰" زیات وو، د افغاني امریکایانو د مرو او ټپيانو شمېر تر "۷۰" زیات وو.

۵- دوی په تېرو میاشتو کې په "۳۶۰۰۰" نظامي الوتنو اعتراف کړی!! یعنی هره ورځ ۲۰۰ الوتنې!! خو د دې تر څنګ ئې ویلي چې تر اوسه ۲۱۰۰۰ ېمونه وروول شوي. دا خبره له دې کبله صحیح نه ده چې که د هري الوتنې په ترڅ کې لږ تر لږه دوه ېمونه وروول شوي وي نو باید د ټولو ېمونو شمېر $۲۱۰۰۰ \times ۲ = ۷۲۰۰۰$ وي. که دوی ویلي وی چې په دې میاشتو کې د راکټونو او نورو ېمونو تر څنګ ۲۱۰۰۰ لیزري ېمونه وروول شوي، ادعاء ئې د منلو وړ وه!!

۶- دوی د شاهي کوټ په عملیاتو کې نه د خپلو اسیرانو په اړه اعتراف کړی او نه په دې چې نه دي توانېدلي د خپلو ټولو مرو اجساد تر لاسه کړي. د شاهي کوټ مجاهدین ادعاء کوي چې دوی ۲۲ کسان په اسارت نیولي وو چې له دې جملې څلور کسان وژل شوي، څلور کسان د زړه د سکتې په وجه مړه شوي او باقی ۱۴ کسان له دوی سره ژوندي پاته دي. دوی دا ادعاء هم کوي چې د یوه مړي د جسد شا او خوا ته داسې ېمونه ایښودل شوي وو چې کله نور امریکایان او د دوی مزدور افغاني ټوپکیان د مړي ځای ته رسېدلي او د جسد د انتقال هڅه ئې کړې، منفجر شوي او دوی ته ئې زیاته مرګ ژوبله اړولې. له دغې ورځې وروسته امریکایي فوځیان د دې هڅه کوي چې خپل مړي د افغاني امریکایانو په ذریعه انتقال کړي، چې د هر مړي د پیداکولو او انتقال په سر څلور زره ډالر جایزه ورکوي.

۷- د شاهي کوټ مجاهدین وايي: دې امریکایي عملیاتو ته د "اناکونډه یعنی ښامار" نوم ورکول صحیح نه وو، باید نوم ئې "کونډه انا" ایښودل شوی وی. "کونډه انا" هغې زړې بودۍ ته وايي چې مېړه ئې مړ شوی وي، ځان تر ټولو ستر گڼي، چې کله په خپلو لمسیانو غصه شي او وغواړي چې په تېره ئې وولي گوزار ئې خطا ځي او د بل پر ځای خپل سر ولي!

شاهي کوټ مجاهدینو لخوا

شرعي فتوى

پر افغانستان د امريکا او بریتانیا له حملې ورسته د دې هېواد دیندار او په خدای مین کسان له خپلو علماوو او مشرانو مسلسل پوښتني کوي چې د دې نوي وضعیت په وړاندي د افغانانو ديني او مذهبي مسؤليت کوم دی او له دې حالت د هېواد د ایستلو لار څه ده؟ موږ د افغانستان او اسلامي نړۍ د ټولو با ايمان او حقيقي علماوو په استازیتوب د دوی پوښتنو ته لاندې ځوابونه وایو او دا فتوى صادروو:

پر افغانستان د امريکا تر مشرۍ لاندې د کفري ځواکونو له تېري وروسته او په دې هېواد کې د دوی د مسلح ځواکونو له استقرار وروسته زموږ هېواد د دارالحرب حکم لري.

د شرعي نصوصو له مخې په دې حالت کې پر هر مسلمان؛ بنځه وي او که نارینه وي، پر ټولو مسلح جهاد تر هغه فرض عين دی چې د کفري ځواکونو سلطه پای ته ورسېږي، د دوی فوځونه زموږ له خاوري ووځي او په آزاد او مستقل افغانستان کې د افغان مسلمان ملت د خوښي اسلامي نظام قائم شي. اوس پر افغانانو جهاد همغسې فرض دی لکه د روسي قواوو په لاس د افغانستان د اشغال په وخت کې چې فرض وو. او هغه خلک چې د دوی ملگرتيا کوي دا کسان له شک او تردید پرته د کمونستانو په څېر مباح الدم او واجب القتل دي، دوی باید د کمونستانو په څېر وگڼل شي او د دوی په خلاف باید همغه څه وشي چې له کمونستانو سره وشول، مگر دا چې توبه وکړي، د دوی له ملگرتيا لاس واخلي او د خپلي گناه او جرم د جبران لپاره د دښمن په خلاف وسله واخلي او د ژوند تر آخري سلگۍ په اخلاص او صداقت وجنگېږي.

الله تعالى فرمايي:

لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ ﴿۱۳﴾ المجادلہ
په خدای او د آخرت په ورځي ايمان لرونکي هيڅ قوم به هيڅ کله داسي
ونه مومي چي له الله او د ده له رسول سره دښمني کوونکي سره دوستي
وکړي، که څه هم هغوی د دوی پلرونه وي، يا ئې زامن، يا ئې ورونه او
يا ئې خپلوان وي.

رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلي:

" مَنْ مَثَى مَعَ ظَالِمٍ يُقَوِّبِهِ وَهُوَ يَعْلَمُ أَنَّهُ ظَالِمٌ فَقَدْ خَرَجَ مِنَ الْإِسْلَامِ "

څوک چي له يوه ظالم سره د دې لپاره درومي چي د هغه ملاتړ وکړي،
پداسي حال کي چي پوهېږي هغه ظالم دی، يقيناً چي له اسلام وتلی.
د دې نصوصو په رڼا کي علماء دا فتوی ورکوي چي ټول هغه کسان،
ډلي او حکومتونه چي پر افغانستان د امريکا د وحشيانه حملې حمايت
او ملگرتيا کوي او په دې جنگ کي ئې په يوه او بل ډول د امريکايانو
ملگرتيا او مرسته کړي؛ له اسلام وتلي او د الله تعالى له صريح حکم ئې
بغاوت کړی. پداسي حال کي چي د امريکا د بم ورونو په نتيجه کي په
زرگونو بې گناه افغانان په شهادت رسېدلي، په لسگونو زره هجرت ته
اړ شوي او پر لسگونو جوماتونو په داسي حال کي بمونه وړول شوي چي
خلک د لمانځه لپاره غونډ شوي او جمع ولاړه وه، په دې حالت کي چي
څوک د امريکا د حملې ملاتړ کوي، له امريکايانو غواړي چي خپل
بريدونه مزيد تشديد کړي، د خپلو فوځونو شمېر زياد کړي، له کابل
علاوه په نورو ښارونو کي هم خپل فوځونه ځای پر ځای کړي، نه د
افغانانو په مرگ ژوبله خواشيني کېږي او نه د کليو، کورونو او جوماتونو
په وړاندو خفگان څرگندوي، دا کسان د هيڅ معيار له مخي نه د ايمان
خاوندان گڼلي شو، نه د انساني عاطفې او نه هم د افغاني غيرت خاوندان.

دوى الله تعالى، آخرت او ايمان ته شا کړې او خپل افغاني غيرت ئې په ډالرو پلورلى.

همدا راز پر ټولو افغانانو د هغو کسانو ملگرتيا، مرسته او ملاتړ فرض دئ چې د امريکايانو او انگرېزانو خلاف مقابله کوي. د دغو مجاهدينو اسرار ساتل، دوى ته د دښمن او د هغه د پلانونو په اړه مفيد معلومات ورکول، د دوى په خلاف د دښمن حملې شنډول، له دوى سره مالي، ځاني او نظامي مرستې کول، دوى ته پناه ورکول، د دوى د پټيانو معالجه او د دوى د شهيدانو درناوى؛ د فرد فرد باايمان افغان ديني او مذهبي دنده ده.

مور ټولو افغانانو او د نړۍ ټولو مسلمانانو ته بلنه ورکوي چې د اسلام د دې ستر دښمن په خلاف په دې مقدس جهاد کې برخه واخلي، دا جهاد بايد تر هغه ادامه وکړي چې ټول بهرني فوځونه له افغانستان ووځي، د کفرې ځواکونو او د دوى د گوداگانو سلطه پای ته ورسېږي او په افغانستان کې داسې اسلامي حکومت قائم شي چې مشران ئې د ملت له لوري غوره شوي وي، شريعت ته التزام لري، د افغانستان له خپلواکي او اسلامي هويت دفاع کوي او په هېواد کې محمدي شريعت قائموي. د هر باايمان افغان بايد دا عقیده وي چې قادر الله تعالى به دا نوي اشغالگران د مخکينيو په څېر له ماتې او رسوايي سره مخامخ کوي او امريکا او ملگري به ئې د شوروي اتحاد په څېر په ذلت او رسوايي اخته کوي، مجاهدينو ته به پر دښمن برى ورکوي او د يوه بل مغرور کفرې ځواک د راپرزولو شرف او افتخار به د دوى په برخه کوي او په دې ترتيب به ټوله نړۍ او مظلوم ولسونه د امريکا له شر ژغوري.

مور مجاهدينو ته وايو: خيرالناصرين الله تعالى ستاسو مل دئ، خپله ملا کلکه وتړئ، په لوى الله تعالى توکل وکړئ، په دې مو باور وي چې د مرگ، ژوند، ماتې او بري پرېکړي مالک الملک خداى صادروي.

حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ نِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ

کوم جهاد افضل دئ؟

د شوروي په خلاف جهاد که د امریکا په خلاف!

مور د افغانستان او د نړۍ د با ايمانه او رښتينو علماوو له فتوى سره سم د يرغلگرو امريکايي او انگرېزي فوځونو په ضد د جهاد اعلان وکړ. په دې مو باور وو او دئ چي په دې جهاد کي به هغه صادق او رښتيني مجاهدين حتماً برخه اخلي چي د روسانو په خلاف ئې جهاد کړي وي؛ خو دروغجن او کاذب مجاهدين او هغه چي اوس ئې خپل مخکيني اخلاص او صداقت له لاسه ورکړي، ايماني شور او شوق ئې ختم شوي، کسالت او وهن پرې مسلط شوي، د دنيا مينه، له مرگ وېره او دښمن ته طمع ئې په زړه کي راشنه شوې، دا کسان به خود د دې اعلان مخالفت او په مختلفو بهانو له جهاد ډډه کوي. دوی به نه يوازي د مجاهدينو له ملگرتيا ډډه کوي بلکي دښمن ته د ځان سپيناوی او يا د هغه له عقاب او عتاب د خوندي پاته کېدو په طمع به زموږ پر هېواد د امریکا د تېري او د امريکايي نظام د تپل کېدو حمايت کوي، د امريکايانو وحشيانه يرغل به د تروريزم خلاف روا جگړه گڼي، امريکايي نظام ته به د مشروعيت ورکولو هڅه کوي او د هغه پر تندي به د اسلام ټاپه وهي او د امريکايي افسرانو تر قومندي لاندي د مسلمانانو او مجاهدينو په خلاف جگړه، د هېواد په ښارونو، کليو او جوماتونو د امريکايي طيارو وحشيانه بريدونه او د بې گناه او بې دفاع افغانانو بې رحمانه وژني به په څلورو کتابونو روا او د تروريزم په ضد مشروع جنگ گڼي!!

با ایمان مجاهدین د خپل ایماني فراست په رڼا کي په دې ښه پوهېږي چي له امریکایانو سره ملګرتیا همغسي ده لکه له روسانو سره ملګرتیا، د امریکایي نظام په سیوری کي ژوند همغسي دی لکه روسي نظام ته سر ټیټول او د کمونستانو واکمني منل. په هغه امریکایي نظام کي شاملېدل چي امریکایي فوځونه ئې ساتنه کوي او مهار ئې د امریکایي افسرانو او د بش د خاص استازي په لاس کي دی او بیا د دې نظام په تندي د اسلام ټاپه وهل همغسي ده لکه چي مولوي عبدالعزیز او مولوي عبدالولي؛ د نجیب د اسلامي شتونو د وزارت غړو به چي د نجیب حکومت؛ اسلامي حکومت گڼلو او مجاهدین به ئې د اشرارو په نامه یادول، خو په خپلو پټو غونډو کي به ئې خپلو ملګرو ته ویل: مور غواړو له دې لاري اسلام او خپل مذهب ته خدمت وکړو!! دوی دواړه سلفیان وو.

څوک چي په الله ایمان لري او د الله کتاب ئې لارښود وي، هغه به د امریکا جمهور رئیس جورج بش؛ د مصر د هغه فرعون په څېر گڼي چي موسی علیه السلام ئې مقابلي ته لېږل شوي وو. په دین پوه کسان په دې پوهېږي چي د اسلام له نظره جورج ډبلیو بش د دې زمانې فرعون دی، تر فرعون، فرود او ابو جهل ستر طاغوت. په حقیقت کي د مصر فرعون د دې فرعون په وړاندي یو وړوکی طاغوت گڼل کېږي. د بش ملګري د فرعون ملګري دي او د ده با ایمان مخالفین د موسی علیه السلام ملګري.

فرعون هم ځان مصلح او موسی علیه السلام تروریست گڼلو او خلکو ته ئې ویل: ما پرېږدئ چي موسی ووژنم، هغه دي خپل رب مرستي ته وبلي، زه وپېرېم چي مبادا ستاسو دین بدل نه کړي او یا په زمکه کي فساد خور نشي!!

فرعون ته هم خپلو درباریانو مشوره ورکړه چي د موسی علیه السلام د مقابلي لپاره د ساحرانو لویه جرگه جوړه کړه او خلکو ته ووايه: که زموږ ملګري ساحران په خپل مأموریت کي بریالي شول د دوی متابعت

به کوو. قرآن دا صحنه خومره ښه تمثیلوی:

قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَبْعَثْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ﴿٣٦﴾ يَا تُثُوكَ بِكُلِّ سَحَابٍ
عَلَيْهِ ﴿٣٧﴾ فَجُمِعَ السَّحَرَةُ لِمِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ﴿٣٨﴾ وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ
مُجْتَمِعُونَ ﴿٣٩﴾ الشعراء

(درباریانو) وویل: ده (موسی علیه السلام) او ورور ته ئې مهلت ورکړه او په ښارونو کې ټول راغونډوونکي (جارچیان او اړیکي) وگماره، د دې لپاره چې ټول پوه ماهر جادوگران درته راوړي. نو کوډگران د معلومي ورځې میقات ته راغونډ کړی شول او خلکو ته وویل شول: آیا تاسو هم غونډېدونکي یاست؟ چې د دغو سحره وو متابعت وکړو که غالب شول؟ گورئ چې زموږ د زمانې فرعون هم د خپل سلف په پل گام کېښېښود او د خلکو د غولولو لپاره ئې همغه څه وکړل چې د مصر فرعون تر ده د مخه تجربه کړي وو.

چاچي د قرآن لارښوونو ته رجوع کړې وي په دې ښه پوهېږي چې: د طاغوت غلامی، د هغه سلطې ته سر ټیټول او د هغه تر حکم لاندې ژوند باندې رضایت او له هغه سره دوستي او ملگرتیا د ایمان منافي ده او الله جل شانه د هغه چا ایمان هیڅ کله نه قبلوي چې د ایمان دعوی کوي خو طاغوت ته سر ټیټوي.

هغه چې څو ورځې ئې د مجاهدینو ملگرتیا کړې وي او د روسانو په ضد د جهاد په سنگر کې پاته شوي وي، خو وروسته د بې لارو مشرانو په وینا یا د روسانو د ملگرو په صف کې ودرېدلي او یا ئې د امریکایانو ملگرتیا کړې وي او په هغه ائتلافي نظام کې شامل شوي وي چې بهرنیو بې دینه ځواکونو پر افغانانو مسلط کړی او هغه کسان ئې د دې نظام د مشرانو او چارواکو په توگه منلي چې دغو ځواکونو ورته غوره کړي، دا کسان په حقیقت کې د بني اسرائیلو هغي ډلي ته ورته دي چې سامري وغولول او د موسی علیه السلام له ملگرتیا او د الله تعالی د بندگۍ له

هغه لور مقام ئې د سخوندر د عبادت پر بوتي حضيض ته راپرې ايستل، چي د لوی او مقتدر الله پر ځای "عجلاً جسداً له خوار" مخي ته په گونده شول!!

کوم با ايمان او په دين پوه انسان په دې نه پوهېږي چي د امريکا خطر تر شوروي زيات دئ او د امريکايانو دښمني له اسلام سره تر شورويانو ژوره او زړه ده، امريکايانو د نړۍ د ټولو مسلمانانو په خلاف دا دئ بل صليبي جنگ پيل کړی، د هغو يهودانو مرسته کوي چي د مسلمانانو لومړۍ قبله ئې اشغال کړې، د دوی په وسلو او د خبيثو يهودانو په ناولو لاسونو هره ورځ په لسگونو بې وزلي فلسطينيان وژل کېږي، د اسلامي نړۍ گڼ شمېر هېوادونه ئې اشغال کړي او په هر يوه کي ئې نظامي اډې جوړي کړې او بې شمېره فوځونه ئې هلته ځای پر ځای کړي، غواړي پر ټولي اسلامي نړۍ حکومت وکړي او ټول هغه حکومتونه رانسکور کړي چي واشنگتن ته سر نه ټيټوي او پر ټولي نړۍ د امريکا سلطه او واکمني نه مني.

څوک چي د امريکايي ځواکونو په ضد جهاد د شوروي ځواکونو په ضد تر جهاد افضل نه گڼي او د فرضيت په دروندوالي ئې باور نه لري هغه نه په دين پوه دئ او نه له دنيا خبر. نه دی د ملگرتيا وړ دئ او نه ئې خبره د اورېدو. د هغه چا خبره واوره او ملگرتيا ئې وکړه چي تا د الله په لار کي صادقانه جهاد ته رابلي. همدا ستا د ټبر غړی دئ، همدا ستا ديني ورور دئ او همدا ستا فکري ملگری دئ، له داسي کسانو پرته مه خپلوان خپلوان گڼه، مه ورور ته ورور وايه او مه ملگري ته ملگری. او همدا د رښتيني ايمان تقاضا ده او همدا د قرآن حکم، چي فرماي:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا آبَاءَكُمْ وَإِخْوَانَكُمْ أَوْلِيَاءَ إِنِ اسْتَحَبُّوا
الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِّنكُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٣٣﴾

التوبه

ای مؤمنانو! که مو پلرونو او ورونو کفر تر ایمان غوره وگڼلو نو هغوی خپل دوستان مه نیسئ؛ او له تاسو چي هرچا له دوی سره دوستي وکړه؛ نو هغوی ظالمان دي.

څنگه به دا جهاد تر مخکيني افضل نه وي چي عملاً گورو امریکایان هم په خپله زموږ په خلاف جنگېږي او هم یهودان زموږ په خلاف جنگوي، خو روسانو د امریکایانو برعکس د یهودانو په خلاف د فلسطینیانو مرسته کوله!! څنگه به افضل نه وي چي د شورویانو په ضد د تېر جهاد په دوران کي پاکستان، ایران او د اسلامي نړۍ گڼ شمېر هېوادونو ستا مرسته کوله او ډېر کسان د همدغو مرستو په وجه ستا په څنگ کي ودرېدل او ستا ستونزي ئې راکمولې، خو اوس همدا ملکونه هم د امریکایانو خوا ته ودرېدلي او د مظلومو افغانانو په ضد د امریکا په وحشیانه جنگ کي ستا د دښمنانو مرسته کوي او ته له الله تعالی پرته د اتکاء او اتکال بله مرجع او ملجأ نه مومي. که ته واقعاً په الله اعتماد وکړې، هغه ځان ته کافي وگڼې، له دین د دفاع په خاطر او د اسلام د دې لوی او خطرناک دښمن د مقابلي لپاره جهاد ته ملا وتړې نو ستا دا جهاد پرته له کوم شک او تردید تر پروني جهاد ډېر غوره او افضل دی.

اوس به معلومېږي چي ستا پروني جهاد صادقانه او مخلصانه وو که دروغجن او غولوونکی. ما ته ووايه: د هغه چا د ننني ایمان او پروني جهاد په اړه څه قضاوت کوي چي اوس د څو ډالرو لپاره د امریکايي فوځ د یوه وړوکی افسر داسي ذلیل پهره دار، نوکر او عسکر جوړ شوی چي د هغه په وړاندي هره شېبه لاس په نامه ولاړ او د ده په قومنده د مسلمان په خلاف جنگ ته چمتو دی او کار ئې دې حد ته رسېدلی چي د هغه په وړاندي له لمونځ کولو هم ډډه کوي او که کله د امریکايي افسر په غیاب کي په لمانځه ودرېږي او ناڅاپي د ده امریکايي افسر راووځي او د تلو لپاره د موټر په لوري وخوزېږي نو دی لمونځ په نیمايي کي پرېږدي، له سلام گرځولو پرته په زغاسته شي او د امریکایانو د

حفاظت لپاره په وروستي گاډي کي په منډه سپور شي، د ټوپک په ماشپ ګوته کښېږدي او په دې ترتيب خپل امريکايي افسر ته د دې خبري د ثابتولو هڅه وکړي چي صادق نوکر دئ، د هري قومندې منلو ته چمتو دئ، د دوی لپاره لمونځ پرېښودل او د خپل افغان ورور په خلاف جنگېدل خو پرېږده د خپل عزت او ناموس قرباني کولو ته هم چمتو دئ!!! که څوک دا کس د ايمان خاوند گڼي نو په ده او داسي ايمان دي د لوی خدای لعنتونه وي. او که څوک دې ته افغان وايي نو په داسي بې غبرته افغان دي د الله پاک لعنت وي. واقعي افغانان له داسي بې ايماني او بې غبرتي الله تعالی ته پناه وړي.

زه د هغه چا له ايمان جار شم چي ويل ئې: پلار مي د مجاهدينو قومندان وو، د الله په لاري کي شهيد شو، د نورو مخلصو قومندانانو په څېر نه ترې مال پاته شو او نه د دنيا بله متاع، زموږ ولايت ته د امريکايي فوځونو له راتلو وروسته مي له ځان سره فکر وکړ چي څه وکړم چي د خپل پلار په څېر شم او د ده په پل گام کښېږدم او د ده ناخلفه زوی ونه گڼل شم. دعاء مي وکړه چي خدايه زما پلار ته دي د روسانو په خلاف د جهاد توفيق ورکړ، ما ته د امريکايانو په خلاف د جهاد توفيق راکړې. خو له ځان سره مي وويل: دا دعاء خو الله جل شأنه هلته قبلوي چي لومړی له موجود وس او توان کار واخلم. دومره پيسې مي برابرې کړې چي دوه ۱۰۷ ميزايلونه ورباندي واخلم، د شپې له خوا مي داسي ځای ته انتقال کړل چي د امريکايانو اډه مي په نښه کولی شوی، دواړه د دښمن د اډې په منځ کي ولگېدل او له لوی غږ سره وچاودل. لاسونه مي بيا د دعاء لپاره پورته کړل چي پاکه ربه! زما همدا وس وو، ته مزید توفيق راکړې! ناڅاپي مي ذهن ته راغله چي راځه فلاني قومندان ته ورشه او له هغه سره خپل راز شريك کړه. هغه ته ورغلم او کيسه مي ورته وکړه، هغه تشويق کړم او راته وئې ويل: نور څه کولی شي؟ ما ورته وويل: که يو کلشکوف او سلنسر ئې پيدا کړم نو

کولی شم چي د دښمن د تلو راتلو په لار کي ورته کمين ونيسم او مهم کسان ئې په نښه کړم. هغه هم کلشنکوف راکړ او هم ئې سلنسر. دواړه مي له ځان سره واخيستل او يو زيړی مازديگر د غره په ډډه کي د يوه گڼ ځنگل په ونو کي پداسي ځای کي د کمين لپاره کښينستم چي امريکايي افسران د مجاهدينو د يوه پخواني مرکز د پلتنې لپاره هلته راتلل. ناڅاپي هغوی راغلل، له موټرو کوز او د ساحې په لتولو لگيا شول. زه له دوی نه لږ لري وم، ورو ورو او احتياط سره ورنژدې شوم او هغه ځای ته مي ځان ورساوو چي زما مرمی ورسېده. دوی د ساحې له ليدو وروسته خپلو موټرو ته په ختو شوو، يو داسي کس مي په نښه کړ چي افسر راته معلومېدو، هغه ولگېدو او په زمکه راپړيووت، د سلنسر په وجه زما د ټوپک غږ هيچا نه وو اورېدلی، ملگرو ئې گمان وکړ چي هغه له موټره راپړيووت او زخمي شو. نوموړي قومندان ته ورغلم او دا کيسه مي هم ورته وکړه او هغه راته وويل: له تا د مخه د امريکايانو يوه افغان پهره دار چي په همدې صحنې کي حاضر وو دلته راغی او همدا کيسه ئې راته وکړه او وئې ويل: مور گمان کاوو چي دا افسر له موټره د لوېدو په وجه زخمي شو خو د ډاکټر له معاینې وروسته معلومه شوه چي هغه پر سر په مرمی لگېدلی وو، امريکايان په مور بدگمان شول او فيصله ئې وکړه چي له دې وروسته به افغان پهره داران له خپلي شا او خوا لري ودروي. دغه با ايمان قومندان ښه ونازولم او دومره مرسته ئې راسره وکړه چي د څو کسيز گروپ ټول ضروري تجهيزات او اړتياوي ورباندي برابرولی شم. وعده ئې راکړه چي هر څه دي په کار وي ان شاء الله درته راپيدا کوم ئې. الحمد لله اوس د راتلونکو عملياتو لپاره ډېر څه لرم، له لوی او مهربان الله مزید توفيق او همت غواړم.

راشئ د دغه مخلص مجاهد د ايمان په هېنداري کي د خپل ايمان خېره وگورئ! دا خو پرېږده له هغه اروپايي او امريکايي هلکانو او نجونو سره خپل غيرت مقايسه کړه چي د نيويارک، واشنگټن، پاریس او

لندن په ښارونو کې مظاهري کوي، د جورج ډبليو بش او توني بلير عکسونه سوزوي، پر افغانستان د امريکا او بریتانیا تېری محکوموي او د دغو هېوادونو له چارواکو غواړي چې د افغان مظلوم ولس په ضد خپل ناروا او وحشيانه بریدونه پای ته ورسوي، خپل فوځونه له دې هېواد وباسي، پر افغانانو د يوه لاس پوځي حکومت له تپلو ډډه وکړي او افغانان پرېږدي چې خپل برخليک په خپله وټاکي. ما ته ووايه، آیا دا غوره دی که هغه بې غیرته نوافغانان چې نه يوازي د امريکا په خلاف د څه ويلو جرأت نکوي بلکې په امريکايي نظام کې برخه اخلي او د دې هڅه کوي چې دی نظام ته اسلامي نوم ورکړي!!!

زه په دې باور يم چې که د هغه مخلص مجاهد په څېر ۱۰۰۰ په خدای مين مجاهدين تصميم ونيسي او د دوی ۱۰۰۰ مرمی په هدف ولگېږي، نو نه يوازي دا چې امريکايي فوځونه به زموږ له هېواد وځي او افغانان به خپلواکي تر لاسه کوي بلکې الله جل شأنه به امريکا د شوروي له برخليک سره مخامخ کوي او اسلامي نړۍ به د دوی له شر ژغوري.

راځئ چې په دې مقدس جهاد کې هم صادقانه برخه واخلو، په لوی او قدیر خدای توکل وکړو او هغه ته دا هيله وساتو چې د امريکا ماته، له افغانستان د امريکايي فوځونو ځورند سر وتل او د دې مغرور کفري ځواک زوال هم په موږ او د نړۍ په ټولو مظلومو مسلمانانو باندې وگوري.

و ما ذلك على الله بعزيز

د سي آی اي راکټي برید

د سي آی اي او پنتاگون چارواکو خپله هغه راکټي حمله تائيد کړه چې د دوی په وينا له يوې بې پیلوټه طيارې زما په خلاف کابل ته نژدې ترسره شوه!! د سي آی اي مشر ادعاء وکړه چې په دې حملې کې زما څلور لوړ رتبه ملگري په قتل ورسېدل!! او د امريکا جمهور رئیس وويل چې امريکا په هر هغه چا برید ته چمتو ده چې امريکايي ځواکونه تهديد کړي!!

د دې اظهاراتو معنی دا ده چې امريکا له طالبانو او القاعدې وروسته زموږ په خلاف نااعلان شوې جگړه پيل کړې. پداسي يوه غلچکي راکټي برید بې شرمانه اعتراف فقط دا خبره په گوته کوي چې امريکايي چارواکي په افغانستان د خپلي سلطې ټينگولو لپاره د هر هغه چا په ضد د جنگ اراده لري چې مسلمان وي، په خپل هېواد د امريکا سلطه نه مني او له افغانستان د پرديو ځواکونو وتل غواړي. امريکايانو اوس د نړۍ د ټولو اسلامي ځواکونو په ضد پراخه جگړه پيل کړې، دا جگړه په حقيقت کې د بش له وينا سره سم يو بل صليبي جنگ دی.

پر افغانستان د امريکا له وحشيانه حملې او د بې گناه افغانانو له بې رحمانه او بې درېغه وژنو معلومېږي چې بش د بريژنف ناکامه تجربه تکراروي، دی به هم په خپلو بدمعاشيو او کوبايي سياستونو سره امريکا له همغه عاقبت سره مخامخ کړي چې بريژنف شوروي اتحاد ورسره مخامخ کړ. شورويانو د ارتجاع او امپرياليزم په ضد د مبارزې تر نامه لاندې پر هر ملک د تېري او د هر چا د انقلابي ترور او وژني حق ځان ته ورکولو او دا دی اوس امريکايان له تروريزم سره د مقابلې په

پلمه خپلواکو هېوادونو ته فوځونه لېږي او پر بې گناه خلکو بمونه وروي.

امريکايان دي په دې پوه شي چي افغانان له مرگ وېره نه لري، د خدای په لار کي او د خپل هېواد د آزادي لپاره هري قربانی ته چمتو دي، هغوی غواړي چي ټول بهرني يرغلگر فوځونه دي له افغانستان ووځي، افغانان دي پرېږدي چي خپلي ستونزي په خپله حل کړي او خپل برخليک په خپل لاس او د پرديو له لاسوهنو پرته وټاکي. افغانان د هيڅ بهرني ځواک سلطه نه مني، هيڅ بهرني طاقت ته سر نه ټيټوي، له خدای پرته له هيچا نه وېرېږي، د خپلي عقيدې په حکم او د علماوو د فتوی سره سم، د يوه بل اسلامي جهاد لپاره ملا تړي، په لوی خدای توکل کوي، له خپل دين، خپلواکي او عزت دفاع کوي او يرغلگر ځواکونه له هېواد باسي. دوی اوس د خپل هېواد حالت همغسې گڼي لکه د روسانو له يرغل وروسته حالت، د امريکايي يرغلگرو په خلاف به همغه څه کوي چي د روسانو په ضد ئې وکړل. امريکايان او انگرېزان دي په دې پوه شي چي که روسان ونه توانېدل زموږ هېواد د تل لپاره اشغال کړي او په دې سرلوړي او مجاهد ولس خپل بېرک کارمل تحميل کړي، دوی هم نشي کولی خپل دوهم شاه شجاع پر افغانانو وټي. سرلوړي افغانان له غلامي کرکه لري او په هر هغه چا لعنت وايي چي پرديو ته سر ټيټ کړي او د پرديو د مټو په زور د دوی په هېواد د حکومت کولو هڅه وکړي. انگرېزانو شايد د جگدک هغه زړه جگړه هېره کړې وي په کومي کي چي د دوی له اولس زړه کسيز فوځ يوازي ډاکټر برايډن ژوندی ووت. نه پوهېږو له هغي ترخې تجربې سره سره دوی څنگه بيا پر افغانستان د تېري جرأت وکړ؟! زموږ هيله دا ده چي الله جل شأنه افغانانو ته د سکندر اعظم، چنگيز، تيمور، انگرېزانو او روسانو له ماتولو وروسته د امريکايانو د ماتولو او له خپل هېواد د دوی د ايستلو يو بل تاريخي افتخار ورپه برخه کړي.

په دې کي هيڅ شک نشته چي په افغانستان کي به د امريکايي فوځونو د ماتي نتايج همغسي وي لکه د شوروي ځواکونو د ماتي نتايج. دوی به هم نه يوازي له افغانستان وځي بلکي له ټولو هغو هېوادونو به هم وځي چي هلته د ولسونو د ارادې خلاف او په يوه او بله بهانه د دوی فوځونه مستقر شوي او د دې هېوادونو استقلال او ملي حاکميت ئې تر پښو لاندي کړی او کېدی شي خبره همغه ځای ته ورسېږي چي اوسنی متحده ايالات د شوروي په څېر ټوټې ټوټې شي او په ۵۲ مستقلو ملکونو وویشل شي. او په دې ترتيب ټوله اسلامي نړۍ او د دنيا ټول مستضعف ولسونه د دوی له شر او زور زياتي وژغورل شي. شايد ځينو کسانو مخصوصاً هغو ته چي د امريکا ظاهري وضعيت د دوی پر زړه او دماغ سيوری غورولې؛ د امريکا ماته او زوال همداسي گران او ناممکن ورته معلوم شي لکه د شوروي مغرورو ځواکونو د ماتي او دهغي وحشي امپراطوري د زوال خبره چي ورته محال او مستبعده معلومېده، دا کسان په دې نه پوهېږي چي هر څه پای لري، زړې امپراطورۍ د خپلي واکمنۍ په پای کي هغي کاواکي وني ته ورته شي چي ظاهر ئې ستر او سيوری ئې خور معلومېږي خو يو معمولي طوفان ئې وجړقوي او پر زمکه ئې رانسکوره کړي. دوی شايد په دې هم باور نه لري چي قدیر خدای ته لوی لوی او گران گران کارونه آسان دي او دا د ده ثابت او نه بدلېدونکی سنت دی چي هيڅ کله پر نړۍ د يوه مفسد او شرير ځواک دوامداري واکمنۍ ته اجازه نه ورکوي.

امريکايان دي په دې پوه شي چي افغانان وژلی شي، کورونه ئې وړانولې شي، له خپل هېواد ئې هجرت ته اړ کولی شي، خو نه د دوی پر خپلواک هېواد د تل لپاره حکومت کولی شي او نه دوی په غلامي کي ساتلی شي.

امريکايان دي په دې هم پوه شي چي په خپلو راکټي حملو سره ما له خپلي لاري نشي منحرف کولی او زما په وژلو سره اسلامي جهاد نشي

ختمولی. باید امریکایي چارواکو ته ووايم چي د بش پلار هم لا له هغه وخت زما د وژلو په فکر کي وو چي د امریکا د جمهور رئیس معاون وو، د هغه سفر په دوران کي چي نوموړي پاکستان ته درلود، جنرال فضل حق د صوبه سرحد گورنر ته ئې ويلي وو: دا متعصب حکمتیار ختم کړه!! سي آی اې له هماغه وخت تر نن پوري زما د ترور گڼ شمېر هڅي کړې؛ چي يوه ئې د کبابیانو د بازار هغه انفجار وو چي زما د سورلی موټر خوا ته ترسره شو، په کوم کي چي ۴۵ بې گناه افغانان او پاکستانیان مړه او ټپيان شول، خو ما او زما ملگرو ته کومه صدمه ونه رسېده او دا دئ يو ځل بيا ئې خپله کينه څرگنده او زما د وژلو لپاره ئې وروستی راکټي حمله ترسره کړه. زه امریکایي تروريستانو ته وایم: که د مرگ ژوند فيصله له مالک الملک خدای پرته د بل چا په لاس کي وی نو زه او زما په شان ډېر نور به د سي آی اې او کي جی بي د بې شمېرو هڅو په نتیجه کي په سلگونو ځله وژل شوي وو.

زه خپلو افغاني وروڼو ته اطمینان ورکوم چي نه کابل ته نژدې کوم امریکایي راکټ زما د ملگرو خوا ته لگېدلی او نه زموږ کوم مهم یا عادي کس په دې راکټي حملې کي په قتل رسېدلی. د دې راکټي حملې په اړه د امریکایي چارواکو تبلیغات د شاهي کوټ د ناکامو عملیاتو په څېر له درواغو او مبالغو ډک وو. دوی په دا راز درواغجنو او له مبالغو ډکو تبلیغاتو سره خلک وپړوي. ستاسو به په یاد وي چي د شاهي کوټ د عملیاتو په دوران کي دوی څومره درواغجن تبلیغات وکړل!! هره ورځ به ئې د سلگونو مجاهدینو د وژلو او ټپي کولو راپورونه ورکول او په مجموعي طور ئې د ۸۰۰ مجاهدینو د وژلو ادعاء کوله!! خو د جگړي په پای کي په دې ونه توانېدل چي له ۱۳ مجاهدینو پرته د بل مجاهد مړی یا قبر څېرنگارانو ته وښيي. دا پداسي حال کي چي دوی په شاهي کوټ ۲۵۰۰ مونه وورول او د دوی د وروستیو اعترافاتو له مخي د دې جگړي په دوران کي د امریکایانو ۸ کسان مړه او تر ۱۰۰ زیات ټپيان

شول.

قرآن مور ته لارښوونه کوي چې د دشمن د دا راز گواښونو په ځواب
کي ووايو:

قُلْ هَلْ تَرَبُّصًا بِنَا إِلَّا إِحْدَى الْحُسَيْنَيْنِ ۖ وَنَحْنُ نَتَرَبَّصُ بِكُمْ أَنْ
يُصِيبَكُمْ اللَّهُ بِعَذَابٍ مِّنْ عِنْدِهِ أَوْ بِأَيْدِينَا فَتَرَبَّصُوا إِنَّا مَعَكُمْ
مُتَرَبِّصُونَ ﴿٥١﴾ التوبه

ورته ووايه: آیا زموږ په اړه له دوو ښېگڼو (شهادت يا بری) پرته د کوم
بل څه انتظار لرئ؟ پداسي حال کي چې موږ ستاسو په اړه يا دې ته
انتظار کوو چې الله له خپل لوري په کوم عذاب تاسو اخته کړي او يا
زموږ په لاس، نو انتظار وکړئ چې موږ هم له تاسو سره يوځای راتلونکي
ته منتظر يو.

موقته اداره

په شپږو میاشتو کي د دوو وزیرانو ترور!!

ډېرو داسي گمان کولو چې د بن معاهده به د افغانستان لانجې ته
ځکه د پای ټکی کښېږدي چې مسکو، واشنگټن او د دوی حلیف
هېوادونه چې په جگړو کي ښکېلو افغاني ډلو ته پیسې او وسلې ورکوي
او د خپلو گټو لپاره ئې جنگوي، په خپلو منځونو کي سلا شوي او د دې
معاهدې تر شا ولاړ دي!! خو دا دئ د پېښو بهیر وښوده چې دا یوه
غلطه انگېرنه او یوه بې ځایه هیله او ټمنی وه. نه د بن معاهدې او د
مسکو او واشنگټن توافقاتو دا ستونزه حل کړه او نه بهرني ځواکونو. که
دا د ملگرو ملتونو تر نامه لاندې سوله ساتي ځواکونه دي او که د امریکا
تر مشرۍ لاندې د بین المللي ائتلاف ځواکونه، په دې ونه توانېدل چې د

افغانستان هغه بحران حل کړي چې د بهرنیو لاسوهنو په نتیجه کې راولاړ شوی، نه ئې جگړه پای ته ورسولی شوه، نه ئې سوله تأمین کړی شوه او نه ئې مظلوم افغانان له بې امنیو وژغورل. دا دئ د همدې فوځونو په شتون کې نه د هېواد په پلازمېني کابل کې د چا سر او مال خوندي دئ او نه په اطراف کې، په مرکز کې د عادي خلکو په سر، مال او عزت تېری خو پرېږده حتی د دولت وزیران یو په بل پسې ترور کېږي!! او په اطراف کې شپه ورځ په کلیو، جوماتونو او بې گناه خلکو د هونو وروني رواني دي او یو په بل پسې د ارزگان په خېر د خونړیو او غم لړلو پېښو شاهد یو. د دې معنی دا ده چې نه پردي فوځونه کوم هېواد ته سوله راوستی شي او نه د پرديو په لاس تحمیل شوي حکومتونه. برعکس همدا د پرديو لاسوهني او د دوی د وسلو او پیسو په زور تحمیل شوي حکومتونه دي چې هېوادونه په جگړو کې ښکېل کوي او ولسونه له سولي او امنیت محروموي. سوله د یوې ټولني په لوري هغه وخت مخه کوي چې هلته عدالت تأمین شوی وي او ولس د خپل برخليک ټاکلو او د خپلي خوښي زعامت غوره کولو موقع تر لاسه کړې وي. له دې د مخه نه سوله راتلی شي او نه جگړې پای ته رسېدی شي.

د بین المللي ائتلافونو په ماهیت پوه کسان په دې ښه پوهېدلي چې د امریکا تر مشرۍ لاندې ماتېدونکی ائتلاف له داسې ځواکونو جوړ شوی چې فقط د طالبانو د حکومت تر نسکورولو د یوه بل ملگرتیا کوي، له هغه وروسته به هر یو په خپله لار درومي او د افغانستان د مستقبل په اړه او د دې هېواد په راتلونکي نظام کې پدوی پوري د تړلو ډلو د ونډې او برخې په سر به حتماً او ډېر ژر د دوی تر منځ د رقابتونو او سیالیو بل دور او په دوی پوري د تړلو ډلو تر منځ د خونړیو جگړو بله لړۍ پیل کېږي.

مگر څوک په دې نه پوهېږي چې په شمال کې د شمالي ائتلاف د دوو ډلو تر منځ رواني جگړې او په کابل کې د ډاکټر عبدالرحمن او حاجي

قدیر ترور د همدې بهرنیو ځواکونو تر منځ د سیالیو او رقابتونو نتیجه ده؟ ډاکټر عبدالرحمن له دې کبله ترور شو چې له یوې ټلوالې ووت او د هغې له سیالي ټلوالې سره ملگری شو. مخکې د روسیې، هند او ایران تر حمایې لاندې د شمالي ائتلاف په لیکو کې لگیا وو خو وروسته د امریکا تر حمایې لاندې د روم له ډلې سره یوځای شو. د ده انشعاب له یوې خوا د ټولو هغو پټو اسرارو د افشاء کېدو وېره له شمالي ټلوالې سره راولاړه کړه چې د همدې ډلې د داخلي کړنو او خارجي اړیکو او ژمنو په اړه د ده په سینه کې وو او له بلې خوا ئې په خپل انشعاب سره دا ډله د نورو انشعابونو له جدي گواښ سره مخامخ کړه. دې ډلې هم له دې کبله د ده ترور ضروري گڼلو چې د خپلو اسرارو د افشاء مخه ونیسي او هم د دې لپاره چې د نورو انشعابونو مخنیوی وکړي. هغه د خپلې مخکینۍ ډلې د تروریستانو په لاس په رڼا ورځ او د سوله ساتو ځواکونو په خوا کې پداسې حال کې په قتل ورسېدو چې دغو ځواکونو هم له برید د مخه د ده د استغاثې غږ اورېدو او هم ئې د چړو په گذارونو له زخمي کېدو وروسته د ده چیغې اورېدې!!

د موقتي ادارې مشر (کرزي) په همغه لومړیو شېبو کې د ده پر قاتلانو گوته کښېښوده او د هغوی نومونه ئې اعلان کړل او په څرگندو الفاظو او د مطبوعاتي کنفرانس په ترڅ کې ئې دا خبره وکړه چې د ډاکټر عبدالرحمن په ترور کې د دولت لوړ پوړي مأمورین لاس لري چې د دفاع وزارت او امنیتي ادارو معاونین په کې شامل دي!! ده د سعودي له حکومت وغوښتل چې نوموړي کسان ونیسي او د کابل حکومت ته ئې وسپاري. سعودي چارواکو د نیولو او تسلیمولو وعده ورکړه، دوی کابل ته راستانه شول خو نه چا ونيول، نه ئې وپوښتل او نه ئې محاکمه کړل. کرزي به "چې دوی ئې خپل څو ورځنی مېلمه گڼي" د کومي ادارې په ذریعه دا ځواکمن قاتلان نیولي وی؟ چا ته به ئې لیکل چې نوموړي ونیسي، د کورنیو چارو وزارت، د امنیت ریاست او که د دفاع وزارت ته؟

دا ادارې خو د قاتلانو تر شا ولاړي وې او دوی په خپله د دغو ادارو د دوهمي کچي چارواکي وو!!

دا دئ د ډاکټر عبدالرحمن له څرگند ترور "يا انقلابي اعدام" وروسته د موقتي ادارې يو بل مهم غړی، حاجي عبدالقدیر، د ولس مشر مرستیال، د فواید عامی وزیر او د ننگرهار والي، په کابل کي د خپل وزارت مخي ته په رڼا ورغ ترور شو. د دې ترور په اړه خو خبري د خاصی پاملرني وړ دي:

حاجي قدیر هم په تېرو څو کلنو کي د شمالي ائتلاف فعال غړی وو، د طالبانو له واکمنۍ مخکي او وروسته ئې په پټه او څرگنده د دې ائتلاف ملگرتيا کړې. خو د طالبانو د واکمنۍ له نسکورېدو وروسته ئې خپل مسير بدل کړ او د ډاکټر عبدالرحمن په څېر د روم له ټلوالې سره ملگری شو او له شمالي ائتلاف سره ئې خپله ملگرتيا داسي وگڼله لکه څوک چي د هندوانو ملگرتيا ته اړ شوی وي!! د بن په مذاکراتو کي ئې برخه واخيستله خو د مذاکراتو په څرنگوالي او په هغې کي د پښتنو په نا مناسبې ونډې ئې اعتراض وکړ او وئې ويل: دلته پښتنو ته د دوی د مجموعي شمېر په تناسب ونډه نه ده ورکړی شوې. شمالي ائتلاف ته دا راز خبري او هغه هم د حاجي قدیر په څېر د دوی د يوه غړي له لوري د زغملو نه وې. همدا راز په موقتي ادارې کي ده ځان د پښتنو استازی گڼلو او د مناسبې ونډې غوښتنه ئې کوله، د دغو غوښتنو په وجه، شورای نظار په نوې موقتي ادارې کي د کورنيو چارو وزارت له لاسه ورکړ. د شورای نظار چارواکو دا کار د حاجي قدیر له لوري د دوی په ډلي يو بل گوزار وگڼلو.

د حاجي قدیر له ترور څو شېبې وروسته د امنيتي ادارې يوه داسي غړي چي په فارسي ژبي ئې خبري کولې له بي بي سي سره په خپلي مرکې کي وويل: پر حاجي قدیر د حمله کوونکو له ډلي د يوه کس سپينه خولۍ په زمکه ولوېده، خپله خولۍ ئې راواخيسته، موټر ته وخوت او

وتښتېدو!! په دې سره نوموړي غوښتل چې د خلکو پام بل طرف ته واړوي او داسي وښيي چې دا قتل د مشرقي والو له خوا تر سره شوی!! دا ځکه چې یوازي مشرقي وال په دې معروف شوي چې سپيني گردې خولۍ په سر کوي. خو هر افغان په دې پوهېږي چې که له مشرقي والو څوک د حاجي قدیر د ترور په لټه کي وي نو په جلال آباد کي به ئې ده ته کمین نیولو او هلته به ئې پر ده برید کولو. په کابل کي، د پنځو زرو سوله ساتو ځواکونو د جدي امنیتي تدابیرو او د وسلو په گرځولو د کلک بندیز سره سره، د یوه وزارت مخي ته، په رڼا ورځ، په یوه معروف وزیر، داسي مسلحانه برید، یا د امنیتي ادارې فعال او روزل شوي غړي تر سره کولی شي او یا د دې ادارې تر قوي حمایتې لاندې تروریستان. د برگو دریشیو خاوندان دا کار کولی شي نه د سپینو خولیو په سر کوونکي. موږ په دې باور یو چې که له همدغه کس چې د سپیني خولۍ خبره ئې کړې جدي او دقیقه پوښتنه وشي نو هم به تروریستان معلوم شي او هم ئې متولیان او حامیان.

ډېر ناپوه کسان به د ډاکټر عبدالرحمن او حاجي قدیر د ترور په اړه دا گمان کوي چې دا دواړه پېښي د دوو مستقلو تروریستي ډلو لخوا ترسره شوې او یا طالبان او القاعده په دې کي لاس لري!! حقیقت فقط دا دی: کومي ډلي چې ډاکټر عبدالرحمن په کومي خاصي موخي او وجهي ترور کړی همدغي ډلي حاجي قدیر د همدغي موخي او وجهي له مخي ترور کړ.

کوم کسان، ډلي او خبري سرچینې چې په دې ترور کي د طالبانو او القاعدې په لاس درلودو زیات او مکرر ټینگار کوي، دوی یا غرضي دي، یا پل غلطوي او له اصلي متهم د خلکو پام په بل لوري اړوي او یا له حقائقو بې خبره دي او د غرضي کړيو د غولونکو تبلیغاتو تر تأثیر لاندې تللي. که لږ دقت وکړو نو متوجه به شو چې د ډاکټر عبدالرحمن په قتل کي په متهمي ډلي پوري تړلي افراد او د دوی بهرني حامیان دا هڅه کوي

چي د خلکو پام له دې ډلي په بل لوري واړوي. خو څوک په دې نه پوهېږي چي طالبان او القاعده که د څه کولو توان ولري نو يا به د امريکايانو په خلاف اقدام کوي او يا د جنرال دوستم، گل آغا شيرزی، حضرت علی او حاجي زمان په څېر د هغو قومندانانو په ضد چي د امريکايانو په څنگ کي د دوی په خلاف جنګېږي. او که دا کار کوي نو په جلال آباد، شبرغان او کندهار کي به ئې کوي نه په کابل کي. دې خبري ته مو هم بايد پام وي چي حاجي قدیر له طالبانو او القاعدې سره هيڅ کله هومره مشکلات نه درلودل چي تر ټولو د مخه د ده په خلاف اقدام وکړي.

تروريست څوک دی؟

د ارزگان خونړۍ پېښه څه وايي؟

امريکايي بي ۵۲ او ای سي ۱۳۰ طيارو، يو ځل بيا، د سرطان د مياشتي په نهمه، د يکشنبه شپې په يولس نيمو بجو؛ د ارزگان ولايت د دهرآود پر اوو کليو پداسي وخت کي بمونه وورول چي کليوال د يوې درنې کوژدې په مراسمو کي راغونډ شوي، اورونه ئې بل کړي او اتڼونه ئې کول. دوی په همدې حالت کي وو چي ناڅاپي ئې د سيمي په فضاء کي د امريکايي طيارو درانه غبرونه تر غور شول او ورپسې اوه ليزري بمونه چي هر يو ئې ۱۰۰۰ کيلو گرامه وزن لري، د دوی پر کليو راپرېوتل او بيا د سي ۱۳۰ طيارو د درنو ماشينگڼو او توپونو مسلسلې ډزي پيل شوې، دغه طيارې تر دوو گنتو د سيمي په آسمان کي گرځېدې او د ډزو او بم ورونو سلسله ئې جاري وه. دوه ساعته وروسته ټول کلي په کنډوالو بدل شوي وو، هري خوا ته لوخړي اوچتي وې، د مړو ټوټې ټوټې اجساد هر لوري ته خواره وو، د لويانو زخميانو زگيروي او د ماشومانو چيغي او کوکاري

اوچتي وې، خو نه ئې د چيغو او ګوګارو د اورېدو څوك وو او نه ئې مرستي ته د راوړاندي کېدو څوك. امريكايي قطعاتو او د دوی افغاني مزدورانو ټوله سيمه محاصره كړې وه، لاري ئې تړلې وې او هيچا ته ئې اجازه نه وركوله چي سيمي ته داخل شي. هلته د امريكايانو له لوري د طالبانو د هغو مشرانو د نيولو او وژلو لپاره عمليات روان وو چي د همدې سيمي اوسېدونكي وو. امريكايي افسرانو ته د دوی افغاني جاسوسانو اطلاع وركړې وه چي په دې كلي كي د طالبانو د مشهور قومندان ملا برادر د ورپرې د كوژدې لپاره نن شپه خاص مراسم جوړېږي او د دې زيات احتمال شته چي ملا برادر په خپله په دې مراسمو كي برخه واخلي. امريكايي افسرانو د دې فيصله وكړه چي د ملا برادر د وژلو لپاره بايد په دې كليو د مراسمو په هغه وخت كي بريد وكړي چي د ناوې او زوم د كورنيو مشران د وروستۍ موافقې لپاره خبرو ته كښيني، بريد بايد دومره شديد او دوامدار وي او په هغو خاصو ځايونو متمرکز وي چي په قوي احتمال د دواړو كورنيو مشران په كي راغونډېږي. همداسي وشول، په يولس نيمو بجو بريد پيل شو، دوه گنتې ئې دوام وكړ، اوه كلي په بشپړه توگه ويجاړ شول، د سيمي مشران د ملا محمد انور په كلا كي راغونډ شوي وو، ده د ملا برادر ورېره خپل زوی ته غوښتې وه، موافقه لا د مخه شوې وه، د دواړو كورنيو خپلوان دلته راټول شوي وو، چا اتڼونه كول، چا په خپلو لاسونو نكړيزي اېښودل، څوك دلته څوك هلته، په يوې بلي خوڼي كي او د دې او هغي وني لاندي ناست او خوشحالي ئې كوله چي امريكايي طيارو د دوی ښادي په غم بدله كړه.

ملا محمد انور هغه څوك دئ چي حامد كرزى ئې د طالبانو له محاصرې ژغورلى او امريكايانو ته ئې روغ رمت سپارلى وو، چي بيا هغوى د هليكوپټر په ذريعه په پاكستان كي خپلي نظامي اډې ته انتقال كړ. خو اوس پداسي وخت كي د ده ټوله كورنۍ د همدغو امريكايانو په

وحشیانه برید کي په قتل رسېږي چي هماغه کرزی د دولت رئیس دی!!
 د دې دروونکې او خونړۍ پېښې په اړه څو خبرې د پام وړ دي:
 جورج ډبلیو بش د امریکا جمهور رئیس د دغې پېښې په سبا وویل:
 موږ به د امریکا له لوی ځواک د آزادۍ لپاره استفاده کوو او د آزادۍ
 دښمنان به د نړۍ په هیڅ ځای کي زموږ له بریدونو خوندي پاته نشي!!
 د دې خبرې معنی دا وه چي گواکي د ارزگان پر دغو کلیو د امریکایي
 ځواکونو برید له آزادۍ د دفاع په خاطر او د آزادۍ د دښمنانو په ضد
 تر سره شوی، دا دښمنان که د بې گناه خلکو په خوا کي موندل شوي
 وي، که د واده په مراسمو کي راغونډ شوي وي، که په مسجد کي د نورو
 لمونځ کوونکو په څنگ کي ولاړ وي، که په کوم کاروان کي د نورو کسانو
 په څنگ کي خوزېږي، که د زیارت خوا ته خپلو مرو ته د دعاء لپاره
 راغونډ شوي وي، که په هر ځای او هر حالت کي وموندل شي د امریکایي
 ځواکونو له بریدونو خوندي نشي پاته کېدی!! که په دې بریدونو کي بې
 گناه خلک مري ودي مري، که بشري حقوق نقض کېږي، که اخلاقي حدود
 ترېښو لاندې کېږي، که د نړۍ له ټولو منل شوو انساني او اخلاقي ضوابطو
 تېری کېږي، هیڅ پروا ئې نشته، هیڅوک حق نه لري د هغو امریکایي
 فوځیانو په کړنو نیوکي وکړي چي د آزادۍ لپاره جنگېږي، دوی ته باید
 له هر راز محاکمې د مصونیت سند ورکړی شي!! که دوی د یوه ملا برادر
 د وژلو لپاره د ده د ولسوالۍ ۱۷۰ کسان په خپلو وینو کي رغوړي او د
 ده په کلیوالو لیزري ښونه وروي، دا کار له دې امله دوی ته جائز دی
 چي امریکایي ځواکونه د آزادۍ لپاره جنگېږي!! پر داسي آزادۍ دي
 لعنت وي او د آزادۍ پرداسي مدافعینو دي سل ځله نفرین.

په افغانستان کي د امریکایي ځواکونو قومندان په خپلي هغي مرکې
 کي چي د بگرام په هوایي میدان کي ئې د ارزگان د پېښې په اړه درلوده
 په ډېره بې شرمۍ ادعاء وکړه چي: په ارزگان کي زموږ په طیارو مسلسلې
 ډزی وشوې او موږ ئې عکس العمل ته اړ کړو، زموږ طیارو د دفاع هوا

په پوستو اوه همونه وورول چي يو ئې له هدف خطا ولگېدو چي په نتيجه کي ئې څلور ماشومان ټپيان شول!! ده دا خبره پداسي حال کي کوله چي د مړو او زخميانو په اړه ئې دقيق معلومات درلودو! د پېښي په سبا او سهار وختي د دوی د پلټني ټولی له خپلو افغاني جاسوسانو سره يو ځای سيمي ته ننوتي، د ټولو مړو او زخميانو عکسونه ئې اخيستي، له پاتو خلکو ئې د هر يوه نوم او مکمل شهرت پوښتلی او د تېري شپې د برید د نتايجو په اړه ئې تفصيلي معلومات راغونډ کړي او مرکز ته ئې مخابره کړي وو!! دا پلټنه ئې له دې کبله ترسره کوله چي معلومه کړي په دې برید کي د دوی اصلي ښکار، ملا برادر ويشتل شوی که نه؟ په دې طمعي سيمي ته ننوتي وو چي د ده جسد به تر لاسه کړي!! او دا ځکه چي د امريکا د جنگ وزارت تر کلکو نيوکو لاندي دی چي ولي په دې اوږدې مودې کي او د دومره بې شمېره مصارفو سره سره په دې ونه توانېدل چي د طالبانو او القاعدې کوم مهم مشر ونيسي او يا ئې په قتل ورسوي، په حقيقت کي د دهر اود په اوو کليو دا درنه حمله له دې کبله تر سره شوې وه چي د امريکا د جنگ وزير رامن فيلد ته د دې چانس په لاس ورکړي چي په مطبوعاتي کنفرانس کي د طالبانو د يوه مشر د وژلو راپور وړاندي کړي او اعتراض کوونکي خاموش کړي!!

د پېښي په اړه د امريکايي چارواکو له درواغجنو څرگندونو په ډاگه معلومېږي او ټولو ته دا حقيقت ثابتوي چي د افغانستان د جگړو په اړه د امريکا ټولي ادعاگاني د همدې وينا په څېر دروغ، له مبالغو ډکي او د حقيقت خلاف دي. دوی که د خپلو مړو او زخميانو په اړه څه ويلي، که ئې د مخالفينو د مرگ ژوبلي په اړه کوم ارقام ورکړي، که ئې د ملکي خلکو د تلفاتو په اړه کومي څرگندوني کړي، ټولي دا خبري ئې بايد د ارزگان د پېښي په اړه د دوی د لومړنيو دروغجنو ادعاگانو په څېر وگڼو. مور نه پوهېږو چي امريکايان څنگه د نيويارک او واشنگټن پېښي تروريستي عمليات گڼي خو پر بې گناه خلکو خپل وحشيانه بریدونه او

په كليو، ښارونو، جوماتونو، زيارتونو، کاروانونو او د عام ولس د غم او خوشحالي پر غونډو د بي ۵۲ طيارو بم وروني تروريستي عمليات نه گڼي؟! که د نيويارک په پېښي کي ۳۰۰۰ امريکايان ووژل شول، دلته د امريکايانو په بم ورونو کي تر اوسه ۲۵۰۰۰ افغانان په قتل رسېدلي. دوی د مولوي حقاني د وژلو لپاره د ده پر مسجد پداسي حال کي همونه وورول چي خلک د تراويح په لمانځه ولاړ وو، په دې بريد کي تر سلو زيات کسان مړه او زخميان شول. د خوست پر هغه کاروان ئې همونه وورول چي کابل ته روان وو او د دې کاروان د مړو او زخميانو شمېر ۶۵ ته ورسېدو، د نيازيو پر کلي، د پچير آگام پر كليو، د خوست، ننگرهار، کابل، هرات او کندهار پر گڼ شمېر جوماتونو ئې همونه وورول او په هري پېښي کي ئې په لسگونو او سلگونو افغانان شهيدان او زخميان کړل. دوی فلسطينيان او کشميريان چي د آزادۍ لپاره په روا مقاومت لگيا دي تروريستان گڼي خو د دغو مظلومو آزادي غوښتونو په خلاف د صهيونستانو او هندوانو وحشيانه عمليات له ځان او ديموکراسي د دفاع جائز عمليات گڼي!! که د امريکا او اسرائيلو په خلاف د هغو عربو ځوانانو جهادي او شهادت طلبانه عمليات تروريستي عمليات وي چي د آزادي لپاره او له خپلو هېوادونو د امريکايي فوځونو وتل غواړي، نو په افغانستان کي د امريکايي فوځونو بې رحمانه او وحشيانه عمليات خو سل ځله تروريستي عمليات دي.

امريکايي چارواکي او مسئول افسران دې ته تيار نه شول چي د بې گناه خلکو د عمدي وژلو په وجه له افغانانو بخښنه وغواړي، غرور او د لويي احساس دا اجازه نه ورکوله. دا پداسي حال کي چي دوی د نيويارک له پېښي وروسته په جگ غږ اعلان وکړ چي د نيويارک پېښي د نړۍ ټول هېوادونه په دوو ډلو ويشلي: د امريکا دوستان او د تروريستانو ملگري!! چا چي دا عمليات وغندل د امريکا ملگري دي او چا چي د دې عملياتو له غندنې ډډه وکړه د تروريستانو ملگري دي!!

امریکایان تل دا دعوی کوي چي د دوی وسلې ډېرې مخکې تللې دي، عملیات ئې دقیق دي، جاسوسي سپورمکۍ او اکتشافی طیارې ئې د زمکې پر سر داسې وور شي هم پیژندلی شي چي اوږدوالی ئې څلور انچه وي!! خو دا دئ په عمل کي گورو چي د دغو وسائلو او په زرگونو هغو افغانی جاسوسانو چي په ستلايت تلفونونو ئې مجهز کړي، دوی په دې برلاسي نه کړل چي د طالبانو او القاعدې پټ شوي مشران یا ونيسي، یا ئې ووژني او یا ئې د پټېدو ځای پیدا کړي. دوی په دې اوږدې مودې کي د طالبانو د یوه مشر، قاری احمدالله په وژلو موفق شوي او هغه هم داسي چي د نكي په یوه کلي د درنې بم وروني په ترڅ کي هغه د ډېرو نورو بې گناه خلکو په خوا کي په قتل ورسېدو.

امریکایان نشي کولی چي پداسي وژنو سره زړه ور افغانان ووېروي، د یرغلگرو په خلاف د دوی غصه او کرکه په وېرې بدله کړي، د آزادي غوښتنې جذبه ئې ختمه کړي او د آزادي لپاره د ستر ملي پاڅون امکانات د تل لپاره له منځه یوسي. برعکس په دې وحشیانه بریدونو او بې رحمانه وژنو سره به دوی هغه افغانان هم پاڅون ته راپاروي چي لا تر اوسه ئې امریکایان سم نه وو پیژندلي، د بل ملي پاڅون ضرورت ئې نه احساسولو او د امریکایانو جنگ ئې یوازي د طالبانو په ضد جنگ گڼلو، نه د ټولو مسلمانانو او افغانانو په ضد جنگ.

امریکایي پیلوټان د بی ۵۲ او سی ۱۳۰ په کابین کي داسي وگڼي لکه "د شاعر په قول" د مست زنگي په لاس کي هندي توره! په شرابو مست پیلوټ، مغرور، بې رقیبه، هغه چي چارواکو ورته د مصونیت سند ورکړی، د یوې گوټي په خوزولو سره گڼ شمېر لیزري همونه ورولی شي، د دې همونو د وروولو زده کړه ئې کړې خو عملاً ئې نه ده تر سره کړې او دا شوق ئې نه دئ تر سره شوی چي وگوري دا هر بم څو کورونه وړانولی او څو کسان وژلی شي، په افغانستان کي دا فرصت په لاس ورغلی، شاید داسي مناسب فرصت بیا په لاس ورنشي، ولي باید خپل شوق پوره نه

کړي او د ليزري بمونو د تخريب اندازه په خپلو سترگو ونه گوري!!
امريکايان د روسانو په پل گام ږدي او د دوی زړې تجربې تکراروي
او حتی هغه څه کوي چې روسانو ترې ډډه کوله، ان شاء الله د دوی
پای به هم د روسانو په څېر وي.

د ارزگان د دروونکي پېښي په ارتباط د موقتي ادارې د چارواکو
دريغ او اظهارات سخت حيرانوونکي او له شرمه ډک وو. پداسي حال کي
چي د نړۍ له گوټ گوټ د دغي فاجعې د غندنې غږونه اورېدل کېدل،
خو د دغي مفسدي او رذيلي ادارې چارواکو په خپلو لنډو او مبهمو
څرگندونو کي له دې ډډه کوله چي د غندنې او تقبيح کوم لفظ د دوی
له خولې ووځي او يا د دوی له وينا څوک دا مفهوم واخلي چي گويا
دوی د امريکا د عملياتو د دوام مخالف دي او د توقف غوښتنه ئې
کوي، دوی به تر هر څه د مخه دا خبره کوله چي د تروريزم په ضد روان
جنگ بايد دوام وکړي!! څو بېلگي ئې وړاندي کوو:

ډاکټر عبد الله "چي امريکايانو په دې خاطر د خارجه چارو وزير
ټاکلی چي په هري مرکې کي او تر هر څه د مخه په افغانستان کي د
امريکا جنگ د تروريزم په خلاف عمليات وگڼي او په دوام ئې ټينگار
وکړي" وويل: د ارزگان پېښي موقته اداره نگرانه کړې، که څه هم د
تروريزم په ضد د جنگ دوام ضروري گڼي، خو بايد داسي احتياطي
تدابير ونيول شي چي عام ولس ته صدمه ونه رسېږي!! او دا هغه خبري
وي چي امريکايي چارواکو تر ده د مخه کړي وي؛ رذيل او شرف بايللي
مزدوران همداسي وي!!

د دفاع وزارت په يوه لنډ بيان کي وويل: په ارزگان کي د بريد په
ترڅ کي ۳۰ ملکي کسان په قتل ورسېدل!! په دې بيان کي له يوې خوا د
تلفاتو شمېر ډېر کم وښودل شو له بلې خوا د بيان لهجه داسي وه لکه
چي انسانان نه بلکي څو وزې او مېږي وژل شوې وي.

حامد کرزي ټوله ملامتي د امريکايي افسرانو او پيلوټانو پر ځای پر

هغو افغاني جاسوسانو واچوله چي امريكايانو ته غلط معلومات وركوي!! حال دا چي دغو افغاني جاسوسانو امريكايانو ته همغه څه په پټه وييلې چې د دوی نور جاسوسان ئې په څرگنده او په خپلو مركو كې دوی ته وايي. دواړه، يو په پټه او بل په څرگنده توگه د امريكايانو د عملياتو ملاتړ او د دوام غوښتنه ئې كوي. دغو جاسوسانو خو امريكايانو ته فقط دا راپور وركړی وو چې "دلته د ملا برادر د ورپرې د كوژدې مراسم تر سره كېدونكي دي، په دې كې د ده د برخي اخیستو احتمال هم شته" د برید او څرنگوالي فيصله خو امريكايي افسرانو كړې او همونه پيلوټانو ورولي نه جاسوسانو. نبايد د امريكا په خلاف د كړي او غوصې راكمولو لپاره د پېښې مسئوليت د هغو ذليلو جاسوسانو په غاړه واچول شي چې د څو ډالرو لپاره پرديو ته د خپلو وطنوالو په خلاف جاسوسي كوي.

د موقتي ادارې چارواكو د دې پر ځای چې د بم ورونو د دايمي بندولو، د جگړې د پای ته رسولو، له افغانانو د عفوي غوښتلو او غمخپلو كورنيو ته د تاوان وركولو خبره وكړي برعكس په دې خبرې ئې ټينگار كولو چې امريكايان بايد د خپلو عملياتو پلان له مور سره شريك كړي او تر برید د مخه مور خبر كړي!! نه پوهېږو چې دوی ولي د داسې خبرې په كولو نه شرمېږي؟! دوی په كومه معنی ځان چارواكي گڼي او له دوی سره د كوم كار واك شته؟ چې پردي فوځونه په خپله خوښه افغانستان ته راځي او ځي، نه له موقتي ادارې د راتلو اجازه غواړي او نه ئې د تلو په وخت كې خبروي، نه د چا د نيولو او په داخل او خارج كې په خپلو خاصو محبسونو كې د دوی د ساتلو، محاكمه كولو او وژلو په اړه د دوی د خبرولو ضرورت احساسوي او نه په كليو، ښارونو او جوماتونو د همونو ورولو په ارتباط د دوی موافقه ضروري گڼي، نو نه پوهېږو چې امريكايانو دوی ته كوم واك وركړی او ولي پداسې له ذلت ډكي تش په نامه واكمنۍ خوشحاله دي؟! عام افغانانو خو دا گمان كولو چې شايد امريكايانو به د طالبانو حكومت د دې لپاره نه وي ختم كړي چې دوی

په خپله په دې هېواد حکومت وکړي بلکې واگي به هغې ادارې ته سپاري چې په بن کې ئې جوړه کړه، خو اوس د دې ادارې مسئولین په خپله اعتراف کوي چې امریکایانو دوی ته هیڅ اختیار نه دی ورکړی، حتی له خپلو نظامي عملیاتو ئې هم نه خبروي!! مرگ او ننگ پر داسې سپکو او ذلیلو مزدورانو.

د موقتي ادارې کابینې د حاجي قدیر په ترور د خفگان څرگندولو لپاره ملي ماتم اعلان کړ خو د ارزگان د سترې غمیزې په مناسبت ئې نه ماتم ونيولو نه فاتحه!! نه پوهېږو چې د دې کار وجه دا ده چې دا مهم شهید وو او هغوی غیر مهم! دا وینه گرانه وه او هغه ارزانه، هومره چې د ۱۷۰ کسانو وینه له یوه کس سره برابري نشي کولی!! او که وجه ئې دا وه چې امریکایان د موقتي ادارې مدافعان دي، نباید د دوی په لاس د وژل شوو په سر ماتم وکړو، داسې ماتم مدافع ناراضه کوي او موقته اداره د هغه له حمایت محرومه کوي!! ۱۳۸۱/۴/۱۷

لویه جرگه

د افغانانو لپاره د دیموکراسۍ امریکایي نسخه

دا تل د یرغلگرو بد خوی پاته شوی چې تر غولوونکو شعارونو لاندې پر بې دفاع ملکونو تېری کوي، د یرغل شوو ولسونو خپلواکي او ملي حاکمیت سلېوي، ملي مشران ئې یا وژني، یا ئې د محبسونو تورو خونو ته لېږي او یا ئې له هېواد شړي او مزدور واکداران او مشران پرې مسلط کوي، د دوی ملي هویت او هغه اجتماعي نظام ختموي چې د دوی د مذهب او معتقداتو پر بنسټ ولاړ وي او د هغه پر ځای د خپلي خوښې هغه نظامونه او حکومتونه پرې مسلط کوي چې د تل لپاره د استعمارگرانو گټې خوندي وساتي، خو له دې سره سره د دغو نیول شوو

سيمو له اوسېدونكو غواړي چې ښكېلاکگر وستايي، دوی خپل ژغورونکي وگڼي، مننه ترې وکړي او په نوي حالت او ټول هغه څه سل په سلو کې راضي وي چې يرغلگرو له خپلي سلطې وروسته پر دوی پېرزو کړي، د دوی له لوري تپل شوی نظام او چارواکي ئې وستايي او هغه چا ته بد او رد ووايي چې د يرغل مخي ته ودرېدلې، له خپل ملي هويت او ملي حاکميت دفاع کوي او د خپل هېواد استقلال غواړي. روسانو همدا سي وکړل او دا دئ امريکايان او د دوی گوداگي انگرېزان همدا سي کوي.

امريکا پر افغانستان بريد وکړ، په شپږو مياشتو کې ئې ۲۵۰۰۰ افغانان په قتل ورسول، د افغانستان ټول ملي او نظامي هوايي ميدانونه ئې تخریب کړل، ټولي ملي او نظامي طيارې ئې وسوزولې، گڼ شمېر کلي او ښارونه ئې وران کړل، په زرگونو ټنه بمونه ئې پر افغانستان وورول، مخکينی رژيم ئې نسکور کړ، د هغه پر ځای ئې د خپلي خوښي نظام او واکداران د بي ۵۲ او ايف ۱۶ طيارو په زور پر افغانستان تحميل کړل، دلته ئې گڼ شمېر نظامي اډې جوړې کړې او په زرگونو پردي فوځونه ئې په دې هېواد کې مستقر کړل او بيا ئې د خپلي برينډي او ايستل شوې توري لاندي د خپلي خوښي کسان د لويي جرگې تر غولوونکي نامه لاندي راغونډ کړل چې هغه نظام ته مشروعيت ورکړي چې دوی د ليزري بمونو په زور پر افغانانو مسلط کړي او دا همغه کار وو چې انگرېزانو د نادر خان د راوستلو په وخت کې کړي وو. د لويي جرگې کميسيون امريکايانو جوړ کړ، غړي ئې د دوی له خوا وټاکل شول، امريکايانو د کميسيون د غړو په اړه حتی د هغو ډلو له مشرانو هم تپوس ونه کړ چې د امريکايانو تر قومندې لاندي د خپل ولس په خلاف وجنگېدل!! بيا همدې کميسيون د هر استازي د غوره کولو لپاره د خپلي خوښي شل شل کسان غوره او دوی ته ئې وويل چې اوس به له خپل منځ يو کس د لويي جرگې د غړي په توگه غوره کوي خو که د استازي د غوره کولو په کار کې له ستونزي سره مخامخ شوي، کميسيون به ستاسو

له منځ يو کس غوره کوي!! نه د شلو کسانو په اړه له عام ولس تپوس کېږي او نه دوی ته د خپلو استازو د انتخاب حق ورکول کېږي، په ولسواليو کې به هغه ولسوالان چې د امريكايي فوځ په زور پر ملت تحميل شوي د خپلي خوښي څو کسان راغونډوي او د دوی له منځ به د جرگې غړي غوره کوي او په بهرنيو ملکونو کې به د هغه نظام سفيران همدا کار کوي چې امريكايانو مسلط کړي. د جرگې د غړو درېيمه برخه يعنی ۵۰۰ کسان به هم د کميسيون له لوري غوره کېږي!! دا شمېر په ناڅاپي توگه د جرگې په ورځ د مخکينيو مسلسلو اظهاراتو خلاف ۵۵۰ او بيا ۶۷۰ ته ورسېدو. د دې خبري معنی دا ده چې د کميسيون غړي په مستقيمه توگه او د لويې جرگې غړي په غير مستقيمه توگه د امريكايانو لخوا غوره شوي، همدا د امريكايانو لخوا جوړه شوې جرگه به د افغانستان لپاره هغه راتلونکي حکومت ته د اعتماد رأی ورکوي چې امريكايانو لا د مخه جوړ کړي، هم ئې ترکيب د دوی لخوا جوړ شوی او هم ئې رئيس او د کابينې غړي د دوی لخوا غوره شوي، جرگه به فقط لاسونه اوچتوي او امريكايان به په دې لاس اوچتولو استناد کوي او نړيوالو ته به وايي چې دا ده مور په افغانستان کې د طالبانو د ديکتاتوري نظام پر ځای يو ښکلی ديموکراتيک نظام او د خلکو د خوښي حکومت جوړ کړ!! نړيوال په دې څه پوهېږي چې د ديموکراسۍ په دې امريكايي نسخې کې نه د رأی کارت شته، نه د رأی اچولو صندوق شته، نه کانديد شته، نه ولس د رأی ورکولو حق لري او نه د خپلي خوښي استازي غوره کولی شي، دا په حقيقت کې د بي ۵۲ مسخره ديموکراسي ده. د دې ديموکراسۍ بنسټ له هېواد بهر په بن کې اېښودل شوی، هلته امريكايانو د هغو ډلو وطن پلوري استازي راغونډ کړل چې پر افغانستان ئې د امريکا د حملې ملاتړ وکړ او په جگړې کې ئې د امريکا د زمکنيو جنگياليو په توگه عمل وکړ. امريكايانو د بن جرگه پداسي وخت کې دائره کړه چې د طالبانو واکمني په نسکورېدو وه او امريكايانو غوښتل چې

له دې جرگې له يوې خوا پر افغانستان د خپل وحشيانه او ناروا تېري د مشروعيت سند تر لاسه کړي او نړيوالو ته دا حمله د افغانانو د غوښتنو مطابق وښيي او له بلې خوا د افغانستان لپاره راتلونکي امريكايي نظام د افغان ولس د خوښي نظام معرفي کړي. د بن جرگې هم د حملې ملاتړ وکړ او هم ئې د راتلونکي نظام هغه ترکيب تاييد کړ چي طرحه ئې امريكايانو وړاندي کړې وه او هم ئې هغه چا ته راي ورکړه چي امريكايانو د همدې نظام په سر کي د ده راوستل غوښتل!!

امريكايانو د لويي جرگې د غړو د مواصفتو په اړه دا تبليغات کول چي هغه کسان به د جرگې غړيتوب نشي تر لاسه کولی چي په جنگي جناياتو متهم وي خو په عمل کي گورو چي د جنرال دوستم په څېر کسانو او د ده ملگرو د دې جرگې غړيتوب تر لاسه کړي او حتی د جرگې کار د جنرال دوستم تر سلطې لاندي سيمي پداسي حال کي پيل شو چي اخضر ابراهيمي د دوستم په څنگ کي ولاړ وو!!

د جرگې په ورځ هر چا ته دا خبره جوته شوه چي د افغانستان اصلي واکمن د جورج ډبليو بش خاص استازي زلمی خليل زاد دئ چي په حقيقت کي د افغانستان لپاره امريكايي واپسرا دئ. دا دی وو چي ظاهر خان ئې له کانديدېدو منصرف کړ او وئې ويل چي د ده او د ده د استازو مخکينۍ خبري سمي نه دي منعکس شوې، د ده اصلي خبره نه هغه ده چي ده په خپله کړې او نه هغه چي د ده استازو کړې، بلکي همدا ده چي زه ئې همدا اوس تاسو ته کوم!! دا دی وو چي ظاهر خان ئې مطبوعاتي کنفرانس ته حاضر کړ، چپه خوله ئې د خبرنگارانو مخي ته کښيناوو او د بل په خوله ئې ده ته منسوب هغه بيان ولوست چي په حقيقت کي د خليل زاد بيان وو نه د ظاهر خان!! ظاهر خان ته ئې د دې اجازه هم ورنه کړه چي د خبرنگارانو سؤالونو ته ځواب ووايي او دا خبره سپينه کړي چي ولي ئې پرون يو څه ويل او نن بل څه وايي!! دا خليل زاد وو چي د لويي جرگې وضعيت ئې داسي وموند چي د دوی

بابا د جرگې له کلك مخالفت سره مخامخ کېږي او رأی نشي تر لاسه کولی باید له کاندیدېدو لاس واخلي. همدا دی وو چې د راتلونکي کابینې په اړه ئې په قاطع او پرېکنده انداز وویل: تغییرات به حتماً راځي!!

د غونډو بهیر په څرگنده دا ثابتته کړه چې دا لویه جرگه هسي د عوامو د غولولو لپاره یوه خندوونکې امریکایي ډرامه وه. د جرگو غړو فقط کرزي ته چې له مخکې ټاکل شوی وو رأی ورکړه، له دې پرته دوی هیڅ کار نه دی کړی، نه ئې د بن د خائانه موافقې سره سم پارلمان جوړ کړ او نه ئې نوی حکومت. کرزي همغه مخکینی حکومت چې په بن کي جوړ شوی وو له معمولي تغییر سره بیا اعلان کړ، دا تغییر هم د پتو سازشونو او د خلیل زاد، اخضر ابراهیمي او څو ذیدخله هېوادونو د سفیرانو په وینا ترسره شو!! دوی صحنه داسي جوړه کړه چې د کابینې د اعلان په ورځ باید له غړو علاوه زیات شمېر د مخکیني خاد غړي د غونډې ځای ته داخل شي او د هر وزیر نوم چې اخیستل کېږي دوی ئې د لاسونو په پرکولو بدرگه کړي او همدا د جرگې د غړو موافقه وگڼل شي. د شمال ټلوالې په دې ټینگار کولو چې کابینه دي لویي جرگې ته نه وړاندي کېږي!! دوی ښه پوهېدل چې که خبره د غړو رأی ته پرېښودل شي او د وزیرانو په اړه د جرگې له غړو تپوس وشي نو د مطلق اکثریت له مخالفت سره به مخامخ کېږي. امریکایانو غوښتل چې مخکیني وزیران؛ د خلیلزاد په اصطلاح؛ د تېرو خدمتونو له امله د څه نوري مودې لپاره په کابینې کي پاته شي، د دوی شتون ئې د خپلو جنگي موخو لپاره ضروري گڼلو، د همدې لپاره کرزي په خپلي وینا کي وویل چې د کابینې د غړو په اړه به په غونډې کي بحث نه کېږي، خو د جرگې د غړو د شدید عکس العمل او مخالفت په وجه مجبور شول چې بله چاره ولټوي!! د دوی د ټولو هلو ځلو، بې درېغه مصارفو او پراخو تبلیغاتو سره سره د جرگې ترکیب داسي جوړ شوی وو چې امریکایانو د نوموړي کابینې لپاره د اعتماد رأی نه شوی تر لاسه کولی، دې ته اړ وو چې

همداسي يوه شرموونکي صحنه جوړه کړي او د جرگې له برخوالو د رأی څرگندولو فرصت او چانس سلب کړي. دوی شايد دې ته نه وي متوجه چې د جرگې د غړو دا سپکاوی او اهانته به کومي ستونزي دوی ته راولاړي کړي؟ دا هر غړی چې د غونډو په دوران کې تهديد شوی، توهين شوی، رأی ته ئې سپک کتل شوي، د خپلي رأی څرگندولو حق ترې سلب شوی، د پرديو په لاس جوړه شوې اداره ورباندي تحميل شوې، هغه هم د امنيتي ځواکونو د بدمعاشو ټوپکيانو د برچې په زور او په پای کې خالي لاس او شرمېدلي خپلو سيمو ته استول شوي، دوی چې له دې وضعيت کومي بدې خاطرې او عقدي له ځان سره وړي، که همدا خپلو ولسونو ته انتقال کړي او د غچ اخیستلو فيصله وکړي، امريکايان او د دوی د وسلو، پيسو او توطؤو په زور قدرت ته رسېدلي چارواکي به پوه شي چې د دې جرگې په جوړولو سره ئې څومره لويه غلطي وکړه!! دوی نه پوهېږي چې افغانان هر څه منلی شي خو سپکاوی او بې عزتي نشي منلی. دوی دي ټول افغانان په هغو ذليلو کسانو نه قياس کوي چې د څو ډالرو لپاره خپل دين، عزت، وطن او خپلواکي خرڅوي او د امريکايانو هري قومندې ته د ذليلو نوکرانو په څېر لاس پر سينه ولاړ او د خپل ولس په خلاف جگړې ته چمتو دي!!

غربي آژانسونو د ټوپک سالاري په خلاف مسلسل تبليغات کول او داسې ئې ښودله چې د دې جرگې په نتيجه کې به افغان ولس د ټوپک سالارانو له شر وژغورل شي!! د جرگې په دوران کې هم همدا تبليغات په پراخه پيمانه او په ډېر منافقانه او غولوونکي انداز تکرارېدل، خو وموليدل چې ټول بدنام او جنایتکار ټوپک سالاران د لويې جرگې د غونډې په لومړيو ليکو کې ناست وو او ډېرو ئې د کابينې غړيتوب په دې خاطر تر لاسه کړ چې له ټوپک سالاري پرته ئې بل هيڅ امتياز نه درلود!! شايد کرزي غوښتل چې ووايي: ټوپک سالاران نه منو، خو د هغو ټوپک سالارانو مخي ته دي دېوال وي چې همدا اوس زما مخي ته

ناست دي او يا زه ئې د كابينې د غړو په توگه معرفي كوم!!

امريكايان دغي خندوونكي ډرامې ته د يوه ډيموكراتيك بهير!! نوم وركوي او په خپلو تبليغاتو كي همدا له شرمه ډك ارتجاعي حركت د ډيموكراسي په لوري د ستايني وړ خوځښت گڼي!! افغانان وايي: په داسي ډيموكراسي دي لعنت وي، تر دې ډيموكراسي د طالبانو ديكتاتوري نظام سل ځله غوره وو، د طالبانو په نظام كي خو كم له كمه زموږ سر، مال او ناموس خوندي وو، په لويو لارو كي امنيت وو، بهرنيو ځواكونو په موږ حكومت نه كولو. د كوكنارو د نه كرلو په اړه د طالبانو يوه رسمي پرېكړه پداسي قطعي بڼه عملي شوه چي د دوي تر سلطې لاندې په ټولو سيمو كي هيڅ ځاي ونه كرل شي! خو اوس او د امريكايانو له سلطې ورسته په هيڅ سيمي كي نه د چا سر خوندي دئ، نه مال او نه عزت او ناموس. جانيان پر موږ مسلط شوي، د ملك واگي د پرديو او د دوي د مفسدو ملگرو په لاس كي دي، غله، ډاره ماران او بدنام جنائتكاران پر افغانستان حكومت كوي، د امريكايانو د ټولو هڅو او درواغجنو تبليغاتو سره سره د كوكنارو كرهنه سر كال د تېرو كلونو په نسبت كم له كمه دوه برابره زياته شوې، په ډېرو هغو سيمو كي چي هيڅ كله هلته كوكنار نه كرل كېدل د امريكايي نظام له راتلو وروسته هلته په وسيع پيمانه كوكنار كرل شوي، امريكايانو چي د كوكنارو د مخنيوي لپاره كومي پيسې مختص كړې وې هغه اكثرأ د دوي د غلو ملگرو په جيبونو كي ولوېدې!!

د تأسف خبره خو لا دا ده چي ځينو مقلدو او تور زرو روشنفكرانو، له مجاهدينو سره د اختلاف له كبله، يو ځل بيا خپل غږ له يرغلگرو سره يو كړ او په هغه كاروان كي شامل شول چي د لومړي اوښ مهار ئې د امريكا په لاس كي دئ!! دغو تور زرو روشنفكرانو له دې د مخه د روسانو د يرغل ملا تړ وكړ، ځينو ئې د روسانو تر قومندې لاندې د خپل ولس په خلاف په خونړيو جگړو كي برخه واخيسته، ځينو نورو دا جگړه د ارتجاع او امپرياليزم په خلاف د مترقي ځواكونو جگړه وگڼله او په ټول

توان طاقت ئې د هغې مرسته كوله او ويل به ئې: د ارتجاعي مذهبي ځواكونو د ختمولو او ټكولو يوازینی لار همدا ده چې د روسانو د همدې تېري ملا تر وکړو!! همدا تور زړي او له خپل ولس پردي روشنفران دي چې اوس له همغه امپرياليزم سره يو ځای شوي او د امريكايانو وحشيانه تېري د ديموکراسي په لوري مؤثر گام گڼي او په دې خاطر د شاه او شاهي رژيم ملاتړ ضروري شمېري چې افغاني روشنکفران د بهرنيو ځواكونو له مرستي پرته له بلي لاري نشي کولی د ملي او مذهبي ځواكونو مقابله وکړي، دا ځکه چې د دوی شمېر کم دئ او د اجتماعي بدلون راوستو په موقعيت کي نه دي، شاه او شاهي نظام د دوی لپاره شه او يوازینی بدیل دئ!! خو دوی په دې نه پوهېږي چې د اجتماعي بدلون راوستو لار هيڅ کله دا نه ده چې څوک پر خپل هېواد او ولس د پرديو د مسلحانه برید ملا تر وکړي او د پرديو د متو او وسلو په زور اجتماعي بدلون راولي!! د پرديو د وسلو او فوځونو په زور چې کوم بدلون راځي دا يوازي د پرديو گټي تأمينوي او تر هغې ورځي دوام کوي چې دا فوځونه ستا په هېواد مسلط وي، د دوی له وتلو سره سم به نه يوازي د داسي بدلون ټغر ټولېږي بلکي د دا راز بدلونونو په مقابل کي به د ولس حساسيت داسي حد ته رسېږي چې له دې وروسته هر بدلون ته د شك په سترگه وگوري او د خپلي ټولني له اجتماعي او فکري جوړښت د هر منفي او مثبت حرکت په وړاندي په کلکه دفاع وکړي. په دې کي هيڅ شک نشته چې بهرني ځواکونه په هيڅ صورت کي د تل لپاره په اشغال شوو هېوادونو کي نشي پاته کېدی، دوی به يا په خپله او د خپلو داخلي ستونزو په وجه او يا د دې هېوادونو د آزادي غوښتونکو د مقاومت په نتيجه کي وځي او د دوی له وتلو سره سم به د دوی په لاس مسلط شوی نظام او تحميلي واکداران رانسکورېږي.

حکمتيار

افغانستان جوزا ۱۳۸۱

لویه جرگه او زموږ دريځ

پداسي حال کي چي زموږ هېواد د انگرېزانو او امريکايانو لخوا اشغال شوی، د هېواد په پلازمېني او لويو ښارونو کي بهرني فوځونه ځای پر ځای شوي، په بگرام، خوست او کندهار کي ئې نظامي اډې جوړي کړې، په جلال آباد، مزار، هرات ... کي د دوی قطعات مستقر شوي، زمکه او فضاء د دوی په واک کي ده، د دوی زمکني او هوايي ځواکونه د افغانانو له اجازې پرته ځي راځي، په هري سيمي چي وغواړي برید کوي، پر هر کلي چي وغواړي بمونه وروي، د هر چا د نیولو او وژلو حق ځان ته ورکوي، د افغانستان په داخل کي ئې زندانونه جوړ کړي، په زرگونو کسان ئې نیولي، ځيني ئې د خپلو داخلي اډو په زندانونو کي ساتلي او ځيني ئې په نورو هېوادونو کي خپلو اډو ته انتقال کړي، مخلوع پاچا د کارمل په څېر په خپلو عسکري طیارو کي کابل ته انتقالوي او د حفاظت لپاره ئې د ایتاليې عسکري قطعه کابل ته لېږي، د بن په غونډي کي ئې د خپلي خوښي ډلي راغونډي کړې، د خپلي خوښي فيصلې ئې پرې امضاء کړې، پر افغانستان د خپل ناروا تېري او پر دې هېواد د یوه لاس پوځي حکومت د تپلو موافقه ئې له دوی واخيسته، د لويي جرگې د جوړولو لپاره ئې د خپلي خوښي داسي کسان په یوه کمیسیون کي راغونډ کړل چي نه د کومي سياسي ډلي لخوا معرفي شوي، نه له کوم افغان د دوی په اړه تپوس شوی او نه د دوی حیثیت او سابقه چا ته معلومه ده!! دوی چي د جرگې د جوړولو سلسله په کومي سيمي او په کومي ښي کي پیل کړه، په ډاگه ښيي چي دا یوه غولونکې ډرامه ده، غیر منتخب کسان به دې جرگې ته غوره کېږي، د هماغه ځواکونو استازي به په کي

برخه اخلي چي د بهرنيو ځواکونو په مرسته د افغانستان په بېلو بېلو سيمو مسلط شوي او ... نو پداسي حالت کي چي د افغانانو خپلواکي سلب او ملي حاکميت ئې تر پښو لاندي شوی، د دوی برخليک د پرديو په لاس کي او د پرديو د خوښي افراد او ډلي ورباندي مسلط شوي، د دې فيصله پردي کوي چي جرگه څنگه وي، غړي ئې څنگه غوره شي، شمېر ئې څومره وي، ... په دې اړه نه له افغانانو چا پوښتنه کړې او نه د څه ويلو حق ورکړی شوی. موږ په دې حالت کي پداسي لويي جرگې کي له برخي اخیستو ډډه کوو او دا لويه جرگه د داؤد، کارمل او نجيب د لويو جرگو په څېر گڼو.

زموږ له نظره اساسي خبره دا ده چي لومړی دي بهرني ځواکونه له افغانستان ووځي، د افغانانو خپلواکي او ملي حاکميت دي تأمين شي، افغانانو ته دي له بهرني مداخلې او فشار پرته د خپل برخليک د ټاکلو حق ورکړی شي، د افغانانو واقعي استازي دي د انتخاباتو له لاري او په خپله د دوی په خوښه غوره شي، د منتخبو استازو لويه غونډه دي د افغانستان د راتلونکي او د سياسي ځواکونو او شخصيتونو د ونډي او حيثيت په اړه او د هېواد د راتلونکي سياسي نظام په اړه تصميم ونيسي. افغانان په خپل هېواد کي نه پردي ځواکونه مني، نه د پرديو په لاس تپل شوي حکومتونه او نظامونه او نه د پرديو د متو، وسلو او پيسو په زور مسلط شوي واکداران. که د روسانو کارمل ئې ونه منلو د امريکايانو کارمل او د انگرېزانو بل شاه شجاع به هم ونه مني. که روسان ونه توانېدل چي د لسو کلونو جگړو او يو نيم مليون افغانانو په وژلو د خپلي خوښي کمونست رژيم پر افغانستان تحميل کړي، امريکايان او انگرېزان هم نشي توانېدی چي د مخلوع پاچا په شان زور، ضعيف او له ملي ملاتړ محروم کس پر دې شهيد پالونکي هېواد تحميل کړي.

ارضاء امریکا به بهاء خشم خدا!

حمله امریکا بر افغانستان، ایمان، اعتقاد خیلی از افراد و ادعاهای وفاداری به اسلام خیلی از کشورها را در بوته آزمایش گذاشت. کسی گمان نمی‌کرد که از میان افغانها عده ای چنان فرومایه شوند که امریکایی‌ها تفنگ شانرا بر شانه آنها بگذارند تا علیه هموطنان شان نشانه بروند، تحت فرمان افسران امریکایی علیه هموطنان خود بجنگند و برای بمبارد شهرها و دهات وطن شان توسط هواپیماهای جنگی بی ۵۲ و ایف ۱۶ به پیلوت های امریکایی کوردینات بدهند!! ولی متأسفانه این عمل ننگین صورت گرفت. در این کار شرم آور و منافی ایمان کسانی پیشقدم بودند که یا اصلاً ایمان و اعتقادی نداشتند و یا به گروهایی وابسته بودند که در گذشته دور یا نزدیک در خدمت اشغالگران روسی بودند، با آنان سازش کردند، و تحت فرمان افسران روسی علیه ملت خود جنگیدند و اکنون امریکا را آقای خود گرفته اند. کسی این گمان را هم نداشت که برخی از کشورهای اسلامی در کنار امریکایی‌ها بایستند و در جنگ علیه افغانها شرکت کنند و از حمله امریکا بر افغانستان حمایت کنند، خاصاً این انتظار را نداشتند که کشوری چون ایران در کنار امریکا بایستند و نیروهای ائتلاف بین المللی تحت قیادت امریکا را در اشغال افغانستان و تحمیل شاه مخلوع و تأسیس پایگاه نظامی امریکا در همسایگی خود کمک کند!! ولی متأسفانه این کار خلاف انتظار نیز صورت گرفت. رئیس جمهور ایران آقای خاتمی بجای آنکه همکاری با امریکا را يك اشتباه بخواند و علی الأقل اکنون که عزائم شوم امریکا و اهداف استعماری اش در رابطه با اشغال دائمی افغانستان و تأسیس

پایگاه نظامی و تحمیل رژیم شاهی بر افغانستان برای همه هویدا شده و عواقب وخیم آن برای ایران نیز از هیچ کسی پنهان نیست، نمی‌دانیم با وجود این همه، چگونه آقای خاتمی در جریان سفری که به کشورهای آسیای مرکزی داشت بطور مکرر گفت: اگر همکاری جمهوری اسلامی ایران و ائتلاف شمال تحت حمایه ایران نبود، امریکا هرگز نمی‌توانست در جنگ خود علیه تروریزم به این زودی و آسانی پیروز شود!! رفسنجانی رئیس جمهور اسبق نیز در خطبه نماز جمعه گفت: اگر سیاستهای زورگویانه امریکا نبود؛ ایران به هر گونه همکاری با امریکا آماده است همکاری ما با امریکا در افغانستان نمونه خوب آن است!! برای هر مسلمانی این نوع حرف‌ها مایه تعجب است. نمی‌دانیم کجای همکاری با امریکا در افغانستان سزاوار افتخار است؟! آیا اشغال افغانستان توسط نیروهای امریکایی، بمباری‌های بی‌رحمانه بر شهرهای افغانستان، ۳۶۰۰۰ پرواز نظامی که در ظرف شش ماه صورت گرفت و در هر پرواز علی‌الاقلاً یک راکت و یا دو بم بر شهرها و دهات افغانستان فروریخت، و طی آن ۲۵۰۰۰ افغان به قتل رسید، حمایت از گروهی که چون سربازان زمینی امریکا عمل کردند و تحت فرمان افسران امریکایی علیه ملت خود جنگیدند، آیا اینها شایسته مباحثات اند؟!

از دوستان ایرانی خود می‌پرسیم: اگر فردا ایران به اتهام حمایت از تروریزم در لبنان، فلسطین و افغانستان مورد حمله امریکا قرار گیرد، و امریکایی‌ها رژیم فعلی ایران را شبیه به رژیم طالبان خوانده و آزادی مردم ایران را از سلطه این نظام شعار خود قرار دهند، عده‌ای از افغانها از این حمله حمایت نموده، در جنگ امریکا علیه ایران عملاً شرکت کنند، آیا چنین کاری از نظر شما قابل توجیه خواهد بود؟ آیا امریکا در حمله خود بر افغانستان سیاست زورگویانه و استعماری نداشته که شما به همکاری اش شتافته اید؟ نمی‌دانیم تعبیر شما از سیاستهای زورگویانه و استعماری چیست که در افغانستان اعمال نشده و بنابر آن شما

شعارهای ضد امریکایی تانرا کنار گذاشته، این شیطان بزرگ! را مصلح بزرگ خوانده دست همکاری به آن داده اید؟! همکاری با شیطان بزرگ، آنهم در برابر ملت مسلمان و مظلومی چون افغانها، در کدام مذهب و با کدام منطقی قابل توجیه است؟! چنین کاری از پیروان یزید متصور است ولی از مدعیان پیروی امام حسین رضی الله عنه قابل تصور نیست. ریاض که از نظر شما همواره حلیف امریکا تلقی شده از همکاری با امریکا در جنگ افغانستان خودداری ورزید ولی شما نه تنها به همکاری اش شتافتید بلکه اکنون بر این همکاری مباهات می کنید!! مگر این حدیث پیامبر صلی الله علیه و سلم را نشنیده اید که می فرماید:

" مَنْ أَعَانَ عَلَى قَتْلِ مُؤْمِنٍ بِسَطْرِ كَلِمَةٍ لَقِيَ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَكْتُوبٌ بَيْنَ عَيْنَيْهِ آيسٌ مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ "

هر کی در قتل مسلمانی "قاتلش را" با جزء يك كلمه كمك کند؛ با خدا چنان روبرو خواهد شد که میان دو دیده اش نوشته شده: مأیوس از رحمت خدا.

برخی از مسئولین ایرانی گمان می کردند که شاید با این نوع همکاری ها امریکا را راضی کنند و در مقابل آن امتیازاتی بدست آرند و علی الاقل از فشارهای امریکا علیه ایران بکاهند! ولی امریکا نه تنها در برابر این همکاری ها امتیازی به ایران نداد بلکه بر فشارهای خود افزود. ایران بنا بر تهدیدهای امریکا، مرا وادار به خروج از این کشور کرد، ولی امریکایی ها نه تنها راضی نشدند و انتظار آن را داشتند که مرا دست بسته به سربازان امریکایی تسلیم کنند، بلکه همین چند روز قبل نماینده خاص جورج دبلیو بش آقای زلمی خلیل زاد طی کنفرانس مطبوعاتی اش در کابل گفت: فرستادن حکمتیار به افغانستان نشانه حسن نیت ایران نه بلکه بخاطر ایجاد مشکلات بوده است!!

پاکستان نیز به امید ارضای امریکا و جلب عنایت و اشنگتن و حمایت

از موضع اسلام آباد در برابر دهلی نو در رابطه با قضیه کشمیر، در کنار امریکا ایستاد، پایگاه های نظامی در اختیار امریکا گذاشت و عملاً در جنگ امریکا علیه افغانستان شرکت کرد، شرکت زمامداران پاکستانی در این جنگ به پیمانۀ ای چشمگیر بود که بدون آن خیلی از برنامه های جنگی امریکا در افغانستان ناکام می ماند. ولی دیدیم که پاکستان از این طریق نه تنها به هیچ یکی از اهداف خود نائل نشد بلکه عملاً مشاهده می کنیم که اسلام آباد پاداش همکاری اش با امریکا را بصورت تهدید هند به حمله بر کشمیر آزاد می چشد، و امریکا بجای آنکه از موضع اسلام آباد در این منازعه حمایت کند، برعکس با دهلی نو اظهار همدردی نموده، پاکستان را زیر فشار گرفته و از این کشور می خواهد تا برای سرکوبی آزادیخواهان کشمیر اقدامات جدی بعمل آرد!! موضع واشنگتن در رابطه با قضیه کشمیر و اظهارات حکام امریکایی در این مورد کاملاً شبیه به موضع آنها در مورد قضیه فلسطین، حمایت از تروریسم دولتی اسرائیل و فشار بر اداره خود گردان فلسطین است.

این جریانات چند مطلب اساسی را بازگو می کند:

- هیچ کشور اسلامی با تسلیم شدن به فشارهای امریکا؛ از جنگ عمومی و گسترده ای که امریکا علیه اسلام و مسلمانان به راه انداخته؛ مصون نخواهد ماند، با شرکت در این جنگ و همکاری با امریکا نه تنها عمل ناقض ایمان را مرتکب شده بلکه امریکا را علیه خود و سائر مسلمانان جریئ تر کرده است.
 - هر کی مسلمانی را در کرب و دشواری تنها بگذارد خداوند او را در کرب و دشواری تنها خواهد گذاشت.
 - و هر کی با نیروهای کفر علیه مسلمانی همکاری کند خداوند این نیروها را بر او مسلط خواهد کرد و آنگاه به داد او نخواهد رسید.
- پیامبر علیه السلام می فرماید: هر کی به بهای خشم خدا در پی ارضای مردم رفت، هم خداوند جل شأنه خود از او ناراض می شود و هم مردم را

از او ناراض می‌سازد.

د امریکایی ائتلافونو شړېدل

لکه څنګه چې انتظار کېدو چې د امریکا تر مشرۍ لاندې غیر مطمئن او ماتېدونکي ائتلاف به ډېر ژر متلاشي کېږي، دا دې ائتلاف په داخلي او بهرني ځواکونو کې د اختلاف او نښتو لړۍ پیل شوې او د هرې ورځې په تېرېدو سره ئې لمن خورېږي او شدت ئې زیاتېږي. په څرګنده ګورو چې د طالبانو په خلاف متحد شوو دښمنانو اوس د یوه بل ختمولو او له صحنې د ایستلو هڅې پیل کړې، هم د دې ائتلاف داخلي خواوو یوه پر بل بریدونه پیل کړي او د خپل حریف او رقیب د وژلو لپاره ئې مټۍ بروهلې او هم د دوی بهرنیو حامیانو له صحنې یو د بل ایستلو لپاره ملاوي تړلې او د ډغرو لپاره میدان ته راوتلي. روسان او ملګري ئې دا غواړي چې د امریکایانو او انګرېزانو په ضد داسې عملیات ترسره شي چې له افغانستان وتلو ته اړ شي. په کابل کې د دوی پر قطعاتو وروستي بریدونه او راکټي حملې د همدې سلسلې کړۍ دي. د ډاکټر عبدالرحمن وژنه هم د دې لپاره تر سره شوه چې امریکا پلوه ډلګۍ ووېروي او افغانستان ته له راتلو او په قدرت کې له شریکېدو لاس واخلي. امریکایان په خپل وار ایران ګواښي او هغه د افغانستان په کورنیو چارو کې په لاسوهنو او دې هېواد ته د وسلو، مهماتو او مسلح کسانو په لېږلو متهم کوي او خپلو ملګرو ته وایي چې د مسکو او ایران او د دوی د ملګرو په خلاف داسې اقدامات وکړي چې هغوی له صحنې وباسي. د جنرال فهیم په خلاف وروستي تروریستي چاودنه په همدې اړه ترسره شوې. بریتانیا او امریکا د ظاهر خان د راوستو هڅه کوي، خو د شمالي ائتلاف بهرني حامیان د دغه انګلیسي پروسې مخالفت کوي او

غواړي په کابل کې داسې حالات راپیدا شي چې امریکا د ده ژوند له گواښونو سره مخامخ وگڼي او د راوستو کار ئې وځنډوي. په کابل کې د حزب اسلامي د گڼ شمېر غړو نیونه، هغه هم په دې اتهام چې غوښتل ئې کودتا وکړي او کرزی او ظاهر په قتل ورسوي، د همدې مقصد لپاره ترسره شول.

د افغانستان پېښو ثابته کړه چې د دې هېواد روانه ستونزه نه په تحميلي جگړو حل کېدی شي، نه په تحميلي سولې او نه په بهرنیو فوځونو، بلکې فقط په اسلامي تفاهم او ملي روغې جوړې سره د بحران د حل لار موندلې شو. د دې لپاره باید پردي فوځونه له افغانستان ووځي، بهرنی مداخلې متوقف شي، افغانانو ته موقع ورکړی شي چې خپل برخليک په خپله وټاکي او خپلي ستونزې د تفاهم له لارې حل کړي. بهرنی فوځونه دي په افغانستان کې د جگړې او پر افغانانو د بمونو د وړولو پر ځای په هغو هېوادونو کې مستقر شي چې زموږ هېواد ته وسلې او مهمات لېږي او د جگړمارو ډلو مرسته کوي. که دا مرستې او لاسوهنې بندي شي جگړه په خپله پای ته رسېږي، جگړماري ډلې د جگړو توان له لاسه ورکوي او د بهرنیو فوځونو د شتون ضرورت منتفي کېږي. عملاً گورو چې دا فوځونه نه په دې وتوانېدل چې په کابل کې سوله تأمین کړي او یا په اطراف کې د جگړو مخه ونيسي، نه په کابل کې د چا سر، مال او عزت خوندي دی او نه په اطراف او د شمالي ائتلاف تر سلطې لاندې سیمو کې، په اطراف کې په کلیو، کورونو او جوماتونو همونه ورېږي او په کابل او نورو ښارونو کې ماینونه چوي او راکټي حملې ترسره کېږي او شمالي ائتلاف د همدې فوځونو د مټو په زور په پښتنو ظلمونه کوي.

د پکتیا جگړې

د لويي پکتيا مهمه سيمه په وروستيو کلونو کې له داخلي جگړو خوندي وه. له يوې خوا د دې سيمي قومي جوړښت د داسې جگړو اجازه نه ورکوله، له بلې خوا د دې سيمي جهادي مشران او هغه سياسي ډلې چې د جهاد په دوران کې ئې په دې سيمي کې فعال حضور او رغنده ونډه درلوده، د دغو جگړو مخنيوی کاوو. د کابل ائتلافي ادارې ډېره هڅه وکړه چې جگړې دې سيمي ته راننقل کړي، خو په دې موافقه نه شوه. ځينو قوم خرڅوونکو هم له دې ادارې سره لاس يو کړ، پيسې ئې تر لاسه کړي، غوښتل ئې دلته هم د جگړو اور بل کړي، خو د دوی هڅې ناکامي کړې شوې. که د کابل په لويديځ کې په چهارآسياب، چهل ستون، بالا حصار او بگرامي کې د مجاهدينو قوي مورچلي نه وی او مجاهدين د ائتلافي ادارې د بريدونو په وړاندي نه وی حائل شوی، نو دا جگړې به ډېر د مخه دې سيمي ته را انتقال شوي وي.

متأسفانه ځينو حلقو، مخصوصاً په لويي پکتيا کې دا تبليغات کول چې د کابل جگړه د اقتدار لپاره روانه ده!! دوی ټول اړخونه ملامتول، ټول جهادي ځواکونه، حتی هغه چې پکتيا ئې د جگړو له اور خوندي ساتلې وه، د دوی د تبليغاتو تر حملو لاندې وو. دا تبليغات د هغو حلقو له خوا روان وو چې يا ئې په جهاد کې هيڅ برخه نه وه، يا له اسلامي جهاد سره موافق نه وو، يا ئې نه غوښتل چې زموږ په هېواد کې د مجاهدينو په لاس اسلامي نظام قائم شي، يا هغه چې د زرو رژيمونو پلويان وو، له کمونستانو او شاهي رژيم سره ئې خواخوږي وه، له تېرو رژيمونو ئې امتيازات تر لاسه کړي وو، د دغو رژيمونو بيا اعاده ئې غوښتله، جهادي ځواکونه ئې د دې رژيمونو د بيا اعادې په وړاندي خنډ

گڼلو، جهادي شخصیتونو د دوی او د دوی د اسلافو زاړه اجتماعي موقعیتونه اشغال کړي وو، غوښتل ئې هغه موقعیت بېرته تر لاسه کړي، د دې لپاره ئې دا سیاسي ځواکونه او دا شخصیتونه د جگړو عامل معرفي کولو. له صحنې ئې د دوی د حذفولو او په ټولني کې د دوی د اعتبار د ختمولو هڅه ئې کوله، ځان ئې صلح غوښتونکي او مجاهدین ئې جگړماران، جنگ غوښتونکي او د قدرت لېوال گڼل.

دا حلقې د امریکا له حملې وروسته فعالې شوې، د امریکایي فوځونو شتون دوی ته جرأت ورکړ، صحنې ته راووتل، پایڅې ئې را پورته کړې، هر چا ته ئې ویل چي اوس زموږ وار دی، خپل مخالفین ئې په امریکایي بم ورونو وېرول، د ستلایټ تلفونو په ذریعه ئې له امریکایي افسرانو سره ارتباط ټینګ وو، امریکایي جنګي الوتکو ته ئې کوردینات ورکول، د مخالفینو کلي او کورونه ئې د طالبانو او القاعده د مراکزو په نامه معرفي کول او له امریکایانو ئې د دې سیمې پر جوماتونو، کلیو، کورونو، د جرگو او مرکو پر ځایونو د بم ورونو غوښتنې کولې، په دې بم ورونو کې په سلگونو بې گناه کسان په قتل ورسېدل. دوی حالات داسي ولیدل چي اوس به د پکتیا ولس هر وروڼو د دوی لویي ته سر ټیټوي، د دوی واکمني به مني او د دوی له سلطې د سرغړاوي او مخالفت جرأت به نکوي!! د همدې لپاره ئې په پکتیا کې چي د جرگو سیمه ده او تل ئې مشران د جرگو او مرکو له لاري غوره شوي، ځان په خپل سر او د خلکو له موافقې پرته، واکمن او واکدار اعلان کړ، ټوپک ته ئې لاس کړ او پکتیا ئې د خپلي مطلقه واکمنۍ لاندې سیمه اعلان کړه، پر گردیز ئې برید وکړ او دلته ئې د هغي جگړې اور بل کړ چي دښمنانو له اوږدې مودې راهیسي د هغې لپاره هڅه کوله. خو پکتیاوال هغه خلك نه دي چي زور ځواکي ته تسلیم شي، د بم ورونو له وېرې د پردیو گوډاګیانو ته سر ټیټ کړي. پر گردیز د دغو ډلگیو برید پیل شو، نه حمله کوونکو دا گمان کولو چي په گردیز کې به د دوی په وړاندې مقاومت وشي او نه

هم د دوی امریکایي بادارانو. د دوی انگرېزه دا وه چې په زرمته، نكي، نيازيو كلا او نورو سيمو د امریکایي طيارو وحشيانه بريد به دا خلك هومره وپرولي وي چې د گردیز په آسمان كې د امریکایي طيارو له راڅرگندېدو سره سم به هر راز مقاومت پای ته رسېږي او حمله كوونكي به سرلوړي، له خپل درې رنگه "تور، سور، شين" بيرغ سره گردیز ته ننوځي او خپله بریا به لمانځي. خو داسي ونه شول، له خپلو په وينو لړلو سرو جامو سره په شا وټمېدل، تقريباً پنځوس مړي او په لسگونو ټپيان ئې تر شا پرېښودل. دا جگړه د هماغه خلكو له خوا پيل شوه او پر گردیز په سلگونو راکټي د هماغه چا له خوا وورېدل چې پرون ئې هره جگړه غندله، د جگړو ټول ملامت او سلامت اړخونه ئې په يوه ډول محكومول او دا ادعاء ئې كوله چې د زاړه او مخلوع پاچا په وخت كې قراري، آرامي او سوله وه، يوازي د هغه د بيا راتلو په صورت كې سوله راتلی شي. خو خلك اوس گوري چې د هماغه زاړه او مخلوع پاچا پلويان د جگړو هومره لېوال دي چې پر پکتياوالو د امریکایي بم ورونو ملاتړ كوي، پر گردیز راکټي وروي، د جرگو او مرکو خبره ئې شاته غورزولې او د ټوپک په زور او د امریکایي جنگي طيارو تر چتر لاندي پر پکتيا د حكومت كولو هڅه كوي.

اولین حمله راکتی امریکا بر افغانستان

قبل از ۱۱ سپتمبر

حمله راکتی امریکا بر افغانستان حیرت و تعجب تحلیلگران اوضاع سیاسی افغانستان را باعث شد. گمان نمی کردند که امریکا در چنین شرائطی اراده کند صد میزایل کروز را که قیمت مجموعی آن بیش از یکصد میلیون دالر است بسوی مناطق تحت کنترل گروه طالبان پرتاب

کند و پی آمدهای و خیم آن را بپذیرد و نشان دهد که مناسباتش با طالبان تا این حد تیره شده است. هر چند جز در رابطه با اهداف مورد نظر در ولایت خوست، در بقیه موارد میزایل های مذکور نه تنها بر اهداف اصابت نکرد و حتی تا دهها کیلومتر دور تر از هدف بر زمین فرود آمد، برخی در نقاط مختلف جلال آباد بطور پراکنده بر زمین اصابت کرد که برخی منفجر گردیده و عده ای بدون انفجار باقی ماند، اگر اصابت های بی هدف و غیر دقیق مذکور از جانبی ضعف تخنیک بکار رفته در میزایل های کروز و عدم دقت آن را در نشانه گیری به نمایش می گذارد، از سوی دیگری بی اعتنائی امریکا به عکس العمل های ناشی از این حمله تروریستی و وحشیانه را منعکس می کند. مقامات مسئول امریکایی نه به عکس العمل ملت افغان و دوستان و دست پرورده های شان در افغانستان ارزشی قایل شدند و نه به ردالفعل ملت پاکستان که این میزایل ها از فضای این کشور عبور می کرد؛ اعتنائی کردند و نه به احساسات امت اسلامی واقعی گذاشتند، معامله امریکای مغرور اکنون با دوستانش معامله دوست با دوست نه بلکه معامله آقا و بادار با نوکر و مزدور است. کسی که بسوی امریکا دست دوستی دراز می کند باید به غلامی تن دهد و پستی و دنائت را بپذیرد و امریکا را بعنوان بادار و آقای مطاع قبول کند، به نحوی که اجازه هر اقدام زورگویانه و قلدرانه را به واشنگتن داده و جرأت اعتراض بر اینکه از اقدامات امریکا به عزت النفس، کرامت، آزادی و استقلال او صدمه برسد؛ هرگز نداشته باشد، در منطق زورگویان این نوع اعتراض، عصیان و سرکشی تلقی می شود. تحلیل های گوناگونی که در این رابطه ارائه شده است به شرح ذیل اند:

۱ - امریکا نسبت به پیشرویهای اخیر طالبان در شمال رضایت نداشت و آن را مغایر توافقاتی می شمرد که هیئت های این گروه با مقامات امریکایی داشت مبنی بر اینکه طالبان باید با گروههای دلخواه امریکا در جبهه شمال اداره ائتلافی تشکیل دهند.

۲ - امریکا با اینکار خواست به مقامات کندهار گوشزد کند که عکس العمل در برابر نه گفتن های طالبان و عدم اطاعت صد در صد در برابر اوامر، جدی خواهد بود. در آستانه تسلط طالبان بر بقیه افغانستان این گوش مالی ضروری شمرده می‌شد.

۳ - قضیه مراکز ناراضیان عرب در افغانستان برای امریکا اهمیت خاصی دارد و آن را خطر جدی برای منافع سیاسی و اقتصادی خود در جهان اسلام مخصوصاً کشورهای عربی می‌شمارد و معتقد است که در حالت تشدید روز افزون حساسیت علیه حضور مرئی و غیر مرئی امریکا در این کشورها، پایگاه های این ناراضیان در افغانستان، موجب تشدید هر چه بیشتر عصیان ها خواهد شد و کار را به قیامهای مسلحانه خواهد کشاند.

اتخاذ تدابیر امنیتی شدید در همه سفارت خانه های امریکا در دنیا و با وجود آن انفجارات منسجم و مسلسل در این سفارت خانه ها؛ شدت قضیه را از يك سو و ترس و بیم شدید امریکا را از روند جریانات در کشورهای تحت نفوذ امریکا از سوی دیگر بخوبی منعکس می‌کند.

به این خاطر است که امریکا با پرداخت این همه بها به حمله راکتی علیه مراکز مظنون ناراضیان در افغانستان متوسل شد.

۴ - واشنگتن خواست با این کار به تهران تفهیم کند که قصد حمایت از طالبان را در صورت جنگ احتمالی میان ایران و افغانستان ندارد، تا ایران را مثل عراق بدام بیندازد، پایش را به جنگی دیگر بکشد و از این طریق به اهداف خود در این منطقه دست بیابد. امریکا منتظر بدست آوردن بهانه و فرصت مناسبی برای تحمیل جنگی دیگر از شرق این کشور بر ایران است و می‌خواهد آتش جنگ دامنه دار بنام شیعه و سنی را در این منطقه و در همه دنیای اسلام شعله ور سازد، منافع امریکا با عدم استقرار و ثبات در کشورهای اسلامی و جنگ میان آنان گره خورده است. برای افراد آگاه از سیاستهای امریکا مایه تعجب نیست که می‌شنوند کانگرسمن های امریکایی از يك سو اظهار می‌دارند که " میلیونها دالر را در راستای تشکیل و تکوین گروه طالبان و حمایت از آنان هزینه کرده اند؛ چرا باید اکنون طالبان با محسن خود به این شکل بر خورد کنند..." و از سوی دیگر مقامات امریکایی

می‌گویند: "در جنگ ایران و طالبان این کشور از هیچ جانبی حمایت نخواهد کرد..."

هیئت‌های امریکایی به شمال می‌روند و به رهبران برخی از گروه‌های شمال در جلسه‌ای در شهر مرزی ترمذ ازبکستان می‌گویند: اگر طالبان با طرح ما توافق نکنند امریکا حاضر است شما را در جنگ علیه طالبان حمایت کند..."

تخصیص بیست میلیون دالر برای حمایت از گروه‌های معارض جمهوری اسلامی ایران و اختصاص صد میلیون دالر برای تضعیف و تجزیه عراق و کمک نظامی به ناراضیان این کشور؛ سیاست‌های امریکا را در معامله با جریان‌ات کشورهای اسلامی به خوبی به نمایش می‌گذارد.

۵ - حمایت ربانی و نمایندگان دولت وی در انگلستان و نیویارک از حمله راکتی امریکا و دفاع از آن و حتی اظهار این مطلب که: امریکا حق داشت برای دفاع از منافع خود چنین کاری کند... و شخص ربانی اظهار داشت که "حمله بر مناطق تحت تسلط طالبان صورت گرفته که گروه باغی است... حمله نباید نمایشی می‌بود!!" یعنی باید امریکا جدی تر عمل می‌کرد و به حمله وسیع‌تر می‌پرداخت... عده‌ای از تحلیلگران از این اظهارات رایحه توافق سری با امریکا را استشمام می‌کنند و حمله راکتی را وسیله فشار علیه طالبان غرض تن دادن به این توافق می‌شمارند.

۶ - برخی از تحلیلگران چنان پنداشته‌اند که حمایت‌های امریکا و همپیمانانش از حرکت طالبان، حرکت مقطعی بود، طالبان را برای سرکوبی نیروهای جهادی و در رأس آن حزب اسلامی ساختند و حمایت کردند، اهدافیکه از تکوین و حمایت از این گروه مطمح نظر بود برآورده شده، مأموریت طالبان جنگ علیه گروه‌های جهادی بود، با نزدیک شدن طالبان به سلطه کامل بر افغانستان و نفی گروه‌های جهادی، دوران آنان به پایان رسیده، این گروه برای حالت بعد از جنگ ساخته نشده و توانمندی و کفایت ایفای نقش دلخواه در این مرحله را ندارد، باید مقدمات تعویض آنان روی دست گرفته شود و با اقدامات خاصی به طالبان تفهیم شود که به آن تن داده و از لجاجت خود داری کنند ورنه نتایج وخیمی منتظرشان است. عدم اعطای

چوکی افغانستان در ملل متحد به گروه طالبان و موافقه با پیشنهاد روسیه در این خصوص نیز نشانه این سیاست تلقی می‌شود.

د اکتوبر ۷ بله توره ورخ

پر افغانستان د امریکایي ځواکونو د وحشیانه برید

د لومړۍ کلیزی په مناسبت

پر افغانستان د امریکایي ځواکونو له برید وروسته د دې هېواد د راتلونکي په اړه ځینو حلقو داسي گمان کولو چي افغانستان د امریکا په دائمی ادې بدلېږي، د امریکا د خوشي نظام به پر دې هېواد مسلط کېږي، نه د امریکا په خلاف د مقاومت امکان شته او نه د امریکا د لاس پوڅي رژیم نسکورول ممکن دي!! دې ډلي له روان بهیر سره د تلو فیصله کړې وه، په دې قطار کي د سپرېدو لپاره له مخکینیو قطارونو او بسونو د راکوزېدو په حال کي وو، غوښتل ئې له مخکینیو ملگرو او صفوفو خپله رابطه قطع کړي او د امریکایانو په درېږوري نوو بسونو کي د هغه مجهول مقصد په لوري وخوزېږي چي دوی په خپله نه بلکي امریکایانو ټاکلی!!

دې ډلي ځان ته توجیهاات لرل، ویل ئې چي زموږ د هېواد او ولس وضعیت اوس او د امریکا د حملې په وخت کي هغه نه دی چي د شوروي ځواکونو د حملې په وخت کي وو. ولس له جگړي ستړی شوی، د امریکا تر مشرۍ لاندې نړۍ وال ائتلاف هومره ځواکمن دی چي په ټولي نړۍ کي حریف او رقیب نه لري. پاکستان زموږ هغه گاونډی هېواد چي د شوروي ځواکونو په خلاف د مقاومت په دوران کي د افغان ولس لوی پناه ځی او ستر ملاتړ وو اوس د امریکا په څنگ کي ودرېدلی او د افغانستان په اړه ټول هغه څه کولو ته تیار دی چي امریکایان ئې ترې

غواړي، که دا د حزب اسلامي په خلاف د طالبانو حمايت او ملاتړ وي او که د طالبانو په خلاف جگړي کي امريکايانو ته نظامي اډې ورکول او د پاکستان له زمکي او فضاء امريکايانو ته په خلاص لاس د استفادې اجازه ورکول وي.

له بلي خوا ايران زموږ بل گاونډی هېواد، چي د امريکا په خلاف د افغان ولس د مقاومت د ملاتړ او حمايت طمع ترې کېده، اوس د امريکا تر مشرۍ لاندي د بين المللي ائتلاف د هڅو ملاتړ کوي، د شمال جبهه ئې دې ته وهڅوله چي په نظامي ډگر کي د امريکا د زمکنيو فوځونو په څېر عمل وکړي او په سياسي ډگر کي د بن هغه مذاکراتو کي برخه واخلي چي د امريکا تر مشرۍ لاندي ترسره شول او په نتيجه کي ئې له يوې خوا د افغانستان لپاره د امريکا د خوښي اداره جوړ شوه او د طالبانو اسلامي امارت او د شمال د جبهې اسلامي دولت ئې به يوه وخت کي نسکور کړل او له بلي خوا ئې افغانستان ته د بریتانيا تر مشرۍ لاندي د خارجي فوځونو د راتلو سند امضاء کړ. ايران مخکي د پښتنو په خلاف د تاجکانو تر قيادت لاندي د اقليتونو د ائتلافي جبهې ملاتړ کاوو، بيا ئې د امريکا په لاس د طالبانو د حکومت د نسکورېدو ملاتړ وکړ او اوس هغه حکومت په رسميت پيژني چي د بن د مذاکراتو په نتيجه کي جوړ شوی او د هغه د ساتني او حمايت لپاره بهرني فوځونه په افغانستان کي مستقر شوي.

او وايي: په ټولي نړۍ کي داسي هېواد نشته چي په افغانستان کي د امريکا د نظامي حضور مخالفت وکړي او د امريکا په ضد مقاومت کي د افغانانو تر څنگ ودرېږي.

دا حلقه داسي فکر کوي چي له حزب اسلامي پرته د افغانانو ټولي سياسي ډلې په څرگند يا مخفي توگه او په يوه او بل ډول د امريکايانو د حضور ملاتړ کوي، نو ځکه د دوی له نظره د امريکايانو په خلاف هغه څه کول ممکن نه برېښي چي افغانانو د روسي ځواکونو په خلاف وکړل.

د دې حلقې په مقابل کې بلي ډلي داسي فکر کولو چې د امريکا په ضد به حتماً هماغه څه کېږي چې د روسانو په خلاف وشول او امريکا به هرو مرو له هماغه برخليک سره مخامخ کېږي چې شوروي ځواکونه او شوروي اتحاد ورسره مخامخ شو. د دې ډلي دلائل دا دي:

دا د الله تعالی دایمي او نه بدلېدونکی سنت دی چې هر ځواک ته ئې د عروج او طغيان يو خاص حد ټاکلی؛ هيڅ کله يو طاغوتي ځواک داسي نه پرېږدي چې د اوږدې مودې لپاره پر ټولي نړۍ حکومت وکړي. قرآن داسي حالت د فساد عامل گڼي او وايي چې الله جل شانه د دې فساد د مخنيوي لپاره طاغوتي ځواکونه په زوال محکوموي، د دوی فساد په بل ځواک دفع کوي، که نه نو ټوله نړۍ به له تباهي سره مخامخ کېږي، د عبادت او د خدای د يادولو او لمانځلو ټول ځايونه به وړانږېږي.

وَلَوْلَا دَفَعُ اللَّهُ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَّهَدَمَتِ صَوْمُعُ وَيَبِعُ وَصَلَوْتُ
وَمَسْجِدُ يُذَكَّرُ فِيهَا أَسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ
لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿١٤٠﴾ الحج

او که دا الهي سنت نه وی چې ځيني خلك د ځينو نورو په ذريعه دفع کوي نو کليساوي، د رهبانانو او يهودو د عبادت ځايونه او جوماتونه چې د خدای نوم په کې زيات يادېږي، ټول به وړان شوي وو.

که شوروي ځواکونه او د وارسا د پکت گڼ شمېر مسلح قطععات چې د روسانو په څنگ کې افغانستان ته لېږل شوي وو، پلازمېنه او ټول لوی ښارونه د دوی په واک کې وو او د تېري په لومړنيو مياشتو کې پر افغانستان داسي مسلط شول چې زموږ گاونډيو او ټولو نړيوالو گمان کاوو چې افغانستان د تل لپاره د شوروي په کومي کې پريووت، نور نه مقاومت ممکن دی او نه د افغانستان د آزادي احتمال شته!! خو پس له لنډې مودې مقاومت پيل شو، ورو ورو ئې لمن خوره شوه، په هر ځای کې پر روسي فوځونو بريدونه پيل شول، روسان په خپلو نظامي اډو

کي پاته کېدو ته اړ او ښارونو ته له کوزېدو له دې کبله منع شول چې په هېڅ افغان ئې اعتماد نه شو کولی، حتی له خپلو نژدې کمونستو ملگرو وپريدل. هېڅ دليل نشته چې همدا کار دي له امريکايانو او انگرېزانو سره ونشي!! دا خبره د منلو نه ده چې هلته دا کار ممکن او اوس نا ممکن دى. پداسي حال کي چې افغانانو نه په هغه وخت کي دومره جنګي تجربه درلوده، نه دومره وسائل او نه هومره قوي روحیه چې نن ئې لري.

د امريکا په خدمت کي د افغاني ډلو ائتلافي جبهه به ډېر ژر له ژورو او پخلا نه کېدونکو اختلافاتو سره مخامخ کېږي، اختلافات به ئې مسلحانه شخړو ته رسېږي، شرائط به يو ځل بيا د يوه بل ملي پاڅون او عمومي قيام لپاره برابرېږي.

د دې جبهې په ليکو کي چې څوک راټول شوي اکثريت ئې بې هدف، بداخلاق، مفسد او غله دي، همدا اوس ئې په ټولو سيمو کي د غارت، د خلکو ځورولو، د خلکو پر سر، مال او ناموس د تېري بازار تود کړی. ممکن نه دى چې دا وضعه د اوږدې مودې لپاره دوام وکړي.

د امريکا تر مشرۍ لاندي بين المللي ائتلاف هم نشي کولی چې د تل لپاره دوام وکړي. د طالبانو تر نسکورولو د دوى هدف مشترک وو، خو اوس چې د طالبانو حکومت نسکور شوی، د افغانستان د راتلونکي او په دې هېواد کي د امريکايي فوځونو د پاته کېدو په سر به په همدې ائتلاف کي د داسي اختلاف شاهد يو چې ورو ورو به تشديد کېږي. په دې اختلاف چې کوم نتائج مرتب کېدی شي هغه له هېڅ با درايته او پوه انسان پټ نه دي.

امريکايانو چې په کومي بې رحمۍ، قساوت او وحشت سره عمل کړی، پر جوماتونو د لمانځه په وخت کي بمونه وروول، پر کلیو بريدونه، بې گناه خلک وژل، په سلگونو اسراء لاس تړلي او يو ځايي وژل، د افغانستان په خاورې کي مستقل محبسونه جوړول، کيوبا ته د جنګي

اسراوو انتقال، له کابل د مسلح افغاني قطعاتو ایستل، د هغو ډلو مشران سپکول چي د دوی ملگرتیا ئې کړې،... دا ټول حتماً او بې له شکه خپل عکس العملونه لري، افغانان به حتماً خپل غچ اخلي، افغانان هېڅ کله د پردیو تسلط نه مني، تل د پردیو د سلطې په خلاف راولاړ شوي، له لنډي مودې وروسته به د پردیو په خلاف حساسیتونه او د دوی د نادودو په مقابل کي عکس العمل؛ عملي بڼه غوره کوي او په مسلحانه مقاومت به بدلېږي.

دا دئ عملاً گورو چي مقاومت پیل شوی، په ډېره چټکتیا وده کوي او لمن ئې له یوې سیمي بلي ته خورېږي. که په تېرو دريو میاشتو کي د مقاومت وضع، پر امریکایي ځواکونو د مجاهدینو مسلسل بریدونه او په دې بریدونو کي د امریکایانو تلفات له هغه څه سره مقایسه کړو چي د شوروي اتحاد ځواکونه د تېري په لومړیو دريو میاشتو کي ورسره مخامخ شول؛ نو په څرگند طور به وگورو چي هم پر امریکایانو د بریدونو شمېر زیات دئ او هم ئې تلفات، او د مجاهدینو تکنیکونه پاڅه او تلفات ئې له هېڅ سره برابر. آیا له امریکا وېرېدونکو او له قدیر او خیرالناصرین خدای مایوسو کسانو ته دا خبره کفایت نه کوي چي نن او پس له هغه چي د مقاومت له پیل فقط درې میاشتي تېرېږي، امریکایي فوځونه هره ورځ تر پنځو زیات خپل مړي او ژوبل کسان بگرام ته انتقالوي!! او دا پداسي حال کي چي لا تر اوسه مقاومت یوازي په کندهار، کټ، خوست، پکتیا او پکتیکا کي تشدید شوی او په کابل، لوگر، ننگرهار کي ئې لومړۍ څریکي څرگندي شوې او نورو ولایاتو ته ورو ورو په خورېدو دئ، الحمدلله هلته هم مجاهدین ځانونه برابروي او ډېر ژر به وگورئ چي په دغو سیمو کي هم د نورو سیمو په څېر د شدید مقاومت لمن خوره شي. زه باور لرم چي که مقاومت په همدې شکل دوام وکړي نو امریکایانو ته به ډېره گرانه وي چي د اوږدې مودې لپاره په افغانستان کي پاته کېدو ته زړه ښه کړي او دا ورځ په ورځ

زیاتېدونکي تلفات وزغمي. زه هیڅ گمان نکوم چې امریکا دي دا تلفات تر یوه کال زیات وزغملی شي. د دې احتمال ډېر ضعیف دی چې امریکا دي د راتلونکي بل اکتوبر اوومه په افغانستان کې ولمانځي.

د امریکایي فوځونو په وتلو چې کوم خطرناک نتائج مرتب کېږي شاید امریکا ته ئې جبران همدومره گران وي لکه روسانو ته. او په دې مقاومت کې د مجاهدونو د بریا اثرات به په افغانستان او ټولې اسلامي نړۍ کې تر هغه ډېر ژور او پراخ وي چې د شوروي ځواکونو په ضد ئې شاهد وو.

له هغو کسانو سره چې د یرغلگرو ځواکونو په څنگ کې د خپل ولس په خلاف جنګېدلي او د دوی د مټو په زور قدرت ته رسېدلي او له افغانانو سره ئې د اسلام، مروت، پښتونولي او افغانیت خلاف هغه څه کړي چې د ډېرو بې ننگه او بې غیرته کسانو په تاریخ کې ئې هم مثال نه شو موندلی، د بهرنیو فوځونو له وتلو وروسته به له دوی سره هماغه څه کېږي چې له دوی سره ښايي او د دوی له سلف سره شوي. کاش دوی د کمونستانو له تجربو پند او عبرت اخیستي وی او د هغوی پر پلونو له گام ایښودو ئې ډډه کړې وی.

هغه کسان چې د امریکا په لاس له جوړ شوي نظام سره د ملګرتیا اراده لري او په دې بهیر کې ځانته د ځای پیدا کولو هڅه کوي، دوی خپل تاریخ داغجن کوي او خپلي ټولې هغه جهادي هڅې په اوبو لاهو کوي چې له اسلام د دفاع په خاطر ئې د پردیو کفرې ځواکونو په خلاف کړې وې. نه پوهېږو دوی به خپل عمل څنگه توجیه کوي، ولي ئې دا کار د روسانو په وخت کې ونه کړ؟ څنگه د روسانو په لاس جوړ شوي نظام کې برخه اخیستل ورته حرام برېښېدو خو په امریکایي نظام کې برخه اخیستل ورته جائز برېښي!! څنگه د روسانو په خلاف جهاد ورته فرض معلومېدو خو د امریکایانو او انګرېزانو په خلاف جهاد ورته اشتباه برېښي!! نه پوهېږو دوی هغه څوک څنگه ملامتوي چې نن د امریکا په

خلاف د مقاومت پلوي کوي، پداسي حال کي چي پرون او د روسانو په خلاف ئې د ده د مقاومت ستاينه کوله؟!!

که څوک خپل ټول عمر په محبس کي او يا له هېواد لري په هجرت کي تېر کړي، دا حالت ئې تر دي ډېر غوره دئ چي په يوه داسي نظام کي د مأمور په توگه کار وکړي چي د پرديو په لاس جوړ شوی او د حفاظت لپاره ئې کفري ځواکونه زموږ په ملک کي مېشت شوي او پر افغانانو همونه وروي. دا کسان دي په دې پوه شي چي له کافر سره د موالات او ملگرتيا په صورت کي نه الله تعالی د دوی ايمان قبلوي او نه ئې لمونځ او روژه. د شريعت له نظره هغه څوک د کافرانو له ډلي گڼل کېږي او مباح الدم دي چي د کافر په څنگ کي له مسلمان سره جنگېږي. د دوی هيڅ دليل او عذر نه منل کېږي. د مجبوريت په صورت کي دوی ته د کفر کلمې ويلو رخصت ورکړی شوی خو دا اجازه نه ده ورکړی شوې چي د کافرانو په څنگ کي د مسلمانانو په ضد وجنگېږي.

هغه کسان چي د کفري ځواکونو په لاس جوړ شوي داسي نظام ته اسلامي نظام وايي او د اسلامي حکومت نوم ورباندي ږدي چي د مشر ساتنه ئې امریکايي کومانډو کوي، د پلازمېني امنيت ئې د هغو کفري ځواکونو په لاس کي دي چي وايي: په افغانستان کي د شريعت نفاذ د منلو نه دئ!! او پداسي حال کي چي د هېواد آسمان او زمکه د همدې ځواکونو په واک کي، ټول هوايي ميدانونه او ستراتيژيک نقاط د دوی په اختيار کي، په خپل سر او د افغانانو له اجازي او موافقي پرته، هر څوک نيولي او وژلي شي، په داخل کي محبسونه لري او په سلگونو بې گناه بنديان ئې د نړۍ په نورو ځايونو کي خپلو محبسونو ته انتقال کړي.... دا دين خرڅوونکي مفتيان يا له اسلام بې خبره دي او يا اصلاً ايمان نه لري. دوی له خدای سره خدعه کوي او خپل ملت غولوي.

متأسفانه ځيني نور بيا داسي دي چي د اصلي دشمن په ضد د څه کولو همت او جرأت نه لري خو د خپل زړه پراسي يا د ويډيو کسټو په

دوکانونو کي په انفجاراتو سره باسي او يا د مکتبونو په سوزولو سره!!
 ځيني نور خو په داخلي جگړو کي ډېر غښتلي او تورزن وو خو د يرغلگرو
 خلاف جگړو ته ئې ملا ماته او توره په غلاف کي ده !! او ځيني نور له
 يوې خوا دښمن سره يو ځای شوي او له بلې خوا په داخلي تصفيو کي
 مصروف دي او خپل ملگري ترور کوي او د سياسي او تبليغاتي اغراضو
 لپاره حتی له دې هم ډډه نکوي چي تر خپل تسلط لاندې ښارونو کي
 انفجارات وکړي او همغه بې گناه ښاريان په وينو کي ورغروي چي دوی
 ئې د سر او مال د خوندي ساتلو ذمه وهلې!! همدا دوی وو چي ډاکټر
 عبدالرحمن او حاجي عبدالقدير ئې ترور کړل او د اطلاعات او کلتور
 وزارت مخي ته ئې انفجارات وکړل!!

مور يو ځل بيا ټولو هغه افغانانو ته بلنه ورکوو چي اسلام ته وفادار
 دي، د اسلام له دښمنانو سره د ملگرتيا او د دوی په وړاندې د سکوت
 او سازش په نتيجه کي خپل دين، ايمان او آخرت نه تباہ کوي، د خپل
 هېواد استقلال او خپلواکي غواړي او د پرديو فوځونو په شتون رضایت
 او دوی ته تسليمېدل او د دوی ملگرتيا د ايمان او عقيدې منافي گڼي او
 د امريکايانو په ضد جهاد همدا سي گڼي لکه د روسانو په ضد، دوی ته
 بلنه ورکوو چي يوه بل ته د وروري لاس ورکړي او د جهاد لپاره ملا
 وتړي او په دې باور ولري چي قدیر خدای به د دوی مرسته کوي، پر
 دښمن به دوی ته بری ورکوي او امريکا او بي دينه ملگري به ئې له
 همغه شوم برخليک سره مخامخ کوي چي روسان او د دوی کمونست
 ملگري ئې ورسره مخامخ کړل.

له اسلام آن لاین سره مرکه

محترم ورور حکمتیار صاحب! ستاسو له نظره د ۱۱ / سپتمبر د پېښو اصلي عاملین څوک دي او انگیزه به ئې څه وه؟

ځواب: د ۱۱ / سپتمبر د سترو او حيرانوونکو پېښو اصلي عاملین همغه کسان دي چي الوتکي ئې وتښتولې او د پنتاگون او نړيوال تجارت سترو برجونو سره ئې وجنگولې او د يوه تصادف په نتیجه کي سپينه ماني ترې خوندي پاته شوه. د عملياتو اهداف او په دې کي د برخي اخیستونکو هويت دا ثابتوي چي نوموړي عمليات د امريکا د استعماري سياستونو په ضد يو عکس العمل وو. امريکا غواړي خپله لويي پر ټولي نړۍ تحميل کړي، عربي هېوادونه تر خپلي قبضې لاندې وساتي، هلته خپل نظامي حضور لا زيات پياوړی کړي، خپلي اډې مزيد خورې او ځواکمني کړي، د مظلومو فلسطينيانو د ځپلو او پر ټول فلسطين د صهيونستانو د کامل تسلط لپاره اسرائيل په مډرنو وسلو سمبالوي، په اسلامي نړۍ کي د ټولو اسلامي خوځښتونو د ځپلو لپاره هڅه کوي، په عربي هېوادونو کي موجود استبدادي مطلق العنان او ديکتاتوري رژيمونه د ولسونو په ضد حمايه کوي..... دغو سياستونو په ټولي نړۍ مخصوصاً اسلامي هېوادونو کي د امريکا په ضد حساسيتونه مزيد تقويه کړل، د نيويارک او واشنگټن د پېښو عوامل بايد د امريکا په خارجي سياست او د هغه پرضد د آزادي غوښتونکو ملتونو په قوي حساسيتونو کي ولټوو، داسي شهادت غوښتونکي عمليات له ستري او ځواکمني جذبې او سپېڅلې عقيدې پرته نشي ترسره کېدې، له دښمن غچ اخیستو لپاره ځان قرباني کولو ته هغه څوک چمتو کېدې شي چي دښمن سخت مجبور

کړی وي او له ده ئې ژوره کرکه په زړه کي راولاړه شوې وي.

سؤال: ځینې مبصرین داسې گمان کوي چې شاید د دغو پېښو تر شا به په خپله د امریکایي چارواکو لاس وي، د دې لپاره چې خپل وسیع نظامي تحرکات توجیه کړي او امریکایان د یوه لوی جنگ لپاره چمتو کړي، تاسو په دې اړه څه وایاست؟

ځواب: امریکایي چارواکو د سپتمبر له پېښو په امریکا او ټولې نړۍ کي د راولاړ شوو احساساتو او عواطفو غلطه استفاده وکړه، د نړۍ د ټولو ستراتیژیکو او حساسو سیمو د نیولو لپاره ئې بډي بر وهلې، وسیع نظامي تحرکات ئې پیل کړل، په عربي هېوادونو کي ئې خپلې زړې اډې پراخي کړې، خپلې جنگي بیړۍ ئې په خلیج او د هند سمندر کي ځای پر ځای کړې، پر افغانستان د تېري لپاره چې هغوی کوم ترتیبات نیولي وو او کومه نیټه ئې ټاکلې وه هغه ئې گړندي او رادمخه کړه، هغه هېوادونه ئې وگواښل چې د امریکا واکمني او لویي ته سر نه ټیټوي، عراق، کوریا، او ایران ئې د شرارت محور وگڼل او پر عراق د برید لپاره ئې تیاری ونیولو. دوی له دې پېښو هومره غلطه استفاده وکړه چې ډېر خلک ئې په دې شک کي واچول چې مبادا په خپله امریکایي چارواکو قصداً او د خپلو نظامي تحرکاتو د توجیه لپاره دا پېښې نه وي ترسره کړي.

سؤال: د سپتمبر ۱۱ پېښو په نړۍ واله سطحه په سیاسي، اجتماعي، نظامي او فکري برخو کي څه مثبتې یا منفي اغېزې درلودې؟

ځواب- د سپتمبر ۱۱ پېښو په نړۍ واله سطحه د ژوند په ډېرو برخو کي ژور تأثیرات درلودل چې ځینې ئې دا دي:

الف: نړیوالو ته ئې ثابته کړه چې که په چا زور زیاتی وشي او له ځان دفاع ته مجبور کړی شي نو په خالي لاس هم د مغرورو ځواکونو پوزه په خاورو موبلې شي او څوک چې قرباني ته تیار شي داسې ستر کارونه کولی شي چې دښمن په هیڅ پر مخ تللې وسلې د هغه مخه نشي

نیولی.

ب: امریکا هومره هم ځواکمنه او د مخالفینو له حملو خوندي نه ده لکه چې امریکایانو په خپله گمان کولو او یا ئې په دې اړه تبلیغات کول او یا د دوی له تبلیغاتو متاثره شوو کسانو گمان کولو. په یوه وخت د څلورو طیارو تستول او له څلورو مهمو اهدافو سره جنگول، شاید د نړۍ په ډېر ضعیف هېواد کې چې ناتوانه او ناداره حکومت او گڼ شمېر ځواکمن مخالفین هم ولري ممکن نه وي.

ج: امریکا چې په ټولې نړۍ کې کوم هیبت او رعب خور کړی وو هغه ته کلکه صدمه ورسېده، د امریکا پر اقتصاد او بانکونو د نړۍ والو هغه باور او اعتماد ختم شو چې له دې پېښې مخکې ئې درلود، هر چا به خپلې شتمني امریکایي بانکونو ته انتقالولې، هومره چې د امریکایي بانکونو د شتمنیو لویه برخه هغه پانگې وې چې د اسلامي هېوادونو او درېمې نړۍ امرانو، بدایانو او تاجرانو په خپلو هېوادونو کې د بې امنیتي او عدم ثبات له وېرې او د امریکا پر ثبات او امنیت د باور او اعتماد له امله هلته انتقالولې، له دغو پېښو وروسته له امریکایي بانکونو د دغو پانگو د بېرته انتقال لړۍ پیل شوې.

ه: امریکایي چارواکو په دغو پېښو سره د خپل سپکاوي د جبران لپاره داسې لار غوره کړې چې پایلې به ئې امریکا ته تر دغو پېښو هم لا زیاتې خطر ناکې وي، له قهر، غصې او غرور ډک هغه چلن چې امریکایي چارواکي ئې د نړۍ له نورو هېوادونو سره کوي، دا به دوی ته حتماً د سپتمبر د پېښو د عاملینو په څېر نور همداسې ځواکونه را پیدا کوي. همدا راز هیڅوک باید په دې کې شک ونه کړي چې که امریکا د افغانانو په خلاف په خپلې ناروا جگړې کې ناکامه شوه او امریکایي ځواکونه له افغانستان وتلو ته اړ شول؛ ښايي د دې ماتي پایلې به همغسې وي لکه شوروي اتحاد چې ورسره مخامخ شو.

سؤال: امریکایي چارواکو پر افغانستان د حملې لپاره دوه اهداف

اعلان کړی وو: د طالبانو حکومت نسکورول او د القاعدې مراکز ختمول. اوس چې دوی دواړه اهداف تر لاسه کړي نو د جنگ د دوام او په افغانستان کې د مزید پاته کېدو لپاره څه توجیه لري؟

ځواب: د طالبانو د حکومت له نسکورېدو او په افغانستان کې د القاعدې د شتون له پای ته رسېدو سره په دې هېواد کې د نظامي حضور پر دوام د امریکایي چارواکو بې دلیله او بې منطقه ټینګار، د نوو اډو جوړول، د جګړو دوام، د وسلو د راټولولو هڅې، د طالب او القاعدې په تور د جهادي ډلو او شخصیتونو په ضد مسلسل عملیات، د جنګي جنايتکارانو او وطن پلورونکو ډلو او څېرو استخدام، په واک کې د کمونستانو د شریکولو هڅه او له کمونستو افسرانو د افغانانو په خلاف په جګړو کې استفاده..... دا ثابتوي چې د امریکایانو دا جګړه یوازې د طالبانو او القاعدې په ضد نه ده بلکې دا یو بل صلیبي جنګ دی، د هر مسلمان په ضد جنګ چې لری- ئې له افغانستان پیل شوې، دوی د نړۍ په هر گوټ کې د ټولو هغو سیمو د نیولو لپاره ملا تړلې چې له نظامي، سیاسي او اقتصادي لحاظه ستراتیژیک اهمیت لري او پر هغوی د تسلط په نتیجه کې پر ټولي نړۍ د امریکا د تسلط لپاره لار هواره کېږي.

سؤال: داسې معلومېږي چې امریکایان له افغانستان وروسته اوس په عراق د حملې لپاره تیاری نیسي، ایران ګواښي او له کوریا او عراق سره ئې د شیطاني محور غړي ګڼي، آیا د دې معنی دا ده چې امریکا یو بل صلیبي جنګ پیل کړی؟

ځواب- امریکا په هغو هېوادونو پسي رااخیستې او د دوی د ګواښلو لپاره ئې بډي بروهلي چې یا د سړې جګړې په دوران کې د شوروي اتحاد په محور څرخېدل او یا بې طرفه او مستقل ول. په دې سره دوی غواړي چې د امریکا د زورځواکي په خلاف د بل محور د جوړېدو مخه ونیسي او په ټولي نړۍ کې د دې امکان د تل لپاره له منځه یوسي چې د امریکا د خوښې نوي نړۍ وال نظم، کوم وخت او د نړۍ په کوم گوټ کې له

گواښ سره مخامخ شي. خو د امريكايي چارواكو لويه غلطي همدا ده. دوی په دې نه پوهېږي چې نه د امريكا په فكري او اخلاقي بنسټونو كې د نړۍ د مشرتابه وړتيا شته، نه ئې په اسلوب او تگلاري كې او نه ئې د چارواكو په شخصيت كې. د نړۍ مشرتوب چې د كومو وړتياوو غوښتنه كوي امريكايي نظام او امريكايي چارواكي له هغوی نه ډېر ډېر وروسته دي، محض د وژونكو وسلو په زور او يوازي له نظامي ځواك په استفادې سره چې څوك د دې هدف د تر لاسه كولو هڅه وكړي د شوروي اتحاد په برخليک به اخته كېږي.

سؤال: ځيني كسان پر افغانستان د امريكا د بريد پړه پر طالبانو اچوي او وايي چې د دوی غلطو سياستونو هېواد له دې حالت سره مخامخ كړ او امريكا ته ئې پر افغانستان د حملې بهانه په لاس وركړه. تاسو د دې نظر په اړه څه وایاست؟

ځواب- زه له دې تحليل سره موافق نه يم. د افغانستان د پېښو بهير هم له دې تحليل سره اړخ نه لگوي، امريكا له افغانستان د روسي فوځونو تر وتلو لا د مخه دا سياست غوره كړ چې په افغانستان كې د اسلامي حكومت د جوړېدو مخه ونيسي، له كرمليڼ سره په دې اړه توافق ته ورسېدل، د روسي فوځونو له وتلو وروسته د نجيب د حكومت د پاته كېدو اساسي عامل همدا توافق وو. د حزب اسلامي په ضد د شمال جهادي- كمونستي ائتلاف د همدې مقصد لپاره جوړ شو، د طالبانو په لاس د جهادي ځواكونو مخصوصاً حزب اسلامي د ټكولو سياست د همدې لپاره غوره شو، په لومړي سر كې د طالبانو كلکه حمایه او د دې تحريك په گټه پراخ تبليغات او بيا په پای كې كله چې د طالبانو حرکت د دوی له كنترول ووت او په دې ونه توانېدل چې د خپلي خوښي قيادت پرې تحميل كړي او د خپلي خوښي سياستونو غوره كولو ته ئې اړ كړي نو د دوی په ضد پراخ منفي تبليغات او د شمالي ټلوالې سياسي او نظامي مرسته كول د هماغه زاړه سياست بېل بېل پړاوونه وو. د امريكا د ناروا

بريد ملامتي هغه كسان پر طالبانو اچوي چي غواړي له دې وحشيانه برید دفاع وكړي او له امريكا سره د طالبانو په ضد خپله ملگرتيا توجیه كړي، دوی غواړي ووايي چي طالبان بايد د امريكايانو شرائطو ته تسليم شوي وي او په دې سره ئي پر افغانستان د دوی د حملې مخنيوی كړي وي؛ خو زما او دهر بايمان انسان له نظره د طالبانو د واكمني په تاريخ كې د دوی تر ټولو ستر او له افتخار ډك كار دا وو چي نه ئې د ظاهر خان واكمني ومنله او نه ئې اسامه تسليم كړ. په دې اړه د امريكا فشار ته تسليم نه شول. حقيقت دا دئ چي پر افغانستان د امريكا د برید مسئوليت د هغو ډلو په غاړه دئ چي د روسانو په وينا له امريكا سره ملگري شول، امريكا ته ئې پر افغانستان د برید بلنه وركړه او د امريكايي افسرانو تر قومندي لاندي د خپل ولس او خپلو داخلي رقيبانو په خلاف جنگېدو ته چمتو شول او د طالبانو په ضد د امريكا په څنگ كې د دوی د زمكنيو اجيرو جنگياليو په توگه ئې عمل وكړ. كه دوی نه وي امريكا به هيڅ كله پر افغانستان د تېري جرأت نه وو كړي او داسي ژر او په آساني سره به ئې افغانستان نه وو نيولی. د ايران د جمهور رئيس سيد محمد خاتمي دا وينا ده چي د ايران او د ايران تر حمايي لاندي د شمالي ائتلاف له مرستي پرته امريكا نه شو كولی چي داسي ژر او په دومره آساني سره په افغانستان كې د تروريزم په ضد خپلي جگړي كې برياوې تر لاسه كړي!!!

سؤال: آیا امريكا په افغانستان كې د شوروي اتحاد ناکامه تجربه نه تکراروي؟ آیا کولی شو ووايو چي دوی به هم له ورته پایلو سره مخامخ شي؟

خواب: په دې كې هيڅ شك نشته چي امريكا په افغانستان كې د روسانو په پل گام ږدي، د دوی ناکامه تجربه تکراروي او د دوی د ناکام تېري له پایلو سره به مخامخ کېږي. زه چي همدا نن په افغاني ټولني مخصوصاً د مجاهدينو په ليکو كې د امريكايانو په ضد کومه کرکه او

نفرت گورم او د دوی په ضد ورځ په ورځ د پراخېدونکو نظامي عملیاتو شاهد یم او بیا دا کرکه او نفرت او دا پراخېدونکي نظامي عملیات او په دې کې د امریکایي ځواکونو مرگ ژوبله د روسانو د تېري له لومړیو ورځو سره مقایسه کوم په قطعي طور دې نتیجې ته رسېږم چې د امریکایانو ماته او له افغانستان وتل حتمي دي، ممکن نه ده چې امریکایان دا مرگ ژوبله د اوږدې مودې لپاره وزغملی شي. دا دې د سپتمبر له پېښو یو کال تېر شو، په تېر یوه کال کې امریکایانو خپل ټول زور و آزمویلو، د افغانانو د وژلو او د دوی د جونگړو د وړانولو لپاره ئې خپلي آخرنۍ ماډل وژونکې وسلې وکارولې خو نه پر اوضاع مسلط شول، نه ئې د خپلي خوښې سوله او امنیت تأمین کړی شو او نه ئې د مقاومت د پیل، پراخېدو او تشدید مخه ونيولی شوه. دا دې گورو چې نن د دوی پر اډو مسلسل بریدونه کېږي، گزمې ئې له کمینونو سره مخامخ کېږي، گاډي ئې په مینونو الوزول کېږي، نه ئې گزمې خوندي دي او نه قطارونه او بارکونه.

سؤال: پداسي حال کې چې د امریکا لويي غوښتنه، چین، روسیه، کوریا، ایران، عراق او ټوله اسلامي نړۍ او ډېر نور هېوادونه تهدیدوي، ولي په نړیواله کچه د امریکا په ضد د مقاومت گډه جبهه نشي جوړېدی؟ ټول په دې پوهېږي چې امریکا پر افغانستان د تسلط له لاري غواړي پر مرکزي آسیا او ټولي سیمې خپله واکمني تحمیل کړي، نو ولي د امریکایانو په ضد د افغانانو مرسته نکوي، ولي د امریکا ملاتړ کوي؟

ځواب: دا کار باید شوی وی خو د ځینو خاصو عواملو په وجه نه روس او نه چین دې ته زړه ښه کوي او نه ایران، ځیني عوامل ئې شاید دا وي.

الف: روسان د روسیې دننه او د مرکزي آسیا په هغو ملکونو کې چې د شوروي اتحاد په دوران کې د مسکو تابع وو، اسلام او اسلامي خوځښتونه ځان ته ستر او اساسي گواښ گڼي، دې ته ترجیح ورکوي چې

دا گواښ د امریکا د وسلو، پیسو او فوځونو په زور وځپل شي، مسکو د افغانستان په خلاف د امریکا د جگړې ملاتړ او مرسته د یوې دقیقې محاسبې له مخې کړی او کوي ئې، ښایي هغه وخت لا ډېر لري وي چې روسیه د غچ اخیستلو لپاره په سیمې کې له امریکا ضد احساساتو؛ د خپل مخکیني رقیب په ضد استفاده وکړي، روسان دې ته هم متوجه دي چې د امریکا د برید په نتیجه کې چې د دوی تر حمایتي لاندې شمالي ټلوالې ته څه په لاس ورغلي دا له بلي لاري په لاس نه شوی ورتلی.

ب: چین هم په ترکستان کې له استقلال غوښتونکو مسلمانانو سره اوږده ستونزه لري، په افغانستان کې د یوه اسلامي حکومت قائلېدل د دې ستونزې د تشدید لامل گڼي، نو که امریکا د دې ستونزې په حل کېدو کې د دوی مرسته کوي ولي به د هغې ملاتړ نه کوي.

جواب: د ایران اصلاح طلب او لیبرال چارواکي دې ته ترجیح ورکوي چې د افغانستان په سر له امریکا سره معامله وکړي، دوی په افغانستان کې د امریکا مرسته وکړي او امریکا په ایران کې د محافظه کارانو په ضد د دوی ملاتړ وکړي. د ایران دغې حلقي ته د افغانستان روان وضعیت، د امریکایانو په لاس د طالبانو د حکومت نسکورېدل او د امریکا تر حمایتي لاندې انتقالي ادارې کې د شیعه ډلو ونډه په زړه پورې برېښي. ځینې مبصرین خو لا دا هم وایي چې ښایي د ایران اوسني چارواکي دې ته ترجیح ورکړي چې د عراق په اړه هم هغه څه وکړي چې د افغانستان په اړه ئې وکړل. دا ملکونه شاید خپل سیاست بدل کړي خو اوس نه، بلکې په یوې داسې مخکې تللې مرحلې کې چې د امریکا د حتمي ماتې ښې ډېرې څرگندي شي او د امریکا په لاس د تپل شوي حکومت دوام په خطر کې ولوېږي. افغانان نباید په اوسنۍ مرحلې کې له دغو هېوادونو د امریکا په ضد د څه کولو انتظار ولري، باید له خپلو ذاتي امکاناتو په استفادې سره د هېواد د آزادولو او د وضعیت د بدلولو لپاره ملا وتړي. په دې کې هیڅ شک نشته چې په سیمې کې د امریکا د نظامي حضور

اصلي هدف يوازي دا نه دئ چې افغانستان د دوی په دائمي نظامي اډې بدل شي او په دې هېواد کې د خپلي خوښي نظام تحمیل کړي، برعکس د افغانستان له لارې د مرکزي آسیا پر حساسي سیمې او غني زېرمو د تسلط لپاره او په دې سیمې د روسیې د مجدد تسلط د مخنیوي لپاره؛ دلته خپل حضور ضروري گڼي. دوی پر افغانستان له برید د مخه د مرکزي آسیا تقریباً ټولو هېوادونو کې نفوذ وکړ او په ځینو کې ئې سترې نظامي اډې جوړې او خپل گڼ شمېر ځواکونه ئې ځای پر ځای کړل. ویلی شو چې دوی دا هېوادونه له افغانستان د مخه او له جگړې پرته تر خپلي نظامي اغېزي لاندې راوستي.

په دې کې هم هیڅ شک نشته چې د امریکا دا جگړه او په سیمه کې د دوی د نظامي حضور اصلي هدف د مرکزي آسیا د تیلو په زېرمو تسلط دئ، دا جگړه په اصل کې د تیلو د کمپنیو جگړه ده، د طالبانو د حکومت له نسکورېدو وروسته نه په افغانستان کې د دوی نظامي تواجد او حضور د توجیه وړ دئ او نه په مرکزي آسیا او ټولو هغو سیمو کې چې له طالبانو او القاعدې سره د مقابلې تر نامه لاندې ئې هلته خپل فوځونه ځای پر ځای کړي،

سؤال: که امریکایان په دې وتوانېږي چې په افغانستان کې د اوږدې مودې لپاره پاته شي، دا به افغانانو ته کومې ستونزې راولاړي کړي او د افغاني ټولني دیني، اخلاقي، اجتماعي او سیاسي جوړښت ته به څومره صدمه ورسوي او د بدو او خطرناکو اغېزو لمن به ئې څومره خوره وي؟ او که له ماتې سره مخامخ شول نو د دې ماتې پایلې به څه وي؟

ځواب: په افغانستان کې د امریکا نظامي حضور چې کومې ستونزې افغانانو ته راولاړي کړې دي له هیڅ افغان پټي نه دي، دوی زموږ هېواد اشغال کړ، زموږ خپلواکي او ملي حاکمیت ئې ترپښو لاندې کړ، د ټولني مفسد عناصر، غله، ډاډه ماران او وطن پلورونکي ئې پر افغانانو مسلط کړل، د جهادي ځواکونو او شخصیتونو د ختمولو، وژلو، شړلو، له صحنې

ایستلو او د ټولني په سياسي او اجتماعي چارو کي د دوی د فعالی ونډي د مخنیوي لپاره ئې له هیڅ هڅي ډډه ونه کړه، د یوه یوه کس د وژلو لپاره ئې مکمل کلي او جوماتونه وران کړل او په لویو لویو کاروانونو ئې بمونه وورول، د قومونو تر منځ ئې د دښمني تخم وکړلو، یو ئې د بل په خلاف وجنگولو، تاجک ئې د پښتون په ضد او شمال ئې د جنوب په خلاف راوپارولو، د افغانستان او پاکستان تر منځ ئې د دښمني او بې اعتمادی داسي فضاء راپیدا کړه چي په ډېرو کلونو او ډېرو هڅو ئې چاره نشي کېدی.

دا د ښکېلاکگرو ځواکونو عادت دی چي سيمي ته په راتلو سره هم او په تلو سره هم د نیول شوو سيمو ولسونو ته حل نه کېدونکې ستونزي راپیدا کړي. بریتانیا چي په نيمی وچي کي کوم زهر وشیندل او روسانو چي په مرکزي آسیا او افغانستان کي په خپل خطرناک شتون سره کوم کړاوونه وزېږول؛ هر چا ته څرگند دي، روسان زموږ له هېواد ووتل خو د دوی په غېږ کي روزل شوي نوافغانان تر اوسه د جگړو د اور په بل ساتلو کي فعاله ونډه لري. که امریکایان خدای مکړه زموږ په هېواد کي او په دې حساسي سيمي کي د اوږدې مودې لپاره د پاته کېدو چانس تر لاسه کړي او د ټولني په رگونو کي د خپلو زهرو د تزیق موقع په لاس ورشي، پر الحاد او اخلاقي فساد ولاړ خپل زهرجن او تباه کوونکی کلتور او فرهنگ خور او له دین، مذهب، اخلاق، غیرت او ملي هویت پردي عناصر پر ټولنه مسلط کړی شي، د ټولني فکري، اخلاقي، سياسي او اجتماعي زعامت دوی ته وسپارل شي، په دې لار کي له خنډ سره مخامخ نشي، په خلاص لاس، ډاډ او اطمینان سره د ټولني د مخکیني فکري او اجتماعي جوړښت د بدلولو او د خپلي خوښي په قالب کي د اچولو مجال ورته میسر شي او په دې وتوانېږي چي په یرغمل شوو ولسونو کي د دین په نسبت التزام سره مینه، له غلامی او د پردیو سلطې لاندې ژوند کرکه او نفرت پدوی کي ختم کړي، په دې صورت کي به د امریکا په نظامي

شتون داسي خطر ناک نتایج مرتب شي چي جبران به ئې ممکن نه وي، خو که دا نظامي شتون د دغو ولسونو ديني او ملي احساسات راوپاروي او دا احساسات په مقاومت بدل شي او د مقاومت په نتیجه کي دښمن ته د ټولني په رگونو کي د خپل زهر شیندلو فرصت په لاس ورنشي، په دې سره د دې نظامي حضور د خطرناکو پایلو مخنیوي کېږي شي.

سؤال: د امریکا په خلاف مقاومت پیل شوی او لمن ئې د خورېدو په حال کي ده، آیا دا حالت به همداسي دوام وکړي او که به امریکایي ځواکونه پس له څه مودې د مقاومت په ځپلو موفق شي؟

ځواب: ما ته د پیل شوي روان مقاومت وضعیت داسي معلومېږي چي باید راتلونکي ته زیات هیله من وو. دا مقاومت تقریباً دري میاشتي مخکي پیل او پر امریکایي ځواکونو او د دوی پر اډو او گزمو بریدونه شروع شول، له دې د مخه ټول بریدونه د امریکایانو له لوري وو، په دې دريو میاشتو کي پر امریکایي ځواکونو هومره حملې شوې چي د روسانو په ضد د لومړيو میاشتو له بریدونو سره نشي مقایسه کېږي. په دې مودې کي د امریکایي ځواکونو تلفات په ورته مودې کي د روسانو تر تلفاتو ډېر زیات وو. دا نن چي ستاسو سؤالونو ته ځواب وایم او د امریکایي ځواکونو په ضد د عملیاتو له پیل کېدو فقط دري میاشتي تېرېږي، د دوی د فوځیانو د مرگ ژوبلي تخمیني شمېر، هره ورځ تر پنځو زیات دي. تر اوسه خو مقاومت لا ځواکمن کېږي او لمن ئې له یوې سیمي بلي ته خورېږي. زه ډاډه یم چي دا مقاومت به دوام کوي او هغي مرحلې ته به رسېږي چي امریکایي ځواکونه له افغانستان وتلو ته اړ کېږي.

له مجاهدو پکتیاوالو دفاع

صوتي پيغام

الحمد لله و كفى و سلام على عباده الذين اصطفى، فاعوذ بالله من
 الشيطان الرجيم، بسم الله الرحمن الرحيم
 وَكَأَيِّن مِّن قَرْيَةٍ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً مِّن قَرْيَتِكَ الَّتِي أَخْرَجْنَاكَ أَهْلَكْنَاهُمْ فَلَا
 نَاصِرَ لَهُمْ ﴿٣٣﴾ صدق الله العظيم

د دو خبرو په اړه مي غوښتل وضاحت وكړم او خپل بايمان او غيرتي
 ولس ته خو عرائض ولرم:

لومړی د لويي پکتيا دردوونکي پېښي او د باعزته پکتياوالو په ضد د
 امريکايي ځواکونو او د دوی افغاني جاسوسانو حملې.

دوهمه د مجاهدينو په ضد د ايساف د قواوو د عمومي قوماندان
 جنرال زورلو وروستۍ څرگندوني او زموږ ځواب.

موږ د لويي پکتيا د مجاهد، په خدای مين او غيرتي ولس ملاتړ کوو،
 د دوی په ضد د امريکايي ځواکونو او د دوی د افغاني جاسوسانو ناروا
 او کرکجن عمليات په کلکه غندو، له هغو بايمان پکتياوالو سره سل په
 سلو کې موافق يو چي وايي: د امريکايي يرغلگرو ځواکونو په ضد بايد
 د شورويانو په څېر ملي قيام وشي. موږ هم په دې باور يو چي له ملي
 پاڅون پرته نه د لويي پکتيا روانه ستونزه حل کېدي شي او نه د ټول
 هېواد هغه بي شمېره ستونزي چي د امريکايي ځواکونو له حملې
 وروسته راولاړي شوي. په دې کې هيڅ شک نشته چي د امريکايانو صليبي
 جنگ په هر ځای کې او د هر مسلمان په ضد پيل شوی. دوی د هېواد

په جنوب او شرق کې په پکتیا، کندهار، ارزگان، کنړ کې او د پښتنو په ضد په دې خاطر جنگېږي چې پښتانه په دين کلک ولاړ دي، د خپل هېواد، ملي نواميسو او ديني مقدساتو په کلکه دفاع کوي، د پرديو واکمني نه مني او غلامي ته سر نه ټيټوي. دا هسي يوه تصادفي پېښه نه ده چې د امريکايي يرغلگرو ځواکونو په سلو کې پنځه اتيا د پښتنو په سيمو کې او د پښتنو په ضد په عملياتو بوخت دي، کله له طالبانو سره د اړيکو په ارتباط د هغوی په کليو او جوماتونو همونه وروي او کله د وسلو راغونډولو په بهانه د دوی کلي محاصره کوي، کورونو ته ئې ننوځي، صندوقان، بستري او د ښځو جامي ئې لټوي، په لارو کې پاتکونه اچوي، موټري تلاشي کوي، پکتيا والو ته بې عزتي اړوي، مشران ئې نيسي، بگرام او گوانتانامو ته ئې انتقالوي. دا د پښتنو د نيولو، وژلو او سپکولو لړۍ پر افغانستان د امريکا او انگلستان له وحشيانه بريد پيل شوې او دا دئ تر نن پوري نه يوازي ادامه لري بلکې ورځ په ورځ تشديد کېږي او لمن ئې له يوې سيمي بلې ته خورېږي.

امريکايي ځواکونه د شمالي ټلوالې ډلگۍ له ځان سره د پښتنو سيمو ته بيايي، د پښتنو په ضد ئې جنگوي او د کورونو د لټولو په کار کې ترې استفاده کوي، چې له دې لاري د هېواد د بېلا بېلو قومونو تر منځ د کرکي، نفرت او دښمني داسې تخم وکړي او داسې فضاء راپيدا کړي چې د امريکايانو له وتلو وروسته هم د جگړو او شخړو عامل او د يوه متحد او ځواکمن افغانستان د جوړېدو مانع شي.

زړورو او په خدای مينو پکتياوالو ته وايو: مور ستاسي په څنگ کې يو، ستاسو ملاتړ کوو، ټول هغه مجاهدين ستاسو څنگ ته ولاړ دي چې د روسانو په ضد جنگېږي، د شمال مسلمان ولسونه او د افغان ولس ټول بايمان مجاهدين د کفري ځواکونو په ضد په دې اسلامي جهاد کې ستاسو ملگري دي او ستاسو په شان له خپل هېواد د پرديو پوځونو ايستل او د پرديو په لاس د تپل شوي حکومت پر ځای د افغانانو د

خوښي اسلامي حکومت غواړي او په دې باور دي چې د امریکایانو په څنگ کې ودرېدلي نافعانان د کمونستانو په څېر دي، دوی نه د جنوب استازي دي او نه د شمال، دوی د څو ډالرو په مقابل کې خپل دین، وطن او قوم خرڅ کړی او ټول باایمان افغانان په دې عقیده دي چې د هېواد آزادي او خپلواکي او په افغانستان کې د ملت د خوښي اسلامي حکومت جوړول له ملي پاڅون پرته له بلي لاري نشي ترلاسه کېدلی. له همدې امله دا دي ستاسو تر څنگ د کندهار او کتر مجاهدین هم د امریکایانو او انگرېزانو په ضد راپورته شوي او د نورو سیمو مجاهدین هم ورو ورو ستاسو په لار د تلو لپاره ملا تړي. لکه څنگه چې تاسو د روسانو په خلاف په تېر اسلامي جهاد کې تر ټولو د مخه وسله واخیسته او جهاد مو پیل کړ او پر دښمنانو لومړي بریدونه ستاسو په لاس تر سره شول او د نورو سیمو ولسونه ورو ورو له تاسو سره یو ځای شول، اوس به هم ان شاء الله همداسي کېږي. په لویه پکتیا کې د امریکایانو په ضد حملې او په خوست کې د امریکایي ځواکونو په ضد ستره مظاهره او د بهرنیو یرغلگرو قواوو په خلاف د ژوري کرکي او نفرت څرگندونه، د امریکا د بیرغ سوزول او د ملي پاڅون په ضرورت ټینګار کول، دا خبره ثابتوي چې مجاهد پکتیاوال یوځل بیا غواړي د یوه بل اسلامي جهاد مخکښان شي. موږ دوی ته او ټولو هغو مجاهدینو ته د زړه له کومي دعاء کوو چې له اسلام د دفاع په خاطر یې ملا تړلې، د خدای په لار کې قرباني ته چمتو شوي او د هېواد د آزادولو لپاره یې د جهاد لار غوره کړې. الله جل شانه دي دوی ته مزید توفیق ورکړي او په ټولو کفري ځواکونو دي دوی ته عاجل او ډاډمن بری ورپه برخه کړي. ان شاء الله په دې جهاد کې به هم د مخکیني جهاد په څېر وروستی بریا د دوی په برخه شي.

د ایساف د قواوو د عمومي قوماندان د څرگندونو په اړه باید ووايم: موږ د نوموړي هغه اظهارت په کلکه غندو چې د حزب اسلامي په اړه ئې کړي دي. گمان مو دا دی چې دا خبرې د ده نه بلکې د امریکایانو

دي. جنرال زورلو د بي بنياده اتهاماتو په ځای بايد وييلی وی چې د حزب اسلامي کومو غړو د طالبانو له کومو کسانو سره، څنگه او چيرته مرسته کړې او د انتقالي ادارې د بي ثباته کولو کومي هڅي ئې کړې! په داسي حال کي چې د امريکايي چارواکو د ادعاء په اساس نور په ټول افغانستان کي نه د طالبانو او القاعدې مرکزونه شته او نه ئې منظم ځواکونه، نو له دوی سره د مرستي د بي بنسټي ادعاء له دې پرته بل څه تعبير کېدی شي چې ستا امريکايي انډيوالان غواړي حزب اسلامي د طالبانو په تار وټپي او له دوی سره همغه څه وکړي چې له طالبانو سره ئې وکړل. مور د دې اتهاماتو پروا نه کوو، په ډاگه او په صريح الفاظو وايو چې تل به د خپل مظلوم ولس په څنگ کي ولاړ وو او د دوی د هغو غوښتنو به په کلکه ملاتړ کوو چې له ټول هېواد د بهرنيو يرغلگرو فوځونو د فوري، بلا قيد او شرط او کامل وتلو په اړه ئې لري. مور په دې باور يو چې په قندهار، کنړ، خوست، پکتيا، پکتیکا، ننگرهار او کابل کي د امريکايي ځواکونو په ضد روان بريدونه نه د طالبانو لخوا دي او نه د القاعدې لخوا، بر عکس دا د هغو افغانانو لخوا ترسره کېږي چې امريکايانو ورباندي همونه ورولي، خپلوان ئې ورته وژلي، کورونه ئې تلاشي کړي، خپلي شخصي وسلې ئې ترې اخيستې، دوی ته ئې بي عزتي اړولې، د شمال مفسده ټلواله ئې پرې مسلطه کړې، اقتدار ئې غلو، داړه مارانو او مفسدينو ته سپارلی، د دوی آزادي، خپلواکي او ملي حاکميت ئې ترېښو لاندې کړی او د پرديو د خوښي حکومت او واکمنان ئې پرې مسلط کړي.

مور لا دمخه وييلی وو چې امريکا په خپلي حملې سره د طالبانو حکومت ختمولی شي خو په هيڅ بيه او په هيڅ صورت کي د دې هېواد په دايمي اشغال نشي توانېدی. دوی په خپلي حملې سره د شوروي اتحاد ناکامه تجربه تکراروي. د افغانستان د پلازمېني او لويو ښارونو نيول آسان دي خو پر دې هېواد د اوږدې مودې لپاره حکومت کول گران او

ناممکن. له لنډې مودې وروسته به له شديد مقاومت سره مخامخ کېږي، داسې مقاومت چې چاره به ئې ورته ممکن نه وي. دا دي گورو چې د امريکايي ځواکونو په ضد مقاومت پيل شوی او په ډېره چټکتيا ئې لمن خورېږي، هره ورځ پر امريکايي ځواکونو او د دوی پر گزمو د بريدونو او د دوی پر نظامي اډو د راکټي حملو خبرونه خپرېږي. د دغو بريدونو په ضد امريکايان له دې پرته بل څه نشي کولي چې ووايي: حمله وشوه خو تلفات ئې نه درلودل. راکټونه له هدف پنځه سوه متره لرې ولگېدل!! خو افغانان پوهېږي چې له دې خبرو د امريکايي چارواکو هدف څه دی او ولي نړيوالو او خپل ولس ته درواغ وايي، دا ځکه چې دوی داسې خبري تر امريکايانو د مخه له روسانو هم اورېدلې وې. امريکايان دي په دې پوه شي چې که روسان په يو لک شل زره روسي فوځ او څو لکه افغاني فوځ ونه توانېدل د مجاهدينو د حملو او بريدونه مخه ونيسي، نو امريکايان به څنگه په پنځلس زره امريکايي فوځيانو او د يوې وړوکې، رټل شوې او منفوري افغاني ډلې په مرسته د مجاهدينو مقاومت وځپي؟! له روان وضعیت په ډاگه معلومېږي چې په امريکايي فوځونو به د افغاني مجاهدينو حملې ډېر ژر داسې مرحلې ته ورسېږي چې نور به امريکايي فوځيان نه په مرکز کې خوندي وي نه په اطراف کې، نه به د دوی گزمو خوندي وي او نه بارکونه.

ټول بايد په دې پوه شوي وي چې بهرني ځواکونه هيڅ کله نشي کولي په دې هېواد کې سوله او امنيت تأمين کړي، د تېرو مياشتو ترخو تجربو دا ثابته کړه چې دا ځواکونه د جگړو، شخړو او نا امنيو د دوام باعث دي، دوی تل وطن پلورونکي ټولگي او د غلو او مفسدينو ډلې حمايه کړې او هغوی ئې پر افغانانو مسلطه کړې دي. دوی په قلعه جنګي کې تر اوه سوو زيات جنګي اسيران په داسې حال کې ووژل چې لاسونه ئې تر شا تړل شوي او بي وسلې وو، په دوی ئې ماشينګني وچلولې او له دوی چې څوک له گوليو ژغورل شوي وو او څمخي ته ئې پناه وړې وه،

د امریکایي افسرانو په امر په دې څمڅه کې تیل توی کړی شول او اور وروچول شو!! همدا دوی وو چې شمالي ټلوالې ته یې وویل: موږ په کندز کې د محاصره شوو طالبانو له اسارت سره علاقه نه لرو باید ووژل شي!!! د امریکا د جنگ وزیر رامزفیلد د همدې امر په اساس شمالي ټلوالې دا اسیران په کانټینرو کې واچول، ټول یې ووژل او په لویو، لویو کندو کې یې ښخ کړل او دا دي اوس د ملگرو ملتونو اړوند ادارې په شمال کې د گڼ شمېر داسې ډله ایزو قبرونو خبر ورکوي چې په زرگونو طالب اسیران په کې دفن شوي دي او وایي چې یوازې په دوو قبرونو کې تر زرو زیات مړي ښخ شوي دي!! خو امریکایي چارواکي د دې پلټنو مخالفت کوي او وایي: په دې سره د جنرال دوستم ډله په قضیه کې ښکېل کېږي او امریکایان چې له دې ډلې په رواني جگړې کې کومه استفاده کوي د دې استفادې امکانات تضعیف کېږي!!

مړه دي وي داسلام دشمنان
ژوندي دي وي افغان مجاهدين
والسلام عليكم ورحمة الله وبركاته

د کابل د خونړۍ چاودنې په اړه

ثبث شوې صوتي وينا

الحمد لله و كفى وسلام على عباده الذين اصطفى وبعد:
د کابل د وروستیو چاودنو په اړه د ځینو غرضي کړیو غلطو تبلیغاتو دي ته اړ کړم چې یو ځل بیا د خپل ځورېدلي ملت په وړاندې خپل دریځ او د تروریستي عملیاتو په اړه خپل نظر توضیح کړم:
موږ د خپلو اسلامي اصولو په رڼا کې ټول هغه تروریستي اعمال په کلکه او د تل لپاره محکوموو چې د بې گناه هېوادوالو او بې وزلو انسانانو

د مرگ ژوبلي او ځورولو باعث شي، که دا د هر چا له خوا وي او تر هر نامه لاندي ترسره شوي وي. خو زموږ له نظره يوازي د هغو منفورو تروريستانو عمليات د غندني او تقبيح وړ نه دي چي يا په پټه او د غلو په څېر د بي وزلو خلکو د مرگ ژوبلي لپاره په ښارونو او د گڼي گوني په ځايونو کي همونه چوي او يا د ظالم غچ له مظلوم اخلي، بلکي د هغو تروريستانو عمليات هم محکومو چي په رڼا ورځ، په څرگنده، له زمکي او هوا او له غرور او تکبر سره پر ضعيفو ملکونو تېري کوي، په بي دفاع خلکو آخري ماډل وژونکي همونه وروي، ښارونه، کلي، کورونه او جوماتونه ورانوي او په هر بڼه سره په سلگونو مظلوم او بي وزله انسانان په خپلو وينو کي رغوړوي.

موږ په کابل کي د وروستيو چاودنو په ترڅ کي د بي گناه ښاريانو په بي رحمانه مرگ ژوبلي همدومره خواشيني يو لکه د ارزگان، کندهار، پکتیکا، خوست، پکتيا، لوگر، ننگرهار، کنړ، کندز، مزار، هرات او شبرغان او د هېواد په نورو سيمو کي د امريکايي يرغلگرو ځواکونو او د دوی د ملگرو په لاس د مظلومو افغانانو په مرگ ژوبلي او ډله ييزو قبرونو کي ښخ شويو مظلومانو باندي چي خواشيني يو. موږ له تروريزم او تروريستانو هم کرکه لرو او له هغو بي غيرتو افغانانو هم چي د پرديو تر قومندې لاندي د خپل ولس په خلاف جنگېري، پر افغانستان د امريکايي کفري ځواک د وحشيانه يرغل ملاتړ کوي، د امريکايانو په لاس د بي گناه افغانانو دردوونکي وژنه جائزه گڼي، د افغانانو پر ښارونو، کليو او جوماتونو د بم ورونو لپاره امريکايانو ته بلنه او امريکايي طيارو ته کورديناټ ورکوي او له امريکايانو غواړي چي د افغانانو مخصوصاً پښتنو په ضد خپله ناروا جگړه مزید تونده او تېزه کړي او د خپلو پوځونو شمېر لا زيات کړي. دوی د امريکا دغه صليبي جنگ ته د تروريزم په ضد د روا جگړي نوم ورکوي!!!

موږ په دې باور يو چي د نړۍ تر ټولو ستر تروريستي ځواک امريکا

ده، امریکا په ټوله نړۍ کې د تروریزم مور ده، د امریکایي چارواکو سیاستونو په نړۍ کې د تروریزم کرکجن تخم کرلی او هغه ته ئې وده ورکړې، د اسرائیلو تروریست دولت دوی په وسلو سمبال کړی او د مظلومو فلسطینیانو په خلاف ئې تروریستي اقداماتو ته هڅوي.

هر با احساس انسان په دې پوهېږي چې نړیوال به فقط هلته د بین المللي تروریزم له شر ژغورل کېږي چې امریکا په نورو ملکونو کې د لاسوهنو توان له لاسه ورکړي، پر ټولې نړۍ د سلطې فکر او اراده ترې سلب شي او د سي آی اې جهنمي تروریستي شبکه منحل شي.

امریکا که چا ته په خپل هېواد کې تروریست ووایي او هملته د تروریزم مقابله وکړي، هیڅوک ورباندې اعتراض نه کوي، خو دا چې دوی خپل هر مخالف او د اسلام هر مدافع او هر آزادي غوښتونکی تروریست وگڼي او د دنیا په هر گوټ کې د تروریزم تر نامه لاندې د دوی په خلاف جگړه اعلان کړي او سي آی اې ته رسماً او علناً وظیفه ورکړي چې د امریکا د هر مخالف په ضد، د نړۍ په هر گوټ کې تروریستي عملیات ترسره کولی شي، داسې سیاست ته به هر باضمیر او هر بانصاف انسان د کرکجن تروریستي سیاست نوم ورکوي او په ټول توان طاقت به ئې محکوموي.

مور یو ځل بیا د دې خبرې وضاحت ضروري گڼو چې په خپل هېواد کې د بهرنیو فوځونو شتون او د امریکایي ځواکونو په لاس د هېواد د اشغال په حالت کې له هیڅ افغاني ډلې او شخصیت سره د رقابت او مخالفت اراده نه لرو. په دې حالت کې نه انتقالي اداره او د هغې ترکیب مور ته اهمیت لري او نه دا چې څوک په کوم مقام کې توظیف شوی. خپل وخت او امکانات په داخلي اختلافاتو او د انتقالي ادارې له ترکیب او اجراءاتو سره د مخالفت کولو په بې فایده کار ضایع کول اشتباه گڼو، ټولو ته توصیه کوو چې له دې کار ډډه وکړي او خپل ټول توان طاقت او امکانات د هېواد د آزادۍ او د ښکېلاکگرو ځواکونو د ایستلو خواته

متوجه کړي. ټولو مخلصو مجاهدينو او آزادي غوښتونکو افغانانو ته بلنه ورکولو چې خپلمنځي اختلافات هېر کړي، يوه بل ته د ملگرتيا او تعاون لاس ورکړي او له هېواد د ټولو بهرنيو فوځونو د ايستلو لپاره په گډه ملا وتړي او په خپل آزاد او مستقل هېواد کې د تفاهم او ورورولۍ داسې فضاء را پيدا کړي چې هيڅوک له خپل داخلي رقيب سره د مقابلې لپاره پردي ته لاس اوږد نه کړي او پر هېواد د پرديو د تېري لپاره لار هواره نه کړي. بهرني فوځونه زموږ خپلواکي او ملي حاکميت تر پښو لاندې کوي او د دې هڅه کوي چې د وطنپالونکو پر ځای، وطن پلورونکي ډلي او مفسد عناصر په افغاني ټولني مسلط کړي. دا فوځونه نه هېواد ته سوله راوستی شي، نه امنيت تأمينولی شي او نه افغان ولس ته دا موقع برابروي چې د خپلي خوښې اسلامي نظام قايم او صالح مسئولين او مخلص چارواکي غوره کړي. دا دې گورو چې امريکايي ځواکونه په يوه کال جگړو، بم ورونو او د بي گناه افغانانو د وژلو، نيولو او له هېواد په شړلو موفق نه شول چې په افغانستان کې د خپلي خوښې غولوونکي سوله راوړي او د ځان او د خپلو ملگرو امنيت تأمين کړي. امريکايي فوځونه چې خپل امنيت نه شي تأمينولی د بل امنيت به څنگه تأمين کړي؟! که دوی په نيويارک او واشنگتن کې د امنيت له تأمين عاجز وي نو د افغانستان په تنگو درو او دنگو غرونو کې به څنگه امنيت راوستی شي.

نه پوهېږو چې امريکا څنگه ځان ته د دې حق ورکوي چې د نړۍ له هغې لري گوښې راخوځېږي او د امنيت او سولې تر غولوونکو شعارونو لاندې پر افغانانو حملې کوي، کورونه ئې تلاشي کوي، وسلې ترې ټولوي او خپله واکمني پرې تحميلوي!! امريکا ولي له بي وزلو افغانانو سره خپل زور آزمويي؟ ولي خپل پرمختللي وژونکي وسلې د افغانانو په وژلو او د دوی د جونگړو په وړاندو امتحانوي.

موږ هغو افغانانو ته هم حيران يو چې د افغانانو د مرگ ژوبلې د

انعکاس او اړوند خبرونو ورکولو په ارتباط سياسي چلن کوي، د امريکايي ځواکونو په لاس د افغانانو مرگ ژوبله په لسگونو دلائلو توجیه کوي او عادي پېښې ئې گڼي!! لکه چې د ارزگان د دردوونکي سانحې په اړه به ئې ويل چې د يوې اشتباه په نتیجه کې او د يوې اشتباهي مبارۍ په ترڅ کې، پنځلس کسان وژل شوي او دېرش زخميان شوي دي، حال دا چې هلته تر پنځوسو زيات شهيدان او تر يو سل او شلو زيات ټپيان شوي وو، ويل به ئې چې گناه د افغان اطلاع ورکونکو په غاړه ده چې امريکايانو ته ئې غلط اطلاعات ورکړي وو!! او ويل به ئې: په جگړو کې داسې پېښې يو معمولي کار دی!! داسې پېښې بايد د تروريزم په خلاف د روانې جگړې د دوام مانع شي. دا جگړه بايد په هر حالت او په هر صورت کې دوام وکړي!!

خو همدغو کسانو د کابل د چاودنو د تلفاتو په اړه له مبالغې ډک داسې تبليغات کول چې د کورنيو چارو د مسئولينو له راپور سره نه شو مقايسه کېدې. د کورنيو چارو او د پوليسو مسئولينو ويل چې اته نفره مړه او پنځلس زخميان دي. خو دوی د مړو شمېر له دېرش تر پنځوس پورې او د زخميانو شمېر ئې تر يو سل او پنځلس زيات ښودو! دوی هر څه د امريکايانو د خوشحالولو لپاره کوي، خو په دې دي پوه شي چې امريکايان نه د اوږدې مودې لپاره په اقتدار کې ستاسې پاته کېدل تضمینولی شي او نه ستاسو امنیت ساتلی شي. آیا هغه اقتدار د سختې کرکې او نفرت وړ نه دی چې د پرديو پښو ته د لوېدلو په بیه او د خپل هېواد د آزادۍ او د خپل ولس په خلاف د جگړو په بیه تر لاسه کېږي؟! زه بايد ښاغلي حامد کرزي ته ووايم: زما د وروستۍ وينا په اړه يا ښايي تا ته دقيق معلومات نه دي درکړي شوي او يا د هغو هېوادونو د خبرې وسائلو په تبصرو دي باور کړی چې خپلې گټې د افغانانو تر منځ په جنگونو کې لټوي. ما په هغې وينا کې د انتقالي ادارې په ضد جهاد نه دی اعلان کړی بلکې د بهرنيو فوځونو د ايستلو په اړه مي د افغان ولس

د روا اسلامي مقاومت ملاتړ کړی. زه نه پوهېږم ستا مطلب له دې خبرې څه دی چې زه کابل ته درشم او د هغو ډلو په خلاف جهاد وکړم چې کابل ئې وران کړی!! کابل خو یا د هغو په لاس وران شوی چې روسي طياري ئې په واک کې وې او پر کابل ئې بمونه وروول او یا د هغو په لاس چې د امریکا اف ۱۶ او بي ۵۲ طیارو ته ئې کورډینات ورکول. په کابل خو وروستۍ بمونه امریکایانو وروولې، آیا د امریکا په خلاف جهاد ته مي دربلې؟ ته او د کابل مسلمان اوسېدونکي په دې ښه پوهېږي چې افشار، خوشحال خان مینه، کوټه سنگي، ده بري، دشت برچي... د حزب وحدت او اتحاد تر منځ جگړو کې، کارته سه، کارته چهار، پوهنتون، کارته سخي او دهمزنگ د حزب وحدت او شورای نظار تر منځ جگړو کې، بي مېرو، خواجه رواش، مکرویان، جاده میوند، تپه مرنجان او غازي سندیوم او هغه ته څېرمه سیمه د شورای نظار او جنبش تر منځ جگړو کې وران شوي او دا ډلې نن ستا خوا ته او په انتقالي ادارې کې شريک دي، دا حقيقت خو تا او هر افغان ته معلوم دی چې د کابل پر پښتون مېشتو سیمو چا بمونه وروولې او چا د دې سیمې خلک له کابل ایستلي. زه نه پوهېږم د کوم خارجي ځواک په خلاف مي جهاد ته دربلې؟! هغه خارجي ځواکونه چې زموږ په هېواد کې ئې د جگړو اور بل کړی او د جگړو د دوام لپاره ئې جگړمارو ډلو ته هم پرون پیسې او وسلې ورکولې او هم ئې نن ورکوي، هغوی خو نن په ډاگه همغه څه کوي چې پرون ئې په پټه کول.

نه پوهېږم ستا به هغه ورځ په یاد وي که نه چې ستا د اوسنیو ملگرو یوې ډلې په کابل کې ونيولې، بندي ئې کړې او ښه ډېر ئې وځورولې او زما ملگرو له هغه بد حالت وژغورلې او چهار آسیاب ته ئې پداسې حالت کې راوړولې چې زخمي وې. په هغه ورځ چې تا د کومي ډلې او د هغې د بهرنیو حامیانو په اړه ویل چې کابل ئې وران کړ او د جگړو اور ئې بل کړ... زما خو هغه خبرې نه دي هېرې شوې.

زه خو ټولو افغاني ډلو ته بلنه ورکوم چې راشئ د هېواد د رواني غميزي د ختمولو او د هېواد د بهرنيو ځواکونو د ايستلو لپاره خپلمنځي اختلافات پرېږدو، د ښکېلاکگرو او مداخله کوونکو خارجي ځواکونو لاسونه قطع کړو، اقتدار ته د رسېدو او په اقتدار کې د پاته کېدو لپاره په بهرنيو ځواکونو تکیه ونه کړو، هغوی ته پر خپل هېواد د برید بلنه ور نه کړو، د جگړې تغړ ټول کړو، له صحنې د خپلو داخلي حریفانو د ايستلو لپاره له پرديو مرسته ونه غواړو او پر هېواد د دوی د تسلط لاره هواره نه کړو، خپل مشکلات په خپله او د خبرو له لاري حل کړو.

زه د هغو کسانو دې وينا ته هم حيران یم چې وايي: باید زه ځان څرگند کړم او د نورو مشرانو په څېر کابل ته ولاړ شم!! پداسي حال کې چې دوی ښه پوهېږي چې امریکایان نه په کابل کې زما شتون زغملی شي او نه د هېواد په هیڅ گوټ کې. په ایران کې ئې هم زما شتون نه شو زغملی، ایران د افغانستان په اشغال کې د امریکا تر ټولو هېوادو زیاته مرسته کړې؛ په بدل کې ئې د کابل د امریکایي حکومت ټول مهم وزارتونه ایران پلو ډلو ته وبخښل؛ په دې حکومت کې کرزی تش په نامه جمهور رئیس وو؛ په ارگ کې هم ټول واک د مارشال فهیم په لاس کې وو؛ د جنرالي، مارشالي او ملي قهرمان جعلی او غیر واقعي القاب هم د امریکا په امر توزیع کېدل، ۶۰۰ ماشيني جنرالان د پنجشیر ولسوالۍ ته منظور شول، کرزي فقط د بل په لاس لیکلي فرمانونه په پټو سترگو او نه زړه لاسلیک او ټاپه کول؛ جعلی القاب خو پرېږدئ د شمالي ټلوالې د مړو پر قبرونو ئې په سلگونو ملیونه ډالرو مصرفولو فرمانونه هم لاسلیک کړي!! امریکا خپل ائتلافي ملگری ایران دي ته اړ کړ چې له ایران زما د ايستلو او امریکا ته د سپارلو پرېکړه وکړي، د ایران لیبرال واکمنو ورسره ومنله؛ پلان دا وو چې ما د ایران پولې ته نژدې امریکایانو ته تسلیم کړي او هغوی مي ډاکټر عبد الله ته وسپاري او داسي وښيي چې دا معامله د تهران او کابل تر منځ وه نه د ایران او امریکا تر منځ؛ ... دا هغه څه

دي چي د امريکا د هغه مهال سفير رايان کراکر له افغانستان انټرنیشنل سره په خپلي مرکې کي پرې اعتراف وکړ؛ الله تعالی د دوی توطئه شنډه کړه او زه ئې د امريکا او ايران له دې گډې توطئې وژغورم او دا سعادت ئې راپه برخه کړ چي هېواد ته راشم او د امريکا خلاف د عملي جهاد شرف تر لاسه کړم. کله چي هېواد ته راستون شوم نو سي آی اې پر ما د هوايي بريد پلان جوړ کړ، د سي آی اې مشر جورج کينت اعلان وکړ چي موږ له يوې بې پيلوټه طيارې پر حکمتيار راکټي حمله وکړه، خلور لوړپوړي ملگري ئې ووژل شول خو دی بچ شو او د امريکا جمهور رئيس او د جنگ وزير ئې د دې غلچکي بريد پخلى او ملاتړ وکړ.

د افغانستان د آزادۍ په هيله

او په آزاد افغانستان کي د يوه ځواکمن اسلامي حکومت دقايمېدو په انتظار
والسلام عليكم ورحمة الله وبرکاته.

د امريکا د ديموکرات گوند مشر

او په کانگرس کي د دې گوند غړو ته

پرانستى ليک

دا ليک د افغان مظلوم او ځورېدلي ولس په استازيتوب او د امريکا د اوسني جمهور رئيس جورج ډبليو بش د هغه ماجرا غوښتونکي او جنگ زېروونکي سياست په اړه تاسو ته ليکم چي که مخنيوی ئې ونشي نو نړۍ او په خپله امريکا به له داسي خطرناکو پايلو سره مخامخ کړي چي جبران به ئې هيچا ته ممکن نه وي. د دې جنگ غوښتونکي سياست څو اړوند اړخونو ته ستاسو توجه رااړوو:

• پر افغانستان د امريکا د ظالمانه او ناروا بريد، د غير نظاميانو بې

رحمانه وژني، پر ښارونو، کلیو او جوماتونو همې او راکتې بریدونه، پر افغان ولس د یوه داسې منفور او رټل شوي مفسد اقلیت تپل چې د جنگ او د هېواد د وړاندولو عامل دی، او... دا عوامل باعث شوو چې په افغانانو کې د امریکا متحده ایالاتو په ضد ژوره کرکه او نفرت راولاړ شي. دې ژوري کرکې ورو ورو د مسلحانه مقاومت بڼه غوره کړه، خلکو په خپلو سترگو لیدل چې امریکایان یوازې له طالبانو او القاعدې سره ضدیت او عداوت نه لري بلکې له هر مسلمان، مجاهد او آزادي غوښتونکي سره دښمني لري، افغانان سپکوي، کورونه ئې لتوي، وسلې ترې اخلي، هغه ډلې حمایه کوي چې تر دوی وړاندې د روسانو په خدمت کې وو، د روسانو لپاره د افغان ولس په خلاف جنگېدل، د دغو ډلو رقیبان له طالبانو سره د ملګرتیا په اتهام نیسي، د خپلو اډو په محبسونو کې ئې ساتي او گوانتانامو ته ئې انتقالوي. د امریکایي فوځیانو چلن ئې داسې لیدو چې ځان د افغانستان فاتحان گڼي او پر دې هېواد د کاملې سلطې او واکمنۍ هڅه کوي او د ټولو هغو ځواکونو او شخصیتونو نیول، وژل او له هېواد شړل غواړي چې د خپل هېواد په آزادي او خپلواکي باور لري او پر دې ټینګار کوي چې بهرني ځواکونه دي د هېواد په کورنیو چارو کې له مداخلې ډډه وکړي او افغانان دي پرېږدي چې خپل برخلیک په خپله وټاکي او خپلي ستونزې په خپله حل کړي. له افغانانو سره د امریکایي فوځیانو دا د تحقیر، سپکاوي او تذلیل چلن که بل هر قوم او ولس ته د زغملو وي، خو سر لوري او باعزته افغانان ئې نشي زغملی، دوی د عزت مرګ د ذلت او سپکاوي تر ژوند سل ځله غوره گڼي، هر حالت منلی شي خو د پرديو واکمني ته غاړه نشي ایښودی. شاید د هغې غیرتي او باهمته پښتنې مېرمنې قصه به مو اورېدلې وي چې امریکایي کوماندو ئې د کور درې ته ودرېدل او غوښتل ئې د تلاشي لپاره له اجازې پرته کور ته ننوځي، هغې ورباندې غږ کړ چې کور ته مه راننوځي، نارینه نشته، خو مغرورو کماندویانو د پښتنې مېرمنې د

گواښ پروا ونه کړه، ډېره ئې ماته او کور ته ننوتل، د افغاني مېرمني غیرت او همت راوپارېدو، دا سپکاوی او تحقیر ئې ونه شو زغملی، پر دوی ئې پرله پسې ډزې پیل کړې، دوه ئې ووژل او گڼ شمېر ئې ژوبل کړل، نور په تېښته شول، کلی ئې محاصره کړ، له مرکز ئې مرسته وغوښته، چي په نتیجه کي لومړی ایف ۱۶ او ورپسې بی ۵۲ طیارې د سیمي پر سر راڅرگندي شوې!! د امریکایي ځواکونو قومندان د کلي خلکو ته وویل: دا مېرمن به حتماً مور ته سپارئ که نه نو هوايي برید ته چمتو شئ!! خو خلکو په ځواب کي ورته وویل: تاسو د همونو ورولو شوق پوره کولی شئ خو مور پردیو ځواکونو ته د یوې افغاني مېرمني د سپارلو تاریخي پیغور نه شو منلی!! زموږ د دود دستور له مخي تاسو ملامت یاست چي د دې مېرمني کور ته له اجازې پرته او د نارینه په غیاب کي ننوتی یاست!! خیر دی که له خپل دین او ناموس د دفاع له امله زموږ کلی د ارزگان د ۷ کلیو په څېر په همونو وران شي!! آیا دا امریکایانو ته د شرم او پیغور خبره نه ده چي د یوې افغاني مېرمني په خلاف له ایف ۱۶ او بی ۵۲ استفاده کوي!! باور وکړئ چي په ټول افغانستان کي ستاسو د جنگ همدا کیفیت دی، ستاسو په ضد جنگېدونکي د همدې افغاني مېرمني په څېر دي، نه د طالبانو غړي دي او نه د القاعدې ملگري، له خپل عزت، خپلواکي، دین او ناموس د دفاع لپاره ستاسو په ضد مقاومت ته مجبور شوي، که دوی ستاسو د ایف ۱۶ او بی ۵۲ طیارو مقابله نشي کولی نو دومره خو کولی شي چي دغی پښتنې مېرمني وکړل. د دغې پښتنې قصه او دې ته ورته په سلگونو نوري تلپاته قصې به تاسو ته ثابته کړې وي چي پر افغانستان حکومت کول او د دې هېواد دايمي اشغال هیچا ته که هر څومره زورور او په آخرین ماډل وژونکو وسلو سمبال وي ممکن نه دی!! متأسفانه د جورج ډبلیو بش د ادارې مسئولین او هغه امریکایي افسران چي د افغانستان د رواني جگړي مسئولیت په غاړه لري، خپل ملت ته د حقائقو له ویلو ډډه کوي، دروغ وايي، خپل ولس غولوي او

د حقیقت خلاف داسي راپورونه ورکوي چي له امریکايي ولس سره دا گمان راپيدا کېږي چي گواکي افغانان امریکايي فوځيانو ته ښه راغلاست وایي او دوی ته قدم په قدم د گلانو گيډۍ وړاندي کوي. متأسفانه هلته په امریکا کي هم د داسي کسانو شمېر ډېر کم دی چي دوی ته ووايي: دا به څنگه ومنو چي زموږ د فوځي يرغل او وحشيانه بم ورونو په نتیجه کي دي د يوه مظلوم ملت ۲۵۰۰۰ بې دفاع او غیر نظامي وگړي په قتل ورسېږي او هغوی دي د خپلو زامنو قاتلانو د انتقام پر ځای هغوی ته ښه راغلاست ووايي او پر سر مخ ئې د گلانو پاني وشیندي!!

- مور گمان کوو چي جورج ډبليو بش غواړي د ټولي نړۍ د فاتح لقب وگټي، د دې کاذب شهرت د گټلو لپاره هم د مظلومو افغانانو له وینو سره لوبې کوي او هم د امریکا له راتلونکي سره، د خپل شوق پوره کولو لپاره ئې د هټلر او بريټنډف په پل گام ایښی، د هغوی سیاستونه او تگلاري ئې غوره کړي، خو شاید تاریخ تکرار شي او دی امریکا له همغو پایلو سره مخامخ کړي چي هیتلر جرمني ورسره مخامخ کړ او بريټنډف اتحاد شوروي. که بش او ملگري ئې د افغانستان له فتح کولو عاجز وي نو ټوله نړۍ به څنگه فتح کړي؟! امریکايي فوځ په شپږو لومړنیو میاشتو کي ۷۲۰۰۰ مونه او راکټونه پر افغانانو وورول، ۲۵۰۰۰ بې گناه افغانان ئې ووژل، ۱۷ ملیارد ډالر ئې په جگړي مصرف کړل، خو له دې ټولو د دوی حاصل دا وو:

- قدرت ئې له طالبانو د روس تر حمایې لاندي شمالي ټلوالې ته انتقال کړ. دا هغه کار وو چي روسانو او د دوی سیمه ایزو انډیوالانو په ډېرو مصارفو ونه شو کړی، خو امریکایانو ورته وکړ. د افغانستان فاتح په حقیقت کي پوتین دی نه بش. افغانستان نن د امریکا پلوه ډلو په لاس کي نه بلکي د روس پلوه ډلو په لاس کي دی. امریکا داسي ډله په افغانستان کي نه لري چي پر دې هېواد د حکومت کولو توان او کفایت ولري، له کابارو او نایت کلپونو راغونډ شوي کسان د افغانستان په څېر

هېواد باندي حکومت نشي کولی. پر افغانستان د برید په نتیجه کي امریکايي چارواکو د هغو هېوادونو په گټه کار کړی چي: طالبان تر نورو هېوادونو دوی ته خطرناک برېښېدل او په تېرو کلونو کي ئې د طالبانو د ختمولو ډېرې هڅې کړې او شمالي ټلوالې ته ئې پیسې او وسلې ورکولې. هغه هېوادونه چي وایي: که امریکا له مور د افغانستان په څېر مرسته او ملگرتیا وغواړي نو داسي ملگرتیا ته د دنیا په هر گوټ کي چمتو یو، هغه چي وایي: که مور او زموږ تر حمایې لاندې د شمالي ټلوالې مرسته نه وی نو امریکا هیڅ کله په دې نه توانېده چي د افغانستان په جگړې کي په دومره آسانی او سرعت سره دومره بریاوي تر لاسه کړي!! همغه چي په انتقالي حکومت کي د خپلو پلویانو برخه تر خپل انتظار زیاته گڼي!!

• دوی تر اوسه شپږ سوه تنه په افغانستان کي نیولي او گوانتانامو ته ئې انتقال کړي، له دې شپږو سوو کسانو شپيته ئې هم د طالبانو او القاعدې غړي نه دي. رامز فیلډ د شمېر په زیاتولو سره خپلي نمرې زیاتولې او پر خپلو ناکامیو د برغولي ایښودو او ناکامی ته د بریا رنگ ورکولو لپاره ئې دا کسان نیولي. دوی نه طالبان او القاعده ختم کړي او نه ئې په داسي ناکامو سیاستونو سره ختمولی شي. څوک چي د دغو ډلو په اړه ډېر کم معلومات هم ولري په دې پوهېږي چي دا ډلې د خاصو ټولنیزو حالاتو زېږنده دي. د دوی د مشرانو مخصوصاً د دوهمي او درېمې درجې څو کسانو په نیولو، بندي کولو او وژلو سره نشي ختمېدی.

• دوی د بریتانیا د ټینگار له امله مخلوع پاچا چي هم زور دی، هم بیمار، هم پر هېواد له حکومت کولو عاجز او هم له مناسب او ضروري ملي حمایت محروم؛ د خپلو مټو، وسلو او پیسو په زور افغانستان ته رانتقال او په ارگ کي ئې ځای پر ځای کړ، خو په دې ونه توانېدل چي شاهي تاج پر سر ورکښېږدي او پر تخت ئې کښینوي او په دې سره د

ملکه الیزابت روح خوشحاله کړي چي دا دى د ملکې په سيالانو کي يو بل نوم هم علاوه شو، هيڅوک بايد ونه وايي چي شاهي رژيمونه په ختمېدو دي او خپل ځاى جمهورى نظامونو ته پرېږدي!!

• که جورج ډبليو بش د خپلو بریاوو د شمېرلو په ترڅ کي وايي: په امريکا کي د افغانستان اوسنى سفير د امريکا تابعيت لري" يعنى يو امريکايي د افغانستان سفير دى"، زلمى خليلزاد افغانى الاصله امريکايي او زموږ د ملي امنيت غړى اوس په دې هېواد کي زما خاص استازى دى!! حامد کرزى زموږ د تيلو د کمپنۍ يو مأمور اوس د دې هېواد جمهور رئيس دى او... خو زه هغه ته وایم: داسي خبري يو وخت بريښف هم کولې! په هغه وخت کي چي د افغانستان په زمکه او فضاء د شوروي ځواکونو واکمني وه، نو د KGB ډېر رسمي غړي د افغانستان واکمنان گڼل کېدل، خو دې کار نه بريښف ته گټه ورسوله او نه ئې اتحاد شوروي ته. پداسي بورنوونکو خبرو خو بايد جورج ډبليو بش د خجالت احساس کولى نه د افتخار او غرور احساس!! پر نورو هېوادونو تېرى او خپل جاسوسان ورباندي مسلط کول د شرم کار دى نه د فخر او مباحات کار. بش بايد دې ته هم متوجه وي چي دا کسان يوازي ستاسو د نظامي حضور تر چتر لاندي او ستاسو د نظامي حضور تر وروستۍ ورځي شايد د هغو حلقو له نظره د افغانستان واکمنان وگڼل شي چي ستا په څېر فکر کوي. نه پوهېږو کوم باعقله او باضميره انسان به هغه څوک د يوه هېواد واکمن وگڼي چي شخصى امنيت ئې هم پردي ساتي، په ټول هېواد کي په هيڅ هېوادوال اعتماد نشي کولى او داسي داخلي ځواک په نظر نه ورځي چي د دوى امنيت په ارگ کي تأمين کړى شي!! او چي کله د امريکايي کهاندو محافظينو په حفاظت کي خپل ولايت او خپل قوم ته درومي نو ورباندي برید کېږي!! که امريکايي فوځونه د پوره يوه کال مسلسل جگړي په نتيجه کي په دې ونه توانېدل چي يا خپل امنيت په افغانستان کي تأمين کړي او يا د هغه کسانو چي دوى پر دې هېواد

مسلط کړي، هم د دوی پر بارکونو او گزمو بریدونه کېږي او هم د دوی تر حمایتې لاندې شخصیتونه او وزیران ترور کېږي او په جمهور رئیس کې برید کېږي!! آیا همدا خبره جورج ډبلیو بش او د ده ملگرو ته کفایت نه کوي چې د افغانستان په ارتباط خپل سیاست غلط وگڼي او په هغه کې تجدید نظر وکړي!!؟

• د جورج ډبلیو بش ملگرو د امریکایي ولس د غولولو لپاره ویل: ظاهر خان په افغاني ټولني کې محبوبیت لري او هغه یوازینی غیر متنازع فیه شخصیت دی چې د افغانانو بېلې بېلې پرگنې ورباندې راغونډیدي شي!! حال دا چې دی تر ټولو زیات متنازع فیه کس دی، افغانان شاید په بل هر شخصیت راغونډیدلی شي خو په ظاهر خان نه. افغانستان ته د ده د راستنولو همدا یوه لار وه چې بش غوره کړه: د افغانستان اشغال، په افغانستان کې د ۲۰۰۰۰ بهرنی فوځ استقرار، د پلازمېني په شمول ټول مهم ښارونه، هوایي میدانونه او ستراتیژیک نقات نیول او بیا دی په نظامي طیارې کې د بهرنیو مسلح ځواکونو تر حمایتې لاندې کابل ته انتقالول!! امریکایان په دې ونه توانېدل چې له هغې لویې جرگې ده ته رایه تر لاسه کړي چې د همدې مقصد لپاره جوړه شوې وه، پداسې حال کې چې د دې قلابې لویې جرگې غړي د افغان ولس له لوري نه بلکې د هغه کمیسیون له لوري غوره شوي وو چې امریکایي چارواکو جوړ کړي وو!! مخلوع پاچا د ریاست لپاره کانديد وو او یوه ورځ د مخه کې رسماً اعلان کړی وو چې هر خدمت ته چمتو دی!! خو د بش خاص استازي زلمي خلیلزاد د همدې فرمایشي لویې جرگې د غړو احساسات او تمایلات داسې وموندل چې د ظاهر خان کانديدېدل به د ده او امریکا لپاره د لوی خجالت باعث شي، نو ځکه چې د ده د کانديدېدو مخه ونیوله او دا بیان کې ورکړ چې پاچا هیڅ کله د کانديدېدو شوق نه دی کړی!! په دې لویې جرگې کې ټولو هغو کسانو چې حامد کرزي ته کې رای ورکړې په حقیقت کې کې د ظاهر خان خلاف رای ورکړې.

• امریکایي چارواکي د جگړو د روان وضعیت او پایلو په اړه هم داسي خبرونه ورکوي چې حقائق له امریکایي ولس او نړیوالو پټ وساتي او هغوی وغولوي، دوی پر خپلو مرکزونو او گزمو د ټولو راکټي حملو او بریدونو په اړه په ورته الفاظو وايي: راکټونه له هدف څو سوه متره لري ولگېدل، مالي او ځاني تلفات ټي نه درلودل، برید د القاعدې او طالبانو د پاته شونو له خوا شوی، یو کس دوه کسه سطحې زخمیان شوي چې ځیني ټي له معمولي معالجي وروسته خپلو دندو ته گرځېدلي او دې ته ورته خندونکي خبري!! خو افغانان پر دغو خبرو تمسخر کوي او وایي دې ته ورته خبرې مو څو کاله د مخه له روسانو اورېدلې او اوس ټي له امریکایانو اورو. امریکایي چارواکي دومره دروغ وایي چې د روسانو مخ ټي سپین کړ، د روسانو د مرگ ژوبلي شمېر هلته اعلان شو چې دوی له افغانستان ووتل او شاید د امریکایانو د مرو حقیقي شمېر به هم هلته اعلان شي چې د امریکایانو راتلونکي حکومت د بش د حریفانو په لاس کې پرېوځي. افغانان وایي: شاید د امریکا د خاصو ځواکونو غړي هغه حرامیان وي چې مور او پلار نه لري او امریکایي چارواکي دې ته نه اړ کېږي چې د دوی مرگ ژوبله اعلان کړي که نه نو مور خو هره ورځ د دوی تلي شوې ویني گورو، د دوی تخریب شوي گاډي گورو، زخمیان او مړي ټي گورو، پدوی د بریدونو شاهد یو، د دوی په اډو د راکټونو بارانونه روان دي، د دوی په گزمو بریدونه کېږي، له هر برید وروسته گورو چې د پېښې ځای محاصره شي، د ایف ۱۶ طیارې ټي په سر دورې کوي، هلیکوپټري راورسپري، مړي او زخمیان پورته کړي، خو امریکایي چارواکي نه په برید اعتراف کوي او نه د مرو او زخمیانو شمېر اعلانوي. خو زه تاسو ته وایم: دري میاشتي کېږي چې پر امریکایي ځواکونو بریدونه پیل شوي، دا بریدونه نه د طالبانو د پاته شونو له خوا دي او نه د القاعدې، دا د هغو افغانانو له خوا پیل شوي چې خپلوان ټي د امریکایانو په لاس وژل شوي، کورونه ټي وران شوي، پر کلیو او

جوماتونو ئې همونه وړېدلي، کورونه ئې تلاشي شوي، دوی او کورني ته ئې سپکاوي شوی، شخصي وسلې ئې ترې اخیستل شوې، دا هماغه افغانان دي چي له روسانو سره هم له همدې امله وجنگېدل. دا بریدونه په همدغو دریو میاشتو کي هغه حد ته رسېدلي چي د روسانو په ضد د لومړیو دریو میاشتو تر مقاومت ئې هم شدت زیات دئ، هم پراخوالی او هم د دښمن تلفات. دا اوس هره ورځ د امریکایي فوځیانو د تلفاتو تخمیني شمېر تر پنځو زیات دئ او ورځ په ورځ د زیاتېدو په حال کي دئ. د کندهار، خوست او کنړ په هر ولایت کي تر اوسه د امریکایانو د مړو شمېر کم له کمه د کویت په جگړي کي د امریکایي فوځیانو د مرگ تر شمېرې دوه برابره زیات دئ، په دې هر ولایت کي تر څلوېښتو زیات امریکایان په قتل رسېدلي، همدا راز په پکتیکا او پکتیا کي د امریکایانو د مړو شمېر مخ په زیاتېدو دئ، تر اوسه ستاسو د مرگ ژوبلي شمېر تر ۶۲۰ تنه زیات دئ، چي په دې کي ۱۹۰ مړي او پاته زخمیان دي. ډېر ژر به وگورئ چي د دې مقاومت لمن نورو ولایاتو ته هم خوره شي. په نورو ولایاتو کي د مقاومت د کموالي وجه د امریکایي فوځونو د حضور کموالی دئ نه دا چي د هغو سیمو خلکو کي د خپلواکي د غوښتني جذبې مړاوي شوې او یا ئې د پردیو په مقابل کي حساسیت لږ دئ.

• تاسو د بش له ادارې پوښتنه وکړئ چي دا د څه لپاره او د کوم سیاسي مصلحت له مخي امریکایي فوځونه د افغانستان د پښتنو په ضد چي د ولس ۶۵٪ نفوس تشکیلوي په جگړي کي ښکېل شوي او ولي د پښتنو په ضد له اقلیتونو او هغو ډلو استفاده کوئ چي تر تاسو وړاندي د روسیې تر مشرۍ لاندې سیمه ایز ایتلاف ترې استفاده کوله؟ دا ولي ټولي جگړي په شرق او جنوب کي او پښتون مېشت سیمو کي دي؟ ولي ستاسو ځواکونه یوازې پدغو سیمو کي ځای پر ځای او په جگړه بوخت دي؟ طالبانو خو په شمال هم واکمني کړې، هلته ئې هم ډېر غړي او خواخوږي درلودل، د څه لپاره هلته نه ستاسو فوځونه ځای پر ځای

شوي، نه په جگړه بوخت دي، نه کورونه تلاشي کوي او نه وسلې راټولوي؟ دا د څه لپاره تاسو د شمالي ټلوالي مسلح قطعات جنوب او شرق ته د پښتنو په خلاف د جگړو لپاره له ځان سره بيایئ او د دوی کورونه پرې پلټئ او وسلې ترې غونډوئ؟ دا ولي تاسو کمونیست جنرالان او د دوی په خدمت کې مصروف د ملیشو هغه ځواکونه استخدام کړي چې لاسونه ئې تر څنگلو د مظلومو افغانانو په وینو سره دي؟ د روسانو په خدمت کې ایتلاف ولي نن ستاسو په خدمت کې دی او روسان چې له چا سره جنگېدل نن تاسو ورسره جنگېږئ؟ ځواب ئې څرگند دی، څوک چې غلامي ته سر نه ټیټوي په آزادي او خپلواکي باور لري، ستاسو له نظره همدومره بد دي لکه د روسي ښکېلاکگرو له نظره او د دوی معامله به له تاسو سره همغسې وي لکه له روسانو سره.

• افغانان چې کله له امریکا غږ راديو، آزادي يا بي بي سي دا تبلیغات اوري چې پر افغانستان د امریکا له حملې وروسته د دیموکراسي په لوري لومړی گام اخیستل شوی، د نجونو ښوونځي پرانستل شوي، موسیقي آزاده شوې، د ویدیو کسټونو دوکانونه پرانستل شوي او د هندي فلمونو نندارې بیا پیل شوې، د چادري په سرکولو او د ږيري پرېښودو جبري احکام لغو شوي... نو افغانان خپلو منځونو کې وایي: مور خو د امریکایي دیموکراسي او روسي دیموکراسي تر منځ په فرق پوه نه شو، هغوی هم خپل نظامي تېری د ارتجاع او امپریالیزم په خلاف د دیموکراتیکو ځواکونو او دیموکراسي پلوه ډلو د حمایت حرکت گڼلو او د واقعي او ولسي دیموکراسي په لور ئې لومړی گام شمېرلو او تاسو د دوی په پل گام ږدئ، نظامي تجاوز ته د دیموکراسي په لوري د لومړي گام نوم ورکوئ، د هغوی لومړی کار هم همدا وو چې ښځي چادري له سره لري کړي او سړي خپلي پگړۍ، موسیقي، د ښځو سندري، نڅا، نایت کلپونه عام شي او ږیره پرېښودل، تسبیح گرځول او د سپینو جامو اغوستل جرم وگڼل شي او د حبس او مرگ سزا پرې مرتبه شي، هر شیخ،

ملا، حاجي، پير او صوفي او هر د ريري خاوند؛ انقلاب ضد او مباح الدم وگنل شي، تاسو هم همدا کار کوئ، ستاسو پوځونه چي په کوم کلي برید کوي نو لمړی هدف ئې د ملا نیول وي، د هر مسلمان او مجاهد نوم د دوی په تور فهرست کي لیکل شوی!! که هغوی د کور، کالي او ډوډۍ شعارونه ورکول او په عمل کي ئې کور ورته گور او کالي ورته کفن کړ، تاسو هم ډېر کلي په هدېرو بدل کړل، ډېر جوماتونه مو له خاورو سره برابر کړل، د قلعه جنګي ډله ایز قتل او هلته د ۷۰۰ اسیرانو وژل، د کندز د اسیرانو بې رحمانه وژنه او په زرګونو کسان په ډله ایزو قبرونو کي ښخول،... ستاسو په امر تر سره شوي او دا هغه څه دي چي روسي افسرانو په افغانستان کي وکړل، مور افغانان پر هغي دیموکراسي لعنت وایو چې: د نظامي تېري او اشغال زېږنده وي، د پردیو د خوشي واکمنان پر ټولني تحمیل کړي، قدرت وطن پلورونکو ته وسپاري، دروسانو په لاس روزل شوې د خاد جهنمي شبکه یو ځل بیا واک ته ورسوي او د افغانانو د بیا نیولو، ځورولو او وژلو موقع ورکړي، جنګي جنایتکاران، غله او ډاډه ماران پر ولس مسلط کړي.

• امریکا خو حتی د افغانستان هغه شتمنۍ هم له منځه یووړې چي په تېرو درویشت کلونو جگړو کي نه وې تخریب شوې. یو مثال ئې د آریانا هوایي شرکت هغه طیارې دي، چي په ټولو تېرو جنګونو کي خوندي پاته شوې وې، خو د افغانستان پر ټولو نظامي او ملګي میدانونو د امریکایي طیارو د بم ورونو په نتیجه کي وسوزېدې. امریکایانو د دې خسارې د جبران لپاره حتی د هند په اندازه هم مرسته ونه کړه، دهلي خو له پاکستان سره د رقابت په خاطر یوه زره طیاره آریانا هوایي شرکت ته ورکړه، خو امریکا په داسي حال کي هیڅ مرسته ونه کړه چي د افغانستان د وړانولو لپاره ئې تر ننه ۱۷ ملیارده ډالر مصرف کړي او تر دې زیات مصرف ته ئې ملا تړلې!! مور افغانانو او هیڅ باعقله انسان ته د امریکایي چارواکو دا تگلاره د فهم وړ نه ده، دوی ولي له بې وزلو

افغانانو سره خپل زور آزمويي! ولي د وران او جنگ خپلي افغانستان د مزید وړانولو لپاره خپلي آخريں ماډل وژونکې او تخريبونکې وسلې استعمالوي؟ دا ولي د دوی اقتصادي او نظامي برلاسي او د بل فقر، لوږه، ضعف او ناتواني د دې پر ځای چې په دغو سخت زړو کې د ترحم او عاطفې احساس راوپاروي، برعکس په دوی کې تکبر، غرور او بد مستي راولاړوي!! او د خپل رعب او هيبت تر اغېز لاندې د خلکو له راوستو او د دوی له ځورولو لذت اخلي؟! دوی دي وويي چې په دې اوږدې مودې کې له مرگ، ژوبلي، خوف، وېرې او بې امنيتي پرته ئې افغانانو ته څه راورې؟! تاسو به د طالبانو د اقتدار په لومړيو شپو ورځو کې ويل: د افغانستان په تېر تاريخ کې هيڅ کله دومره امنيت نه وو تأمين شوی لکه د طالبانو په دور کې چې د دوی تر واکمنۍ لاندې سيمو کې تأمين شو!! دوی په دې وتوانېدل چې د يوه فرمان په صادرولو سره په ټولو دغو سيمو کې د کوکنارو د کر مخه ونيسي، خو تاسو او ستاسو تر حمايې لاندې انتقالي اداره نه د امنيت په تامينولو موفقه شوې او نه د کوکنارو د کر په مخنيوي کې، نن نه په لويو لارو کې امنيت شته، نه په لويو ښارونو کې او نه په انتقالي ادارې کې د شاملو ډلو تر تسلط لاندې سيمو کې، عام افغانان خو پرېږدئ، د دوی ډله ايزي وژني، پر مال، ځان او ناموس تېري خو پرېږدئ، حتی د ملگرو ملتونو د اړوند ادارو مأمورين هم خوندي نه دي. مگر د اخضر ابراهيمي هغه وينا ستاسو لپاره د شرم او پېغور خبره نه ده چې وايي: د دوی د ادارې په يوه ښځينه مأموري څو څو ځله په ډله ايزه توگه جنسي تېري شوی، دا تېري د ده په وينا د هغي ډلي له خوا شوی چې تاسو ته تر ټولو زياته نژدې ده او تاسو تر ټولو زيات په هغي اعتماد او حساب کوئ او همغه ډله چې د رونالد رمفيلد په امر ئې تاسو ته دا شرائط برابر کړل چې ۷۰۰ کسان په قلعه جنگي کې ووژئ او تر ۱۰۰۰ زيات ئې په خپله ووژل او د شبرغان په ډله ايزو قبرونو کې ئې ښخ کړل!!

• د انتقالي ادارې تر جوړېدو وروسته په افغانستان کې هومره کونکر کرل شوي چې د هېواد په اوږده تاریخ کې سابقه نه لري، تاسو چې د کونکارو د فصلونو د ښکېلو لپاره کومې پیسې دې ادارې ته ورکړې هغه چارواکو په خپلو منځونو کې وویشلې او د نړۍ د غولولو لپاره ئې هغه فصلونه وران کړل چې څلور ځله ترې ایښم ټول شوي وو.

• بش زموږ گاونډي هېوادونه د افغانستان په ضد په خپلي ناروا جگړې کې ښکېل کړل او په دې سره ئې د ټولې سیمې د هېوادونو تر منځ د دښمني تخم وکرلو او دغو هېوادونو ته ئې په داخل کې نه حل کېدونکي ستونزې راولاړې کړې. څوک چې د نړۍ د مشرتابه اهلیت ولري هغه په هېوادونو کې فتنې نه راولاړوي، برعکس له خپل رسوخ د فتنو په ختمولو کې استفاده کوي، څوک چې د فتنو اوروڼه بلوي، دا گمان دي نه کوي چې د دې اور له بشرکو به د ده لمن خوندي پاته شي، څوک چې بل په خپل کور کې آرامي ورځي ته نه پرېږدي دا گمان دي نه کوي چې دی به د بل په کور کې آرامه شپه تېره کړي. د امریکایانو خیر په دې کې دی چې له قید، شرط او ځنډ پرته له افغانستان ووځي، د افغانانو د مزید وژلو، کړولو، په افغانستان کې له تل پاتې کېدلو او پر دې هېواد د یوه لاس پوڅي حکومت له تپلو لاس واخلي. په دې کې هیڅ شک مه کوئ چې په افغانستان کې به ستاسو د پاته کېدو همغه پایلې وي چې شوروي اتحاد ورسره مخامخ شو. شاید مسکو د همدې لپاره پر افغانستان د امریکا د برید ملاتړ وکړ او شمالي ټلوالې ته ئې وظیفه ورکړه چې ستاسو خوا ته ودرېږي او ستاسو تر قومندې لاندې د خپل ولس په خلاف وجنگېږي. دا یو داسې خطرناک دام وگڼئ چې روسانو د غچ اخیستو لپاره ستاسو د پښو مخي ته غوړولی.

• جورج ډبلیو بش پر عراق د نظامي برید په گواښ سره له یوې خوا غواړي چې دا ثابته کړي چې پر افغانستان د ده حمله یوه کامیابه تجربه وه چې باید په نورو هېوادونو کې هم تکرار شي، له بلې خوا غواړي وښيي

چي په دې جنگ غوښتونکي سياست سره هغه د امریکا گټي تأمينوي او له احتمالي خطر د امریکا د ژغورلو لپاره پر عراق حمله کوي؛ خو حقيقت دا دئ چې پر افغانستان د امریکايي ځواکونو برید يوه ناکامه تجربه وه، په دې برید سره امریکايانو هيڅ نه دي تر لاسه کړي، نه د طالبانو او القاعدې د مشرانو په نيولو او وژلو موفق شول، نه ئې داسي حکومت جوړ کړی شو چې د امریکا گټي تأمين کړی شي، نه ئې جگړه پای ته ورسوله او نه ئې په دې هېواد کي د خپلي خوښي سوله او امنيت تأمين کړی شوه. د بش ادارې په دې جگړو سره امریکايانو ته د خپلو زامنو له مرگ ژوبلي او د امریکا په ضد د افغانانو او ټولي نړۍ له ژوري کرکي او نفرت پرته بل څه نه دي تر لاسه کړي. له جناب بش سره که د امریکايانو د مستقبل انديښنه وی نو هغوی ته به ئې رښتيا ويلي وو او په دې به ئې اعتراف کړی وو چې پر عراق د حملې مقصد ئې دا دئ چې د دې هېواد د تيلو غني زېرمي تصرف کړي، نه دا چې وايي: له عراق امریکا ته خطر متوجه دئ، که په دې هېواد برید ونشي نو اتمې او کيمياوي وسائل به جوړ او د امریکا په ضد به ئې استعمال کړي!! خو نړيوال وايي: دا څنگه امریکا له هغو هېوادونو وېره نه لري چې مخکي تللي اتمې، کيمياوي او بيولوژيکي وسائل لري، نه له روس وېره لري او نه له چين او نه پر اسرائيلو اعتراض کوي چې کافي اتمې، کيمياوي او بيولوژيکي وسلې جوړوي!! دا پداسي حال کي چې عراق د جنگ او اوږدې محاصرې له کبله نه د داسي وسلو د جوړولو مالي توان لري او نه فني، هغه پر خپلي خاورې د امریکايي طيارو د پرله پسې بم ورونو مخه هم نشي نيولی، اتمې بم به څنگه جوړ کړی شي!!؟ مور گمان نه کوو چې هيڅ هوشيار او په حقائقو پوه انسان به دا جرأت وکړي چې پر افغانستان د حملې تجربه يوه کاميابه تجربه وگڼي او په بل ځای کي د هغې د تکرار سپارښتنه وکړي.

په آخر کي بايد تاسو ته ووايم: په کندهار کي پر کانادايي ځواکونو د

دوو امریکایي پیلوټانو له ېمي او راکټي برید او د خپلو څلورو کانادايي ملگرو له وژلو باید حدس ووهئ چې نورو امریکایي پیلوټانو به د خپلو بدمعاشیو په نتیجه کي څومره بې دفاع افغانان په قتل رسولي وي؟

حکمتیار

د افغان سوله غوښتونکي ولس په استازیتوب

د الجزېرې له تلویزیون سره مرکه

سؤال: د امریکایي او نورو بهرنیو ځواکونو په ضد مو جهاد اعلان کړ خو د هغه حکومت په ضد دي جهاد اعلان نه کړ چې د همدې امریکایي شتون په ترڅ کي رامنځته شوی دی، دا هغه خبره ده چې طالبان هم پر تا انتقاد کوي ستا ځواب څه دی؟

ځواب: په دې اړه څو خبري ضروري گڼم:

الف: د افغاني حکومت په نامه داسي څه نشته چې څه اهمیت ولري او د دې وړ وي چې د هغه په ضد جهاد اعلان شي. ما ته دا کار سم نه برېښي چې خپل وخت، فرصتونه او امکانات د همدې تش په نامه او بې ارزښته حکومت په ضد ضایع کړو.

ب: د دین حکم او د عقل تقاضی دا ده چې اصلي دښمن له فرعي او لومړی درجه خطرناک دښمن له دوهمي او درېمې درجې دښمنانو تفکیک کړو.

ج: په دې کي باید هیڅوک شک ونه لري چې که د دې حکومت بهرني حامیان له ماتي سره مخامخ او له افغانستان وتلو ته اړ شي نو دا حکومت به د پنچر شوي ټایر په څېر د کوم گاډي په باډۍ کي اچوي او له ځان سره به ئي وړي.

د: طالبانو ته زما توصیه دا ده چې انتقادونه پرېږدي، کار ته

راوراندي شي د وېډيو کيسټونو په دکانونو کي د انفجار او د نجونو مکتبونو ته د اور اچولو پر ځای دي د امريکايي فوځونو په ضد عملياتو ته ملا وتړي. همونه د هغه دښمن په ضد استعمال کړه چي ستا او ستا د ولس پر سر همونه وروي. دا صحيح او معقول کار نه دی چي د اصلي دښمن په ضد څه نه شي کولی نو د زړه براسي د مکتبونو په سوزولو او د وېډيو کيسټو د دوکانو په وړاندو باسې. که کوم بم لرې او د هغه د کارولو جرأت او همت لرې نو راشه چي زه ئې مناسب ځای او وخت دروښيم.

دا حکومت د امريکايي فوځي شتون زېږنده دی او د همدې فوځي شتون په پای ته رسېدو سره به را نسکورېږي. نو په کار خو دا ده چي د ستونزي پر اصلي عامل ترکيز وکړو.

و: آيا طالبان دا گمان کوي چي د هېواد واگي د دغه تش په نامه حکومت د چارواکو په لاس کي دي؟! که داسي فکر وکړي نو دا به د دوی لويه اشتباه وي. دا چارواکي خو زموږ تر عادي افغانانو لا زيات بي واکه او محکوم دي، پر دوی خو امريکايان خپل هغه لاسونه پاکوي چي د مظلومو افغانانو په وینو سره دي؛ د امريکا اجير او ذليل جنگيالي دي؛ او د افغانانو خلاف ئې جنگوي، راشئ داسي څه وکړو چي دا مظلومان هم له دې ذلت او سپکاوي وژغورو؛ قرآن موږ ته لارښوونه کوي چي د کفر ائمه او سالارانو خلاف وجنگېږئ نه د عادي کافرانو خلاف:

وَإِنْ نَكَثُوا أَيْمَانَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعَنُوا فِي دِينِكُمْ فَقَاتِلُوا أَيْمَةَ الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَا أَيْمَانَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُونَ ﴿١٢٤﴾ التوبة

او که ئې له خپلو ژمنو وروسته خپلي لوړي ماتي کړي او ستاسو په دين ئې ملنډي ووهلې نو د دغو کافرانو مشران ووژئ، يقيناً چي دوی هيڅ داسي لوړه نه لري چي (له ماتولو ئې) ډډه وکړي.

د طالبانو دې تگلاري له ډېرو افغانانو سره دا اندېښنې او پوښتنې

راولایرې کړې چې دوی ولي د مجاهدينو خلاف رامنځته شول، او ولي ئې خپل جنگ د مجاهدينو خلاف پيل کړ؟! د کمونستانو او شورويانو په وخت کې چېرې ول؟ د امریکا د برید په وړاندې ئې ولي شو ورځي مقاومت ونه کړ؟ په ۳۵ ورځو کې له ټول شمال، کابل او کندهار ووتل؛ هغه هم په داسې حال کې چې لا په افغانستان کې هېڅ امریکایي سرتېری نه وو پلي شوی؟! ولي څو کاله راکد او خاموش ول؟ او کله چې لمن خوره شوه او په ډېر ولاياتو کې پر امریکایي ځواکونو د بریدونو لړۍ تېزه او پراخه شوه؛ دوی هم ورو ورو راڅرگند شول خو دا مهال ئې هم د بهرنیو ځواکونو خلاف له جهاد او پر هغوی له بریدونو ډډه کوله؛ یا به ئې د کستيو دوکانونه سوزول او یا به ئې پر خوارکیو افغان سرتېرو بریدونه کول؛ ځینو ئې پر مجاهدينو دومره بریدونه کړي چې نه ئې پر حکومتی ځواکونو کړي او نه پر بهرنیو ځواکونو!!

سؤال: آیا د اسامه بن لادن له تنظیم، القاعدې سره اړیکې لری او آیا له تهران تر راتلو وروسته دي له هغه سره لیدنه کتنه شوې؟ او د هغو عملیاتو په اړه څه وایاست چې په امریکا، یمن او نورو ځایونو کې ترسره شوي او ده ته منسوب کېږي او دی ئې هم تأییدوي؟

ځواب: موږ له طالبانو او د القاعدې له تنظیم سره تنظیمي اړیکې نه لرو، په دې عقیده یو چې په اسلامي نړۍ کې د امریکا په ضد روان مقاومت یوازي اسامه ته منسوبول او داسې انګېرل چې د ده په وژلو یا نیولو سره به دا مقاومت ختم کړی شي، دا د امریکایي چارواکو لویه غلطی ده. دوی په دې وینا سره هم ځان غولوي او هم خپل ولس. دا مقاومت په اصل کې یو داسې طبیعي رد العمل دی چې د امریکایي چارواکو د غلطو، جنگ غوښتونکو او اسلام دشمنه سیاستونو په ضد راولاړ شوی؛ دوی د مظلومو فلسطینیانو په ضد د اسرائیلو د وحشیانه تېرې ملاتړ کوي، په اسلامي هېوادونو کې په خپل نظامي حضور ټینګار کوي، اسلام او اسلامي خوځښتونه د خپل استعماري ګټو او لویې غوښتنو

په وړاندي گواښ گڼي، په اسلامي نړۍ کې د مفسدو، بې دينه او ملحدو د لږو ټپلو مرسته کوي او نه پرېږدي چې د دې هېوادونو مظلوم او مقهور ولسونه د خپلي خوښي نظامونه او حکومتونه ولري او آزاد او خپلواک ژوند وکړي او... په دې صورت کې که د اسامه په څېر په سلگونو لوی لوی شخصیتونه ووژني، بل او بل به د هغوی پر ځای راوړاندي کېږي او همغه څه ته به ملا تېري چې نن ئې دوی کوي. امریکایان دي په دې پوه شي چې د شخصیتونو په ترور او وژلو سره دوی له اسلامي امت سره خپل مشکل نشي حل کولی.

دا هم باید ووايم چې مور د هر هغه تحریک ملاتړ کوو چې د اسلام د سر لوري او د اسلامي امت د مجد او عظمت د اعادې لپاره ئې ملا تېرې وي، د آزادۍ او خپلواکۍ لپاره مبارزه کوي او د ظالم او تېري کوونکي په ضد د مظلوم او مقهور انسان ملگرتيا کوي.

سؤال: آیا په اسلامي او عربي نړۍ کې د امریکا شتون ته په همغه سترگه گورئ چې اسامه ورته گوري؟

ځواب: په عربي او اسلامي نړۍ کې د امریکا د سیاسي او نظامي حضور په اړه ټول اسلامي امت او اسلام ته متعهد افراد او احزاب ورته نظر لري، ټول دا غواړي چې امریکایي اډې دي ختمې شي، د دوی فوځونه دي ووځي، د دغو هېوادونو په کورنیو چارو کې دي لاسوهنه بنده کړي، دا هېوادونه دي خپلي مستعمرې، د وسلو د خرڅلاو بازار او د خپلو مصنوعاتو مارکیټ نه گڼي او د دې هېوادونو له ولسونو سره دي د غلامانو او اسیرانو په څېر چلن نه کوي.

سؤال: آیا ستاسو، طالبانو او ابن لادن تر منځ د تعاون خبره صحیح ده او آیا د یوې متحدې جبهې د جوړېدو په اړه څه هڅه شوې؟

ځواب: زه تل د دې خبرې جدي او کلک پلوي وم او يم چې د هېواد دننه او د ټولې نړۍ د اسلامي ځواکونو تر منځ یوه پراخه او متحده جبهه جوړه شي. مخکې مي هم د دې جبهې د جوړېدو ضرورت

احساسولو او اوس هم. هیله ده دا ستر او مقدس هدف بلاخره تر لاسه کړو او په دې لار کې چې کومې مخلصانه هڅې روانې دي هغه خپله نتیجه ورکړي، خو دا باید ناچار او په تأسف سره ووايم چې د طالبانو سره په لوړه کچه نه مذاکرات شوي او نه کومه موافقه. اما زه په دې باور يم چې ډېر ژر به ټول مخلص مجاهدين په يوه متحد صف کې راغونډېږي او په گډه به له خپل دين، عزت، وطن او ولس دفاع کوي.

سؤال: آیا له نورو افغاني ډلو مخصوصاً په انتقالي حکومت کې له شاملو ډلو سره تماس لري؟ او د امریکایانو په څنگ کې د هغو کسانو درېدل څنگه تعبیروي چې مخکې د روسانو په ضد جنګېدلي؟

ځواب: په انتقالي حکومت کې له شاملو ډلو سره له دې کبله له تماس ځان ساتو چې له یوې خوا دا کار څه گټه نه لري، له بلې خوا هغوی د امریکایانو ملگرتیا وکړه، په خپل هېواد کې د پردیو د حملې ملاتړ وکړ او په یوې داسې ادارې کې شامل شول چې د امریکایانو په لاس جوړه شوې، د ارگ حفاظت او ساتنه کې د امریکایي ځواکونو په لاس کې او د هېواد ټول هوايي میدانونه د بهرنیو ځواکونو په اختیار کې. مور ته د امریکایانو ملگرتیا، د کفرې ځواکونو په لاس جوړ شوي حکومت کې شاملېدل او د هغې تر سلطې لاندې ژوند کول، د دغو ځواکونو برلاسي ته سر ښکته کول؛ حرام او د دين منافي برېښي، زموږ له نظره اوس افغانستان دارالحرب دی او د هېواد د آزادي او د يرغلگرو فوځونو د ايستلو لپاره جهاد په ټولو افغانانو فرض دی، زموږ او د دغو ډلو تر منځ نه تفاهم څه گټه لري او نه تر هغه توافق ممکن دی چې دوی له خپلو کړو نادم شي او په خپلو غلطو سياستونو کې تجديد نظر وکړي.

دا هغه ډلې دي چې یا ئې د روسانو سره اور بندونه کړي وو او په تېرو کلونو کې ئې له روسانو وسلې او پیسې تر لاسه کولې او یا هغه چې په سیاست کې هرڅه جائز گڼي، د مذهبي احکامو په نسبت تر التزام سياسي مصلحتونو او وقتي گټو ته ترجیح ورکوي او په دې کې څه

حرج او اشکال نه گوري چي دښمن ته د دوستي لاس اوږد کړي او د داخلي حریف د پرزولو لپاره له بهرني دښمن مرسته وغواړي، د "ولاء" او "براء" په اړه د دوی ناقص تصور دوی ته د داسي کار کولو اجازه ورکوي. ځيني نور بيا داسي دي چي دي کار ته د "تقيي" نوم ورکوي او هغه جائز گڼي.

سؤال: د امريکا د کانگرس په نامه ستا خط څه تاثير او نتيجه درلوده؟

ځواب: له هغه پرانستي ليک زموږ هدف دا وو چي له دې لاري ځيني هغه حقائق نړۍ والو ته ورسوو چي امريکايي چارواکي ئې له خپل ولس او نړۍ والو پټ ساتي، هغوی ته ووايو چي د امريکايانو د ادعاء برعکس، دوی پر افغانستان له خپل ناروا او وحشيانه تېري هيڅ نه دي تر لاسه کړي، دوی د روسانو ناکامه تجربه تکراروي او د همغو پايلو سره به مخامخ کېږي چي روسان ورسره مخامخ شول. نړۍ وال بايد پوه شي چي په افغانستان کي د امريکا جنگي ماشين په تپه ودرېدلی، د دې هېواد په دلدل کي نښتی، ټولي هڅي ئې ناکامه شوې، نه د مقاومت په ځپلو موفق کېدي شي او نه د خپلي خوښي امنيت راوستی شي او نه جگړه پای ته رسولی شي. دا دئ له يوه کال هڅو وروسته هم پر دوی د مجاهدينو بريدونه روان دي، ورځ په ورځ تشديد کېږي، نه ئې گزمي خوندي دي او نه بارکونه.

سؤال: تراوسه ستاسو ډلي کوم عمليات تر سره کړي؟ او د دغه او هغه عملياتو تر منځ څه مقايسه کولی شئ چي د روسانو په خلاف مو ترسره کول؟

ځواب: زما دعاء دا ده چي د امريکايي فوځونو په خلاف مي په جهاد کي ونډه تر هغي ونډي ډېره زياته او ځلانده وي چي د روسي فوځونو په ضد لوي الله جل شأنه زما په برخه کړه، هيله ده الله جل شأنه ما په ټولو هغو عملياتو کي شريك محسوب کړي چي تر اوسه ترسره

شوي او يا په راتلونکي کي تر سره کېږي.

که د تېرو څو مياشتو عمليات له هغو عملياتو سره مقايسه کړو چې د روسي فوځونو په ضد د دوی د تېري په لومړيو څلورو مياشتو کي ترسره شوي نو په څرگند طور به وگورو چې اوس هم د عملياتو شمېر زيات دئ او هم د دښمن تلفات، په اوسنيو عملياتو کي د مجاهدينو جنگي مهارت او نظامي بصيرت او تجربه ډېره ځلانده ليدل کېږي، مگر نه گورئ چې دښمن د زياتو امنيتي تدابيرو سره سره په دې نشي توانېدې چې عمليات کوونکي ونيسي او يا د دوی د راتلونکو عملياتو مخنيوي وکړي.

سؤال: آیا د داسي پراخ ولسي ملاتړ احساس کوئ؟

ځواب: الحمدلله زموږ ولس مسلمان دئ، په اسلام غيرت کوي، له اسلام د دفاع په لار کي هري قرباني ته چمتو دئ، اسلامي حکومت او د اسلام تر سيوري لاندې ژوند غواړي، له مجاهد سره مينه لري، له هغه چا متنفر دي چې دښمن ته تسليم شي.

سؤال: ستاسو په اړه د پاکستان سياست څنگه څېړئ، آیا د امريکا

په ضد ستاسو په جنگ کي د گاونډيو هېوادونو د تعاون توقع لرئ؟

ځواب: افغانان له پاکستان او ټولو هغو هېوادونو کلکه گيله لري چې پر افغانستان د امريکا د وحشيانه تېري ملاتړ کوي او هغوی ته ئې تسهيلات ورکړي او خپلو پلوي افغاني ډلو ته ئې ويلي چې د امريکايانو تر قومندي لاندې د افغان ولس په خلاف وجنگېږي. متأسفانه له دوی ځينو له امريکا د وېري په وجه دا دريځ غوره کړ او ځينو نورو له دې کبله چې له امريکا سره د ملگرتيا له لاري امتيازات تر لاسه کړي او ځينو نورو په دې خاطر چې دوی د طالبانو حکومت نه خوښولو او د هغه پر ځای ئې داسي حکومت غوښتو چې د دوی ملي او محلي گټي تأمين کړي او د هغه په ترکيب کي د دوی پلوي ډلي په زړه پوري ونډه ولري. تاسو پوهېږئ چې روسيه او چين په خپلو هېوادونو او مرکزي آسيا

کي له اسلامي خوځښتونو سره ستونزي لري، په افغانستان کي اسلامي حکومت د دې ستونزي د تشديد لامل گڼي، د امريکا د وسلو او پيسو په زور د دې خطر ختمول خوښوي، ايران او روسيه د امريکا په لاس جوړ شوي افغاني ادارې کي د خپلو پلوي ډلو برخه هومره په زړه پوري گڼي چي له نورو لارو ئې دوی ته داسي برخه نه شوی تر لاسه کولی. پاکستان له هند، روسيې او ايران سره رقابتونه لري، پر امريکا اتکاء ته ځان اړ گڼي، هومره چي که واشنگتن د هري ډلي د جوړولو او ملاتړ امر ورکړی؛ که څه هم دا د شمال ټلواله وي، د هغې ملاتړ کوي او که د دوی په لاس د جوړي شوې ډلي د ختمولو قومنده ورکړي نو همدې ته ځان مجبور گڼي.

افغانان له امريکا سره د جنگ په دوران کي نه له خپلو گاونډيو د مرستي او تعاون هيله کولی شي او نه د نړۍ له کوم بل هېواد. دوی به فقط د خپل رب په تأييد او نصرت تکیه کوي او له خپلو ذاتي امکاناتو په استفادي سره به مقاومت ته دوام ورکوي.

شايد څه موده وروسته او پداسي مرحلې کي چي د امريکا د ماتي نښي ښې څرگندي شي او زموږ گاونډيان او د امريکا رقيبان وگوري چي امريکايي فوځونه په يوه ناکام جنگ کي داسي ښکېل شوي چي يا به ډېر ژر د وتلو پرېکړه کوي او يا به د قطعي ماتي خطرناکو عواقبو ته انتظار کوي، شايد په همداسي يوې مرحلې کي ځيني هېوادونه د مقاومت مرستي ته راوړندي شي، د روسانو په ضد تېر مقاومت کي هم همداسي وشول.

سؤال: په دې اړه څه فکر کوئ چي امريکايان ستا په لټه کي دي او د پاکستان او امريکايي امنيتي ځواکونو له خوا د شمشتو کمپ تلاشي څنگه گڼئ چي ستا پلويان په کي اوسېږي؟

ځواب: په دې اړه څو خبري په پام کي ولرئ او بيا په خپله فيصله وکړئ.

الف: امريکا د هر مسلمان شخصيت او هر اسلامي ځواک دښمن ده، هغه مسلمان شخصيت چي امريکايي چارواکي ئې دښمن ونه گڼي بايد په خپل ايمان او د اسلام په نسبت په خپل تعهد کي شک وکړي.
ب: امريکا خو زما په ضد هم د شمالي ټلوالې مرسته کوله او هم د طالبانو.

جواب: ايران ئې دې ته اړ کړ چي له هغه هېواد زما د وتلو فيصله وکړي او د ايران له چارواکو ئې غوښتي وو چي يوازي زما په وتلو اکتفاء ونه کړي بلکي داسي څه وکړي چي زه امريکايانو ته په لاس ورشم!! خو چي زه په خپله او د ايراني چارواکو له خبرولو پرته ووتم او افغانستان ته راغلم نو د جورج ډبليو بش خاص استازي زلمي خليل زاد؛ څو ځله په مطبوعاتي کنفرانسونو کي وويل: د حکمتيار ايستل، د ايران د حسن نيت نښه نه بلکي موږ ته د مشکلاتو د راپيداکولو په مقصد وو.

د: کله چي زه هېواد ته راغلم نو له مخکيني اعلان پرته ئې پر ما راکټي حمله وکړه، د سي آي اي مشر اعلان وکړ چي پر حکمتيار زموږ د يوې بي پيلوټه طيارې لخوا راکټي حمله وشوه، دی بچ شو، خو څلور لوړ پوړي ملگري ئې په قتل ورسېدل. رامز فيلډ د امريکا د جنگ وزير هم دا حمله تاييد کړه او جورج ډبليو بش په دې اړه وويل: امريکا به په هر هغه چا له حملې ډډه ونه کړي چي زموږ ځواکونه له گواښ سره مخامخ کړي.

ه: امريکايي چارواکي داسي گمان کوي چي د دوی په ضد روان بريدونه پس له هغه پيل شول چي زه داخل ته راغلم او د بهرنيو فوځونو په ضد مي جهاد اعلان کړ، دوی فکر کوي چي نه په طالبانو کي د دا راز مقاومت تجربه او کفايت شته او نه د القاعدې غړي؛ اوس او د طالبانو د حکومت له نسکورېدو وروسته په هېواد کي داسي عمليات تر سره کولی شي.

و: گڼ شمېر ولايتونه ئې په ما پسي لتولي، کتر ته ئې تر ۸۰۰ پوري

خاص ځواکونه ولېږل، د کتر ټولي دري ئې ولټولې، نورستان ته ولاړل، وردگ، میدان او غزني ئې ولټولو، د لوگر ځيني سيمي ئې تلاشي کړې، کاپيسا او مزار ته ئې جاسوسان ولېږل.... د دغو سيمو چارواکو ته ئې ويل: مور ته اطلاع رسېدلې چي حکمتيار دې سيمي ته راغلی، د ده تلفوني تماسونه مو کشف کړي... د همدې لپاره دلته تلاشي ضروري گڼو.

سؤال: د امريکايانو تلفات څومره دي.

ځواب: د امريکايانو د مرو او زخميانو مجموعي شمېر له ۶۷۰ زيات شوی. په دې ورځو کي د دوی د تلفاتو تخميني شمېر هره ورځ پنځه کسه دی، د دوی تلفات ورځ په ورځ زياتېږي.

سؤال: په پاکستان کي د اسلامي احزابو برياوې څنگه گڼي؟

ځواب: دا يو ښه انکشاف دی، مور په دې خوشحاله شوي يو چي پاکستاني ولس اسلامي گوندونو ته رأي ورکړې. په دې نوي انکشاف سره ټول افغانان مخصوصاً هغه افغانان چي په خپل هېواد کي اسلامي حکومت غواړي ډېر خوشحاله شوي دي.

د انتقالي ادارې هغه رسمي موقف چي د خارجه وزارت لخوا اعلان شو او په هغه کي ويل شوي چي مور د پاکستان په انتخاباتو کي د بنسټ پاله ډلو برياوو مشوش کړي يو.... دا بيان د افغان مسلمان ولس د عواطفو او احساساتو ترجماني نه کوي، د انتقالي ادارې چارواکو د خپلو بهرنيو حاميانو د خوشالولو لپاره دا خبره کړې.

دا هم بايد ووايم چي د طالبانو د حکومت په نسکورېدو او په ټولي نړۍ کي د اسلامي ځواکونو په ضد د فشار، گواښ او تهديد مخکيني بهير؛ ټول مسلمانان مایوس کړي وو او د دوی روحیه ئې سخته مړاوي کړې وه خو د امريکا په ضد د مقاومت له پيل وروسته او د هغو برياوو په نتيجه کي چي د مجاهدينو په برخه شوې د مسلمانانو روحیه بېرته راژوندۍ شوه، که د الله تعالی په فضل سره امريکايي ځواکونه له ماتې سره مخامخ شي نو په دې سره به په ټولي نړۍ کي د اسلامي تحريک

روحیه هومره اوچته شي چي د نړۍ په هيڅ ځای کې به هيڅوک د دوی د بري مخه ونشي نیولی. امریکا له همدې وپرېږي او د همدې لپاره ئې د روسي فوځونو له وتلو وروسته په افغانستان کې د یوه اسلامي حکومت له جوړېدو د مخنیوي لپاره له مسکو سره لاس یو کړ، شمالي ټلواله ئې جوړه او د جگړو اور ئې بل کړ.

سؤال: پر عراق د حملې لپاره د امریکا د تیاري په اړه ستاسو دریځ څه دی؟

ځواب: پر عراق د امریکا برید داسي گڼو لکه پر افغانستان د دوی وحشیانه تېری. مور لا د مخه ویلي وو چي د اسلامي نړۍ برخلیک د افغانستان په جنگ پوري تړلی دی که امریکا په دې جگړي کې بریالی شي او خپلو موخو ته ورسېږي نو بیا به په بل ځای کې د امریکا په وړاندي مقاومت ممکن نه وي، دوی به خپل ټول مخالفین او د امریکایانو په اصطلاح "باغي حکومتونه" او د "شر محورونه" یو په بل پسي ټکوي.

خو که له ماتي سره مخامخ شول نو بیا به نه یوازي په بل ځای کې له داسي برید ډډه کوي بلکي ټوله اسلامي نړۍ به د امریکا له شر ژغورل کېږي.

هر چا ته باید دا خبره جوته وي چي په افغانستان کې د مقاومت امکانات هومره پراخ او ځلانده دي چي د اسلامي نړۍ په بل هيڅ هېواد کې ئې مثال نه شو موندلی.

زه په دې هم یقین لرم چي که تر راتلونکو میاشتو پوري امریکا پر عراق خپل برید وځنډولو نو څو میاشتې وروسته به دوی په افغانستان کې له داسي حالت سره مخامخ شوي وي چي په بل هېواد کې ښکېل کېدو ته به زړه نه ښه کوي.

سؤال: آیا د مدینتونو تر منځ د جگړي احتمال گورئ او آیا دا جگړه عملاً پیل شوي؟

ځواب: هو؛ دا جگړه عملاً پيل شوې او دا جگړه به د تل لپاره روانه وي. زه گمان كوم څوك چې له دې جگړې انكار كوي او د مدنيتونو تر منځ د تفاهم شعارونه وركوي، هغوی ځان غولوي او غولوونكي شعارونه زمزمه كوي. د تفاهم دا شعار په اصل كې غرب د دې لپاره عنوان كړی چې نور د دوی د تهذيب، تمدن او كلتور په وړاندي له بې ځايه مقاومت لاس واخلي او د دوی برلاسي ته تسليم شي.

غربي تمدن اوس د نورو په ضد د تهاجم او تعرض په حال كې دی، غواړي نور له دفاعي حالت لاس واخلي، له دفاعی حالت د نورو د ايستلو ښه اسلوب همدا دی چې په هغوی كې د روغي جوړي او تفاهم روحیه را ولاړه شي او له مقاومت او دفاع غافل شي، په اسلامي نړۍ كې چې څوك دا شعارونه زمزمه كوي يا گمارل شوي كسان دي او يا ناپوه او د دې شعارونو له مضرو اثراتو بې خبره. نه پوهېږم د توري لاندي او پداسي حال كې چې دښمن د خپلو توپونو خولي ستا په لوري توجیه كړي، د تفاهم معنی به څه وي؟ په دې حالت كې چې څوك له دښمن سره د تفاهم خبره كوي يا به جبون او بې همته وي يا غير متعهد او د داسي تفاهم له خطرناكو عواقبو بې خبره.

ما ته وواياست: پداسي حال كې چې امريكا په اكثر و اسلامي هېوادونو كې نظامي اډې جوړي كړې، د نړۍ ټول ستراتيژيک ځايونه ئې عملاً او د وسلو په زور اشغال كړي، بش د بل صليبي جنگ اعلان كوي، د ايتاليا صدر اعظم وايي: مور کمونيزم ته ماته وركړه اسلام ته به هم ماته وركوو!! د جرمني خارجه وزير وايي: په افغانستان كې د شريعت نفاذ نه منو... او پداسي حال كې چې په افغانستان كې جنگ روان دی، پر عراق د حملې لپاره تياری نيول كېږي، ايران د شيطاني محور جزء گڼل كېږي.... په دې جنگي حالت كې به د تفاهم معنی څه وي؟ او څوك چې دا شعارونه وركوي مقصد ئې څه دی؟

همدا راز ما ته ووايئ: پداسي حال كې چې امريكا د افغانانو د گمراه

کولو لپاره د امریکا غږ او راډیو آزادي ۲۴ ساعته نشرات لري، دا نشرات نه یوازې له بهر د لنډو خپو له قوي ترانسمیټرو خپرېږي بلکې په افغانستان کې د امریکا له نظامي اډو د FM په خپو هم مکرر او منظم خپرېږي، هر افغان، پښتون وي که تاجک، د دنیا په هر گوټ کې دا خپرونې د شپې او ورځې په ۲۴ ساعتونو کې اورېدی شي، دوی چې له دغې لارې کوم زهر خوروي هر پوه او بااحساسه انسان ورباندې پوهېږي، له دې علاوه دوی په کابل کې گڼ شمېر ورځپاڼې او مجلې تغذیه او اکمالوي، بریتانیا، فرانسه او جرمني هم دې ته ورته کار کوي، دوی خپله هره خبره، هره تبصره، د خپلو مخالفینو په ضد هر راز زهرجن او درواغجن تبلیغات، اخلاقي فساد او په الحاد او بي ديني ولاړ کلتور ته بلنه، موسیقي، نڅا، د ښځې او نارینه تر منځ آزاد جنسي تعلق او د غربي فرهنگ او کلتور د نورو ځانگړتیاوو لوري ته خلک هڅول... د دې لپاره هر وخت او په پراخه پیمانې کار کولی شي، د خلکو له فقر او نادارۍ اعظمې گټه اخیستی شي، دې ته ورته کار دوی په افغانستان او په نورو اسلامي هېوادونو کې کوي، خو ما ته ووايئ چې د دې په مقابل کې د مدنیټونو تر منځ د تفاهم پلویان څه کولی شي.

سؤال: آیا تاسو هم د ابن لادن په څېر فکر کوئ چې اوسنی جنگ یو بل صلیبي جنگ دی؟

ځواب: په دې کې هیڅ شک نشته چې دا یو بل صلیبي جنگ دی، د فلسطینیانو په ضد جنگ، د افغانستان جنگ، د سودان جنگ او د عراق راتلونکی جنگ د هماغه صلیبي جنگ بېلې بېلې برخې دي چې جورج ډبلیو بش اعلان کړی.

د ميثاق اېنار شرا تي اداره

کابل - دار الامان
Tel: ۰۷۷۰۴۰۱۷